

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 201



Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

55. évfolyam

2012. július 27.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 649/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról ⁽¹⁾ 60
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 650/2012/EU rendelete (2012. július 4.) az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről 107
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 651/2012/EU rendelete (2012. július 4.) az euroérmék kibocsátásáról 135

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló 726/2004/EK rendeletnek és a fejlett terápiás gyógyszerkészítményekről szóló 1394/2007/EK rendeletnek az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel összefüggésben követendő farmakovigilancia tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. december 15-i 1235/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 348., 2010.12.31.) 138

Ár: 7 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 648/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Jacques de Larosière által elnökölt magas szintű csoport 2009. február 25-én közzétett, a Bizottság kérésére készített jelentése megállapította, hogy a jövőbeni pénzügyi válságok kockázatának és súlyosságának csökkentése érdekében meg kell erősíteni az uniós pénzügyi szektor felügyeleti keretét, és a szektor felügyeleti struktúrájának nagyszabású reformját ajánlotta, beleértve a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének megteremtését, amely három európai felügyeleti hatóságból áll –

egy a bankszektor, egy a biztosítási és foglalkoztatói-nyugdíj-szektor, egy pedig az értékpapír-piaci szektor felügyeletére –, és az Európai Rendszerkockázati Tanács létrehozását is.

- (2) A Bizottság 2009. március 4-i, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében az Unió pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási keretének megerősítését javasolta. A 2009. július 3-i, „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása” című közleményében a Bizottság értékelte a származtatott ügyletek pénzügyi válságban betöltött szerepét, 2009. október 20-i, „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása: jövőbeni szakpolitikai intézkedések” című közleményében pedig felvázolta a származtatott ügyletekhez kapcsolódó kockázatok csökkentésére tenni kívánt intézkedéseket.

- (3) 2009. szeptember 23-án a Bizottság a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének létrehozása érdekében három rendeletre irányuló javaslatot fogadott el, ezek három olyan új európai felügyeleti hatóság (EFH) létrehozását foglalják magukban, amelyek hozzájárulnak az uniós jogszabályok következetes alkalmazásához, valamint kiváló minőségű közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához. A három új EFH a következő: az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ létrehozott Európai Bankfelügyeleti Hatóság (EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ létrehozott Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (EÉPH) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁶⁾ létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság (EBFH). Az EFH-k kulcsfontosságú szerepet töltenek be a pénzügyi szektor stabilitásának megővésében. Ezért nélkülözhetetlen annak folyamatos biztosítása, hogy tevékenységük végzése fontos politikai prioritás legyen, és megfelelő forrásokban részesüljenek.

⁽¹⁾ HL C 57., 2011.2.23., 1. o.

⁽²⁾ HL C 54., 2011.2.19., 44. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2012. március 29-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. július 4-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

⁽⁵⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

⁽⁶⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (4) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében – lévén ezek magánúton kötött ügyletek, amelyekről általában csak a szerződő felek rendelkeznek információkkal – hiányzik az átláthatóság. Ezek az ügyletek a kölcsönös függés összetett hálózatát alkotják, ami megnehezítheti a kapcsolódó kockázatok jellegének és szintjének azonosítását. A pénzügyi válság megmutatta, hogy ezek a jellemzők piaci stressz idején növelik a bizonytalanságot, és így veszélyeztetik a pénzügyi stabilitást. E rendelet rögzíti az említett kockázatok csökkentő és a származtatott ügyletek átláthatóságát növelő feltételeket.
- (5) 2009. szeptember 26-i pittsburghi csúcstalálkozójukon a G-20 vezetői megállapodtak, hogy legkésőbb 2012 végéig valamennyi szabványos tőzsdén kívüli származtatott ügyletet központi szerződő fél bevonásával kell elszámolni, és ezen ügyleteket jelenteni kell a kereskedési adattárak felé. 2010 júniusában a G-20 vezetői Torontóban megerősítették kötelezettségvállalásukat, és vállalták a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek átláthatóságának és szabályozói felügyeletének fokozását célzó szigorú intézkedések végrehajtásának nemzetközileg következetes és megkülönböztetésmentes módon történő felgyorsítását.
- (6) A Bizottság figyelemmel kíséri, hogy a kötelezettségvállalásokat az Unió nemzetközi partnerei is hasonlóan hajtják-e végre, továbbá ennek biztosítására törekszik. A Bizottság együttműködik a harmadik országok hatóságaival olyan egymást támogató megoldások kidolgozása érdekében, amelyekkel biztosítható az e rendelet, valamint a harmadik országok által megállapított követelmények közötti összhang, és így elkerülhető bármilyen esetleges átfedés e tekintetben. A Bizottságnak az EÉPH segítségével nyomon kell követnie az e rendeletben megállapított elvek nemzetközi alkalmazását, és erről jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az esetleges párhuzamos vagy ellentétes előírások elkerülése érdekében a Bizottság bizonyos feltételek teljesülése esetén elfogadhat a harmadik országok jogi, felügyeleti és végrehajtási kereteinek az Unióéval való egyenértékűségére vonatkozó határozatokat. Az e döntés alapjául szolgáló értékelés nem sértheti valamely harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő fél azon jogát, hogy az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagoknak vagy kereskedési helyszíneknek nyújtson elszámolási szolgáltatásokat, mivel az elismerés vonatkozó határozatnak ezen értékeléstől függetlennek kell lennie. Hasonlóképpen, sem az egyenértékűségére vonatkozó határozat, sem az értékelés nem sértheti a valamely harmadik országban székhellyel rendelkező és az EÉPH által elismert kereskedési adattár azon jogát, hogy az Unióban székhellyel rendelkező szervezeteknek nyújtson szolgáltatásokat.
- (7) A harmadik országbeli központi szerződő felek elismerése tekintetében, és a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló megállapodás – beleértve a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményt is – értelmében az Unióra háruló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban, a harmadik országok jogi szabályozását az uniós jogi szabályozással egyenértékűnek elismerő határozatokat csak olyan esetben szabad elfogadni, amikor a harmadik ország jogi szabályozása ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a külföldi jogi szabályozás alapján engedélyezett központi szerződő felek elismerése szempontjából, a G20-ak által 2009 szeptemberében kitűzött, a származtatott piacok átláthatóságának javítását, a rendszerszintű kockázatok mérséklését és a piaci visszaélések elleni védelmet szolgáló általános szabályozási céloknak és szabványoknak megfelelően. Egy ilyen rendszer akkor tekintendő egyenértékűnek, ha biztosítja, hogy az alkalmazandó szabályozás lényegileg az uniós követelményekhez hasonló eredményt nyújtson, és akkor tekintendő ténylegesnek, ha a szabályokat következetesen alkalmazzák.
- (8) Figyelembe véve a származtatott piacok jellemzőit és a központi szerződő felek működését – a származtatott piacok átláthatóságának javítása, a rendszerszintű kockázatok mérséklése és a piaci visszaélések elleni védelem érdekében ebben az összefüggésben szükséges és helyénvaló ellenőrizni, hogy a külföldi szabályozási rendszerek ténylegesen egyenértékűek-e a G20-ak célkitűzéseinek és előírásainak teljesítése terén. A központi szerződő felek különleges helyzete megköveteli, hogy a harmadik országokkal kapcsolatos előírások a piaci szerkezet ezen szereplőire vonatkozó különleges szabályokkal összhangban legyenek megszervezve, és azzal összhangban működjenek. Ez a megközelítés ezért nem teremt precedens más jogszabályok tekintetében.
- (9) Az Európai Tanács 2009. december 2-i következtetéseiben egyetértett azzal, hogy szükség van a partnerkockázat enyhítésének számottevő javítására, valamint azzal, hogy fontos a származtatott ügyletek átláthatóságának, hatékonyságának és integritásának javítása. Az Európai Parlament „Származékos piacok: jövőbeni szakpolitikai intézkedések” című, 2010. június 15-i állásfoglalásában a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kötelező elszámolását és az ügyletekről való kötelező jelentéstételt sürgette.
- (10) Az EÉPH e rendelet keretén belül jár el, amikor vészhelyzetekben óvja a pénzügyi piacok stabilitását, biztosítja az uniós szabályok nemzeti felügyeleti hatóságok általi következetes alkalmazását, valamint rendezi a felügyeleti hatóságok között felmerülő nézetkülönbségeket. Az EÉPH-ra ruházták emellett a szabályozás- és végrehajtástechnikai standardtervezetek kidolgozását is, és központi szerepet játszik a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak engedélyezésében és ellenőrzésében.
- (11) A Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) révén teljesítendő alapvető feladatok egyike a fizetési rendszerek zökkenőmentes működésének az előmozdítása. Ennek keretében a KBER tagjai azáltal gyakorolnak felvigyázást, hogy gondoskodnak az elszámolási és fizetési rendszerek – köztük a központi szerződő felek – hatékony és megbízható működéséről. A központi szerződő felek engedélyezése és figyelemmel kísérése, a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerése és az interoperabilitási megállapodások jóváhagyása így a KBER tagjainak szoros bevonásával zajlik. Ezenfelül aktívan

részt vesznek a szabályozástechnikai standardok meghatározásában, valamint az iránymutatások és ajánlások megfogalmazásában is. Ez a rendelet nem érinti az Európai Központi Bank (EKB) és a nemzeti központi bankok felelősségét az elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működésének az Unión belül és más országok viszonylatában való biztosításával kapcsolatban. Ebből következően és az esetleges párhuzamos szabályozás bevezetésének elkerülésére az EÉPH-nak és a KBER-nek szorosan együtt kell működnie a technikai standardok tervezetének kidolgozása során. Kulcsfontosságú továbbá, hogy az elszámolási és fizetési rendszerek ellenőrzésével összefüggő feladataik, illetve jegybanki pénzkibocsátáshoz kapcsolódó feladataik teljesítése során az EKB-nak és a nemzeti központi bankoknak rendelkezésére álljanak a szükséges információk.

- (12) Egységes szabályokra van szükség a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában rögzített származtatott ügyletek vonatkozásában.
- (13) A központi szerződő felek alkalmazását ösztönző intézkedések nem bizonyultak elégségesnek a szabványos tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tényleges központi elszámolásának biztosítására. Ezért a központi szerződő felek bevonásával történő, kötelező központi elszámolási követelményekre van szükség az elszámolható tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében.
- (14) Valószínű, hogy a tagállamok eltérő nemzeti intézkedéseket fogadnak el, amelyek akadályt állítanak a belső piac zökkenőmentes működése elé, és mind a piaci szereplőkre, mind a pénzügyi stabilitásra nézve hátrányosak. A befektetők magas szintű védelmének biztosítása és a piaci szereplők egyenlő versenyfeltételeinek megteremtése érdekében is szükség van az elszámolási kötelezettség Unió-szerte egységes alkalmazására.
- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy az elszámolási kötelezettség csökkenti a rendszerszintű kockázatot, az e kötelezettség tárgyát képező származtatott ügylet-kategóriákat azonosító eljárásra van szükség. Ezen eljárásnak figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy nem minden, központi szerződő fél bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügylet minősül alkalmasnak a kötelező elszámolásra.
- (16) Ez a rendelet rögzíti az annak megállapítására vonatkozó feltételeket, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek különböző kategóriáira vonatkoznia kell-e az elszámolási kötelezettségnek. Az EÉPH által kidolgozott végrehajtástechnikai standardtervezetek alapján a Bizottság feladata annak meghatározása, hogy egy adott származtatott ügylet-kategória elszámolási kötelezettség alá essen-e, és mikortól hatályos az elszámolási kötelezettség, ideértve adott esetben a fokozatos bevezetést, valamint az elszámolási kötelezettség e rendelettel összhangban történő

hatálybalépésének napját megelőzően kötött vagy megújított, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek minimális hátralévő futamidejét is. Az elszámolási kötelezettség fokozatos bevezetésére kerülhet sor az elszámolási kötelezettség betartására kötelezett piaci résztvevői típusai szerint. Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriáit kell elszámolási kötelezettség alá vonni, az EÉPH figyelembe veszi a fedezett kötvények kibocsátóival vagy kötvények fedezésére létrejött összevont alapokkal kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek sajátos jellegét.

- (17) Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriáit kell elszámolási kötelezettség alá vonni, az EÉPH-nak más lényeges szempontokat is megfelelően figyelembe kell vennie, legfőképpen a származtatott ügyletek vonatkozó osztályainak összekapcsoltságát és a partnerkockázat szintjére gyakorolt hatást, továbbá az 1095/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének d) pontjában foglaltak szerint elő kell mozdítania az egyenlő versenyfeltételeket az egységes piacon.
- (18) Amennyiben az EÉPH egy adott tőzsdén kívüli származtatott termékről megállapítja, hogy az szabványos és alkalmas az elszámolásra, ugyanakkor az adott termék elszámolását egyik központi szerződő fél sem vállalja, úgy az EÉPH-nak ki kell vizsgálnia ennek okait.
- (19) Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriáit kell elszámolási kötelezettség alá vonni, figyelembe kell venni a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriáinak sajátos jellegét. A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egyes kategóriáival végzett tranzakciók fő kockázata gyakran a kiegyenlítési kockázat, amelynek kezelésére külön infrastrukturális szabályok szolgálnak, és amely a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek bizonyos kategóriáit (mint pl. a devizaárfolyam-alapú származtatott ügyleteket) adott esetben megkülönbözteti a többi kategóriától. A központi szerződő fél bevonásával történő elszámolás kifejezetten a partnerkockázatot hivatott kezelni; a kiegyenlítési kockázat kezelésére nem feltétlenül optimális megoldás. Az ilyen ügyletekre vonatkozó eljárásnak különösen az előzetes nemzetközi konvergenciára és a vonatkozó infrastruktúra kölcsönös elismerésére kell épülnie.
- (20) E rendelet egységes és koherens alkalmazása, illetve a különböző piaci résztvevők számára az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy-egy kategóriájának az elszámolási kötelezettség alá vonásakor e kötelezettség hatályát a tőzsdén kívüli származtatott ügylet adott kategóriájával végzett minden olyan ügyletre ki kell terjeszteni, amelynek megkötésére az EÉPH által kézhez vett, a központi szerződő fél elszámolási kötelezettségének céljaira szolgáló engedély bejelentésének napján vagy azt követően, de az elszámolási kötelezettség életbelépésének napját megelőzően kerül sor, feltéve, hogy az adott ügylet hátralévő futamideje meghaladja a Bizottság által meghatározott lejárati hátralévő minimális futamidőt.

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

- (21) Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriái tartoznak az elszámolási kötelezettség alá, az EÉPH-nak törekednie kell a rendszerszerű kockázatok csökkentésére. Ehhez hozzátartozik az olyan becslési tényezők figyelembevétele, mint az ügyletek szerződési és műveleti feltételeinek szabványosítási szintje, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának forgalma és likviditása, valamint a tisztességes, megbízható és általánosan elfogadott árazási források hozzáférhetősége a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájában.
- (22) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolásához mindkét felet elszámolási kötelezettségnek kell terhelnie, vagy mindkét félnek bele kell egyeznie. Az elszámolási kötelezettség alóli kivételeket szűkre kell szabni, mivel azok csökkentik a kötelezettség hatékonyságát és a központi szerződő fél bevonásával történő elszámolás előnyeit, és szabályozási arbitrázshoz vezethetnek a piaci szereplők egyes csoportjai között.
- (23) Az Unión belüli pénzügyi stabilitás előmozdítása érdekében szükségessé válhat, hogy az elszámolás és a kockázatsökkentési technikák a harmadik országokban székhellyel rendelkező szervezetek által kötött ügyletekre nézve is kötelezők legyenek, amennyiben az érintett ügyletek közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki az EU-ban, vagy amennyiben ez a kötelezettség szükséges vagy alkalmas az e rendeletben foglalt rendelkezések kijátszásának a megakadályozására.
- (24) A központi szerződő fél bevonásával történő elszámolásra nem alkalmas tőzsdén kívüli származtatott ügyletek működési és partner-hitelkockázatot hordoznak magukban, ezért szabályokat kell alkotni e kockázat kezelésére. Az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozó piaci szereplőkre olyan kockázatkezelési eljárásoknak kell vonatkozniuk, amelyek megkövetelik biztosítékeszközök időben történő, pontos és megfelelőképpen elkülönített cseréjét. Az EÉPH a kockázatkezelési eljárásokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetének kidolgozása során figyelembe veszi a nemzetközi standardokat előíró szervek javaslatait a nem központilag elszámolt ügyletekre vonatkozó biztosítékkövetelmények tekintetében. A nem központi szerződő félén keresztül elszámolt kereskedéssel összefüggő kockázatok kezelése érdekében a biztosítékeszközök pontos és megfelelő cseréjére van szükség. Az erre vonatkozó megállapodások részleteit meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetének kidolgozása során az EÉPH-nak kellőképpen figyelembe kell vennie a számos uniós joghatóságban a fedezett kötvények kibocsátói vagy az összevont alapok előtt biztosítékeszközök nyújtásával kapcsolatos akadályokat. Az EÉPH-nak ugyancsak figyelembe kell vennie, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó szerződő felek számára a fedezett kötvények kibocsátóinak eszközeire adott preferenciális követelések a partnerkockázattal szemben is egyenértékű védelmet nyújtsanak.
- (25) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolására, a származtatott ügyletekre és a nem központi szerződő fél bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatsökkentési technikákról szóló szabályok alkalmazandók a pénzügyi szerződő felekre, nevezetesen a 2004/39/EK irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozásokra, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban engedélyezett hitelintézetekre, az életbiztosítás körén kívül első közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban engedélyezett biztosítási vállalkozásokra, az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban engedélyezett életbiztosítókra, a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ összhangban engedélyezett viszontbiztosítókra, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ alapján engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV), és – amennyiben vonatkozik rájuk – az alapkezelő társaságokra, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾ meghatározott, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, valamint az alternatív befektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁷⁾ összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatív befektetésialap-kezelők által kezelt alternatív befektetési alapokra.
- (26) A nyugdíjkonstrukció-rendszereket üzemeltető olyan szervezetek, amelyek elsődleges célja a nyugdíjállományba vonulók számára a nyugellátás biztosítása – rendszerint egész életen át tartó kifizetés formájában, de esetenként időszakos vagy egyösszegű kifizetések formájában is –, jellemzően minimálisra csökkentik a pénzeszközben tartott forrásokat a maximális eredményesség és ügyfelek számára a lehető legnagyobb hozam biztosítása céljából. Ha tehát az ilyen szervezeteket arra köteleznék, hogy tőzsdén kívüli származtatott ügyleteiket központilag számolják el, eszközeik egy jelentős részét pénzeszközre kellene váltaniuk annak érdekében, hogy megfeleljenek a központi szerződő felek folyamatos biztosítékkövetelményeinek. Azon valószínűsíthető negatív hatás elkerülése céljából, amellyel egy ilyen követelmény a jövőbeli nyugdíjasok nyugdíjjövedelmére nézve járna, az elszámolási kötelezettségnek mindaddig nem célszerű vonatkoznia a nyugdíjkonstrukciókra,

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o.

⁽³⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

⁽⁶⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

⁽⁷⁾ HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

amíg a probléma kezelése érdekében a központi szerződő felek alkalmas technikai megoldást nem dolgoznak ki a nem számlapénzben, változó biztosítékként történő biztosítésköznyújtása tekintetében. A technikai megoldás kidolgozásakor figyelembe kell venni a nyugdíjkonstrukció-rendszerek különleges szerepét, és el kell kerülni a nyugdíjasokra gyakorolt jelentősen hátrányos következményeket. Ezen átmeneti időszak alatt azokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek megkötésére a nyugdíjkonstrukció-rendszerek fizetőképességét közvetlenül érintő befektetési kockázatok csökkentése céljából kerül sor, nem csak jelentéstételi kötelezettséget, hanem kétoldalú biztosítésköznyújtási követelményeket is elő kell írni. A végső cél azonban az, hogy ezen ügyletekre is vonatkozzon központi elszámolási kötelezettség, amint erre tartható megoldás születik.

- (27) Fontos továbbá biztosítani, hogy csak a megfelelő szervezetek és rendszerek részesüljenek különleges elbánásban, valamint figyelembe kell venni az Unióban létező nyugdíjrendszerek sokféleségét, ugyanakkor gondoskodni kell arról, hogy minden nyugdíjkonstrukció-rendszer vonatkozásában egyenlő versenyfeltételek érvényesüljenek. Ezért az átmeneti eltérést alkalmazni kell a 2003/41/EK irányelvnek megfelelően bejegyzett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, beleértve – az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében – azon felhatalmazott szerveket is, amelyek ezeknek az intézményeknek az irányításáért felelősek, illetve eljárnak a nevükben, továbbá az olyan jogi személyekre, amelyeket ezen intézmények befektetési céljából hoztak létre, és amelyek kizárólag ezek érdekében végzik tevékenységüket, és a 2003/41/EK irányelv 3. cikkében említett intézmények foglalkoztató nyugdíj-szolgáltatást végző vállalkozásaira.
- (28) Az átmeneti eltérést alkalmazni kell továbbá az életbiztosítók foglalkoztató nyugdíj-szolgáltatási tevékenységeire is, feltéve, hogy minden azokhoz kapcsolódó eszközt és forrást egymástól elkülönítenek, és az átcsoportosítás lehetősége nélkül kezelnek és szerveznek. Az ideiglenes eltérésnek bármely más engedéllyel rendelkező és felügyelet alá tartozó, kizárólag nemzeti keretek között működő szervezetre, illetve bármely más, alapvetően egyetlen tagállam területén igénybe vehető rendszerre is vonatkoznia kell, feltéve, hogy azokat a nemzeti jog elismeri, és elsődleges céljuk a nyugellátás biztosítása. Az e bekezdésben említett szervezeteknek és rendszereknek az érintett illetékes hatóság döntésének, és az egységesség biztosítása, az esetleges ütközések elkerülése és a visszaélések kivédése érdekében az EEPH-nak az EBFH-val folytatott konzultációt követően kialakított véleményének alárendelten kell működniük. Ezek közé tartozhatnának olyan szervezetek és rendszerek, amelyek nem szükségszerűen kapcsolódnak foglalkoztatói nyugdíjprogramhoz, de elsődleges céljuk az, hogy a nyugdíjba vonulók számára – akár kötelező, akár önkéntes alapon – jövedelmet biztosítsanak. Példaként említhetők az olyan jogi személyek, amelyek a nemzeti jog alapján, tőkefedezeti alapon nyugdíjkonstrukciót működtetnek – feltéve, hogy a „prudens személy” elvének megfelelően hajtják végre befektetéseiket –, valamint a magánszemélyek

által közvetlenül kötött nyugdíj-megállapodások, amelyeket e személyek életbiztosítókon keresztül is megköthetnek. A magánszemélyek által közvetlenül kötött nyugdíj-megállapodások esetében azonban a mentesség a biztosító egyéb, nem elsődlegesen nyugdíj-jövedelem nyújtását célzó életbiztosítási termékeihez kapcsolódó tőzsdén kívüli származtatott termékekkel végzett tranzakciókra nem terjedhet ki.

További példaként szolgálhatnak a 2002/83/EK irányelv hatálya alá tartozó biztosítóintézetek nyugellátás-szolgáltatási tevékenységei is, feltéve, hogy az ezen tevékenységekhez tartozó minden eszközről a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ mellékletével összhangban külön nyilvántartást vezetnek, továbbá a biztosítóintézetek kollektív szerződésen alapuló foglalkoztatói nyugellátás-szolgáltatási tevékenységei. E rendelet alkalmazásában nyugdíjkonstrukciónak tekintendők azok az intézmények is, amelyeket azzal a céllal hoztak létre, hogy nemteljesítés esetén kártérítést nyújtsanak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tagjainak.

- (29) Szükség esetén a pénzügyi szerződő felekre alkalmazandó szabályok a nem pénzügyi szerződő felekre is vonatkoznak. Köztudott, hogy a nem pénzügyi szerződő felek tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket használnak a kereskedelmi tevékenységeikhez közvetlenül kapcsolódó kereskedelmi vagy vállalkozásfinanszírozási kockázatok fedezésére. Következésképpen annak meghatározása során, hogy egy nem pénzügyi szerződő fél az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozzon-e, figyelembe kell venni az általa kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek alkalmazásának célját, valamint a kitétséget ezen eszközökben. Annak érdekében, hogy a nem pénzügyi intézményeknek lehetőségük legyen véleményt nyilvánítani az elszámolási értékhatárok tekintetében, az EEPH a vonatkozó technikai standardok kidolgozása során nyílt nyilvános konzultációt tart, amelyen biztosítja a nem pénzügyi intézmények részvételét. Annak biztosítása érdekében, hogy az adott szektor sajátosságait teljes mértékben figyelembe tudja venni, az EEPH konzultációt folytat más illetékes hatóságokkal, például az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséggel. Ezenfelül a Bizottságnak 2015. augusztus 17-ig fel kell mérnie a különböző szektorokban (beleértve az energiaszektort is) a nem pénzügyi cégek tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek rendszerszintű jelentőségét.
- (30) Annak megállapításakor, hogy egy adott tőzsdén kívüli származtatott ügylet csökkenti-e az adott nem pénzügyi szerződő fél kereskedelmi tevékenységeihez és vállalkozásfinanszírozási tevékenységeihez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, figyelembe kell venni az adott nem pénzügyi szerződő fél által alkalmazott teljes kockázatcsökkentési és -fedezeti stratégiát. Számításba kell venni különösen azt, hogy az adott tőzsdén kívüli származtatott ügylet gazdasági szempontból megfelelő-e az adott

⁽¹⁾ HL L 110., 2001.4.20., 28. o.

nem pénzügyi szerződő fél irányításához és üzletviteléhez fűződő kockázatok csökkentésére, amennyiben az adott kockázatok kamatláb-, árfolyam-, inflációs és nyersanyagár-ingadozásokhoz kapcsolódnak.

- (31) Az elszámolási értékhatár valamennyi nem pénzügyi szerződő fél számára nagyon fontos adat. Az értékhatárok megállapítása során figyelembe kell venni az egy szerződő félre eső nettó pozícióik és kitettségek tőzsdén kívüli származtatottügylet-kategóriánkénti összege által betöltött rendszerszintű relevanciát. Ezzel összefüggésben megfelelő erőfeszítéseket kell tenni a nem pénzügyi szerződő felek által szokásos üzleti tevékenységük során alkalmazott kockázatsökkentési módszerek elismerése érdekében.
- (32) A központi bankokat és a hasonló funkciókat betöltő más tagállami szerveket, az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő uniós állami szerveket, valamint a Nemzetközi Fizetések Bankját a közös érdekű feladataik teljesítéséhez szükséges hatáskörük korlátozásának elkerülése érdekében ki kell zárni e rendelet hatálya alól.
- (33) Mivel nem minden, az elszámolási kötelezettség tárgyát képező piaci szereplő válhat a központi szerződő felek klíringtagjává, lehetőséget kell biztosítani számukra a központi szerződő felekhez ügyfélként – illetve bizonyos feltételek mellett közvetett ügyfélként – való hozzáférésre.
- (34) Az elszámolási kötelezettség és az e kötelezettség céljára használható központi szerződő felek meghatározását szolgáló eljárás bevezetése a tőzsdén kívüli származtatott termékek piacán folyó verseny nem szándékolt torzításához vezethet. Például valamely központi szerződő fél megtagadhatja a bizonyos kereskedési helyszíneken lebonyolított ügyletek elszámolását, mert az adott központi szerződő fél egy versenytárs kereskedési helyszín tulajdonában áll. Az ilyen diszkriminatív gyakorlatok elkerülése érdekében a központi szerződő feleknek el kell fogadniuk a különböző kereskedési helyszíneken végrehajtott ügyletek elszámolását, amennyiben azok a kereskedési helyszínek megfelelnek a központi szerződő fél által előírt működési és technikai követelményeknek, függetlenül attól a szerződési dokumentációtól, mely alapján az adott, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet a részes felek megkötötték, amennyiben ez a dokumentáció megfelel a piaci szabványoknak. A kereskedési helyszíneknek átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon kereskedési adatokat kell biztosítaniuk a központi szerződő felek számára. A kereskedési helyszínek központi szerződő felek általi igénybevételére vonatkozó jogosultságnak lehetővé kell tennie az olyan megoldásokat, amelyek keretében több központi szerződő fél használja egyazon kereskedési helyszín kereskedési adatait. Ez azonban nem vezethet a származtatott ügyletek elszámolásának interoperabilitásához, és nem okozhatja a likviditási források széttöredezetséget.
- (35) E rendelet nem akadályozhatja a kereskedési helyszínek és a központi szerződő felek tisztességes és nyílt hozzáférést a belső piacon, amennyiben teljesülnek az e

rendeletben, valamint az EÉPH által kidolgozott és a Bizottság által elfogadott technikai standardokban előírt feltételek. A Bizottságnak továbbra is szorosan figyelemmel kell kísérnie a tőzsdén kívüli származékos piacok alakulását, és szükség esetén be kell avatkoznia, hogy megelőzze a verseny torzulását a belső piacon, azzal a céllal, hogy egyenlő versenyfeltételek biztosítsa a pénzpiacokon.

- (36) A pénzügyi szolgáltatásokon és a származtatott ügyletek kereskedelmén belül bizonyos területeken kereskedelmi és szellemi tulajdonjogok is fennállhatnak. Olyan esetekben, amikor e tulajdonjogok olyan termékekhez vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, amelyek ipari szabványokká váltak vagy azokat befolyásolják, az engedélyeknek arányos, tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes alapon kell rendelkezésre állniuk.
- (37) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá sorolandó kategóriáinak, az értékhatároknak és a rendszerszintű jelentőséggel bíró nem pénzügyi szerződő feleknek a meghatározásához megbízható adatokra van szükség. Ezért szabályozási célból fontos uniós szinten egységes jelentési kötelezettséget kidolgozni a származtatott ügyletek adataira. Ezenfelül a legtagabb értelmű visszaható hatályú jelentési kötelezettség szükséges pénzügyi és nem pénzügyi szerződő felek tekintetében egyaránt, annak érdekében, hogy az összehasonlítható adatok szolgáltatása megvalósuljon, többek között az EÉPH és az érintett illetékes hatóságok számára.
- (38) Csoporton belüli ügyletnek minősülnek a két olyan vállalkozás közötti ügyletek, amely vállalkozások bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba, és rájuk megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak. Ezek a 2006/48/EK irányelv 80. cikkének (8) bekezdésében említett intézményvédelmi rendszerrel azonos intézményvédelmi rendszerbe tartoznak, vagy az említett irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett, ugyanazon központi szerv kapcsolt hitelintézetei esetében mindkettő hitelintézet, vagy az egyik hitelintézet, a másik pedig központi szerv. A tőzsdén kívüli származtatott ügylet csoporton belüli ügyletnek ismerhető el nem pénzügyi vagy pénzügyi csoportokon belül, illetve pénzügyi és nem pénzügyi vállalkozásokat egyaránt magukban foglaló csoportokon belül; továbbá amennyiben valamely ügylet csoporton belüli ügyletnek minősül az egyik szerződő fél szempontjából, akkor csoporton belüli ügyletnek kell tekinteni az adott ügyletben részt vevő másik szerződő fél szempontjából is. Köztudott, hogy a csoportokon belüli kockázatok összevonásához csoporton belüli ügyletek megkötésére lehet szükség, valamint hogy ennél fogva a csoporton belüli kockázatok egyedi jelleggel bírnak. Mivel ezeknek az ügyleteknek az elszámolási kötelezettség alá vonása korlátozhatja az ilyen csoporton belüli kockázatoknak a kezelésére irányuló folyamatok hatékonyságát, a csoporton belüli ügyleteknek az elszámolási kötelezettség alóli mentesítése előnyös lehet, feltéve, hogy e mentesség nem jár a rendszerszintű kockázatok növekedésével. Következésképpen a központi szerződő fél általi elszámolást ezen ügyletek esetében a biztosítéskeszközök

megfelelő cseréjével kell felváltani, amennyiben ez alkalmas a csoporton belüli partnerriskókat csökkentésére.

- (39) Mindazonáltal bizonyos esetekben, a csoporton belüli egyes ügyletek tekintetében az illetékes hatóságok döntésével felmentést adhatna a biztosítésköz nyújtásának kötelezettsége alól, feltéve, hogy a felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak és összhangban állnak az ügyletek összetettségének szintjével, továbbá a szerződő felek között a saját eszközök haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének nincs akadálya. E kritériumokat, valamint azon eljárásokat, melyeket a szerződő feleknek és az érintett illetékes hatóságoknak a mentesség alkalmazásakor be kell tartaniuk, az EFH-k létrehozásáról szóló rendeletekkel összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokban kell lefektetni. Az ilyen szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása előtt az EFH-knak hatásvizsgálatot kell készítenie arról, hogy ezek milyen esetleges hatást gyakorolhatnak a belső piacra, a pénzügyi piacok résztvevőire és különösen az érintett csoportok összetételére és az általuk végzett műveletekre. A biztosítésközöknek a csoporton belüli ügyletekhez kapcsolódó cseréjére – beleértve a mentesség kritériumait is – vonatkozó technikai standardok meghatározásakor figyelembe kell venni az ilyen ügyletek sajátosságait, valamint a nem pénzügyi és a pénzügyi szerződő felek között meglévő különbségeket, az ügyletek céljait és a származtatott termékek igénybevételének módjait.
- (40) A partnerek akkor tekintendők ugyanazon konszolidálásba bevontnak, ha legalább mindkettőjüket bevonták a konszolidálásba a 83/349/EGK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ vagy az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal összhangban, illetve olyan csoportosulással kapcsolatban, amelynek anyavállalata harmadik országban tartja fenn központi irodáját, a harmadik ország – az 1569/2007/EK bizottsági rendelettel⁽³⁾ összhangban elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal egyenértékűnek tekintett – általánosan elfogadott elszámolási elveivel összhangban (vagy a harmadik ország olyan elszámolási szabványaival összhangban, amelyek használata az 1569/2007/EK rendelet 4. cikke alapján megengedett), vagy amennyiben mindkettő ugyanazon konszolidált felügyelet alá esik, a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel vagy a 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁴⁾ összhangban, illetve olyan csoportosulással

kapcsolatban, amelynek anyavállalata harmadik országban tartja fenn központi irodáját, ugyanazon konszolidált felügyelet alá esik, és erről a harmadik ország illetékes hatósága megállapította, hogy egyenértékű azzal, amelyre a 2006/48/EK irányelv 143. cikkében vagy a 2006/49/EK irányelv 2. cikkében előírt elvek vonatkoznak.

- (41) Fontos, hogy a piaci résztvevők az általuk kötött származtatott ügyletek valamennyi részletét jelentsék a kereskedési adattáraknak. Ennek eredményeképpen központilag tárolják a valamennyi származékos piacokkal együtt járó kockázatokra vonatkozó információt, amely így könnyen hozzáférhető többek között az EEPH, az érintett illetékes hatóságok, az Európai Rendszerkockázati Testület (ERT), valamint a KBER érintett központi bankjai számára.
- (42) A kereskedési adattári szolgáltatások nyújtását a méretgazdaságosság jellemzi, ami akadályozhatja az e konkrét területen folyó versenyt. Ugyanakkor a piaci résztvevőkre vonatkozó átfogó jelentéstételi kötelezettség bevezetése azon harmadik felek szempontjából is növelheti a kereskedési adattárak birtokában levő információ értékét, amelyek többek között az alábbi kiegészítő szolgáltatásokat nyújtják: tőzsdekereskedelmi visszaigazolás, ajánlatpárosítás, hiteleseményekkel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás, portfólióállomány-egyeztetés vagy portfóliótömörítés. Biztosítani kell, hogy a kereskedés utáni szolgáltatások tágabb szektorán belüli egyenlő versenyfeltételeket ne veszélyeztessen a kereskedési adattárak szolgáltatásnyújtása terén esetlegesen kialakuló természetes monopólium. Ezért a kereskedési adattárak számára elő kell írni, hogy tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes módon, a szükséges adatvédelmi óvintézkedéseket betartva biztosítsanak hozzáférést az adattárakban tárolt információhoz.
- (43) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a piac teljes körű áttekintése és a rendszerszintű kockázatok értékelése, mind az elszámolt, mind az el nem számolt ügyleteket jelenteni kell a kereskedési adattárak felé.
- (44) Az EFH-k számára megfelelő erőforrásokat kell biztosítani ahhoz, hogy hatékonyan tudják ellátni az e rendelettel rájuk ruházott feladatokat.
- (45) A származtatott ügyletet kötő, módosító vagy lezáró feleknek vagy központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell az adott ügylet adatainak valamely kereskedési adattár számára való bejelentéséről. Lehetővé kell tenni e szereplők számára, hogy az ügylet bejelentésével egy másik szervezetet bízzanak meg. A kereskedési adattár felé valamely szerződő fél nevében és e rendelettel összhangban a származtatott ügylet valamennyi részletét bejelentő másik szervezet vagy annak alkalmazottai nem sérthetik meg a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó adatközlési korlátozást. A jelentéstételre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tervezeteinek kidolgozása során az EEPH figyelembe veszi az egyedi ügyletzonosító tekintetében elért előrehaladást, a 2004/39/EK

⁽¹⁾ A Tanács 83/349/EGK hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 1569/2007/EK rendelete (2007. december 21.) harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardok egyenértékűségének megállapítására szolgáló eljárásnak a 2003/71/EK és a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti létrehozásáról (HL L 340., 2007.12.22., 66. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/49/EK irányelve (2006. június 14.) a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről (HL L 177., 2006.6.30., 201. o.).

irányelv végrehajtásáról szóló 1287/2006/EK⁽¹⁾ bizottsági rendelet I. mellékletének 1. táblázatában előírt bejelentett adatok jegyzékét, és konzultációt folytat más illetékes hatóságokkal, például az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséggel.

- (46) Figyelembe véve a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló bizottsági közleményt és az e közlemény következményeképpen elfogadott uniós jogszabályokat, a tagállamoknak szabályokat kell hozniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókról. A tagállamok e szankciókat oly módon hajtják végre, amely nem csökkenti az említett szabályok hatékonyságát. E szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, valamint az EÉPH által elfogadott iránymutatásokon kell alapulniuk a pénzügyi ágazatbeli konvergencia és a szankciórendszerek ágazatok közötti következetességének előmozdítása érdekében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy – amennyiben ez helyénvaló – a kiszabott szankciókat nyilvánosságra hozzák, és a meglévő szabályok hatékonyságát értékelő jelentéseket rendszeresen közzétegyék.
- (47) Központi szerződő fél e rendelettel összhangban bármely tagállamban rendelkezhet székhellyel. Egyetlen tagállam vagy tagállamcsoport sem szenvedhet sem közvetlenül, sem közvetve megkülönböztetést, mint elszámolási szolgáltatást nyújtó helyszín. E rendelet nem kívánja az egyik joghatóság alá tartozó központi szerződő felet korlátozni vagy megakadályozni abban, hogy egy másik uniós tagállam pénznemében vagy valamely harmadik ország pénznemében denominált terméket elszámoljon.
- (48) A központi szerződő felek engedélyezésének feltétele az induló tőke minimumösszegének megléte. A központi szerződő fél tőkéjének, az eredménytartalékkal és a tartalékokkal együtt mindenkor arányban kell állnia az adott központi szerződő fél tevékenységeiből eredő kockázattal annak biztosítása érdekében, hogy kellően feltőkésített legyen mindazon hitelkockázatokkal, partnerkockázattal, piaci kockázatokkal, illetve működési, jogi és üzleti kockázatokkal szemben, amelyek fedezetére nem állnak még rendelkezésre célirányos források, valamint hogy szükség esetén képes legyen tevékenységeinek rendezett felszámolására vagy szerkezetének átalakítására.
- (49) Mivel e rendelet szabályozási célból bevezeti a központi szerződő felek bevonásával történő elszámolás jogi kötelezettségét, elengedhetetlen annak biztosítása, hogy e központi szerződő felek biztonságosak és stabilak legyenek, valamint folyamatosan megfeleljenek az e rendelet által felállított szigorú szervezeti, üzletviteli és prudenciális követelményeknek. Az egységes alkalmazás biztosítása érdekében e követelmények minden, a központi szerződő felek által kezelt pénzügyi eszköz elszámolására alkalmazandók.

- (50) Ezért szabályozási és harmonizációs célból szükséges annak biztosítása, hogy a szerződő felek csak olyan központi szerződő felet vegyenek igénybe, amely megfelel az e rendeletben rögzített követelményeknek. E követelmények nem akadályozhatják meg, hogy a tagállamok a területükön székhellyel rendelkező központi szerződő felekre vonatkozóan kiegészítő feltételeket fogadjanak el, vagy ilyeneket továbbra is alkalmazzanak, beleértve a 2006/48/EK irányelv szerinti bizonyos engedélyezési előírásokat. E kiegészítő feltételek bevezetése azonban nem érintheti a más tagállamokban engedélyezett vagy e rendeletnek megfelelően elismert központi szerződő felek azon jogát, hogy a kiegészítő feltételeket alkalmazó tagállamban székhellyel rendelkező klíringtagoknak és azok ügyfelei számára elszámolási szolgáltatásokat nyújtsanak, ugyanis e központi szerződő felekre a szóban forgó kiegészítő feltételek nem vonatkoznak, és így nem kötelesek azoknak megfelelni. Az EÉPH-nak 2014. szeptember 30-ig jelentést kell készítenie a kiegészítő eljárások tagállamok általi alkalmazásának hatásáról.
- (51) A központi szerződő felek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közvetlen szabályok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolására vonatkozó követelmény szükséges folyományai. Helyénvaló, hogy a központi szerződő felek engedélyezésének és felügyeletének valamennyi aspektusáért (beleértve annak ellenőrzését is, hogy a kérelmező központi szerződő fél megfelel-e az e rendeletben, valamint a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ foglaltaknak) az illetékes nemzeti hatóságok maradjanak felelősek, tekintve, hogy továbbra is ők vannak leginkább abban a helyzetben, hogy a központi szerződő felek mindennapi működését vizsgálják, továbbá, hogy a rendszeres felülvizsgálásokat elvégezzék, és szükség esetén a megfelelő intézkedéseket meghozzák.
- (52) Ha egy központi szerződő fél a fizetéseképtelenséget veszélyezteti, a fiskális felelősség elsősorban azt a tagállamot terhelheti, ahol a központi szerződő fél székhelye van. Ebből következik, hogy az adott központi szerződő fél engedélyezését és felügyeletét az érintett tagállam érintett illetékes hatóságának kell ellátnia. Mivel azonban előfordulhat, hogy valamely központi szerződő fél klíringtagjai, akiket a központi szerződő fél nemteljesítése elsőként érint, más tagállamban rendelkeznek székhellyel, elengedhetetlen, hogy az összes érintett illetékes hatóság és az EÉPH részt vegyen az engedélyezési és felügyeleti eljárásban. Ezáltal elkerülhetővé válnak a különböző nemzeti intézkedések és gyakorlatok, valamint elhárulnak a belső piac megfelelő működése elé állított akadályok. Továbbá, a felügyelők kollégiuma tagjainak javaslata vagy szakpolitikája nem eredményezhet sem közvetlenül, sem közvetve megkülönböztetést valamely tagállammal vagy tagállamok csoportjával – mint bármilyen pénznemben történő elszámolási szolgáltatásokat végző helyszínnel – szemben. E rendelet következetes és helyes alkalmazásának biztosítása érdekében az

⁽¹⁾ HL L 241., 2006.9.2., 1. o.

⁽²⁾ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

EÉPH-nak részt kell vennie valamennyi kollégiumban. Az EÉPH-nak az ajánlások és határozatok előkészítésébe be kell vonnia az érintett tagállamok további illetékes hatóságait.

- (53) A kollégiumok által betöltendő szerep fényében fontos, hogy valamennyi érintett illetékes hatóság, továbbá a KBER tagjai részt vegyenek a kollégium feladatainak ellátásában. A kollégiumban részt kell venniük a központi szerződő felek felügyeletét ellátó illetékes hatóságok mellett azon szervezetek felügyeleteinek is, amelyek esetlegesen érintettek a központi szerződő fél tevékenysége által, nevezetesen a kiválasztott klíringtagok, a kereskedési helyszínek, az interoperábilis központi szerződő felek és a központi értéktár felügyeletét ellátó szervek. A kollégiumban való részvétel lehetővé kell tenni a KBER azon tagjai számára, amelyek a központi szerződő fél és az interoperábilis központi szerződő felek felvigyázását végzik, valamint amelyek a központi szerződő fél által elszámolt pénzügyi eszközök pénznemeit kibocsátják. Mivel a felügyelt vagy felvigyázott szervezetek székhelye korlátozott számú tagállamban lenne, amelyben a központi szerződő fél tevékenységét kifejti, elképzelhető, hogy egyetlen illetékes hatóság vagy a KBER egy tagja ezen szervezetek közül egyszerre többnek a felügyeletét, illetve felvigyázását is elláthatja. A kollégium valamennyi tagja közötti zökkenőmentes együttműködés biztosítása érdekében megfelelő eljárásokat és mechanizmusokat kell kialakítani.
- (54) Mivel a kollégium létrejötté és működése várhatóan a valamennyi tagja közötti írásbeli megállapodáson fog alapulni, a kérdéskör érzékenysége miatt a kollégium döntéshozatali eljárásainak kidolgozására vonatkozó hatáskört helyénvaló e tagokra ruházni. Ezért a szavazási eljárásokra vonatkozó részletes szabályokat egy, a kollégium tagjai közötti írásbeli megállapodásban kell meghatározni. Az összes érintett piaci résztvevő és a tagállamok érdekeinek megfelelő kiegyensúlyozása céljából azonban a kollégiumnak az „egy tag – egy szavazat” általános elv szerint kell szavaznia, függetlenül attól, hogy az egyes tagok e rendelettel összhangban mennyi funkciót töltenek be. A 12 vagy annál kevesebb tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb két kollégiumi tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van. Az 12 tagnál több tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb három kollégiumi tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van.
- (55) A központi szerződő felek rendkívül sajátoságos helyzete miatt szükséges, hogy a kollégiumok megszervezése a központi szerződő felek felügyeletére vonatkozó egyedi megállapodásokkal összhangban történjen.
- (56) Az e rendeletben előírt megállapodások nem teremtenek precedenst a pénzügyi piaci infrastruktúrák felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó más jogszabályokra nézve, különös tekintettel az EÉPH elé terjesztett beadványokra vonatkozó szavazási módszerre.
- (57) A központi szerződő fél nem kaphat engedélyt, ha a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél

székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak kivételével – kölcsönös egyetértéssel olyan közös véleményt alakít ki, amely szerint a központi szerződő fél nem kaphat engedélyt. Ha azonban a kollégium elegendő többséggel negatív véleményt nyilvánít, és az érintett illetékes hatóságok egyike sem utalta a kollégium kétharmados többsége alapján az ügyet az EÉPH elé, akkor a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága elhalasztja az engedélyre vonatkozó határozat meghozatalát mindaddig, amíg az EÉPH nem hoz döntést az uniós jognak való megfelelés tekintetében. A központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága határozatát az EÉPH döntésének megfelelően hozza meg. Amennyiben a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam hatóságainak kivételével – közös véleményt alakít ki arról, hogy úgy ítéli meg, hogy a követelmények nem teljesülnek, tehát a központi szerződő fél nem kaphatja meg az engedélyt, a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az EÉPH elé utalhatja az ügyet annak érdekében, hogy határozzon az uniós jognak való megfelelésről.

- (58) Meg kell erősíteni az illetékes hatóságok, az EÉPH és más érintett hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a közöttük fennálló segítségnyújtási és együttműködési kötelezettségeket. A megnövekedett számú határon átnyúló tevékenység miatt az említett hatóságoknak e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges megfelelő információkat, beleértve azon helyzeteket is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait érintik. Az információcsere szigorú szakmai titoktartást követel. Tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek széles körű hatására, szükséges, hogy más érintett hatóságok, például az adóhatóságok vagy az energiaipari szabályozók hozzáférjenek a feladataik ellátásához szükséges információkhoz.
- (59) Tekintettel a pénzügyi piacok globális jellegére, az EÉPH közvetlenül felelős a harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő felek elismeréséért, és így annak lehetővé tételéért számukra, hogy az Unión belül elszámolási szolgáltatásokat nyújtsanak – feltéve, hogy a Bizottság az uniós jogi és felügyeleti kerettel egyenértékűként ismerte el az adott harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszerét, és bizonyos feltételek teljesülnek. Ezért a harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő felet, amely az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagoknak vagy kereskedési helyszíneknek nyújt szolgáltatásokat, az EÉPH-nak el kell ismernie. Annak érdekében azonban, hogy ne ütközzön akadályba a határokon átnyúló befektetéskezelési tevékenységek továbbfejlődése az Unióban, az EÉPH-nak nem kell elismernie az olyan harmadik országbeli központi szerződő feleket, amelyek az Unióban székhellyel rendelkező ügyleteknek a harmadik országban székhellyel rendelkező klíringtagon keresztül nyújtanak szolgáltatásokat. Ezzel összefüggésben a világszerte egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a pénzügyi stabilitás szempontjából különösen nagy jelentőséggel bírnak majd az Unió főbb nemzetközi partnereivel kötött megállapodások.

- (60) 2010. szeptember 16-án az Európai Tanács egyetértett abban, hogy „az Uniónak határozottabban, valamint a viszonyosság szellemében és a kölcsönös előnyök szem előtt tartásával kell képviselnie az érdekeit és az értékeit az Unió kapcsolataiban, továbbá lépéseket kell tennie többek között annak érdekében, hogy nagyobb piaci hozzáférést biztosítson az európai vállalkozásoknak, és elmélyítse szabályozási együttműködését fő kereskedelmi partnereivel.
- (61) A központi szerződő feleknek tulajdonosi szerkezetüktől függetlenül stabil irányítási rendszerrel, jó hírnévű felsővezetéssel és független igazgatósági tagokkal kell rendelkezniük. Az igazgatóság legalább harmadának – de legalább két tagnak – függetlennek kell lennie. A központi szerződő felek különböző irányítási rendszere és tulajdonosi szerkezetük azonban befolyásolhatja bizonyos termékek elszámolására való képességüket vagy készségüket. Ezért helyénvaló, hogy a független igazgatósági tagok és a központi szerződő fél által létrehozandó kockázatkezelési bizottság rendezzen minden lehetséges összeférhetetlenséget a központi szerződő félben belül. Biztosítani kell a klíringtagok és az ügyfelek megfelelő képviselését, mivel hatással lehetnek rájuk a központi szerződő fél által hozott döntések.
- (62) A központi szerződő felek kiszervezhetik a feladataikat. A központi szerződő fél kockázatkezelési bizottsága tanácsot ad az ilyen kiszervezésre vonatkozóan. A kockázatkezeléshez kapcsolódó fontosabb tevékenységek kiszervezése nem megengedhető, kivéve, ha azt az illetékes hatóság jóváhagyja.
- (63) Ezért a központi szerződő fél részvételi követelményeinek átláthatónak, arányosnak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és lehetővé kell tenniük a távoli hozzáférést, amennyiben ez nem teszi ki a központi szerződő felet további kockázatnak.
- (64) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolását központi szerződő félén keresztül végző klíringtagok ügyfeleinek magas fokú védelmet kell biztosítani. A védelem tényleges szintje az ügyfél által választott elkülönítés szintjétől függ. A közvetítőknek el kell különíteniük eszközeiket ügyfelek eszközeitől. A központi szerződő feleknek ezért naprakész és könnyen azonosítható nyilvántartásokat kell vezetniük, amelyek segítségével valamely nemteljesítő klíringtag ügyfeleinek a pozíciói és eszközei könnyebben áthelyezhetők egy fizetőképés klíringtaghoz, illetve adott esetben az ügyfelek pozíciói rendben lezárhatók, és a többletbiztosíték-eszközök részükre visszatéríthetők. Ezért az ügyfelek pozícióinak és eszközeinek elkülönítéséről szóló, e rendeletben foglalt követelmények irányadóak a tagállamok bármely, a feleket a követelmények teljesítésében akadályozó, e rendelkezéseknek ellentmondó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel szemben.
- (65) A központi szerződő félnek szilárd kockázatkezelési keretre van szüksége a hitelkockázatok, a likviditási kockázatok, a működési és egyéb kockázatok kezelésére, ideértve a kölcsönös függések eredményeként általa viselt vagy általa más jogalanyok számára jelentett kockázatok. A központi szerződő feleknek megfelelő eljárásokkal és mechanizmusokkal kell rendelkezniük valamely klíringtagjuk nemteljesítésének kezelésére. Az ilyen csőd továbbterjedési kockázatának minimalizálása érdekében a központi szerződő feleknek szigorú részvételi követelményekkel kell rendelkezniük, megfelelő biztosítékot kell beszerezniük, a potenciális veszteségek fedezésére pedig garanciaalapot és más pénzügyi forrásokat kell fenntartaniuk. Annak biztosítása érdekében, hogy egy központi szerződő fél folyamatosan elegendő forrásban részesüljön, a központi szerződő félnek egy minimális összeget kell képeznie, amely alá a garanciaalap mértéke általában nem süllyedhet. Ez ugyanakkor nem korlátozhatja a központi szerződő fél azon képességét, hogy a klíringtag nemteljesítése által okozott veszteségek fedezetére ezt a garanciaalapot teljes mértékben igénybe vegye.
- (66) A szilárd kockázatkezelési keret kialakítása során a központi szerződő félnek figyelembe kell vennie, hogy az milyen potenciális kockázatokat hordoz, illetve, hogy milyen gazdasági hatást gyakorol a klíringtagokra és ügyfelekre. Jóllehet a nagy teherbírási kockázatkezelés kialakítása a központi szerződő fél számára elsődleges célkitűzés kell, hogy maradjon, a központi szerződő fél az alkalmazni kívánt kockázatkezelésének jellemzőit a klíringtagok ügyfeleinek egyes tevékenységeihez és kockázati profiljaihoz igazíthatja, és – amennyiben ezt az EÉPH által kidolgozandó szabályozástechnikai standardokban meghatározott kritériumok alapján megfelelőnek tartja – biztosítékeszközként a magas likviditású eszközök körében elfogadhat legalább számlapénzt, államkötvényt és megfelelő levonások (haircut) alkalmazásával a 2006/48/EK irányelv szerinti fedezett kötvényt kormányzati kötvényeket és fedezeti kötvényeket, valamint a KBER egy tagja által nyújtott, első felszólításra lehívható garanciákat és kereskedelmi bankok által nyújtott garanciákat, azonban szigorú feltételek mellett, különös figyelemmel a garancianyújtó hitelképességre, valamint a központi szerződő felek klíringtagjaival fennálló tőkekapcsolataira. Amennyiben helyénvaló, az EÉPH az aranyat is biztosítékként elfogadható eszköznnek tekintheti. A központi szerződő felek a klíringtagként eljáró nem pénzügyi szerződő felektől szigorú kockázatkezelési feltételek mellett elfogadhatnak központi banki garanciákat.
- (67) A kockázatok adófizetőre hárításának elkerülése érdekében a központi szerződő felek kockázatkezelési stratégiáinak szilárdnak kell lenniük.
- (68) A pótlólagos biztosíték bekérése és a biztosíték céljából adott eszközökből történő levonások (haircut) prociklikus hatást okozhatnak. Ezért a központi szerződő felek, az illetékes hatóságok és az EÉPH a központi szerződő felek által alkalmazott kockázatkezelési gyakorlatban esetlegesen előforduló prociklikus hatások megelőzése és ellenőrzése érdekében intézkedéseket fognak el, amennyiben ez nem befolyásolja negatívan a központi szerződő felek stabilitását és pénzügyi biztonságát.
- (69) A kitettségek kezelés az elszámolási eljárás nélkülözhetetlen része. Az elszámolási szolgáltatások nyújtásához általánosságban biztosítani kell az érintett árazási forrásokhoz

való hozzáférést, valamint azok használatát. Ezeknek az árazási forrásoknak magukban kell foglalniuk azokat a forrásokat, amelyek a származtatott vagy más pénzügyi eszközökhöz referenciaként használt indexekhez kapcsolódnak.

- (70) A biztosítékok a központi szerződő felek elsődleges védelmi vonalát alkotják. Bár a központi szerződő feleknek biztonságos és prudens módon kell befektetniük a kapott biztosítékokat, külön erőfeszítéseket kell tenniük a biztosítékok megfelelő védelmének biztosítására, hogy garantálni tudják a biztosítékok időben történő visszajuttatását a teljesítőképes klíringtagok részére, vagy – az érintett biztosítékokat gyűjtő központi szerződő fél csődje esetén – egy interoperábilis központi szerződő félhez.
- (71) A megfelelő likviditási forrásokhoz való hozzájutás lényeges a központi szerződő felek számára. E likviditás lehet a központi bank likviditásához vagy hitelképes és megbízható kereskedelmi bankok likviditásához való hozzáférés, vagy e kettő kombinációja. A likviditáshoz való hozzáférés lehet a 2006/48/EK irányelv 6. cikkével összhangban megadott engedély vagy más megfelelő megállapodás eredménye is. A likviditási források megfelelőségének értékelésekor – különösen gazdasági stresszhelyzetben – a központi szerződő félnek számításba kell vennie annak a kockázatait, ha kizárólag kereskedelmi banki hitelkeretekre támaszkodva biztosítja a szükséges likviditást.
- (72) Az elszámolás és kiegyenlítés európai magatartási kódexe (2006. november 7.) önkéntes keretet hozott létre a központi szerződő felek közötti kapcsolatok kialakítására. A kereskedés utáni szektor azonban országonként továbbra is széttöredezett, költségesebbé téve a határokon átnyúló kereskedést, és hátráltatva a harmonizációt. Ezért szükséges rögzíteni a központi szerződő felek közötti interoperabilitási megállapodások létrehozásának feltételeit, amennyiben azok nem teszik ki az érintett központi szerződő felet olyan kockázatnak, amelynek kezelése nem megfelelő.
- (73) Az interoperabilitási megállapodások a kereskedés utáni uniós piac nagyobb fokú integrációjának fontos eszközei, ezért gondoskodni kell szabályozásukról. Mivel azonban e megállapodások további kockázatnak tehetik ki a központi szerződő feleket, az illetékes hatóságok csak akkor hagyhatják jóvá az interoperabilitási megállapodást, ha központi szerződő felek három éve rendelkeznek elszámolásra vonatkozó engedéllyel, vagy e rendelettel összhangban három éve elismertek, vagy egy már létező nemzeti engedélyezési rendszer által már három éve engedélyezettek. Ezen túlmenően, tekintettel a tőzsdén kívüli származékos ügyletek elszámolását végző központi szerződő felek közötti interoperabilitási megállapodások összetettségére, jelenleg helyénvaló az interoperabilitási megállapodások hatályát az átruházható értékpapírokra és pénzügyi eszközökre korlátozni. Mindazonáltal az EÉPH 2014. szeptember 30-ig jelentést terjeszt a Bizottság elé arról, helyénvaló lenne-e a megállapodások hatályának kiterjesztése más pénzügyi eszközökre.
- (74) A kereskedési adattárak szabályozási céllal olyan adatokat gyűjtenek, amelyek valamennyi tagállam hatóságai

számára relevánsak. Az EÉPH felelősségi körébe tartozik a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele, onnan való törlése és az adattárak felügyelete.

- (75) Tekintve, hogy a szabályozó hatóságok, a központi szerződő felek és más piaci résztvevők is a kereskedési adattárak által kezelt adatokra támaszkodnak, szükséges biztosítani, hogy ezekre a kereskedési adattárakra szigorú működési, adatnyilvántartási és adatkezelési követelmények vonatkozzanak.
- (76) Ahhoz, hogy a piaci résztvevők megalapozott döntést hozhassanak, szükség van a központi szerződő felek, azok tagjai és a kereskedési adattárak által nyújtott szolgáltatások árainak, a kapcsolódó díjaknak és kockázatkezelési modelleknek az átláthatóságára.
- (77) Ahhoz, hogy hatékonyan el tudja látni feladatait, az EÉPH-nak módjában kell állnia, hogy egyszerű kérésre vagy határozattal minden szükséges információt igényeljen a kereskedési adattáraktól, a velük kapcsolatban álló harmadik felektől, valamint azoktól a harmadik felektől, amelyekhez a kereskedési adattárak kiszerveztek bizonyos operatív funkciókat vagy tevékenységeket. Az EÉPH általi egyszerű felkérés útján történő információkérés esetén a címzett információszoftárra nem kötelezett, ha azonban önként szolgáltat információt, a szolgáltatott információ nem lehet valótlán vagy félrevezető. Az ilyen információkat késedelem nélkül rendelkezésre kell bocsátani.
- (78) A büntetőjog, az adójog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az illetékes hatóságok, az EÉPH, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel. Ez azonban nem akadályozhatja meg a nem megfelelő igazgatás megelőzéséért, felderítéséért vagy kiigazításáért felelős nemzeti testületek tevékenységeinek a nemzeti jogszabályokkal összhangban történő folytatását.
- (79) A hatékony felügyeleti jogkör gyakorlásának biztosítása érdekében az EÉPH számára lehetővé kell tenni nyomozások és helyszíni vizsgálatok folytatását.
- (80) Az EÉPH számára lehetővé kell továbbá tenni, hogy bizonyos konkrét felügyeleti feladatokat átruházzon a tagállamok illetékes hatóságaira, például, ha a felügyeleti feladat helyi viszonyokkal kapcsolatos ismereteket és tapasztalatokat kíván meg, amelyek tagállami szinten könnyebben rendelkezésre állnak. Az EÉPH-nak át kell tudni ruházni az egyedi vizsgálati feladatok és helyszíni ellenőrzések elvégzését. Az EÉPH-nak a feladatok átruházását megelőzően konzultálnia kell a megfelelő illetékes hatósággal a feladatok átruházásának részletes feltételeiről, ideértve az átruházandó feladatok körét, a feladatok elvégzésének határidejét, valamint a szükséges információknak az EÉPH által, illetve az EÉPH részére történő átadását. Az EÉPH a Bizottság által, felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén elfogadandó díjszabályzatnak

megfelelő térítést fizet az illetékes hatóságoknak az átruházott feladatok elvégzéséért. Az EÉPH nem lehet jogosult a nyilvántartásba vételre vonatkozó határozat meghozatalára vonatkozó hatáskör átruházására.

- (81) Az illetékes hatóságok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy felkérhessék az EÉPH-t annak kivizsgálására, hogy egy adott kereskedési adattár nyilvántartásba vételből való törlésének a feltételei teljesülnek-e. Az EÉPH-nak meg kell vizsgálnia a kérést, és meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket.
- (82) Az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy időszakos kényszerítő bírságot szabjon ki, hogy arra kényszerítse a kereskedési adattárakat a jogsértés megszüntetésére, valamint arra, hogy hiánytalanul szolgáltatassák az EÉPH által kért megfelelő információkat, illetve vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat.
- (83) Az EÉPH számára azokban az esetekben is lehetővé kell tenni a bírság kiszabását a kereskedési adattárakra, ha megállapítja, hogy azok – szándékosan vagy gondatlanságból – megsértették e rendelet rendelkezéseit. A bírság mértékének igazodnia kell a rendelkezések megsértésének súlyosságához. A jogsértéseket különböző kategóriákba kell sorolni, és az egyes kategóriákhoz meghatározott bírságokat kell rendelni. Az egyes konkrét jogsértésekre vonatkozó bírságok kiszámítására az EÉPH-nak kétlépcsős módszert kell alkalmaznia: elsőként az alapösszeget kell meghatározni, majd szükség esetén bizonyos együtthatók alkalmazásával ezen alapösszeget kiigazítani. Az alapösszeget az érintett kereskedési adattár éves forgalmának figyelembevételével kell megállapítani, a kiigazítás során pedig az alapösszeget az e rendelet szerinti megfelelő együtthatók alkalmazásával kell növelni vagy csökkenteni.
- (84) Ahhoz, hogy az EÉPH-nak rendelkezésére álljanak a szükséges eszközök a kereskedési adattár által elkövetett jogsértés súlyosságával arányos, a jogsértés elkövetésének körülményeit is figyelembe vevő mértékű bírság megállapításához, e rendeletben meg kell határozni a súlyosbító és enyhítő körülményekhez kapcsolódó együtthatókat.
- (85) A pénzbírság vagy időszakos kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó döntés meghozatala előtt az EÉPH-nak meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az eljárás alá vont személyek számára a védelemhez való joguk tiszteletben tartása érdekében.
- (86) Az EÉPH-nak tartózkodnia kell a pénzbírság vagy időszakos kényszerítő bírság kiszabásától olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.
- (87) Az EÉPH pénzbírságot és időszakos kényszerítő bírságot szabó határozatainak végrehajthatónak kell lenniük, és a végrehajtásra azon államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályainak kell vonatkoznuk, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A polgári eljárásjogi szabályok nem foglalhatnak magukban büntető-eljárásjogi szabályokat, de magukban foglalhatnak közigazgatási eljárási szabályokat.

- (88) Az EÉPH-t fel kell jogosítani arra, hogy kereskedési adattár által elkövetett jogsértés esetén különböző felügyeleti intézkedéseket hozzon, így többek között felszólítsa a kereskedési adattárt a jogsértés megszüntetésére, illetve végső megoldásként törölje a kereskedési adattárt a nyilvántartásból, ha az továbbra is súlyosan és ismételtén megsérti e rendelet rendelkezéseit. A felügyeleti intézkedések alkalmazásakor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie a jogsértés jellegét és súlyosságát, valamint tiszteletben kell tartania az arányosság elvét. A felügyeleti intézkedésre vonatkozó döntés meghozatala előtt az EÉPH-nak a védekezéshez való joguk tiszteletben tartása érdekében meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az eljárások alanyai számára.
- (89) Lényeges, hogy a tagállamok és az EÉPH a személyes adatok feldolgozása során a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ összhangban védjék a természetes személyeknek a magánéletük tiszteletben tartásához való jogát.
- (90) Fontos biztosítani a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra vonatkozó követelmények nemzetközi konvergenciáját. E rendelet a Fizetési és Elszámolási Rendszerek Bizottsága (CPPS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által kidolgozott meglévő ajánlásokat követi, megjegyezve, hogy a pénzügyi piaci infrastruktúrára – és azok részeként a központi szerződő felekre is – vonatkozó CPSS-IOSCO elveket 2012. április 16-án hozták létre. E rendelet olyan uniós keretet hoz létre, amelyben a központi szerződő felek biztonságosan működhetnek. Az EÉPH a szabályozástechnikai standardok kidolgozása vagy a felülvizsgálatokra vonatkozó javaslatlétet alkalmazásával figyelembe veszi e meglévő standardokat és azok jövőbeli fejleményeit, valamint az e rendeletben említett iránymutatásokat és ajánlásokat.
- (91) A Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkével összhangban fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására az e rendelet hatálya alól kivett szervezetek listájának módosítása, valamint a pénzbírságok, illetve időszakos kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos további eljárási szabályok elfogadása tekintetében, beleértve a védekezéshez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az időbeli korlátozásokat, a pénzbírságok vagy az időszakos kényszerítő bírságok behajtását, valamint a bírságok vagy szankciók kiszabására és végrehajtására vonatkozó elévülési időket is; a II. mellékletnek a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevétele érdekében történő módosítása tekintetében; továbbá a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja további részletes meghatározása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell, hogy a megfelelő dokumentumokat egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon eljuttassák az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

- (92) A következőket összehangolás biztosítása céljával a Bizottság felhatalmazást kap az EEPH szabályozástechnikai standardjainak az 1093/2010/EU, 1094/2010/EU és 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására, a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakasza 4–10. pontjának e rendelet alkalmazásában történő alkalmazása, és a következők pontos meghatározása érdekében: az Unióban közvetlen, jelentős és előrelátható hatást kifejtőnek tekintendő, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, illetve azok az esetek, amikor szükséges vagy helyénvaló az e rendeletben foglalt bármely rendelkezés megkerülésének megelőzése; az e rendeletben előírt feltételeknek megfelelő közvetett szerződéses megállapodások típusai; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozó kategóriái, az a nap vagy azok a napok, amelyen vagy amelyeken az elszámolási kötelezettség hatályossá válik, ideértve minden fokozatos bevezetést is, az elszámolási kötelezettség által érintett szerződő felek kategóriái, az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének napját megelőzően kötött vagy megújított, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek lejáratig hátralévő minimális futamideje; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy kategóriájának elszámolása tekintetében egy illetékes hatóság által egy központi szerződő fél számára kibocsátott engedélyre vonatkozóan az ezen hatóság által az EEPH részére megküldött értesítésben feltüntetendő részletek; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egyedi kategóriái, az ügyleti feltételek és működési folyamatok szabványosításának foka, a származtatott ügyletek vonatkozó osztályának volumene és likviditása, valamint a tisztességes, megbízható és általánosan elfogadott árazási források hozzáférhetősége; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá eső kategóriáit tartalmazó, az EEPH által összeállított jegyzékben szerepeltetendő részletek; a származtatott ügyletek különböző kategóriáiról készített jelentések részletei és típusai; kritériumok annak meghatározására, hogy mely tőzsdén kívüli származtatott ügyletek csökkentik mérhető módon, közvetlenül a kereskedelmi vagy vállalkozásfinanszírozási tevékenységhez kapcsolódó kockázatokat, elszámolási értékhatárok, nem központi szerződő fél által elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatsökkentési technikák tekintetében alkalmazandó eljárások és megállapodások; kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát, valamint az előírt tőkeszintet; a likviditási források szétterjedettségének fogalma; a központi szerződő felek tőkéjére, eredménytartalékaira és tartalékaira vonatkozó előírások; a központi szerződő felekre vonatkozó szabályok és irányítási intézkedések minimális tartalma, a központi szerződő felek által megőrzendő nyilvántartások és információk; a központi szerződő felek üzletmenet-folytonossági politikáinak és katasztrófa-elhárítási terveinek minimális tartalma, valamint az azokra vonatkozó követelmények; a likviditási időszakra vonatkozó megfelelő százalékos arány és időhorizont, valamint a pénzügyi eszközök különböző kategóriái esetében figyelembe veendő történeti volatilitás

kiszámítása, tekintettel a prociklikusság korlátozására vonatkozó célkitűzésre és azokra a feltételekre, amelyek mellett a portfólió biztosítéki gyakorlatok bevezethetők; azon rendkívüli, de valószínű piaci feltételek meghatározására vonatkozó keret, amelyeket a központi szerződő felek garanciaalapjának nagyságának és a központi szerződő felek forrásainak meghatározásakor kell alkalmazni; a központi szerződő felek saját forrásai összegének kiszámításához és fenntartásához alkalmazott módszerek; a magas likviditású biztosítékeszköznek tekinthető biztosítékeszközök típusa – úgymint pénzeszköz, arany, államkötvények, kiváló minőségű vállalati kötvények és fedezeti kötvények –, továbbá a biztosítékeszközből történő levonások (haircut) és azon feltételek, amelyek mellett kereskedelmi bank által nyújtott garanciák biztosítékeszközként elfogadhatók; magas likviditásúnak és minimális piaci és hitelkockázatúnak tekinthető pénzügyi eszközök, továbbá nagyfokú biztonságot nyújtó megállapodások és koncentrációs korlátok; a pénzügyi eszközök és portfóliók különböző kategóriái esetében a központi szerződő felek által végrehajtandó tesztek típusai, klíringtagok vagy más felek részvétele a tesztekben, a tesztek gyakorisága és időbeli tervezése, azok a kulcsfontosságú információk, amelyeket a központi szerződő fél köteles nyilvánosságra hozni a kockázatkezelési modelljével kapcsolatban, valamint a stresszteszt elvégzése érdekében elfogadott feltételezések; a kereskedési adattáraknak az EEPH-nál való nyilvántartásbavételi beadványával kapcsolatos részletek; az aggregált pozíciókkal kapcsolatos információk származtatott ügylet-kategóriák szerinti bontásban történő, a kereskedési adattárak által végrehajtandó nyilvánosságra hozatalának gyakorisága és részletei; valamint az adatok adattárak közötti összesítéséhez és összehasonlításához szükséges működési standardok.

- (93) Az e rendelet által előírt, és az EUMSZ 290. vagy 291. cikke szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok révén továbbfejlesztett valamennyi kötelezettség úgy értendő, hogy csak attól a naptól alkalmazandó, amelyen ezen aktusok hatályba lépnek.
- (94) Az EEPH a technikai iránymutatások és szabályozástechnikai standardok kidolgozása részeként, különösen a nem pénzügyi szerződő felekre vonatkozó elszámolási értékhatár e rendelet szerinti megállapítása során nyilvános meghallgatásokat tart a piaci szereplők részvételével.
- (95) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezt a jogkört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kell gyakorolni.
- (96) A Bizottság figyelemmel kíséri és felméri, hogy a rendelet hatálya alá tartozó területeken a szabályozások, standardok és gyakorlatok következetes és hatékony alkalmazásának és továbbfejlesztésének biztosítása céljából szükség van-e megfelelő intézkedésekre, figyelembe véve az érintett nemzetközi fórumokon végzett munka eredményét is.

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (97) Tekintettel az interoperábilis rendszerekre vonatkozó szabályokra, helyénvalónak tűnt a 98/26/EK irányelv módosítása a biztosítékot nyújtó rendszerüzemeltető jogainak a kedvezményezett rendszerüzemeltető ellen indított fizetéseképtelenségi eljárás esetén történő védelme érdekében.
- (98) A hatékony elszámolás, adatrögzítés, teljesítés és kifizetés megkönnyítése érdekében a központi szerződő felek a kereskedési adattárak a résztvevőkhöz kapcsolódó rendszerekben és azokban a piaci infrastruktúrákban, amelyekkel közös csatlakozó felületük van, az üzenetküldés és adattovábbítás céljából a megfelelő nemzetközi kommunikációs eljárásokat és szabványokat alakítják ki.
- (99) Mivel e rendelet célkitűzései – nevezetesen az egységes követelmények megállapítása a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak tevékenységének végzése tekintetében – tagállami szinten nem valósíthatók meg kielégítően, és ezért az intézkedés nagyságrendjéből adódóan jobban megvalósíthatók uniós szinten, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubsidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet elszámolási és kétoldalú kockázatkezelési követelményeket határoz meg a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek vonatkozásában, jelentéstételi kötelezettséget ír elő a származtatott ügyletekre, valamint egységes követelményeket rögzít a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak tevékenységének folytatására vonatkozóan.
- (2) Ez a rendelet a központi szerződő felekre és klíringtagjaira, a pénzügyi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó. A rendelet alkalmazandó a nem pénzügyi szerződő felekre és kereskedési helyszínekre is, amennyiben azt előírja.
- (3) E rendelet V. címe csak a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 18. pontjának a) és b) alpontjában, valamint 19. pontjában meghatározott átruházható értékpapírokra és pénzügyi eszközökre alkalmazandó.
- (4) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:
- a) a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervek, valamint egyéb

uniós közintézmények, amelyek tevékenysége az államadósság kezelése vagy az abban való részvétel;

b) a Nemzetközi Fizetések Bankja.

(5) E rendelet a 9. cikkben előírt jelentéstételi kötelezettség kivételével nem alkalmazandó az alábbi szervezetekre:

a) a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. részének 4.2. szakaszában felsorolt multilaterális fejlesztési bankok;

b) a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 18. pontja értelmében vett közszektorbeli intézmények, amennyiben azok központi kormányzati tulajdonban állnak, és a központi kormányzat által biztosított, garanciára vonatkozó különmegállapodással rendelkeznek;

c) az európai pénzügyi stabilitási eszköz és az európai stabilitási mechanizmus.

(6) A Bizottság a 82. cikkel összhangban hatáskört kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, az e cikk (4) bekezdésében előírt felsorolás módosítása céljából.

E célból a Bizottság 2012. november 17-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő közintézmények és a nemzeti bankok nemzetközi helyzetének értékeléséről.

A jelentés összehasonlító elemzést tartalmaz az ezen intézmények és nemzeti bankok jelentős számú harmadik ország jogi keretén belüli kezeléséről, mely legalább, a kereskedett ügyletek mennyiségére tekintettel, valamint az említett intézmények és nemzeti bankok által végrehajtott származtatott ügyletekre alkalmazandó kockázatkezelési szabályozás vonatkozásában a három legfontosabb törvénykezést foglalja magába. Ha a jelentés, különösen az összehasonlító elemzés tekintetében azt állapítja meg, hogy szükség van e harmadik országbeli központi bankok elszámolási és jelentéstételi kötelezettség alóli felmentésére monetáris felelősségük tekintetében, akkor a Bizottság felveszi azokat a (4) bekezdésben foglalt felsorolásba.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „központi szerződő fél”: olyan jogi személy, amely helyettesíti az egy vagy több pénzügyi piacon kötött szerződésekben érintett ügyfeleket, így vevőként lép fel valamennyi eladóval szemben és eladóként valamennyi vevővel szemben;

2. „kereskedési adattár”: olyan jogi személy, amely központiilag összegyűjti és kezeli a származtatott ügyletek adatait;
3. „elszámolás”: a pozíciók meghatározásának folyamata, ideértve a nettó pozíciók kiszámítását, valamint annak biztosítását, hogy az e pozíciókból fakadó kitettség fedezésére rendelkezésre állnak-e pénzügyi eszközök, számlapénz vagy mindkettő;
4. „kereskedési helyszín”: bármely, a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 13. pontja értelmében vett befektetési vállalkozás vagy piacműködtető – ide nem értve a 4. cikke (1) bekezdésének 7. pontja értelmében vett rendszeres internalizálót – által működtetett rendszer, amely biztosítja a különböző pénzügyi eszközökhöz fűződő eladási és vételi érdekek találkozását, melynek következtében az említett irányelv II. vagy III. címével összhangban ügyletek jönnek létre;
5. „származtatott ügylet”: a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában felsorolt, az 1287/2006/EK rendelet 38. és 39. cikke szerint végrehajtott pénzügyi eszköz;
6. „származtatott ügylet-kategória”: a származtatott ügyletek olyan csoportja, amelyek közös lényeges jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek magukban foglalják legalább az ügylet alapjául szolgáló eszközzel való kapcsolatot, az alaptermék típusát és a nominális pénznemet. Az azonos kategóriába tartozó származtatott ügyletek eltérő lejáratúak lehetnek;
7. „tőzsdén kívüli származtatott ügylet”: olyan származtatott ügylet, amelynek végrehajtására nem a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjának értelmében vett szabályozott piacon vagy a 2004/39/EK irányelv 19. cikkének (6) bekezdésével összhangban a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintett harmadik országbeli piacon kerül sor;
8. „pénzügyi szerződő fél”: a 2004/39/EK irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozások, a 2006/48/EK irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek, a 73/239/EGK irányelvvel összhangban engedélyezett biztosítási vállalkozások, a 2002/83/EK irányelvvel összhangban engedélyezett, életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetek, a 2005/68/EK irányelvvel összhangban engedélyezett viszontbiztosítók, a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁEKBV) és – amennyiben vonatkozik rájuk – az alapkezelő társaságai, a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében vett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, valamint a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatív befektetési alap-kezelők által kezelt alternatív befektetési alapok;
9. „nem pénzügyi szerződő fél”: az 1. és 8. pontban említett jogalanyoktól eltérő, az Unióban székhellyel rendelkező vállalkozás;
10. „nyugdíjkonstrukció-rendszer”:
 - a) a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében vett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, ideértve – az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében – azon engedéllyel rendelkező szervezeteket is, amelyek ilyen intézmények irányításáért felelősek, és nevükben eljárnak, továbbá az olyan jogi személyeket, amelyeket ezen intézmények befektetései céljából hoztak létre, és tevékenységüket kizárólag ezek érdekében végzik;
 - b) a 2003/41/EK irányelv 3. cikkében említett intézmények foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási tevékenységei;
 - c) a 2002/83/EK irányelv hatálya alá tartozó életbiztosító intézetek foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási tevékenységei, feltéve, hogy minden azokhoz kapcsolódó eszközt és forrást a biztosítóintézet más tevékenységeitől elkülönítetten, az átcsoportosítás lehetősége nélkül kezelnek és szerveznek;
 - d) bármely más engedéllyel rendelkező és felügyelet alá tartozó, nemzeti keretek között működő szervezet vagy bármely más rendszer, amennyiben:
 - i. a nemzeti jog elismeri; illetve
 - ii. elsődleges célja a nyugellátás biztosítása.
11. „partnerkockázat”: annak a kockázata, hogy egy adott ügylet esetén a másik szerződő fél nem teljesíti az ügylet pénzáramlásának végső kiegyenlítése előtt;
12. „interoperabilitási megállapodás”: két vagy több központi szerződő fél közötti olyan megállapodás, amely az ügyletek rendszereken átnyúló végrehajtását foglalja magában;
13. „illetékes hatóság”: az e cikk 8. pontjában említett jogszabályokban említett illetékes hatóság, a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóság vagy a minden egyes tagállam által a 22. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
14. „klíringtag”: a központi szerződő fél által működtetett klíringtagsági rendszerben részt vevő vállalkozás, amely az e részvételtől eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért felelős;
15. „ügylél”: valamely központi szerződő fél klíringtagjával olyan szerződéses kapcsolatban álló vállalkozás, amely kapcsolat lehetővé teszi a vállalkozás számára ügyleteinek az adott központi szerződő fél bevonásával történő elszámolását;
16. „csoport”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti, egy anyavállalatból és annak leányvállalataiból álló vállalkozáscsoport vagy a 2006/48/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, illetve 80. cikkének (7) és (8) bekezdésében említett vállalkozáscsoport;

17. „pénzügyi intézmény”: olyan vállalkozás, amely nem hitelintézet, és amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése, vagy a 2006/48/EK irányelv I. mellékletének 2–12. pontjában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a folytatása;
18. „pénzügyi holdingtársaság”: olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag, vagy nagy részben hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, és a leányvállalatok közül legalább egy hitelintézet, és amely a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének (15) bekezdése értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
19. „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége ingatlan tulajdonlás vagy -kezelés, adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtása vagy más hasonló tevékenység, amely kiegészítő jellegű egy vagy több hitelintézet fő tevékenysége mellett;
20. „minősített részesedés”: központi szerződő félben vagy kereskedési adattárban fennálló bármely olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 9. és 10. cikkében meghatározottak szerint, figyelembe véve az említett irányelv 12. cikke (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket, vagy amely lehetővé teszi jelentős befolyás gyakorlását azon központi szerződő fél vagy kereskedési adattár irányítása felett, amelyben a részesedés fennáll;
21. „anyavállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1 és 2. cikke szerinti anyavállalat;
22. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti leányvállalat, ideértve a végső anyavállalat leányvállalatának leányvállalatát is;
23. „ellenőrzés”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat;
24. „szoros kapcsolatok”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy kapcsolódik össze, melynek módja:
- a) részesedés, valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy ennél nagyobb részének közvetlen tulajdonlásával vagy ellenőrzésével;
- b) ellenőrzés vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és valamely vállalkozás vagy olyan leányvállalat leányvállalata között, amely e vállalkozások élén álló anyavállalat leányvállalatának tekinthető.
- Azt a helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez, szintén az ilyen személyek közötti szoros kapcsolatnak kell tekinteni;
25. „tőke”: a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ 22. cikke szerinti jegyzett tőke – amennyiben az befizetésre került – kiegészítve a névértéken felüli többletbefizetésekkel; fedezetet nyújt az intézmény rendes működése során felmerülő veszteségekre, és csőd vagy felszámolás esetén pedig az összes többi követelés után következik a rangsorban;
26. „tartalékok”: a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi rendelet⁽⁴⁾ 9. cikke szerinti tartalékok, valamint a végső eredmény felhasználásának következtében áthozott eredménytartalék;
27. „igazgatóság”: a nemzeti társasági joggal összhangban az igazgatótanács, a felügyelőbizottság, vagy mindkettő;
28. „független igazgatósági tag”: az igazgatóság olyan tagja, amelynek nincs, és az igazgatósági tagságának kezdetét megelőző öt évben sem volt az érintett központi szerződő féllel vagy annak többségi részvényesével, vezetésével vagy klíringtagjaival összeférhetetlenséget eredményező üzleti, családi vagy más kapcsolata;
29. „felsővezetés”: a központi szerződő fél vagy a kereskedési adattár üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az igazgatóság ügyvezető tagja vagy tagjai;

3. cikk

Csoporton belüli ügyletek

(1) Nem pénzügyi szerződő felek viszonylatában azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek minősülnek csoporton belüli ügyletnek, amelyek megkötésére egy ugyanazon csoporthoz tartozó szerződő felek között kerül sor, feltéve, hogy a szerződő felek bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba, és rájuk megfelelő központosított kockázatterteléskelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak, és ez utóbbi szerződő fél az Unióban rendelkezik székhellyel, illetve – amennyiben a szerződő fél székhelye harmadik országban van ugyan, de arra a harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust fogadott el.

⁽¹⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁽²⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽³⁾ HL L 372., 1986.12.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

(2) Pénzügyi szerződő felek viszonylatában az alábbiak bármelyike csoporton belüli ügyletnek minősül:

a) azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyeket egy ugyanazon csoporthoz tartozó szerződő féllel kötnek meg, feltéve, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

i. a pénzügyi szerződő fél az Unióban rendelkezik székhellyel, illetve – amennyiben székhelye harmadik országban van – arra a harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust fogadott el;

ii. a másik szerződő fél pénzügyi szerződő fél, pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;

iii. mindkét szerződő fél bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba; illetve

iv. mindkét szerződő félre megfelelő központosított kockázatterteléskelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak;

b) másik szerződő féllel kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyek esetében mindkét szerződő fél – a 2006/48/EK irányelv 80. cikkének (8) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – ugyanazon intézményvédelmi rendszerbe tartozik, amennyiben az e bekezdés a) pontjának ii. alpontjában megállapított feltétel teljesül;

c) azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyek a 2006/48/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően olyan hitelintézetek között jöttek létre, amelyek ugyanazon központi szerv kapcsolt vállalkozásai, illetve egy ilyen hitelintézet és a központi szerv között; vagy

d) azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyeket egy ugyanazon csoporthoz tartozó nem pénzügyi szerződő féllel kötnek meg, feltéve, hogy a szerződő felek teljes körűen egyazon konszolidált éves beszámolóban szerepelnek, és rájuk megfelelő központosított kockázatterteléskelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak, és ez utóbbi szerződő fél az Unióban vagy olyan harmadik országban joghatóságban rendelkezik székhellyel, amely harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust fogadott el.

(3) E cikk alkalmazásában a szerződő felek akkor tekintendők ugyanazon konszolidálásba bevonottnak, ha mindketten:

a) a 83/349/EGK irányelvvel vagy az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal összhangban, illetve olyan csoport esetén, amelynek anyavállalatának központi irodája harmadik országban van, a harmadik ország – az 1569/2007/EK rendelettel összhangban a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal egyenértékűnek tekintett – általánosan elfogadott elszámolási elveivel összhangban (vagy a harmadik

ország olyan elszámolási szabványaiával összhangban, amelyek használata a nevezett rendelet 4. cikke alapján megengedett) bevonásra kerültek a konszolidálásba; vagy

b) ugyanazon konszolidált felügyelet alá tartoznak a 2006/48/EK irányelvvel vagy a 2006/49/EK irányelvvel összhangban, illetve olyan csoport esetén, anyavállalatának központi irodája harmadik országban van, a harmadik ország illetékes hatósága általi konszolidált felügyelet alá esik, amely felügyelet egyenértékű a 2006/48/EK irányelv 143. cikkében vagy a 2006/49/EK irányelv 2. cikkében előírt elvek szerinti felügyeletnek.

II. CÍM

A TŐZSDÉN KÍVÜLI SZÁRMAZTATOTT ÜGYLETEK ELSZÁMOLÁSA, AZ AZOKKAL KAPCSOLATOS JELENTÉSTÉTEL ÉS KOCKÁZATCSÖKKENTÉS

4. cikk

Elszámolási kötelezettség

(1) A szerződő felek kötelesek elszámolni valamennyi olyan tőzsdén kívüli származtatott ügyletet, amely az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban elszámolási kötelezettség alá esőnek nyilvánított kategóriába tartozik, amennyiben ezen ügyletek az alábbi mindkét feltételt teljesítik:

a) megkötésükre az alábbi módok egyikével került sor:

i. két pénzügyi szerződő fél;

ii. egy pénzügyi és egy olyan nem pénzügyi szerződő fél, amely teljesíti a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételeket;

iii. két olyan nem pénzügyi szerződő fél, amelyek teljesítik a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételeket;

iv. egy, a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételeket teljesítő pénzügyi vagy nem pénzügyi szerződő fél és egy harmadik országban székhellyel rendelkező olyan jogalany, amely elszámolási kötelezettség alá esne, ha az Unióban rendelkezne székhellyel; vagy

v. egy vagy több harmadik országban székhellyel rendelkező két jogalany között, amelyek elszámolási kötelezettség alá esnének, ha az Unióban rendelkeznének székhellyel, amennyiben az ügylet közvetlen, jelentős és előre látható hatást fejt ki az Unióban, vagy amennyiben ez a kötelezettség szükséges vagy alkalmas az e rendeletben foglalt rendelkezések kijátszásának a megakadályozására; illetve

b) amelyek megkötésének vagy megújításának időpontja vagy:

i. az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének napjára vagy az utánra esik; vagy

- ii. az 5. cikk (1) bekezdésében említett értesítés időpontjában vagy azután, de az elszámolási kötelezettség hatálybalépése előtt, amennyiben az ügylet hátralévő futamideje meghaladja a Bizottság által az 5. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban meghatározott, lejáratig hátralévő minimális futamidőt.

(2) A 11. cikkben említett kockázatcsökkentési technikák sérelme nélkül, a 3. cikk szerinti csoporton belüli ügyleteknek minősülő tőzsdén kívüli származtatott ügyletek nem esnek elszámolási kötelezettség alá.

Az első albekezdésben említett mentesítés csak a következő esetekben alkalmazandó:

- a) ha az Unióban székhellyel rendelkező, ugyanazon csoporthoz tartozó két szerződő fél írásban bejelentette a saját tagállama illetékes hatóságához, hogy az egymás között kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozóan alkalmazni kívánják a mentesítést. A bejelentést a mentesítés alkalmazása előtt legalább 30 naptári nappal meg kell tenni. Az illetékes hatóságok a bejelentés megérkezését követő 30 naptári napon belül kifogást emelhetnek a mentesítéssel szemben, ha a szerződő felek között kötött ügyletek nem felelnek meg a 3. cikkben előírt feltételeknek, az illetékes hatóságok azon jogának sérelme nélkül, hogy a nevezett 30 napos időszak lejártá után is kifogással élhetnek, ha az e feltételeknek való megfelelés már nem áll fenn. Az illetékes hatóságok közötti véleményeltérés esetén az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörének megfelelően segítséget nyújthat az említett hatóságoknak ahhoz, hogy megállapodásra jussanak;
- b) ugyanazon csoporthoz tartozó, olyan, egy uniós tagállamban, illetve egy harmadik országban székhellyel rendelkező, két szerződő fél között kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, ha az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél az illetékes hatóságától engedélyt kapott a mentesítés alkalmazására, az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél erre irányuló bejelentésétől számított 30 naptári napon belül, azzal a feltétellel, hogy a 3. cikkben előírt feltételek teljesülnek. Az illetékes hatóság e határozatról értesíti az EÉPH-t.

(3) Az (1) bekezdés alapján elszámolási kötelezettség alá eső tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket olyan központi szerződő félnél kell elszámolni, amelynek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriájának elszámolására a 14. cikk alapján engedélye van, vagy a 25. cikk alapján elismerték, és a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban szerepel a jegyzékben.

E célból a szerződő félnek klíringtaggá vagy ügyféllé kell alakulnia, vagy közvetett elszámolási megállapodásokat kell létesítenie egy klíringtaggal, azzal a feltétellel, hogy ezek a megállapodások nem növelhetik a partnerkockázatot, és biztosítaniuk kell a szerződő fél eszközei és pozíciói vonatkozásában a 39. és 48. cikkeken említett védelemmel megegyező hatású védelmet.

(4) Az e cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat az ügyleteket, amelyeket úgy

kell tekinteni, hogy az Unióban közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki, illetve azokat az eseteket, amikor szükséges vagy helyénvaló az e rendeletben foglalt bármely rendelkezés megkerülésének megelőzése, amint azt az (1) bekezdés a) pontjának v. alpontja tartalmazza, valamint meghatározza a közvetett szerződéses megállapodások azon típusait, amelyek megfelelnek a (3) bekezdés második albekezdésében említett feltételeknek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

5. cikk

Az elszámolási kötelezettségre vonatkozó eljárás

(1) Amennyiben az illetékes hatóság a 14. vagy 15. cikk alapján engedélyezte valamely központi szerződő fél részére egy adott tőzsdén kívüli származtatott ügylet-kategória elszámolását, haladéktalanul értesíti az EÉPH-t.

E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardok tervezetét dolgozza ki, amelyekben pontosan meghatározza az első albekezdésben említett értesítésben feltüntetendő adatokat.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban küldött értesítés kézhezvételét vagy a 25. cikkben megállapított elismerési eljárás lebonyolítását követő hat hónapon belül az EÉPH – nyilvános konzultáció tartását, valamint az ERKT-vel és adott esetben harmadik országok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően – kidolgozza és jóváhagyásra benyújtja a Bizottságnak az alábbiakat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség hatálya alá vonandó tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kategóriája;
- b) az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja vagy időpontjai – ideértve az esetleges fokozatos bevezetést is – valamint az elszámolásra kötelezett szerződő felek kategóriái; illetve
- c) a 4. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek lejáratig hátralévő minimális futamideje.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(3) Az EÉPH saját kezdeményezésre – miután nyilvános konzultációt tartott, valamint konzultált az ERKT-vel és adott esetben harmadik országok illetékes hatóságaival is – a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában foglalt feltételekkel összhangban megállapítja és a Bizottságnak jelzi, hogy melyek a származtatott ügyletek azon kategóriái, amelyek a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség alá tartoznak, de amelyek elszámolására még egy központi szerződő fél sem kapott engedélyt.

Az értesítést követően az EÉPH felhívást tehet közzé a származtatott ügyletek e kategóriáinak elszámolására irányuló javaslatok kidolgozására.

(4) A rendszerszintű kockázatok csökkentésének átfogó célját szem előtt tartva, a (2) bekezdés a) pontjára vonatkozó szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

- a) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájához kapcsolódó szerződéses feltételek és működési folyamatok szabványosításának mértéke;
- b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriája forgalmának nagysága és likviditása;
- c) a tisztességes, megbízható és általánosan elfogadott árra vonatkozó információk hozzáférhetősége a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriájában.

A szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az EÉPH figyelembe veheti a származtatott ügyletek vonatkozó kategóriáit használó szerződő felek összekapcsolódását, az előrejelzésnek megfelelő, a partnerkockázat szintjére gyakorolt hatást, valamint az Unióban a versenyre gyakorolt hatást.

E cikk következetes alkalmazása biztosításának céljából az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az első albekezdés a)–c) pontjaiban említett kritériumok részletesebb meghatározása céljából.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés harmadik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(5) A (2) bekezdés b) pontjára vonatkozó szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

- a) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának várt forgalom nagysága;
 - b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyanazon kategóriájának elszámolásával már egynél több központi szerződő fél foglalkozik-e;
 - c) az érintett központi szerződő felek képessége a várt forgalom nagyságának és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának elszámolásából eredő kockázatnak a kezelésére;
 - d) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának piacán tevékenykedő vagy a jövőben várhatóan tevékenykedő szerződő felek típusai és száma;
 - e) az elszámolási kötelezettség alá eső szerződő félnek mennyi időre van szüksége ahhoz, hogy intézkedjen a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek valamely központi szerződő félén keresztül elszámolásáról;
 - f) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának piacán tevékenykedő és a 4. cikk (1) bekezdése alapján esetlegesen az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerülő különböző szerződő felek kockázatkezelése, valamint jogi és működési kapacitása.
- (6) Ha a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely kategóriája már nem rendelkezik olyan központi szerződő féllel, amelyet az ezen ügyletek elszámolására e rendeletnek megfelelően engedélyeztek vagy elismertek, akkor megszűnik a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség, és ebben az esetben e cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

6. cikk

Nyilvános jegyzék

(1) Az EÉPH közérdekű nyilvántartást hoz létre, amelyben szabályszerűen és egyértelműen meghatározza, hogy mely származtatott ügylet-kategóriák tartoznak az elszámolási kötelezettség alá, és kezeli, illetve naprakészen tartja azt. A közérdekű nyilvántartást az EÉPH nyilvánosan hozzáférhetővé teszi honlapján.

(2) A jegyzéknek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a 4. cikknek megfelelően elszámolási kötelezettség alá vont származtatott ügylet-kategóriák;
- b) az elszámolási kötelezettség céljára engedélyezett vagy elismert központi szerződő felek;
- c) az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja, beleértve a fokozatos bevezetést is;

- d) az EÉPH által az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott származtatottügylet-kategóriák;
- e) a 4. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett ügyletek lejáratig hátralévő minimális futamideje;
- f) azon központi szerződő felek, amelyeket az illetékes hatóság az EÉPH-hoz az elszámolási kötelezettség céljaira bejelentett, és a bejelentés napja.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél már nem rendelkezik e rendelettel összhangban engedéllyel, vagy elismerése megszűnt az adott származtatottügylet-kategória elszámolása tekintetében, az EÉPH haladéktalanul törli a közérdekű nyilvántartásból az említett származtatottügylet-kategória tekintetében.

(4) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozhatja a szabályozástechnikai standardok tervezetét az (1) bekezdésben említett közérdekű nyilvántartásban feltüntetendő adatok meghatározása céljából.

Az EÉPH minden ilyen szabályozástechnikai standardtervezetet 2012. szeptember 30-ig benyújt a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

7. cikk

A központi szerződő félhez való hozzáférés

(1) Az a központi szerződő fél, amely számára engedélyezték a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolását, ezen ügyletek elszámolását megkülönböztetésmentesen és átláthatóan, a kereskedés helyszínétől függetlenül elvégzi.

A központi szerződő fél kikötheti, hogy a kereskedési helyszínek megfeleljenek a központi szerződő fél által előírt működési és technikai előírásoknak, ideértve a kockázatkezelési előírásokat is.

(2) A központi szerződő fél egy kereskedési helyszín által a hozzáférésre vonatkozó hivatalos kérelmet a megtételétől számított három hónapon belül elfogadhatja vagy elutasíthatja.

(3) Ha a központi szerződő fél a (2) bekezdésben említett hozzáférést elutasítja, akkor a kereskedési helyszín számára az elutasítást teljes körűen indokolnia kell.

(4) Hacsak a kereskedési helyszín és a központi szerződő fél illetékes hatóságai el nem utasítják a hozzáférést, a központi szerződő fél a második albekezdésre figyelemmel a kereskedési helyszín által az (2) bekezdéssel összhangban tett hivatalos kérelem jóváhagyására vonatkozó döntéstől számított három hónapon belül megadja a központi szerződő fél számára a hozzáférést.

A kereskedési helyszín és a központi szerződő fél illetékes hatóságai a kereskedési helyszín által tett hivatalos kérelmet követően csak akkor tagadhatják meg a központi szerződő fél általi a

hozzáférést, ha az veszélyeztetné a piacok zavartalan és megfelelő működését, vagy hátrányos hatást gyakorolna a rendszerszintű kockázatra.

(5) Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az EÉPH az illetékes hatóságok közötti minden vitát az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörében rendez.

8. cikk

A kereskedési helyszínhez való hozzáférés

(1) A kereskedési helyszínek megkülönböztetéstől mentes és átlátható módon szolgáltatnak kereskedési adatokat minden olyan központi szerződő félnek – annak kérésére –, amely engedéllyel rendelkezik az adott kereskedési helyszínen kereskedett, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolására.

(2) Amennyiben a kereskedési helyszínhez való hozzáférésre vonatkozó kérést központi szerződő fél nyújtotta be hivatalosan a kereskedési helyszínhez, a kereskedési helyszínnek három hónapon belül válaszolnia kell a központi szerződő félnek.

(3) Amennyiben a kereskedési helyszín megtagadja a hozzáférést, erről teljes körű indokolást kell adnia, és tájékoztatnia kell a központi szerződő felet.

(4) A kereskedési helyszín és a központi szerződő fél illetékes hatóságai döntésének sérelme nélkül, a kereskedési helyszínnek a hozzáférésre irányuló kérelemre adott pozitív választ követő három hónapon belül lehetővé kell tennie a hozzáférést.

A kereskedési helyszínhez való hozzáférés csak akkor adható meg a központi szerződő félnek, ha e hozzáférés nem igényel interoperabilitást, nem veszélyezteti a piacok zavartalan és megfelelő működését nézve – különösen a likviditási források széttöredezettségének veszélye miatt –, és ha a kereskedési helyszín megfelelő mechanizmusokat hozott létre az említett széttöredezettség megelőzésére.

(5) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a likviditási források széttöredezettségének fogalmát meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

9. cikk

Jelentéstételi kötelezettség

(1) A szerződő felek és a központi szerződő felek az 55. cikkel összhangban nyilvántartásba vett vagy a 77. cikkel összhangban elismert kereskedési adattárnak bejelentik az általuk megkötött származtatott ügyletek, illetve az ügyletek módosításainak és megszüntetésének adatait. Az adatokat legkésőbb az ügylet megkötését, módosítását vagy lezárását követő munkanapon be kell jelenteni.

A bejelentési kötelezettség azokra a származtatott ügyletekre vonatkozik, amelyek:

- a) megkötésére 2012. augusztus 16. előtt kerül sor, és amelyek az említett időpontban még nem lezártak;
- b) megkötésére 2012. augusztus 16-án vagy azt követően kerül sor.

A bejelentési kötelezettség hatálya alá tartozó szerződő felek vagy központi szerződő felek átruházhatják a származtatott ügylet adatai bejelentésének feladatát.

A szerződő feleknek és a központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell arról, hogy származtatott ügyleteik adatainak bejelentésére csak egyszer kerüljön sor.

(2) A szerződő felek az ügylet lezárását követően legalább öt évig megőrzik nyilvántartásukban az általuk megkötött származtatott ügyleteket és azok módosításait.

(3) Amennyiben valamely kereskedési adattárnak nem áll módjában nyilvántartásba venni egy származtatott ügylet adatait, a szerződő feleknek és a központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell ezen adatoknak az EÉPH számára való bejelentéséről.

Ebben az esetben az EÉPH gondoskodik arról, hogy a 81. cikk (3) bekezdésében említett valamennyi érintett szervezetnek rendelkezésére álljon a származtatott ügyletek minden olyan adata, amely feladataik és megbízásuk teljesítéséhez szükséges.

(4) Az a szerződő fél vagy központi szerződő fél, amely egy származtatott ügylet adatait jelenti egy kereskedési adattárnak vagy az EÉPH-nak, vagy a szerződő fél vagy központi szerződő fél nevében ilyen adatokat bejelentő jogalany nem sérti meg az ügylet, illetve a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések által előírt, információközlésre vonatkozó korlátozást.

A közzététel semmiféle felelősséget nem keletkeztet a jelentéstevő jogalanyra, annak igazgatóira vagy munkavállalóira nézve.

(5) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét az (1) és (3) bekezdésben említett jelentések részleteinek és típusának meghatározására a származtatott ügyletek különböző kategóriái esetében.

Az (1) és (3) bekezdésben említett jelentések legalább az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a származtatott ügyletben részt vevő felek, és – amennyiben ezektől eltér – az ügyletből származó jogok és kötelezettségek kedvezményezettje;

- b) a származtatott ügyletek főbb jellemzői, ideértve a típust, az alaptermék lejáratig hátralevő minimális futamidejét, a nominális értéket, az árat és a kiegyenlítés időpontját.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az (1) és a (3) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH az alábbiakat meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki:

- a) az (1) és (3) bekezdésben említett bejelentések formátuma és gyakorisága a különböző származtatott ügylet-kategóriák esetében;
- b) a származtatott ügyletek bejelentésének határideje, a bejelentési kötelezettség hatálybalépését megelőzően kötött ügyletek esetében alkalmazandó fokozatos bevezetést is beleértve.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

10. cikk

Nem pénzügyi szerződő felek

(1) Amennyiben valamely nem pénzügyi szerződő fél tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben a (3) bekezdésben meghatározott elszámolási értékhatárt meghaladó pozícióval rendelkezik, az adott nem pénzügyi szerződő fél:

- a) erről haladéktalanul tájékoztatja az EÉPH-t és az (5) bekezdésben említett illetékes hatóságot;
- b) jövőbeli ügyletei tekintetében a 4. cikkel összhangban az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerül, amennyiben a pozíciók mozgóátlaga egy 30 munkanapos időszakra számítva meghaladja az említett értékhatárt; valamint
- c) az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerülésétől számított négy hónapon belül minden érintett jövőbeli ügyletét elszámolja.

(2) Az a nem pénzügyi szerződő fél, amely az (1) bekezdés b) pontjával összhangban az elszámolási kötelezettség hatálya alá került, azonban ezt követően az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság számára bizonyítja, hogy pozíciójának mozgóátlaga egy 30 munkanapos időszakra számítva nem haladja meg az említett értékhatárt, kikerül a 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség hatálya alól.

(3) Az (1) bekezdésben említett pozíciók kiszámításakor az érintett nem pénzügyi szerződő félnek figyelembe kell vennie mindazokat a saját maga vagy a csoportjához tartozó más nem pénzügyi szerződő felek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket, amelyekről nem állapítható meg objektíven mérhető adatok alapján, hogy csökkentenék a nem pénzügyi szerződő fél vagy az adott csoport kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

(4) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az ERKT-val és más érintett hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) kritériumok annak megállapítására, hogy mely tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről állapítható meg objektíven mérhető adatok alapján, hogy csökkentik a (3) bekezdésben említett kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat; valamint
- b) a szerződő fél nettó pozícióinak és kitettségeinek tőzsdén kívüli származtatott ügylet-kategóriánkénti összege rendszer-szintű jelentőségének figyelembevételével meghatározott, elszámolási kötelezettségre vonatkozó értékhatárok.

Nyílt nyilvános konzultáció tartását követően az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

Az EÉPH az Európai Rendszerkockázati Testülettel és más érintett hatóságokkal való konzultációt követően rendszeres időközönként felülvizsgálja az értékhatárokat, és ha szükséges, módosításukra szabályozástechnikai standardokat javasol.

(5) Minden tagállam kijelöli azt a hatóságát, amely az (1) bekezdés szerinti kötelezettség teljesítésének biztosításáért felel.

11. cikk

Kockázatcsökkentési technikák a nem központi szerződő felek bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében

(1) Azon pénzügyi szerződő felek, valamint azon nem pénzügyi szerződő felek, amelyek központi szerződő felek bevonása nélkül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket kötnek, elvárható gondossággal biztosítják a működési partnerkockázat mérésére, ellenőrzésére és csökkentésére szolgáló megfelelő eljárások és szabályok meglétét; legalább a következőkre vonatkozóan:

- a) az adott, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek feltételeinek időben történő visszaigazolása, ha rendelkezésre áll elektronikus eszközök útján;
- b) megalapozott, rugalmas és auditálható formalizált eljárások a portfóliók összeegyeztetésére, a kapcsolódó kockázatok kezelésére, a felek közötti viták korai felismerésére és rendezésére, valamint a még nyitott ügyletek értékének ellenőrzésére.

(2) A pénzügyi és a 10. cikkben említett nem pénzügyi szerződő feleknek a még nyitott ügyletek értékét naponta, piaci értéken kell meghatározniuk. Amennyiben a piaci feltételek nem teszik lehetővé a piaci értéken történő meghatározást, megbízható és prudens piaci értékelési modell alapú árazást kell alkalmazniuk.

(3) A pénzügyi szerződő feleknek olyan kockázatkezelési eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek 2012. augusztus 16. vagy azt követően kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében megkövetelik a biztosítékeszközök kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét. A 10. cikkben említett nem pénzügyi szerződő feleknek olyan kockázatkezelési eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek az elszámolási értékhatár átlépésekor vagy azt követően kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében megkövetelik a biztosítékeszközök kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét.

(4) A pénzügyi szerződő feleknek megfelelő és arányos összegű tőkével kell rendelkezniük azon kockázatok kezelésére, amelyeket nem fedez a biztosítékeszközök megfelelő cseréje.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében megállapított követelmény nem alkalmazandó a 3. cikkben említett csoporton belüli ügyletekre, amennyiben a szerződő felek ugyanazon tagállamban rendelkeznek székhellyel, és az adott pillanatban, illetve előre láthatólag nincsen gyakorlati vagy jogi akadálya a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének.

(6) A 3. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett csoporton belüli ügyletek, amelyek különböző tagállamokban székhellyel rendelkező szerződő felek között jönnek létre, mindkét érintett illetékes hatóság kedvező döntése alapján egészben vagy részben mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;
- b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem is várható.

Amennyiben az illetékes hatóságok a mentesítés iránti kérelem kézhezvételét követő 30 naptári napon belül nem tudnak kedvező döntést hozni, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörének megfelelően segítheti őket a megállapodásban.

(7) A 3. cikk (1) bekezdésében említett csoporton belüli ügyletek, amelyek különböző tagállamokban székhellyel rendelkező, nem pénzügyi szerződő felek között jönnek létre, mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;
- b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

A nem pénzügyi szerződő felek értesítik a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságokat arról, hogy mentességet kívánnak igénybe venni. A mentesség akkor érvényes, ha az értesítés időpontjától számított három hónapon belül egyik értesített hatóság sem jelzi, hogy szerinte nem teljesülnek az első albekezdés a) vagy a b) pontjában megállapított feltételek.

(8) A 3. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett csoporton belüli ügyletek, amelyek egy, az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél és egy harmadik országbeli joghatóságban székhellyel rendelkező szerződő fél között jönnek létre, az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél felügyeletét ellátó érintett illetékes hatóság pozitív döntése alapján részben vagy egészben mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;
- b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

(9) A 3. cikk (1) bekezdésében említett csoporton belüli ügyletek, amelyek egy, az Unióban székhellyel rendelkező nem pénzügyi szerződő fél és egy harmadik országbeli joghatóságban székhellyel rendelkező szerződő fél között jönnek létre, mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;
- b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

A nem pénzügyi szerződő fél értesíti a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságokat arról, hogy mentességet

kíván igénybe venni. A mentesség akkor érvényes, ha az értesítés időpontjától számított három hónapon belül egyik értesített hatóság sem jelzi, hogy szerinte nem teljesülnek az első albekezdés a) vagy a b) pontjában megállapított feltételek.

(10) A 3. cikk (1) bekezdésében említett csoporton belüli ügyletek, amelyek egy nem pénzügyi szerződő fél és egy pénzügyi szerződő fél között jönnek létre, amelyek székhelye különböző tagállamokban van, a pénzügyi szerződő fél felügyeletét ellátó érintett illetékes hatóság kedvező döntése alapján részben vagy egészben mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;
- b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

A pénzügyi szerződő fél felügyeletét ellátó érintett illetékes hatóság a döntésről tájékoztatja a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságot. A mentesség mindaddig érvényes, ameddig az értesített hatóság nem jelzi, hogy szerinte nem teljesülnek az első albekezdés a) vagy a b) pontjában megállapított feltételek. Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörének megfelelően segítséget nyújthat e hatóságoknak ahhoz, hogy megállapodásra jussanak.

(11) A csoporton belüli ügylet szerződő fele, amely mentesült a (3) bekezdésben megállapított kötelezettség alól, nyilvánosságra hozza a mentességre vonatkozó információt.

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EÉPH-t a (6), a (8) vagy a (10) bekezdés alapján hozott döntéseikről, illetve a (7), a (9) vagy a (10) bekezdés alapján kapott értesítésekről, és részletes információt kell küldeniük az EÉPH-nak a szóban forgó csoporton belüli ügyletről.

(12) Az (1)–(11) bekezdésben megállapított kötelezettségek azon származtatott ügyletekre is vonatkoznak, amelyeket olyan harmadik országbeli szervezetek kötöttek, amelyekre alkalmazni kellene e kötelezettségeket, ha a székhelyük az Unióban lenne, amennyiben az ügyletek közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki az Unióban, vagy amennyiben ez a kötelezettség szükséges vagy alkalmas az e rendeletben foglalt rendelkezések kijátszásának a megakadályozására.

(13) Az EÉPH rendszeresen figyelemmel kíséri az elszámolásra nem alkalmas származtatott ügyletek terén folyó tevékenységet annak érdekében, hogy azonosítsa a származtatott ügyletek azon kategóriáit, amelyek rendszerszintű kockázatokat keletkeztethetnek, továbbá, hogy megelőzze a szabályozói arbitrázszt az elszámolt és el nem számolt származtatott ügyletek között. Az EÉPH az ERKT-vel folytatott konzultációt követően meghozza az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelő intézkedéseket, vagy felülvizsgálja a biztosítéki követelményekre vonatkozóan az e cikk (14) bekezdésében és a 41. cikkben rögzített szabályozástechnikai standardokat.

(14) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EEPH kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) az (1) bekezdésben említett eljárások és szabályok;
- b) a piaci értéken történő meghatározást akadályozó piaci feltételek, valamint a (2) bekezdésben említett piaciértékmódelalapú árazás használatának kritériumai;
- c) a mentesített csoporton belüli ügyletekre vonatkozó azon adatok, amelyeket a (7), a (9) és a (10) bekezdésben említett értesítésnek tartalmaznia kell;
- d) a mentesített csoporton belüli ügyletekre vonatkozó, a (11) bekezdésben említett tájékoztatásban feltüntetendő adatok;
- e) azok az ügyletek, amelyeket úgy kell tekinteni, hogy az Unióban közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki, illetve azok az esetek, amikor szükséges vagy helyénvaló az e rendeletben foglalt bármely rendelkezés megkerülésének megelőzése, amint azt a (12) bekezdés tartalmazza.

Az EEPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(15) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EEPH kidolgozza a következőket meghatározó közös szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) a (3) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát;
- b) a (4) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges tőkeszint;
- c) a (6)–(10) bekezdések szerinti mentesség alkalmazása során a szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárások;
- d) az (5)–(10) bekezdésekben említett alkalmazandó kritériumok, ideértve különösen azt, hogy mi tekinthető a saját eszköz azonnali áthelyezését vagy a kötelezettségek szerződő felek közötti visszafizetését gátló gyakorlati vagy jogi akadályoknak.

Az EBH az említett közös szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a szerződő fél jogi természetétől függően az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, a 1094/2010/EU rendelet vagy a 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

12. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e címbe foglalt szabályok megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. E szankciók magukban foglalnak legalább közigazgatási bírságokat. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi és adott esetben a nem pénzügyi szerződő felek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok közlésesnek minden, a 4., az 5. és a 7–11. cikk megsértéséért kiszabott szankciót, kivéve, ha a közzététel komolyan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek. A tagállamok rendszeres időközönként értékelő jelentéseket tesznek közzé az alkalmazott szankciós szabályok eredményességéről. E tájékoztatás és közzététel a 95/46/EK irányelv 2. cikke a) pontjának megfelelően nem tartalmazhat személyes adatokat.

A tagállamok 2013. február 17-ig tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett szabályokról. Az e szabályokat érintő minden későbbi módosításról haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(3) E cím rendelkezéseinek megsértése nem befolyásolja a tőzsdén kívüli származtatott ügylet érvényességét, valamint a részes felek lehetőségét, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügylet szabályait érvényesítsék. E cím rendelkezéseinek megsértése nem keletkeztet kárterítésre való jogosultságot egy tőzsdén kívüli származtatott ügylet részes felétől.

13. cikk

A párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó szabályok elkerülésére szolgáló mechanizmus

(1) Az EEPH segítséget nyújt a Bizottságnak a 4., 9., 10. és 11. cikkben megállapított elvek nemzetközi alkalmazásának a nyomon követéséhez, továbbá az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentések elkészítéséhez, amelyekben kitérnek a piaci szereplőkre vonatkozó esetleges párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó előírások meglétére, és lehetséges intézkedéseket javasolnak.

(2) A Bizottság elfogadhat olyan végrehajtási jogi aktusokat, amelyekben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszere:

- a) a 4., 9., 10. és 11. cikk értelmében e rendeletből eredő követelményekkel egyenértékű;
- b) az e rendeletben előírtakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciákat nyújt; valamint

- c) hatékonyan, tisztességes és torzításoktól mentes módon érvényesülve biztosítja a hatékony felügyeletet és végrehajtást a harmadik országban.

E végrehajtási aktusokat a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A (2) bekezdésben említett, az egyenértékűsége vonatkozó végrehajtási jogi aktus azt jelenti, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletet kötő szerződő felek kizárólag abban az esetben tekinthetők úgy, hogy megfeleltek a 4., 9., 10. és 11. cikkben foglalt követelményeknek, ha legalább az egyik szerződő fél székhelye az adott harmadik országban van.

(4) A Bizottság az EÉPH-val együttműködve nyomon követi, hogy azok a harmadik országok, amelyekre vonatkozóan az egyenértékűségről szóló végrehajtási jogi aktust fogadott el, hatékonyan végrehajtják-e a 4., 9., 10. és 11. cikkben foglalt követelményekkel egyenértékű előírásokat, és erről rendszeresen, legalább évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Amennyiben a jelentés azt állapítja meg, hogy a harmadik ország hatóságai elégtelenül és nem következetesen alkalmazzák az egyenértékű követelményeket, a Bizottság a jelentés benyújtását követő 30 naptári napon belül visszavonja a szóban forgó harmadik ország jogi keretének egyenértékűségére vonatkozó elismerést. Az egyenértékűsége vonatkozó végrehajtási jogi aktus visszavonása esetén az e rendeletben megállapított összes követelmény automatikusan ismételtlen vonatkozik a szerződő felekre.

III. CÍM

A KÖZPONTI SZERZŐDŐ FELEK ENGEDÉLYEZÉSE ÉS FELÜGYELETE

1. FEJEZET

A központi szerződő felek engedélyezésének feltételei és eljárásai

14. cikk

A központi szerződő felek engedélyezése

(1) Az Unióban székhellyel rendelkező azon jogi személynek, amely központi szerződő félként elszámolási szolgáltatásokat kíván nyújtani, a 17. cikkben ismertetett eljárással összhangban engedélyeztetnie kell ezt a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával (a központi szerződő fél illetékes hatóságával).

(2) A 17. cikkel összhangban megadott engedély az Unió egész területére érvényes.

(3) Az (1) bekezdésben említett engedély csak az elszámoláshoz kapcsolódó tevékenységekre adható, és meghatározza azon szolgáltatásokat és tevékenységeket, amelyek nyújtására, illetve végzésére a központi szerződő fél jogosult, valamint felsorolja az engedély érvényességi körébe tartozó pénzügyi eszköz-kategóriákat.

(4) A központi szerződő félnek mindenkor meg kell felelnie az engedélyezéshez szükséges feltételeknek.

A központi szerződő fél az engedélyezés feltételeit érintő minden lényegi változásról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(5) Az (1) bekezdésben említett engedély nem akadályozza meg, hogy a tagállamok a területükön székhellyel rendelkező központi szerződő felekre vonatkozóan kiegészítő előírásokat fogadjanak el vagy ilyeneket továbbra is alkalmazzanak, beleértve a 2006/48/EK irányelv szerinti bizonyos engedélyezési előírásokat is.

15. cikk

A tevékenységek és szolgáltatások körének kiterjesztése

(1) A működését az alapengedély által le nem fedett, további szolgáltatásokkal vagy tevékenységekkel kiterjeszteni kívánó központi szerződő fél kiterjesztés iránti kérelmet nyújt be illetékes hatóságához. A központi szerződő fél részére már engedélyezettől eltérő elszámolási szolgáltatások nyújtása a meglévő engedély kiterjesztésének tekintendő.

Az engedély kiterjesztése a 17. cikkben rögzített eljárással összhangban történik.

(2) Amennyiben a központi szerződő fél a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamra kívánja kiterjeszteni működését, a központi szerződő fél illetékes hatósága haladéktalanul értesíti e másik tagállam illetékes hatóságát.

16. cikk

Tőkekövetelmények

(1) A központi szerződő félnek a 14. cikk szerinti engedélyezéshez legalább 7,5 millió EUR összegű állandó és rendelkezésre álló indulótőkével kell rendelkeznie.

(2) A központi szerződő fél tőkéjének – beleértve az eredménytartalékot és a tartalékokat is – arányban kell állnia a központi szerződő fél tevékenységeiből eredő kockázattal. E tőkének mindenkor elegendőnek kell lennie annak biztosítására, hogy a tevékenységek felszámolása vagy átstrukturálása megfelelő időn belül, rendezett módon megvalósulhasson, valamint hogy a központi szerződő fél kellően feltőkésített legyen mindazon hitel-, partner-, piaci, működési, jogi és üzleti kockázatokkal szemben, amelyeket nem fedeznek a 41–44. cikkben említett célirányos pénzügyi források.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EBH a KBER-rel szoros együttműködésben, illetve az EÉPH-val folytatott konzultációt követően kidolgozza a központi szerződő fél tőkéjére, eredménytartalékra és tartalékaira vonatkozó, a (2) bekezdésben említett követelményeket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EBH 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

17. cikk

Engedélynyújtási és -elutasítási eljárás

(1) A kérelmező központi szerződő fél benyújtja engedély iránti kérelmét a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához.

(2) A kérelmező központi szerződő fél minden olyan információt az illetékes hatóság rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy minden, az e rendeletben rögzített követelménynek megfelel. Az illetékes hatóság haladéktalanul továbbítja a kérelmező központi szerződő féltől kapott összes információt az EÉPH-nak és a 18. cikk (1) bekezdésében említett kollégiumnak.

(3) Az illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követő 30 munkanapon belül megvizsgálja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be. Ha a kérelem hiányos, az illetékes hatóság határidőt tűz ki, amelynek leteltéig a kérelmező központi szerződő félnek be kell nyújtania a hiányzó információkat. Miután megállapította a kérelem hiánytalanságát, az illetékes hatóság értesíti erről a kérelmező központi szerződő felet, a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban felállított kollégium tagjait és az EÉPH-t.

(4) Az illetékes hatóság csak abban az esetben adja meg az engedélyt, ha teljes mértékben meggyőződött arról, hogy a kérelmező központi szerződő fél megfelel az e rendeletben rögzített valamennyi követelménynek, és arról, hogy értesítés történt a központi szerződő félnek a 98/26/EK irányelv szerinti rendszerre minősítéséről.

Az illetékes hatóság megfelelően figyelembe veszi a kollégium által a 19. cikkel összhangban kialakított véleményét. Amennyiben a központi szerződő fél illetékes hatósága nem ért egyet a kollégium pozitív véleményével, határozatában erről teljes körű indokolást kell adnia, és magyarázattal kell szolgálnia a pozitív véleménytől való minden jelentős eltéréssel kapcsolatban.

Az engedélyt megtagadják, ha a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam hatóságainak kivételével – a 19. cikk (1) bekezdésével összhangban, kölcsönös egyetértéssel olyan közös véleményt alakít ki, miszerint a központi szerződő fél nem kaphatja meg az engedélyt. A véleményben írásban, teljes körűen és részletesen indokolni kell, hogy a kollégium miért ítéli meg úgy, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt rendelkezések nem teljesülnek.

Amennyiben a kollégium nem tud a harmadik albekezdés szerinti, kölcsönös egyetértéssel történő közös véleményt kialakítani, illetve amennyiben a kollégium kétharmados többséggel negatív véleményt fogalmazott meg, bármelyik illetékes hatóság a kollégium kétharmados többségének támogatásával, a negatív vélemény elfogadásától számított 30 naptári napon belül, az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EÉPH elé utalhatja az ügyet.

A negyedik albekezdésben említett negatív határozatban írásban, teljes körűen és részletesen indokolni kell, hogy a kollégium érintett tagjai miért ítélik meg úgy, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt rendelkezések nem teljesülnek. Ebben az esetben a központi szerződő fél illetékes hatósága elhalasztja az engedélyre vonatkozó határozat meghozatalát, és megvárja, hogy az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban döntést hozzon az engedélyezésről. Az illetékes hatóság határozatát az EÉPH döntésének megfelelően hozza meg. A negyedik albekezdésben említett 30 naptári napos határidő letelte után az ügy már nem utalható az EÉPH elé.

Amennyiben a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam hatóságainak kivételével – a 19. cikk (1) bekezdésével összhangban, kölcsönös egyetértéssel olyan közös véleményt alakít ki, amely szerint a központi szerződő fél nem kaphatja meg az engedélyt, a központi szerződő fél illetékes hatósága az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EÉPH elé utalhatja az ügyet.

A központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága továbbítja a határozatot a többi érintett illetékes hatóságnak is.

(5) Abban az esetben, ha a központi szerződő fél illetékes hatósága nem alkalmazta e rendelet előírásait vagy olyan módon alkalmazta azokat, ami vélhetően sérti az uniós jog rendelkezéseit, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban jár el.

Az EÉPH a kollégium bármely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezés alapján, az illetékes hatóság tájékoztatását követően kivizsgálhatja az uniós jog állítólagos megsértésével vagy nem alkalmazásával kapcsolatos eseteket.

(6) A kollégium tagjai a tevékenységük ellátása során sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatnak megkülönböztetést valamely tagállammal vagy tagállamok csoportjával – mint bármilyen pénznemben elszámolási szolgáltatásokat végző helyszínnel – szemben.

(7) Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül írásban, teljes körű indokolást adva tájékoztatja a kérelmező központi szerződő felet az engedély megadásáról vagy annak elutasításáról.

18. cikk

Kollégium

(1) A központi szerződő fél illetékes hatósága a 17. cikkben említett hiánytalan kérelem benyújtásától számított 30 naptári napon belül létrehoz egy kollégiumot a 15., 17., 49., 51. és 54. cikkben említett feladatok ellátásának megkönnyítésére, továbbá ellátja annak igazgatását és elnöklését.

(2) A kollégium a következő tagokból áll:

- a) az EÉPH;
- b) a központi szerződő fél illetékes hatósága;
- c) a központi szerződő fél azon klíringtagjainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok, amelyek székhelye a központi szerződő félnek a 42. cikkben említett garanciaalapjához összesített alapon egy egyéves időtartamra számított legnagyobb mértékben hozzájáruló három tagállamban található;
- d) a központi szerződő felek által kiszolgált kereskedési helyszínek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok;
- e) az azon központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóságok, amelyek interoperabilitási megállapodást kötöttek;
- f) az azon központi értéktárakat felügyelő illetékes hatóságok, amelyekkel a központi szerződő fél kapcsolatban áll;

g) a KBER-nek a központi szerződő fél felügyeletéért felelős érintett tagjai, valamint a KBER-nek az azon központi szerződő felek felügyeletéért felelős érintett tagjai, amelyek interoperabilitási megállapodást kötöttek;

h) az elszámolt pénzügyi eszközök legfontosabb uniós pénzneveit kibocsátó központi bankok.

(3) Valamely tagállam olyan illetékes hatósága, amely nem tagja a kollégiumnak, kikérheti a felügyeleti feladatai ellátása szempontjából releváns információt a kollégiumtól.

(4) A kollégium az illetékes hatóságok e rendeletben meghatározott jogkörének sérelme nélkül biztosítja az alábbiakat:

a) a 19. cikkben említett vélemény elkészítése;

b) a 84. cikk szerinti információcsere, ideértve az információkérést is;

c) megállapodás a kollégium tagjai közötti önkéntes feladatmegosztásról;

d) a központi szerződő fél kockázatelemzésén alapuló felügyeleti vizsgálati programok koordinálása; és

e) készenléti tervek és eljárások meghatározása a 24. cikkben említett vészhelyzetek esetére.

(5) A kollégium létrehozásának és működésének az annak valamennyi tagja között létrejött írásos megállapodáson kell alapulnia.

E megállapodás meghatározza a kollégium működésének gyakorlati kereteit, beleértve a 19. cikk (3) bekezdésében említett, a szavazási eljárásra vonatkozó részletes szabályokat, és meghatározhatja a központi szerződő fél illetékes hatóságára, vagy a kollégium egy másik tagjára ruházandó feladatokat.

(6) Annak biztosítása érdekében, hogy a kollégiumok egységes és következetes módon működjenek szerte az Unióban, az EÉPH kidolgozza olyan szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák, hogy a (2) bekezdés h) pontjában említett uniós pénznemek milyen feltételek mellett tekinthetők legfontosabb pénznemnek, illetve rögzítik az (5) bekezdésben említett gyakorlati szabályok részleteit.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

19. cikk

A kollégium véleménye

(1) A központi szerződő fél illetékes hatósága a 17. cikknek megfelelően elvégzi a központi szerződő fél kockázatelemzését,

és a hiánytalan kérelem központi szerződő fél általi benyújtásától számított négy hónapon belül a kollégium elé terjeszti jelentését.

A kollégium a jelentés kézhezvételétől számított 30 naptári napon belül, a jelentésben szereplő megállapítások alapján közös véleményt fogad el, amelyben megállapítja, hogy a kérelmező központi szerződő fél teljesíti-e az e rendeletben foglalt valamennyi követelményt.

A 17. cikk (4) bekezdése negyedik albekezdésének sérelme nélkül, és amennyiben a második albekezdéssel összhangban nem kerül sor közös vélemény elfogadására, a kollégium ugyanazon határidőn belül többségi véleményt fogad el.

(2) Az EÉPH – az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke szerinti általános koordinációs feladatkörével összhangban – elősegíti a közös vélemény elfogadását.

(3) A kollégium a tagok egyszerű többségével fogadja el a többségi véleményét. A 12 vagy annál kevesebb tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb két kollégiumi tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van. A 12 tagnál több tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb három tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van. Az EÉPH nem rendelkezik szavazati joggal a kollégium közös véleményeinek elfogadásakor.

20. cikk

Az engedély visszavonása

(1) A 22. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a központi szerződő fél illetékes hatósága visszavonja az engedélyt, amennyiben a központi szerződő fél:

a) tizenkét hónapon át nem élt az engedéllyel, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem nyújtott semmilyen szolgáltatást vagy nem gyakorolta tevékenységét;

b) hamis nyilatkozattal vagy más szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták, és az előírt határidőn belül nem tette meg az illetékes hatóság által kért korrekciós intézkedéseket;

d) súlyosan és rendszeresen megszegte az e rendeletben foglalt követelményeket.

(2) Amennyiben a központi szerződő fél illetékes hatósága megállapítja az (1) bekezdésben említett körülmények valamelyikének fennállását, erről öt munkanapon belül értesíti az EÉPH-t és a kollégium tagjait.

(3) A központi szerződő fél engedélye visszavonásának szükségességéről a központi szerződő fél illetékes hatósága konzultál a kollégium tagjaival, kivéve, ha a határozatot sürgősséggel kell meghozni.

(4) A kollégium bármely tagja bármikor felkérheti a központi szerződő fél illetékes hatóságát, hogy vizsgálja meg, a központi szerződő fél továbbra is megfelel-e azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az engedélyt megadták.

(5) Az engedély visszavonását a központi szerződő fél illetékes hatósága korlátozhatja egy adott szolgáltatásra, tevékenységre vagy pénzügyi eszközre.

(6) A központi szerződő fél illetékes hatósága határozatáról teljes körű indokálással ellátott értesítést küld az EÉPH és a kollégium tagjai számára, és figyelembe veszi a kollégium tagjainak esetleges fenntartásait.

(7) Az engedély visszavonásáról született határozat az Unió egész területére hatályos.

21. cikk

Felülvizsgálat és értékelés

(1) A 22. cikkben említett illetékes hatóságok a kollégium szerepének sérelme nélkül felülvizsgálják mindazokat az intézkedéseket, stratégiákat, folyamatokat és mechanizmusokat, amelyeket a központi szerződő fél az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelés érdekében vezetett be, és értékeli a központi szerződő felet érintő vagy potenciálisan érintő kockázatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazási köre megegyezik e rendelet követelményeinek alkalmazási körével.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletességét az érintett központi szerződő fél tevékenységeinek méretét, rendszerszintű jelentőségét, jellegét, hatókörét és összetettségét figyelembe véve állapítják meg. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább éves gyakorisággal frissíteni kell.

A központi szerződő félnél helyszíni ellenőrzés végezhető.

(4) Az illetékes hatóságok rendszeresen, legalább évente tájékoztatják a kollégiumot az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés eredményeiről, így az esetleges korrekciós intézkedések előírásáról vagy szankciók kiszabásáról is.

(5) Az illetékes hatóságok az e rendelet követelményeit nem teljesítő bármely központi szerződő félnek előírhatják a helyzet kezeléséhez szükséges intézkedések és lépések korai szakaszban való megtételét.

(6) Az EÉPH koordinációs szerepet tölt be az illetékes hatóságok és a kollégiumok között annak érdekében, hogy közös felügyeleti kultúrát, továbbá egységes felügyeleti gyakorlatokat, eljárásokat és megközelítéseket lehessen kialakítani, valamint fokozni lehessen a felügyeleti eredmények következetességét.

Az első albekezdés céljaira az EÉPH legalább évente:

a) az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban elvégzi az összes illetékes hatóság felügyeleti tevékenységének szakértői felülvizsgálatát a központi szerződő felek engedélyezését és felügyeletét illetően; valamint

b) az 1095/2010/EU rendelet 32. cikke (2) bekezdésével összhangban kezdeményezi és koordinálja a központi szerződő felek kedvezőtlen piaci fejleményekhez való alkalmazkodóképességének egész Unióra kiterjedő értékelését.

Amennyiben a második albekezdés b) pontjában említett értékelés hiányosságokat állapít meg egy vagy több központi szerződő fél alkalmazkodóképességét illetően, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kiadja a szükséges ajánlásokat.

2. FEJEZET

A központi szerződő felek felügyelete és ellenőrzése

22. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöli az e rendeletből eredő, a területén székhellyel rendelkező központi szerződő felek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó feladatok végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az EÉPH-t.

Amennyiben a tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki, egyértelműen meg kell határozni az egyes hatóságok feladatkörét, és ki kell jelölnie egy hatóságot, amely a Bizottsággal, az EÉPH-val, más tagállamok illetékes hatóságaival, valamint az EBH-val és a KBER érintett tagjaival a 23., 24., 83. és 84. cikkkel összhangban folytatott együttműködés és információcsere koordinálásáért felelős.

(2) Minden tagállam biztosítja az illetékes hatóság számára a feladatai gyakorlásához szükséges felügyeleti és vizsgálati hatáskört.

(3) Minden tagállam biztosítja, hogy amennyiben az e rendeletben foglaltak nem teljesülnek, a felelős természetes vagy jogi személyekkel szemben a nemzeti joggal összhangban meghozható vagy rájuk kiróható legyenek a megfelelő adminisztratív intézkedések.

Ezen intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és magukban foglalhatják bizonyos korrekciós intézkedések adott határidőn belüli meghozatalának az előírását is.

(4) Az EÉPH saját honlapján közzéteszi az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.

3. FEJEZET

Együttműködés

23. cikk

A hatóságok együttműködése

(1) Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással és az EÉPH-val, és szükség esetén a KBER-rel.

(2) Az illetékes hatóságok általános feladataik gyakorlása során az adott időpontban rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását, és különösen a 24. cikkben említett vészhelyzetek kialakulásának lehetőségét.

24. cikk

Vészhelyzet

A központi szerződő fél illetékes hatósága vagy bármely más hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az EÉPH-t, a kollégiumot, a KBER érintett tagjait és más érintett hatóságokat minden olyan, valamely központi szerződő félhez kapcsolódó vészhelyzetről, ideértve a pénzügyi piacok fejleményeit is, amely káros hatással lehet a piaci likviditásra vagy a pénzügyi rendszer stabilitására bármely olyan tagállamban, ahol az adott központi szerződő fél vagy annak valamely klíringtagja székhellyel rendelkezik.

4. FEJEZET

Kapcsolatok harmadik országokkal

25. cikk

Harmadik országokbeli központi szerződő felek elismerése

(1) Harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő fél az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagok vagy kereskedési helyszínek számára csak akkor nyújthat elszámolási szolgáltatásokat, ha az adott központi szerződő felet az EÉPH elismerte.

(2) Az EÉPH elismerheti – a (3) bekezdésben említett hatóságokkal folytatott konzultációt követően – a bizonyos elszámolási szolgáltatások nyújtása vagy elszámolási tevékenység végzése céljából elismerés iránti kérelmet benyújtott, harmadik országbeli székhellyel rendelkező központi szerződő felet, ha:

- a) a Bizottság a (6) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktust fogadott el;
- b) az adott központi szerződő fél engedéllyel rendelkezik az adott harmadik országban, és az ott alkalmazandó prudenциális követelményeknek való teljes körű megfelelést biztosító, hatékony felügyelet és végrehajtás alá tartozik;
- c) létrejöttek a (7) bekezdés szerinti együttműködési megállapodások;
- d) azt, hogy a központi szerződő fél olyan harmadik országban rendelkezik székhellyel vagy engedéllyel, amely a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében a tagállamok között a harmadik országok egyenértékűségét illetően közösen kialakított kritériumok alapján az Unióéval egyenértékűnek tekintett rendszert tart fenn a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem céljából.

(3) Annak megállapítása során, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e, az EÉPH a következőkkel konzultál:

- a) a központi szerződő fél választása szerinti azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a központi szerződő fél elszámolási szolgáltatást nyújt vagy szándékozik nyújtani;
 - b) a központi szerződő fél azon klíringtagjainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok, amelyek székhelye a központi szerződő félnek a 42. cikkben említett garanciaalapjához éves szinten összesített alapon ténylegesen vagy a központi szerződő fél előrejelzése szerint a legnagyobb mértékben hozzájáruló három tagállamban található;
 - c) a központi szerződő felek által kiszolgált vagy kiszorgándó, az Unióban található kereskedési helyszínek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok;
 - d) az azon unióbéli székhellyel rendelkező központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóságok, amelyek interoperabilitási megállapodást kötöttek;
 - e) a KBER azon érintett tagjai, amelyek tagállamában a központi szerződő fél elszámolási szolgáltatást nyújt vagy szándékozik nyújtani, valamint a KBER azon érintett tagjai, amelyek az interoperabilitási megállapodást kötött központi szerződő felek felügyeletéért felelnek;
 - f) az elszámolt vagy elszámolandó pénzügyi eszközök legfontosabb uniós pénznemeit kibocsátó központi bankok.
- (4) Az (1) bekezdésben említett központi szerződő félnek kérelmet kell benyújtania az EÉPH-hoz.

A kérelmező központi szerződő fél minden, az elismeréshez szükséges információt közöl az EÉPH-val. A kézhezvételt követő 30 munkanapon belül az EÉPH értékeli, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be. Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt tűz ki, amelynek leteltéig a kérelmező központi szerződő félnek be kell nyújtania a hiányzó információkat.

Az elismeréssel kapcsolatos határozatnak a (2) bekezdésben szereplő feltételeken kell alapulnia, és függetlennek kell lennie minden, a 13. cikk (3) bekezdésében említett egyenértékűségi határozat alapját képező értékeléstől.

E határozat meghozatala előtt az EÉPH konzultál a (3) bekezdésben említett hatóságokkal és intézményekkel.

Az EÉPH a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban értesíti a kérelmező központi szerződő felet arról, hogy megadta-e az elismerést, csatolva határozatának megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett központi szerződő felek listáját.

(5) Az EÉPH a harmadik országbeli székhellyel rendelkező központi szerződő fél tevékenységi körének és szolgáltatásainak kibővülése esetén a (3) bekezdésben említett hatóságokkal és intézményekkel is konzultálva felülvizsgálja az adott központi szerződő fél elismerését. A felülvizsgálatra a (2), (3) és (4) bekezdéseknek megfelelően kerül sor. Amennyiben már nem teljesülnek a (2) bekezdés szerinti feltételek, továbbá a 20. cikkben leírtakkal azonos körülmények fennállása esetén az EÉPH visszavonhatja az említett központi szerződő fél elismerését.

⁽¹⁾ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

(6) A Bizottság a 182/2011/EU rendelet 5. cikke értelmében végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező központi szerződő felek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendelet IV. címében megállapított követelményekkel, hogy e központi szerződő felek az adott harmadik országban folyamatos és hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek, valamint, hogy az adott harmadik ország jogi keretrendszere ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a harmadik ország jogi szabályozása alapján engedélyezett központi szerződő felek elismerése tekintetében.

(7) Az EÉPH együttműködési megállapodásokat köt azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságaival, amelyeknek jogi és felügyeleti keretrendszerét a (6) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek ismerték el. Ezek a megállapodások meghatározzák legalább a következőket:

- a) az EÉPH és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát, a harmadik országokban engedélyezett központi szerződő felekre vonatkozóan az EÉPH által kikért valamennyi információhoz való hozzáférést is beleértve;
- b) az EÉPH azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy harmadik országban illetékes hatóság úgy véli, hogy egy általa felügyelt központi szerződő fél megszegte engedélyében vagy valamely egyéb, rá nézve kötelező jogszabályban foglalt feltételeket;
- c) az EÉPH harmadik országban illetékes hatóság általi azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy általa felügyelt központi szerződő fél engedélyt kapott az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagok vagy ügyfelek számára való elszámolás-szolgáltatás-nyújtásra;
- d) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükséges esetben a helyszíni szemléket is – összehangolásával kapcsolatos eljárásokat.

(8) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben pontosan meghatározza, hogy a kérelmező központi szerződő fél által az EÉPH-hoz benyújtott elismerés iránti kérelemnek mely információkat kell tartalmaznia.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

IV. CÍM

A KÖZPONTI SZERZŐDŐ FELEKKEL SZEMBENI KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Szervezeti követelmények

26. cikk

Általános rendelkezések

(1) A központi szerződő felek megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkeznek, amely magában foglalja a következőket: egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi

köröket előíró áttekinthető szervezeti felépítés, hatékony eljárások azoknak a kockázatoknak azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére, amelyeknek a központi szerződő felek ki vannak vagy ki lehetnek téve, valamint megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat is tartalmazó megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok.

(2) A központi szerződő fél kellően hatékony szabályzatokat és eljárásokat fogad el az e rendeletnek való megfelelés biztosítására, ideértve vezetői és alkalmazottai megfelelését e rendelet valamennyi rendelkezésének.

(3) A központi szerződő félnek olyan szervezeti struktúrát kell fenntartania és üzemeltetnie, amely biztosítja a szolgáltatás-nyújtás és a tevékenységvégzés folyamatosságát és rendes működését. A kereskedési adattár megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(4) A központi szerződő fél világosan elválasztja egymástól a kockázatkezelési beszámolási láncot és a működésének más területei tekintetében érvényes beszámolási láncot.

(5) A központi szerződő fél olyan javadalmazási politikát fogad el, hajt végre és tart fenn, amely elősegíti a hatékony és eredményes kockázatkezelést, és nem hoz létre a kockázati standardok enyhítése irányába ható ösztönzőket.

(6) A központi szerződő fél az általa nyújtott szolgáltatások és végzett tevékenységek komplexitásának, változatosságának és jellegének kezelésére alkalmas információtechnológiai rendszereket tart fenn a szigorú biztonsági standardok, valamint a kezelt információk integritásának és bizalmas jellegének biztosítása érdekében.

(7) A központi szerződő fél nyilvánosan és ingyenesen hozzáférhetővé teszi az irányítási rendszerét, a rá irányadó szabályokat és a klíringtagság felvételi kritériumait.

(8) A központi szerződő fél gyakori független audit tárgyát képezi. Ezen auditok eredményét továbbítják az igazgatóság felé, és hozzáférhetővé teszik az illetékes hatóság számára.

(9) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az (1)–(8) bekezdésben említett szabályok és irányítási rendszer minimális tartalmát meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

27. cikk

Felsővezetés és igazgatóság

(1) A központi szerződő fél stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a központi szerződő fél felső vezetésének kellően jó hírnévvel és elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie.

(2) A központi szerződő fél igazgatósága tagjainak legalább egyharmada, de minimum két fő független tag. A klíringtagok ügyfeleinek képviselőit meg kell hívni a 38. és 39. cikk hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos igazgatósági ülésekre. Az igazgatóság független és más, nem ügyvezető funkciót betöltő tagjainak díjazása nem köthető a központi szerződő fél üzleti teljesítményéhez.

A központi szerződő fél igazgatóságának tagjai, beleértve a független igazgatósági tagokat is, kellően jó hírnévvel és megfelelő tapasztalattal rendelkeznek a pénzügyi szolgáltatások, a kockázatkezelés és az elszámolási szolgáltatások terén.

(3) A központi szerződő fél világosan meghatározza az igazgatóság feladatait és felelősségi körét, és az illetékes hatóság és az ellenőrök rendelkezésére bocsátja az igazgatósági ülések jegyzőkönyveit.

28. cikk

Kockázatkezelési bizottság

(1) A központi szerződő fél klíringtagokból, független igazgatósági tagokból és ügyfeleinek képviselőiből álló kockázatkezelési bizottságot hoz létre. A kockázatkezelési bizottság szavazati jog biztosítása nélkül meghívhatja üléseire a központi szerződő fél alkalmazottait és független külső szakértőket. Az illetékes hatóságok szavazati jog nélkül részt vehetnek a kockázatkezelési bizottság ülésein, és tájékoztatást kapnak a kockázatkezelési bizottság tevékenységeiről és határozatairól. A kockázatkezelési bizottság által adott tanácsnak teljesen függetlennek kell lennie a központi szerződő fél vezetésének közvetlen befolyásától. A kockázatkezelési bizottságban egyik képviselői csoport sem rendelkezik többséggel.

(2) A központi szerződő fél világosan meghatározza a kockázatkezelési bizottság megbízatását, a függetlenségét biztosító irányítási intézkedéseket, az operatív eljárásokat, a felvételi kritériumokat, valamint a tagok megválasztásának mechanizmusát. Az irányítási intézkedések nyilvánosan hozzáférhetők, és meghatározzák legalább a következőket: a kockázatkezelési bizottság elnökletét egy független igazgatósági tag látja el, a bizottság közvetlenül az igazgatóságnak tartozik beszámolni, és rendszeresen ülésezik.

(3) A kockázatkezelési bizottság bármely olyan esemény intézkedés kapcsán tanácsal látja el az igazgatóságot, amely hatással lehet a központi szerződő fél kockázatkezelésére; ilyen esemény intézkedés például a kockázati modell, a nemteljesítési eljárások, vagy a klíringtagok felvételére vonatkozó kritériumok számottevő változása, vagy a klíringtagok felvételére, az új eszközkategóriák elszámolásaira vagy a feladatok kiszervezésére vonatkozó kritériumok számottevő változása. A központi szerződő fél napi működéséhez nincs szükség a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra. Vészhelyzetben elvárható erőfeszítéseket kell tenni a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra a központi szerződő fél kockázatkezelésére hatást gyakorló fejleményekről.

(4) A kockázatkezelési bizottság tagjait – az illetékes hatóság megfelelő tájékoztatáshoz való jogának sérelme nélkül – titoktartási kötelezettség terheli. Amennyiben a kockázatkezelési bizottság elnöke megállapítja valamely tag adott ügyvel kapcsolatban fennálló tényleges vagy potenciális összeférhetetlenségét, az a tag nem szavazhat az adott ügyben.

(5) A központi szerződő fél haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot minden olyan döntésről, amelyben az igazgatóság nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát.

29. cikk

Nyilvántartás

(1) A központi szerződő fél legalább tíz éven keresztül megőrzi a nyújtott szolgáltatásokról és végzett tevékenységekről készült adatokat, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóság számára annak ellenőrzését, hogy a központi szerződő fél megfelel-e a rendelkezéseknek.

(2) A központi szerződő fél valamely ügylet lezárását követően legalább tíz évig megőrzi minden, az általa feldolgozott ügyletre vonatkozó információt. Ez az információ lehetővé teszi legalább a tranzakciók eredeti, a központi szerződő fél általi elszámolást megelőző feltételeinek azonosítását.

(3) A központi szerződő fél az illetékes hatóság, az EÉPH és a KBER érintett tagjainak kérésére utóbbiak rendelkezésére bocsátja az (1) és (2) bekezdésben említett feljegyzéseket és információkat, továbbá – a tranzakció végrehajtásának helyszínétől függetlenül – az elszámolt ügyletek pozíciójára vonatkozó minden információt.

(4) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH kidolgozza az (1)–(3) bekezdésben említett megőrzendő feljegyzésekben és információkban foglalt adattartalmat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(5) Az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a megőrzendő feljegyzések és információk formátumának meghatározására irányuló végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelő elfogadására.

30. cikk

Minősített részesedéssel rendelkező részvényesek és tagok

(1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem adnak ki engedélyt a központi szerződő felek számára, amíg nem kapnak tájékoztatást a minősített részesedéssel rendelkező közvetlen vagy közvetett részvényesek vagy tagok kilétéről, legyenek akár természetes vagy jogi személyek, és arról, hogy milyen mértékű tulajdonrészrel rendelkeznek.

(2) Az illetékes hatóság elutasítja a központi szerződő fél engedélyének kiadását, amennyiben úgy véli, hogy a központi szerződő félben minősített részesedéssel rendelkező részvényesek és tagok nem alkalmasak a központi szerződő fél stabil és prudens irányítására vonatkozó követelmények teljesítésére.

(3) Amennyiben szoros kapcsolat áll fenn a központi szerződő fél és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóság kizárólag akkor adja meg az engedélyt, ha az ilyen kapcsolatok nem akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony gyakorlását.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett személyek a központi szerződő fél megbízható és körültekintő irányítására károsan ható befolyást gyakorolnak, az illetékes hatóság meghozza a megfelelő intézkedéseket a helyzet megszüntetésére, ami kiterjedhet a központi szerződő fél engedélyének visszavonására is.

(5) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik országnak a központi szerződő féllel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre irányadó törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, vagy az ilyen jogszabályok érvényesítésének nehézségei akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.

31. cikk

Az illetékes hatóságok tájékoztatása

(1) A központi szerződő fél a vezetőségében bekövetkező minden változatról tájékoztatja illetékes hatóságát, és rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely a 27. cikk (1) bekezdésének és a 27. cikk (2) bekezdése második albekezdésének való megfelelés megítéléséhez szükséges.

Amennyiben az igazgatóság valamely tagjának viselkedése káros hatást gyakorolhat a központi szerződő fél megbízható és körültekintő irányítására, az illetékes hatóság meghozza a megfelelő intézkedéseket, amelyek kiterjedhetnek az adott tag igazgatóságból való eltávolítására is.

(2) Minden olyan természetes vagy jogi személy, vagy együttesen eljáró ilyen személyek (a továbbiakban: a részesedést szerezni kívánó személy), aki vagy amely döntést hozott minősített részesedésnek egy központi szerződő félben való közvetlen vagy közvetett megszerzéséről vagy ilyen minősített részesedésnek egy központi szerződő félben való közvetlen vagy közvetett további növeléséről, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 10, 20, 30 vagy 50 %-ot vagy a központi szerződő fél a leányvállalatává válna (a továbbiakban: a szándékolt részesedésszerzés), a birtokolni kívánt részesedés nagyságát és a 32. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó információkat először írásban bejelenti azon központi szerződő fél illetékes hatóságának, amelyben minősített részesedés megszerzésére vagy növelésére törekszik.

Minden olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely döntést hozott egy központi szerződő félben fennálló minősített részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről (a továbbiakban: a részesedést elidegeníteni kívánó személy), ezt a részesedés nagyságának megjelölésével először írásban bejelenti az illetékes hatóságnak. E személy hasonlóképpen bejelentést tesz az illetékes hatóságnak akkor is, ha minősített részesedésének oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal

szavazati jogának vagy az általa birtokolt tőkerészesedésnek az aránya 10, 20, 30 vagy 50 % alá csökkenne, vagy a központi szerződő fél megszűnne leányvállalata lenni.

Az illetékes hatóság azonnal, és minden esetben e bekezdésben említett bejelentés kézhezvételét, valamint a (3) bekezdésben említett információk kézhezvételét követő két munkanapon belül írásban elismeri az átvételt a részesedést szerezni vagy elidegeníteni kívánó személy felé.

Az illetékes hatóságnak a bejelentés és a 32. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum átvétele írásos elismerésének napjától számítva legfeljebb 60 munkanap (a továbbiakban: az értékelési időszak) áll rendelkezésére a 32. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (a továbbiakban: az értékelés) elvégzésére.

Az illetékes hatóság az átvétel elismerésekor tájékoztatja a részesedést szerezni vagy elidegeníteni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(3) Az illetékes hatóság az értékelési időszak során – de az értékelési időszak ötvenedik munkanapjánál nem később – szükség esetén bármely olyan további információt bekérhet, amely szükséges az értékelés elvégzéséhez. Ezt az információkért írásban, a szükséges pótlólagos információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóság általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszána átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot meg kell szakítani. A megszakítás nem tarthat tovább húsz munkanapnál. Az illetékes hatóság bármely – az információ kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kéréséről szabad mérlegelése szerint dönt, ez azonban nem járhat az értékelési időszak megszakításával.

(4) Az illetékes hatóság a (3) bekezdés második albekezdésében említett megszakítást legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja, amennyiben a részesedést szerezni vagy elidegeníteni kívánó személy:

- a) székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik;
- b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik e rendelet, a 73/239/EGK irányelv, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ vagy a 2002/83/EK, a 2003/41/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK, a 2006/48/EK, a 2009/65/EK vagy a 2011/61/EU irányelv szerinti felügyelet hatálya alá.

(5) Ha az illetékes hatóság az értékelés befejezésekor a szándékolt részesedésszerzés ellenzéséről dönt, erről két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesíti a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva a döntés indokait. Az illetékes hatóság erről értesíti a 18. cikkben említett kollégiumot. A nemzeti jog függvényében,

⁽¹⁾ HL L 228., 1992.8.11., 1. o.

a részesedést szerezni kívánó személy kérésére egy, a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. A tagállamok mindazonáltal lehetővé tehetik az illetékes hatóság számára, hogy ezt a közzétételt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is megtegye.

(6) Ha az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül nem ellenzi írásban a szándékolt részesedésszerzést, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(7) Az illetékes hatóság megszabhatja a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatja.

(8) A szavazati jogok vagy tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságnak történő bejelentésre vagy az általa történő jóváhagyásra vonatkozó, az e rendeletben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

32. cikk

Értékelés

(1) A 31. cikk (2) bekezdésében előírt bejelentés és a 31. cikk (3) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóság – a részesedésszerzés tárgyát képező központi szerződő fél stabil és prudens irányítása érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a központi szerződő félre gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbiak alapján értékeli a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megalapozottságát:

- a) a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve és megfelelő pénzügyi helyzete;
- b) a szándékolt részesedésszerzést követően a központi szerződő fél üzleti tevékenységét irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata;
- c) képes lesz-e a központi szerződő fél továbbra is megfelelni az e rendeletben foglaltaknak;
- d) a szándékolt részesedésszerzése alapján feltételezhető, hogy pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg elkövetni a 2005/60/EK irányelv 1. cikke értelmében, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ennek kockázatát.

A részesedést szerezni kívánó személy megfelelő pénzügyi helyzetének értékelése során az illetékes hatóság különös figyelmet fordít a részesedésszerzés tárgyát képező központi szerződő fél által folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusára.

Annak értékelése során, hogy a központi szerződő fél képes-e megfelelni e rendeletnek, az illetékes hatóság különös figyelmet

fordít arra, hogy azon csoport struktúrája, amelynek a központi szerződő fél részévé válik, lehetővé teszi-e a felügyeleti jogkör hatékony gyakorlását, az információk illetékes hatóságok közötti hatékony cseréjét, valamint a felelősségi körök illetékes hatóságok közötti megosztását.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján okuk van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ nem teljes.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedés nagysága tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) A tagállamok közzéteszik az értékeléshez szükséges és a 31. cikk (2) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak meg kell felelniük a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegének, és azokkal arányosnak kell lenniük. A tagállamok nem követelhetnek meg olyan információt, amely a prudenciális értékelés szempontjából lényegtelen.

(5) A 31. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaktól függetlenül, amennyiben ugyanazon központi szerződő fél tekintetében kettő vagy több, minősített részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó szándékról érkezik bejelentés az illetékes hatósághoz, úgy az utóbbi a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kezeli.

(6) Az érintett illetékes hatóságok az értékeléskor egymással szorosan együttműködnek, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az alábbiak egyike:

- a) másik központi szerződő fél, más tagállamban engedélyezett hitelintézet, életbiztosító, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás, piacműködtető, értékpapírkiegyenlítésirendszerműködtető, ÁÉKBV-kezelő társaság vagy alternatívbefektetésialap-kezelő;
- b) másik központi szerződő fél, más tagállamban engedélyezett hitelintézet, életbiztosító, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás, piacműködtető, értékpapírkiegyenlítésirendszerműködtető, ÁÉKBV-kezelő társaság vagy alternatívbefektetésialap-kezelő anyavállalata;
- c) másik központi szerződő felet, más tagállamban engedélyezett hitelintézetet, életbiztosítót, biztosítót, viszontbiztosítót, befektetési vállalkozást, piacműködtetőt, értékpapírkiegyenlítésirendszerműködtetőt, ÁÉKBV-kezelő társaságot vagy alternatívbefektetésialap-kezelőt ellenőrző természetes vagy jogi személy.

(7) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy releváns – információt. Az illetékes hatóságok a releváns információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező központi szerződő felet engedélyező illetékes hatóság határozatában utalni kell a részesedést szerezni kívánó személyért felelős illetékes hatóság részéről kinyilvánított bármely véleményre vagy fenntartásra.

33. cikk

Összeférhetetlenség

(1) A központi szerződő fél hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat vezet be és működtet a közötté (ideértve vezetőit, alkalmazottait, valamint a szoros kapcsolat révén hozzá közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyeket) és klíringtagjai vagy azoknak a központi szerződő fél számára ismert ügyfelei között felmerülő potenciális összeférhetlenségek azonosítására és kezelésére. A lehetséges összeférhetlenségek feloldása érdekében megfelelő eljárásokat tart fenn és alkalmaz.

(2) Amennyiben a központi szerződő fél összeférhetlenség kezelésére szolgáló szervezeti vagy adminisztratív intézkedései nem tudják kellő megbízhatósági szinten elkerülni a klíringtagok vagy azok ügyfelei érdeksérülésének kockázatát, a központi szerződő fél, mielőtt újabb tranzakciókat fogadna el az adott klíringtagtól, világosan tudomására hozza az összeférhetlenség általános jellegét vagy forrását. Amennyiben a központi szerződő fél előtt ismert az ügyfél, úgy értesíti az ügyfelet és azt a klíringtagot, amelyhez az érintett ügyfél tartozik.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél anya- vagy leányvállalat, az írásos szabályoknak figyelembe kell venniük minden olyan körülményt, amelyről a központi szerződő félnek tudomása van vagy tudomása kellene, hogy legyen, és amely a központi szerződő féllel anya- vagy leányvállalati kapcsolatban lévő más vállalkozások struktúrájából vagy üzleti tevékenységéből adódóan összeférhetlenséget eredményezhet.

(4) Az (1) bekezdéssel összhangban létrehozott írásos szabályok tartalmazzák:

- a) azokat a körülményeket, amelyek egy vagy több klíringtag vagy ügyfél érdekei sérülésének lényeges kockázatát magában hordozó összeférhetlenséget eredményeznek vagy eredményezhetnek;
- b) az összeférhetlenségek kezeléséhez követendő eljárásokat és hozandó intézkedéseket.

(5) A központi szerződő fél minden ésszerű lépést megtesz a rendszereiben tárolt információkkal való bárminemű visszaélés megelőzésére, és megakadályozza ezen információk más üzleti tevékenységekhez való felhasználását. A központi szerződő félnél nyilvántartott bizalmas információkat nem használhatják fel kereskedelmi célra más, a központi szerződő féllel

anya- vagy leányvállalati kapcsolatban lévő természetes vagy jogi személyek, kivéve azon ügyfél előzetes írásbeli engedélyével, amelyre a bizalmas információ vonatkozik.

34. cikk

Az üzletmenet folytonossága

(1) A központi szerződő fél megfelelő üzletmenet-folytonossági politikát és vészhelyzet esetére helyreállítási tervet dolgoz ki, hajt végre és tart fenn, amelynek célja a központi szerződő fél funkcióinak megőrzése, a műveletek időben történő helyreállítása, valamint kötelezettségeinek teljesítése. A terv lehetővé teszi legalább a fennakadás bekövetkezésekor folyamatban lévő valamennyi tranzakció helyreállítását, hogy a központi szerződő fél biztonsággal folytatni tudja működését, és a tervezett időben le tudja zárni az ügyleteket.

(2) A központi szerződő fél olyan megfelelő eljárást hoz létre, hajt végre és tart fenn, amely biztosítja az ügyfél és a klíringtagok eszközeinek és pozícióinak időben történő és szabályos elszámolását vagy átruházását, amennyiben a 20. cikk szerinti határozatnak megfelelően visszavonják az engedélyt.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az üzletmenet-folytonossági terv, valamint a vészhelyzeti helyreállítási terv minimális tartalmát és előírásait meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

35. cikk

Kiszervezés

(1) Amennyiben a központi szerződő fél kiszervez egyes működéséhez kapcsolódó feladatokat, szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, teljes mértékben felelős marad az e rendelet értelmében fennálló valamennyi kötelezettségének teljesítéséért, és folyamatosan megfelel a következő feltételeknek:

- a) a kiszervezés nem eredményezi a felelősség átruházását;
- b) a központi szerződő félnek a klíringtagjaival, illetve adott esetben azok ügyfeleivel való kapcsolata és az azokkal szembeni kötelezettségei nem módosulnak;
- c) a központi szerződő fél engedélyezésének feltételei ténylegesen nem változnak;
- d) a kiszervezés nem akadályozza a felügyeleti és ellenőrzési funkciók gyakorlását, így a megbízás teljesítéséhez szükséges bármilyen releváns információkhoz való helyszíni hozzáférést sem;

- e) a kiszervezés nem fosztja meg a központi szerződő felet a kockázatok kezeléséhez szükséges rendszerektől és kontroll-mechanizmusoktól;
- f) a szolgáltató olyan üzletmenet-folytonossági követelményeket vezet be, amelyek egyenértékűek azokkal, amelyeket a központi szerződő félnek e rendelet értelmében teljesítenie kell;
- g) a központi szerződő fél megtartja a nyújtott szolgáltatások minőségének, valamint a szolgáltató szervezeti és tőke megfelelésének értékeléséhez, továbbá a kiszervezett funkciók hatékony felügyeletéhez és a kiszervezéshez kapcsolódó kockázatok kezeléséhez szükséges szakértelmet és erőforrásokat, és folyamatosan felügyeli e feladatokat és kezeli e kockázatokat;
- h) a központi szerződő fél közvetlen hozzáféréssel rendelkezik a kiszervezett feladatok releváns információihoz;
- i) a szolgáltató együttműködik az illetékes hatósággal a kiszervezett tevékenységek vonatkozásában;
- j) a szolgáltató biztosítja a központi szerződő félhez, annak klíringtagjaihoz és ügyfeleihez kapcsolódó valamennyi bizalmas információ védelmét, vagy – amennyiben a szolgáltató székhelye harmadik országban található – garantálja, hogy az érintett harmadik ország adatvédelmi normái vagy az érintett felek közötti megállapodásban részletezett adatvédelmi normák egyenértékűek az Unióban hatályos adatvédelmi normákkal.

A kockázatkezeléshez kapcsolódó fontosabb tevékenységeket a központi szerződő fél nem szervezheti ki, kivéve, ha azt az illetékes hatóság jóváhagyja.

(2) Az illetékes hatóság előírja a központi szerződő fél számára a szolgáltató és saját jogainak és kötelezettségeinek elkülönítését és írásbeli megállapodásban való világos rögzítését.

(3) A központi szerződő fél kérésre rendelkezésre bocsát minden olyan információt, amelyre az illetékes hatóságnak szüksége van ahhoz, hogy értékelni tudja a kiszervezett tevékenységek e rendeletnek való megfelelését.

2. FEJEZET

Az üzletvitel szabályai

36. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A központi szerződő fél klíringtagjainak és adott esetben azok ügyfeleinek történő szolgáltatásnyújtás során tisztességesen és szakszerűen jár el, a klíringtagok és az ügyfelek érdekeivel, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban.
- (2) A központi szerződő fél hozzáférhető, átlátható és tisztességes szabályokkal rendelkezik a panaszok időben történő kezeléséhez.

37. cikk

Részvételi követelmények

(1) A központi szerződő fél a kockázatkezelési bizottság 28. cikk (3) bekezdése szerinti tanácsai alapján – adott esetben elszámolt terméktípusonként – meghatározza a belépésre jogosult klíringtagok kategóriáit és a jogosultsági kritériumokat. E kritériumok a központi szerződő félben való részvételi lehetőség nyílt és méltányos biztosítása érdekében megkülönböztetésmentesek, átláthatók és objektívek, és biztosítják, hogy a klíringtagok elegendő pénzügyi forrással és működési kapacitással rendelkezzenek a központi szerződő félben való részvételből fakadó követelmények teljesítéséhez. A részvételt korlátozó kritériumok csak annyiban engedélyezhetők, amennyiben azok célja a központi szerződő fél kockázatának kézben tartása.

(2) A központi szerződő fél biztosítja az (1) bekezdésben említett kritériumok folyamatos teljesülését, és kellő időben hozzáfér az értékelés szempontjából lényeges információkhoz. A központi szerződő fél legalább évente egyszer átfogó felülvizsgálatot tart az e cikk klíringtagjai általi teljesítésére vonatkozóan.

(3) A tranzakciók elszámolását ügyfelek nevében végző klíringtagok rendelkeznek az e tevékenység elvégzéséhez szükséges pótlólagos pénzügyi forrásokkal és működési kapacitással. A központi szerződő fél klíringtagokra vonatkozó szabályainak lehetővé kell tennie azt, hogy alapvető lényegi információkat gyűjtsön az ügyfélnek nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos jelentős kockázati koncentrációk azonosítása, nyomon követése és kezelése céljából. A klíringtagok kérésre tájékoztatják a központi szerződő felet arról, hogy milyen kritériumok és szabályok mellett teszik lehetővé ügyfelek számára a központi szerződő fél szolgáltatásainak igénybevételét. Továbbra is a klíringtagok felelősek annak biztosításáért, hogy az ügyfelek eleget tegyenek kötelezettségeiknek.

(4) A központi szerződő fél objektív és átlátható eljárásokkal rendelkezik azon klíringtagok felfüggesztésére és rendes kizárására, amelyek már nem teljesítik az (1) bekezdésben említett kritériumokat.

(5) A központi szerződő fél csak akkor tagadhatja meg az (1) bekezdésben említett kritériumokat teljesítő klíringtag számára a részvételt, ha döntését írásban kellően megindokolja, és azt átfogó kockázatelemzésre alapozza.

(6) A központi szerződő fél konkrét többletkövetelményeket támaszthat a klíringtagokkal szemben, ilyen többek között a nemteljesítő klíringtag pozíciójának árverésén való részvétel. A többletkövetelményeknek a klíringtag által viselt kockázattal arányosnak kell lennie, és nem korlátozhat egyes klíringtag-kategóriákat a részvétel lehetőségében.

38. cikk

Átláthatóság

(1) A központi szerződő fél és klíringtagjai nyilvánosságra hozzák az általuk nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat. Külön-külön hozzák nyilvánosságra az egyes szolgáltatások és funkciók árait és díjait, beleértve az árengedményeket és pénzvisszatérítéseket, valamint e kedvezmények igénybevétele feltételeit. A központi szerződő fél lehetővé teszi klíringtagjai és adott esetben azok ügyfelei számára az általa nyújtott szolgáltatások külön-külön történő igénybevételét.

A központi szerződő fél külön számolja el az általa nyújtott szolgáltatások költségeit és bevételeit, és ezeket az adatokat közli az illetékes hatósággal.

(2) A központi szerződő fél tájékoztatja a klíringtagokat és az ügyfeleket a nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatokról.

(3) A központi szerződő fél ismerteti klíringtagjaival és illetékes hatóságával a klíringtagokkal szembeni nap végi kitettség kiszámításához használt árinformációkat.

A központi szerződő fél összesített alapon nyilvánosságra hozza az egyes eszközkategóriák esetében az elszámolt tranzakciók volumenét, amelyeket a közös szerződő fél összesítve számolt el.

(4) A központi szerződő fél nyilvánossá teszi a harmadik felekkel való kapcsolattartásban általa használt tartalmi és üzenetformátumokra vonatkozó kommunikációs protollokkal kapcsolatos működési és technikai követelményeket, beleértve a 7. cikkben említetteket is.

(5) A központi szerződő fél nyilvánosságra hozza, ha a klíringtagok megsértik a 37. cikk (1) bekezdésében említett kritériumokat és az e cikk (1) bekezdésében rögzített követelményeket, kivéve, ha az illetékes hatóság az EEPH-val folytatott konzultációt követően úgy ítéli meg, hogy a közzététel fenyegetné a pénzügyi stabilitást vagy piacba vetett bizalmat, súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

39. cikk

Elkülönítés és hordozhatóság

(1) A központi szerződő fél olyan elkülönített nyilvántartást és számlákat vezet, amelyek mindenkor és késedelem nélkül lehetővé teszik számára a nála vezetett számlákon a klíringtagok javára tartott eszközök és pozíciók egyértelmű megkülönböztetését a más klíringtagok javára tartott eszközöktől és pozícióktól, valamint a saját eszközeitől.

(2) A központi szerződő fél kérésre olyan elkülönített nyilvántartást és számlákat vezet, amelyek lehetővé teszik minden klíringtag számára a központi szerződő félnél vezetett számlákon e klíringtag eszközeinek és pozícióinak egyértelmű megkülönböztetését a klíringtag ügyfelei javára tartott eszközöktől és pozícióktól (a továbbiakban: gyűjtőszámlás elkülönítés).

(3) A központi szerződő fél köteles olyan elkülönített nyilvántartás- és számlavezetést kínálni, amellyel minden klíringtag számára lehetővé válik a központi szerződő félnél vezetett számlákon az ügyfél javára tartott eszközök és pozíciók egyértelmű megkülönböztetése a más ügyfelek javára tartott eszközöktől és pozícióktól (a továbbiakban: egyéni ügyfél-elkülönítés). A központi szerződő fél kérésre biztosítja a klíringtagok részére a lehetőséget, hogy több számlát nyissanak saját nevükön vagy ügyfeleik nevén.

(4) A klíringtag olyan egymástól elkülönített nyilvántartásokat és számlákat vezet, amelyek lehetővé teszik mind a

központi szerződő félnél vezetett számlákon, mind a saját számláin az ügyfelei javára a központi szerződő félnél tartott eszközök és pozíciók elkülönítését a sajátjaiktól.

(5) A klíringtag biztosítja ügyfeleinek a választási lehetőséget legalább a gyűjtőszámlás elkülönítés és az egyéni ügyfél-elkülönítés között, és tájékoztatja őket az egyes választási lehetőségek (7) bekezdés szerinti költségeiről és védelmi szintjéről. Az ügyfél írásban erősíti meg választását.

(6) Ha az ügyfél az egyéni ügyfél-elkülönítést választja, az ügyfélre vonatkozó követelményen túli biztosítéktöbbletet is a központi szerződő félnek kell elhelyezni, és meg kell különböztetni a többi ügyfél, illetve klíringtag biztosítékaitól, továbbá nem szabad kitenni a más számlákon vezetett pozíciókhoz kapcsolódó veszteségeknek.

(7) A központi szerződő felek és a klíringtagok nyilvánossá teszik az általuk biztosított egyes elkülönítési szinteknek megfelelő védelmi szintet és költségeket, és e szolgáltatásokat egyszerű kereskedelmi feltételekkel nyújtják. Az elkülönítés különböző szintjeinek részletezésekor ki kell térni a felkínált elkülönítés adott szintjeinek jogkövetkezményeire, beleértve az adott joghatóság alkalmazandó fizetéseképtelenségi jogszabályairól szóló tájékoztatást is.

(8) A központi szerződő félnek használati joga van értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében beszedett biztosítékokhoz, illetve a garanciaalapba e megállapodás keretében beszedett hozzájárulásokhoz, a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló, 2002. június 6-i 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében, amennyiben működési szabályai rendelkeznek e megállapodás alkalmazásáról. A klíringtag írásban erősíti meg a működési szabályok elfogadását. A központi szerződő fél nyilvánosságra hozza e használati jogát, amelyet a 47. cikkel összhangban kell gyakorolni.

(9) A központi szerződő félnek a számlákon az eszközök és pozíciók elkülönítésére vonatkozó követelmény akkor teljesül, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) az eszközök és a pozíciók külön számlákon vannak nyilvántartva;
- b) nem lehetséges a különböző számlákon nyilvántartott pozíciók nettósítása;
- c) a valamely számlán nyilvántartott pozíciók fedezetétől szolgáló eszközök nincsenek kitéve más számlán nyilvántartott pozíciókhoz kapcsolódó veszteségeknek.

(10) Az eszköz olyan biztosítékeszközt jelent, amelyet pozíciók fedezetétül tartanak, és magában foglalja az e biztosítékkal egyenértékű eszközök átruházásához fűződő jogot, illetve a biztosítékeszközök értékesítéséből származó esetleges bevételeket, de nem foglalja magában a garanciaalaphoz való hozzájárulásokat.

⁽¹⁾ HL L 168., 2002.6.27., 43. o.

3. FEJEZET

Prudenciális követelmények

40. cikk

Kitettségszkezelés

A központi szerződő fél közel valós időben méri és értékeli az egyes klíringtagokkal és adott esetben más olyan központi szerződő felekkel szembeni likviditási és hitelkockázatát, amelyekkel interoperabilitási megállapodást kötött. A központi szerződő fél kellő időben és megkülönböztetésmentes módon fér hozzá az érintett árazási adatforrásokhoz, hogy hatékonyan mérni tudja a kitettséget. Ezt ésszerű költségápolapon kell elvégezni.

41. cikk

Biztosítéki követelmények

(1) A központi szerződő fél a hitelkockázati kitettség korlátozására biztosítékot ír elő, hív le és gyűjt be a klíringtagoktól és adott esetben az interoperabilitási megállapodással rendelkező központi szerződő felektől. E biztosítékoknak elegendőnek kell lenniük azon potenciális kockázatok fedezésére is, amelyek a központi szerződő fél becslése szerint az érintett pozíciók lezárásáig felmerülhetnek. A biztosítéknak elegendőnek kell lennie a kitettség megfelelő időszak alatti változásainak legalább 99 %-ából eredő veszteségek fedezésére, és biztosítania kell, hogy a központi szerződő fél legalább napi szinten teljes egészében biztosítékeszközzel fedezze kitettségét valamennyi klíringtagjával, és adott esetben azon központi szerződő felekkel, amelyekkel interoperabilitási megállapodást kötött. A központi szerződő fél rendszeresen nyomon követi és szükség esetén felülvizsgálja biztosítékszintjét annak érdekében, hogy az tükrözze az aktuális piaci feltételeket, figyelembe véve az ilyen felülvizsgálatok lehetséges prociklikus hatásait.

(2) A központi szerződő fél biztosítéki követelményeinek kidolgozása során olyan modelleket és paramétereket alkalmaz, amelyek megfelelnek az elsáamolt termékek kockázati jellemzőinek, és figyelembe veszik a biztosítékok beszedése között eltelt időszakokat, a piac likviditását, és a változások lehetőségét a tranzakciók időtartama során. A modelleket és a paramétereket az illetékes hatóság hagyja jóvá, és azok a 19. cikk szerinti vélemény tárgyat képezik.

(3) A központi szerződő fél napközbeni alapon hívja le és szedi be a biztosítékokat, legalább az előre meghatározott értékhatárok átlépésekor.

(4) A központi szerződő fél lehívja és beszedi azokat a biztosítékokat, amelyek a meghatározott pénzügyi eszközök tekintetében megfelelnek a 39. cikkel összhangban vezetett számlákon nyilvántartásba vett pozíciókból eredő kockázatok fedezésére. A központi szerződő fél csak akkor számíthatja ki a biztosítékot a pénzügyi eszközök egy portfóliója tekintetében, ha az erre használt módszer prudens és megápolozott.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val és a KBER-rel folytatott konzultációt követően kidolgozza azon szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett, a pénzügyi eszközök különböző kategóriái esetében figyelembe veendő, a likviditási időszakra vonatkozó megfelelő százalékos arányt és időhorizontot, valamint a múltbéli volatilitás kiszámítását, figyelembe véve a prociklikusság korlátozására vonatkozó célkitűzést

és azokat a feltételeket, amelyek mellett a (4) bekezdés szerinti portfólió biztosítéki gyakorlatok bevezethetők.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

42. cikk

Garanciaalap

(1) A központi szerződő fél a klíringtagjaival szembeni hitelkockázati kitettségének további csökkentése érdekében előfinanszírozott garanciaalapot tart fenn az egy vagy több klíringtag nemteljesítéséből – ideértve a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását is – eredő azon veszteségek fedezésére, amelyek meghaladják a 41. cikkben meghatározott biztosítéki követelmények által fedezett veszteségeket.

A központi szerződő fél meghatározza azt a minimális összeget, amely alá a garanciaalap mértéke nem csökkenhet.

(2) A központi szerződő fél meghatározza a garanciaalapba fizetendő hozzájárulás minimális összegét és az egyes klíringtagok hozzájárulásának kiszámításához alkalmazandó kritériumokat. A hozzájárulásoknak arányosoknak kell lenniük az egyes klíringtagok kitettségével.

(3) A garanciaalapnak legalább azt lehetővé kell tennie, hogy a központi szerződő fél – rendkívüli, de valószínű piaci körülmények között is – képes legyen viselni azon klíringtag nemteljesítését, amellyel szemben a kitettsége a legnagyobb, illetve a második és harmadik legnagyobb klíringtag nemteljesítését, amennyiben az azokkal szembeni összkitettsége nagyobb. A központi szerződő fél rendkívüli, de valószínű piaci körülményeket feltételező forgatókönyveket dolgoz ki. A forgatókönyvek között szerepelniük kell azoknak az időszakoknak, amikor azokon a piacokon, amelyek számára a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt, a legnagyobb volatilitás volt tapasztalható, valamint különböző lehetséges jövőbeli forgatókönyveknek. A forgatókönyvek kidolgozásakor figyelembe kell venni a pénzügyi erőforrások hirtelen értékesítésének és a piaci likviditás gyors csökkenéseinek lehetőségét.

(4) A központi szerződő fél az általa elsáamolt valamennyi pénzügyi eszközkategóriára létrehozhat garanciaalapokat.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER-rel szoros együttműködésben és az EBH-val folytatott konzultációt követően kidolgozza azon szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák a (3) bekezdés szerinti, rendkívüli, de valószínű piaci körülmények meghatározására szolgáló, a garanciaalap vagy a 43. cikkben említett egyéb pénzügyi források méretének megápolításakor használandó keretet.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

43. cikk

Egyéb pénzügyi források

(1) A központi szerződő félnek elegendő előfinanszírozott pénzügyi forrással kell rendelkeznie azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyekre a 41. cikkben meghatározott biztosítéki követelmények és a 42. cikk szerinti garanciaalap már nem nyújtanak fedezetet. Ezeknek az előfinanszírozott pénzügyi forrásoknak magukban kell foglalniuk a központi szerződő fél elkülönített forrásait, a központi szerződő fél szabad rendelkezésére kell állniuk, és nem használhatók a 16. cikk szerinti tőkekövetelmények teljesítésére.

(2) A 42. cikkben említett garanciaalaphoz és az e cikk (1) bekezdésében említett egyéb pénzügyi forrásoknak minden időpontban elegendőnek kell lenniük arra, hogy a központi szerződő fél rendkívüli, de valószínű piaci körülmények között el tudja viselni legalább azon két klíringtag nemteljesítését, amelyekkel szemben a legnagyobb a kitétsége.

(3) A központi szerződő fél felkérheti a teljesítő klíringtagokat, hogy egy másik klíringtag nemteljesítése esetén biztosítsanak pótlólagos forrásokat. A klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitétsége korlátozott.

44. cikk

Eszközök a likviditási kockázat kezelésére

(1) A központi szerződő félnek mindenkor hozzá kell tudnia jutni a feladatai és tevékenységei végzéséhez szükséges megfelelő likviditáshoz. A központi szerződő fél a megfelelő likviditás fenntartásához szükséges mértékű hitelkeretet tart fent vagy más hasonló konstrukciót alakít ki annak érdekében, hogy fedezni tudja likviditási szükségleteit, arra az esetre, ha a rendelkezésre álló pénzügyi források nem lennének azonnal felhasználhatók a központi szerződő fél részéről. Egy klíringtag és annak anya- vagy leányvállalatai együttesen legfeljebb 25 %-át nyújthatják a központi szerződő fél számára szükséges hitelkeretnek.

A központi szerződő fél napi szinten méri potenciális likviditási szükségletét. Figyelembe veszi legalább az azon két klíringtag nemteljesítése által jelentett likviditási kockázatot, amelyekkel szemben kitétsége a legnagyobb.

(2) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az illetékes hatóságokkal és a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az (1) bekezdésben említett, a központi szerződő fél által viselendő likviditási kockázat kezelésére szolgáló keretet meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

45. cikk

Többlepcsős veszteségfedezés

(1) A központi szerződő fél a veszteségek fedezésére más pénzügyi források előtt a nemteljesítő klíringtag által befizetett biztosítékot használja fel.

(2) Amennyiben a nemteljesítő klíringtag által befizetett biztosíték nem elegendő a központi szerződő félnél felmerült veszteségek fedezésére, a központi szerződő fél a nemteljesítő tag garanciaalaphoz való hozzájárulását használja fel a veszteségek fedezésére.

(3) A központi szerződő fél csak azt követően használhatja a teljesítő klíringtagok garanciaalaphoz való hozzájárulásait és a 43. cikk (1) bekezdése szerinti egyéb pénzügyi forrásokat, miután kimerítette a nemteljesítő tag hozzájárulásait.

(4) A központi szerződő fél a teljesítő klíringtagok garanciaalaphoz való hozzájárulásainak igénybevétele előtt az elkülönített saját forrásait használja fel. A központi szerződő fél nem használhatja a teljesítő klíringtagok által befizetett biztosítékokat a más klíringtag nemteljesítéséből származó veszteségek fedezésére.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az illetékes hatóságokkal és a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza a központi szerződő félnek a (4) bekezdés szerint használandó saját eszközeinek kiszámítására és fenntartására vonatkozó módszertant meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

46. cikk

A biztosítékeszközökre vonatkozó követelmények

(1) A központi szerződő fél nagymértékben likvid, minimális piaci és hitelkockázatú biztosítékeszközöket fogadhat el a klíringtagokkal szembeni kezdeti vagy folyamatos kitétség fedezésére. A központi szerződő fél a nem pénzügyi szerződő felekre vonatkozóan elfogadhat bankgaranciákat, az ilyen garanciákat a klíringtag bankkal szembeni kitétségeként figyelembe véve. A központi szerződő fél megfelelő levonásokat (haircut) alkalmaz az eszközök értékére, mely levonásoknak tükrözniük kell azt, hogy az eszközértékek mennyivel csökkenhetnek utolsó újraértékelésük és azon időpont között, amikor értékesítésük ésszerűen feltételezhető. A központi szerződő fél figyelembe veszi a valamely piaci résztvevő nemteljesítését követően jelentkező likviditási kockázatot, valamint a bizonyos eszközökhöz kapcsolódó koncentrációs kockázatot, ami az elfogadható biztosítékeszközök és a vonatkozó levonások megállapításához vezethet.

(2) A központi szerződő fél adott esetben, amennyiben az kellőképpen pruden, biztosítéki követelményeinek fedezésére elfogadhatja biztosítékeszközként a származtatott ügylet alapjául szolgáló eszközt vagy a központi szerződő fél kitétségét eredeztető pénzügyi eszközt.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val, az ERKT-val és a KBER-rel folytatott konzultációt követően kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét a következők meghatározására:

- a) a magas likviditásúnak tekinthető biztosítékeszközök típusa – számlapénz, arany, államkötvények és kiváló minőségű vállalati kötvények, fedezeti kötvények;
- b) az (1) bekezdésben említett levonások;
- c) a kereskedelmi banki garanciák biztosítékeszközként való elfogadhatóságára vonatkozó feltételek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

47. cikk

Befektetési politika

(1) A központi szerződő fél csak pénzeszközbe vagy magas likviditású és minimális piaci és hitelkockázatú pénzügyi eszközökbe fektetheti pénzügyi erőforrásait. A központi szerződő fél befektetéseinek gyorsan, minimális negatív árhatással értékesíthetőnek kell lenniük.

(2) A 16. cikk (2) bekezdésének és a 45. cikk (4) bekezdésének az alkalmazásában nem kell figyelembe venni a tőke azon összegét – beleértve a központi szerződő fél eredménytartálékát és tartalékait –, amelyet nem fektetnek be az (1) bekezdés szerint.

(3) A biztosítékként, illetve a garanciaalaphoz való hozzájárulásként befizetett pénzügyi eszközöket lehetőség szerint olyan értékpapírkiegyenlítésrendszer-üzemeltetőknél kell biztosítékként helyezni, amelyek biztosítják ezen pénzügyi eszközök teljes körű védelmét. Lehetőség van engedélyezett pénzügyi intézményekkel kialakított más, nagyfokú biztonságot nyújtó megállapodások alkalmazására is.

(4) A központi szerződő fél számlapénz-biztosítékait engedélyezett pénzügyi intézményekkel kialakított, nagyfokú biztonságot nyújtó megállapodások alkalmazásával vagy a központi bankok által biztosított letéti rendelkezésre állás, illetve a központi bankok által kínált más hasonló eszközök igénybevételel kell elhelyezni.

(5) Amennyiben valamely központi szerződő fél harmadik félnél helyez biztosítékba eszközöket, biztosítania kell, hogy a klíringtagok által biztosítékba helyezett eszközök megkülönböztethetők legyenek a központi szerződő fél eszközeitől és az említett harmadik fél eszközeitől, mégpedig úgy, hogy a harmadik fél könyveiben eltérő névvel ellátott számlán vezeti azokat, vagy más egyenértékű, azonos szintű védelmet biztosító intézkedéseket alkalmaz. A központi szerződő félnek szükség esetén azonnal hozzá kell tudnia jutni a pénzügyi eszközökhöz.

(6) A központi szerződő fél nem fektetheti be tőkéjét, valamint a 41., 42., 43., illetve 44. cikkben meghatározott követelményekből származó összegeket saját értékpapírjaiba, illetve anya- vagy leányvállalatának értékpapírjaiba.

(7) Befektetési döntései során a központi szerződő fél figyelembe veszi az egyes adósokkal szembeni teljes hitelkockázati kitettségét, és biztosítja, hogy bármely adóssal szembeni teljes hitelkockázati kitettsége az elfogadható koncentrációs korlátok között maradjon.

(8) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val és a KBER-rel folytatott konzultációt követően kidolgozza olyan szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák, hogy mely pénzügyi eszközök tekinthetők az (1) bekezdés szerint magas likviditású, minimális piaci és hitelkockázattal rendelkezőnek, továbbá meghatározzák a (3) és (4) bekezdés szerinti, nagyfokú biztonságot nyújtó letéti formákra vonatkozó megállapodásokat és a (7) bekezdésben említett koncentrációs korlátokat.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48. cikk

Nemteljesítési eljárások

(1) A központi szerződő fél részletes eljárásokat vezet be arra az esetre, ha valamely klíringtag nem teljesíti a 37. cikkben meghatározott, a központi szerződő félben való részvételre vonatkozó követelményeket az előírt határidőn belül és a központi szerződő fél által kidolgozott eljárásoknak megfelelően. A központi szerződő fél részletesen meghatározza az abban az esetben követendő eljárásokat, ha a klíringtag nemteljesítését nem a központi szerződő fél állapítja meg. Ezeket az eljárásokat évente felülvizsgálják.

(2) A központi szerződő fél haladéktalanul intézkedéseket hoz a nemteljesítésből származó veszteségek és likviditási nyomás korlátozására, és biztosítja, hogy bármely klíringtag pozícióinak zárása ne okozzon zavart a működésben, és ne tegye ki a teljesítő tagokat olyan veszteségeknek, amelyeket azok nem tudnak előrejelezni vagy kezelni.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél úgy ítéli meg, hogy a klíringtag nem lesz képes teljesíteni jövőbeli kötelezettségeit, haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot, még azelőtt, hogy bejelentik, illetve elindítják a nemteljesítési eljárásokat. Az illetékes hatóság haladéktalanul közli ezt az információt az EÉPH-val, a KBER érintett tagjaival és a nemteljesítő klíringtag felügyeletéért felelős hatósággal.

(4) A központi szerződő fél biztosítja nemteljesítési eljárásának végrehajthatóságát. Megtesz minden ésszerű lépést annak biztosítására, hogy törvényes jogkörrel rendelkezzen a nemteljesítő klíringtag saját számlás pozícióinak likviddételéhez, valamint a nemteljesítő klíringtag ügyfélpozícióinak áthelyezéséhez vagy likviddételéhez.

(5) Amennyiben a központi szerződő fél nyilvántartásában és számláin az eszközök és a pozíciók a nemteljesítő klíringtag ügyfeleinek javára a 39. cikk (2) bekezdése szerint vannak nyilvántartva, minimális követelmény a központi szerződő féllel szemben, hogy szerződéses kötelezettséget vállaljon arra, hogy – az érintett ügyfelek kérése esetén, a nemteljesítő klíringtag hozzájárulásától függetlenül – megindítsa azokat az eljárásokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemteljesítő klíringtag által az ügyfelek javára tartott eszközöket és pozíciókat átruházzák egy olyan klíringtagra, melyet az ügyfelek együttesen jelöltek ki. A másik klíringtag csak abban az esetben köteles ezen eszközök és pozíciók átvételére, ha előzőleg olyan szerződéses kapcsolatba lépett az ügyfelekkel, amellyel vállalta ezt. Amennyiben a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott áthelyezésre előírt időn belül az említett másik klíringtaghoz való áthelyezés bármilyen okból meghíúsul, a központi szerződő fél a szabályzata által engedélyezett bármely intézkedését alkalmazhatja az adott pozíciókkal kapcsolatos kockázatok tényleges kezelésére, beleértve a nemteljesítő klíringtag által az ügyfelei javára tartott eszközök és pozíciók értékesítését is.

(6) Amennyiben a központi szerződő fél nyilvántartásában és számláin az eszközök és a pozíciók a nemteljesítő klíringtag ügyfeleinek javára a 39. cikk (3) bekezdése szerint vannak nyilvántartva, követelmény a központi szerződő féllel szemben, hogy szerződéses kötelezettséget vállaljon arra, hogy – az ügyfél kérése esetén, a nemteljesítő klíringtag hozzájárulásától függetlenül – megindítsa azon eljárásokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemteljesítő klíringtag által az ügyfél javára tartott eszközöket és pozíciókat átruházzák egy olyan klíringtagra, melyet az ügyfél jelölt ki. A másik klíringtag csak abban az esetben köteles ezen eszközök és pozíciók átvételére, ha előzőleg olyan szerződéses kapcsolatba lépett az ügyféllel, amellyel vállalta ezt. Amennyiben a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott áthelyezésre előírt időn belül az említett másik klíringtaghoz való áthelyezés bármilyen okból meghíúsul, a központi szerződő fél a szabályzata által engedélyezett bármely intézkedését alkalmazhatja az adott pozíciókkal kapcsolatos kockázatok tényleges kezelésére, beleértve a nemteljesítő klíringtag által az ügyfél javára tartott eszközök és pozíciók értékesítését is.

(7) Az ügyfelek 39. cikk (2) és (3) bekezdése szerint megkülönböztetett biztosítéskeszközei csak a javukra tartott pozíciók fedezésére használhatók. Amennyiben a klíringtag nemteljesítésének kezelésére szolgáló, a központi szerződő fél által végzett eljárás befejeztével az egyenleg a központi szerződő fél tartozását mutatja, ezt az összeget azonnal vissza kell juttatni az ügyfelek részére, amennyiben azok kiléte ismert a központi szerződő fél előtt, ellenkező esetben pedig a klíringtagnak, az ügyfelei javára.

49. cikk

A modellek felülvizsgálata, stresszteszt és visszamérés

(1) A központi szerződő fél rendszeresen felülvizsgálja a biztosítéki követelmények, a garanciaalaphoz való hozzájárulások, valamint a biztosítéskeszközökre vonatkozó követelmények kiszámításához alkalmazott modelleket és paramétereket, továbbá a kockázat kézben tartására szolgáló többi mechanizmust. A modelleket szigorú és gyakori stressztesztnek veti alá, hogy értékelni tudja alkalmazkodóképességüket rendkívüli, de valószínű piaci körülmények között, és visszamérést hajt végre az elfogadott módszertan megbízhatóságának értékelésére. A

központi szerződő fél független érvényességre vonatkozó jóváhagyást szerez be a fentiek vonatkozásában, tájékoztatja az illetékes hatóságot és az EÉPH-t az elvégzett tesztek eredményeiről, és megszerzi az illetékes hatóságának és az EÉPH-nak a jóváhagyását a modellek és paraméterek bármely módosításának elfogadása előtt.

A 19. cikk szerinti kollégium véleményét ad az elfogadott modellekről és a paraméterekről, valamint azok jelentős módosításairól.

Az EÉPH gondoskodik arról, hogy az európai felügyeleti hatóságok megkapják a stresszteszt eredményeire vonatkozó információkat annak érdekében, hogy felmérhessék a pénzügyi vállalkozások kitettségét a nemteljesítő központi szerződő féllel szemben.

(2) A központi szerződő fél rendszeresen teszteli nemteljesítési eljárásainak alapvető aspektusait, és megtesz minden ésszerű lépést annak biztosítására, hogy valamennyi klíringtag tisztában legyen azokkal, és rendelkezzen a megfelelő eljárásokkal a nemteljesítés esetére való reagáláshoz.

(3) A központi szerződő fél nyilvánosságra hozza a kockázatkezelési modelljével kapcsolatos kulcsfontosságú információkat és az (1) bekezdésben említett stresszteszt elvégzésénél alkalmazott feltevéseket.

(4) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val, más érintett illetékes hatóságokkal és a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

- a) a pénzügyi eszközök és portfóliók különböző kategóriái esetében végrehajtandó tesztek típusai;
- b) a klíringtagok vagy más felek részvétele a tesztekben;
- c) a tesztek gyakorisága;
- d) a tesztek időhorizontja;
- e) a (3) bekezdésben említett kulcsfontosságú információk.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

50. cikk

Kiegyenlítés

(1) A központi szerződő fél lehetőség szerint, központi banki pénzt használ a tranzakciók kiegyenlítéséhez. Amennyiben nem központi banki pénzt használ, megteszi a készpénz-kiegyenlítési kockázat szigorú korlátozásához szükséges lépéseket.

(2) A központi szerződő fél világosan bemutatja a pénzügyi eszközök átadására vonatkozó kötelezettségeit, ideértve azt is, hogy kötelezettsége a pénzügyi eszköz átadásának megtételére vagy fogadására vonatkozik-e, illetve, hogy kártalanítja-e a résztvevőket az átadási folyamat során keletkezett veszteségekért.

(3) Amennyiben a központi szerződő félnek pénzügyi eszközök átadásának megtételére vagy fogadására vonatkozó kötelezettsége van, az elsődleges kockázatot „fizetés ellenében történő átadás” mechanizmusa révén a lehető legnagyobb mértékben kiküszöböli.

V. CÍM

INTEROPERABILITÁSI MEGÁLLAPODÁSOK

51. cikk

Interoperabilitási megállapodások

(1) A központi szerződő fél interoperabilitási megállapodást köthet más központi szerződő féllel, amennyiben teljesülnek a 52., 53. és 54. cikkben előírt követelmények.

(2) Egy adott kereskedési helyszínnel történő szolgáltatásnyújtás céljából más központi szerződő féllel kötött interoperabilitási megállapodás esetében a központi szerződő félnek megkülönböztetésmentes hozzáféréssel kell rendelkeznie az adott kereskedési helyszíntől származó, feladatainak ellátásához szükséges adatokhoz, amennyiben a központi szerződő fél megfelel a kereskedési helyszínt által megállapított működési és technikai követelményeknek, továbbá megkülönböztetésmentes hozzáféréssel kell rendelkeznie az érintett kiegyenlítési rendszerhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett interoperabilitási megállapodás megkötése és az adatállományokhoz vagy kiegyenlítési rendszerhez való hozzáférés közvetlenül és közvetetten is csak a megállapodásból vagy hozzáférésekből származó kockázatok kezelése érdekében tagadhatók meg vagy korlátozhatók.

52. cikk

Kockázatkezelés

(1) Az interoperabilitási megállapodást kötő központi szerződő felek:

- a) a megállapodásból származó kockázatok hatékony azonosítására, felügyeletére és kezelésére szolgáló megfelelő politikákat, eljárásokat és rendszereket hoznak létre, hogy kellő időben tudják teljesíteni kötelezettségeiket;
- b) megállapodnak jogaikról és kötelezettségeikről, beleértve a kapcsolataikra irányadó jog meghatározását is;
- c) azonosítják, felügyelik és hatékonyan kezelik a hitel- és a likviditási kockázatot, annak érdekében, hogy az egyik központi szerződő fél klíringtagjának nemteljesítése ne legyen hatással az interoperabilis központi szerződő félre;
- d) azonosítják, felügyelik és kezelik az interoperabilitási megállapodásból származó potenciális kölcsönös függéseket

és korrelációkat, amelyek hatással lehetnek a klíringtagok koncentrációjához és a pénzügyi források összevonásához kapcsolódó hitel- és likviditási kockázatokra.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában a központi szerződő felek adott esetben a 98/26/EK irányelvben rögzítettekkel azonos szabályokat alkalmazzák az átutalási megbízások rendszereikbe történő bevitelének, illetve a visszavonhatatlanságnak az időpontja tekintetében.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazásában a megállapodás feltételei rögzítik valamely, az interoperabilitási megállapodásban részt vevő központi szerződő fél nemteljesítése következményeinek kezelésére vonatkozó eljárást.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában a központi szerződő feleknek robusztus eszközökkel kell rendelkezniük a klíringtagok biztosítékeszközének a megállapodás keretében történő ismételt felhasználásának ellenőrzésére, amennyiben ezt illetékes hatóságai engedélyezik. A megállapodás rögzíti, hogy e kockázatok hogyan kerülnek kezelésre, figyelembe véve a biztosítékeszközök elegendőségét és a továbbterjedés korlátozásának szükségességét.

(2) Amennyiben a központi szerződő felek klíringtagokkal, illetve egymással szembeni kitettségeinek fedezésére szolgáló kockázatkezelési modelljei különbözőek, a központi szerződő felek azonosítják e különbségeket, értékelik az azokból esetlegesen származó kockázatokat és (többek között pótlólagos pénzügyi forrásokat biztosító) intézkedéseket hoznak, amelyek korlátozzák a kockázatok interoperabilitási megállapodásra gyakorolt hatását, valamint a továbbterjedési kockázatot tekintve a potenciális következményeket, és biztosítják, hogy e különbségek a központi szerződő felek egyike esetében se befolyásolják a klíringtagok nemteljesítése következményeinek kezelésére irányuló képességet.

(3) A felek eltérő megállapodása hiányában az (1) és (2) bekezdésből adódóan felmerülő költségeket az interoperabilitást, illetve hozzáférést kérelmező központi szerződő fél viseli.

53. cikk

Központi szerződő felek közötti biztosíték nyújtásának szabályai

(1) A központi szerződő félnek a számlákon meg kell különböztetnie az azon központi szerződő felek javára tartott eszközöket és pozíciókat, amelyekkel interoperabilitási megállapodást kötött.

(2) Ha a központi szerződő fél, amely interoperabilitási megállapodást kötött egy másik központi szerződő féllel, értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében csak kezdeti biztosítékot nyújt a központi szerződő félnek, akkor az átvevő központi szerződő fél nem jogosult a másik központi szerződő fél által nyújtott biztosíték használatára.

(3) A pénzügyi eszköz formájában kapott biztosítékeszközt a 98/26/EK irányelv szerint bejelentett értékpapírkiegyenlítésszerű-üzemeltetőknél vezetett számlán kell elhelyezni.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti eszközök csak akkor állhatnak az azt átvevő központi szerződő fél rendelkezésére, ha az interoperabilitási megállapodás keretében biztosítésközt nyújtó központi szerződő fél nem teljesít.

(5) Az interoperabilitási megállapodás keretében biztosítésközt átvevő központi szerződő fél nemteljesítése esetén az (1) és (2) bekezdés szerinti biztosítésközt haladéktalanul vissza kell juttatni az azt nyújtó központi szerződő félnek.

54. cikk

Az interoperabilitási megállapodások jóváhagyása

(1) Az interoperabilitási megállapodáshoz az érintett központi szerződő felek illetékes hatóságainak előzetes jóváhagyása szükséges. Az interoperabilitási megállapodás jóváhagyására vonatkozóan a 17. cikk szerinti eljárást kell alkalmazni.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor hagyják jóvá az interoperabilitási megállapodást, ha az érintett központi szerződő fél a 17. cikk szerint engedéllyel rendelkezik elszámolásra, vagy a 25. cikk szerint elismerték, vagy egy már meglévő nemzeti engedélyezési rendszer keretében legalább három éve engedélyezték, továbbá a 52. cikkben rögzített követelmények teljesülnek, és a tranzakciók elszámolásának a megállapodás szerinti technikai feltételei lehetővé teszik a pénzügyi piacok zökkenőmentes és rendes működését, valamint a megállapodás nem csökkenti a felügyelet hatékonyságát.

(3) Amennyiben valamelyik illetékes hatóság úgy véli, hogy nem teljesülnek a (2) bekezdésben foglalt feltételek, írásban nyújt magyarázatot a kockázatokkal kapcsolatos megfontolásairól a többi illetékes hatóságnak és az érintett központi szerződő feleknek. Értesíti az EÉPH-t is, amely véleményt bocsát ki a kockázattal kapcsolatos megfontolások helytállóságáról és az interoperabilitási megállapodás elutasításának jogosságáról. Az EÉPH véleményét valamennyi érintett központi szerződő fél számára hozzáférhetővé kell tenni. Amennyiben az EÉPH véleménye eltér az érintett illetékes hatóság értékelésétől, az illetékes hatóság az EÉPH véleményét figyelembe véve újra megfontolja álláspontját.

(4) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkében rögzített eljárással összhangban 2012. december 31-ig iránymutatást vagy ajánlást bocsát ki az interoperabilitási megállapodások értékelésének következtetés, hatékonyság és eredményesség tétele érdekében.

Az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az iránymutatások és ajánlások tervezeteit.

VI. CÍM

A KERESKEDÉSI ADATTÁRAK NYILVÁNTARTÁSA ÉS FELÜGYELETE

1. FEJEZET

A kereskedési adattárak nyilvántartásba vételének feltételei és eljárásai

55. cikk

A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele

(1) A kereskedési adattárakat az EÉPH a 9. cikk céljaira nyilvántartásba veszi.

(2) E cikk értelmében az a kereskedési adattár vehető nyilvántartásba, amely az Unióban székhellyel rendelkező jogi személy, és megfelel a VII. cím követelményeinek.

(3) A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele az Unió egész területére érvényes.

(4) A nyilvántartásba vett kereskedési adattárnak mindenkor meg kell felelnie a nyilvántartásba vétel feltételeinek. A kereskedési adattár indokolatlan késedelem nélkül értesíti az EÉPH-t a nyilvántartásbavételi feltételekben bekövetkező bármely változásról.

56. cikk

Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

(1) A kereskedési adattár a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az EÉPH-hoz nyújtja be.

(2) A kérelem kézhezvételét követő 20 munkanapon belül az EÉPH értékeli, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be.

Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt szab meg, amelynek leteltéig a kereskedési adattárnak pótlólagos információkat kell nyújtania.

Az EÉPH azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanságát, ennek megfelelően értesíti a kereskedési adattárat.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH kidolgozza az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem részleteit meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza az EÉPH-hoz benyújtandó, nyilvántartásba vétel iránti kérelem formátumát meghatározó végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

57. cikk

Az illetékes hatóságok nyilvántartásba vételt megelőző értesítése és a velük folytatandó konzultáció

(1) Amennyiben valamely nyilvántartásba vételét kérelmező kereskedési adattárat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága már engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az említett illetékes hatóságot, illetve konzultál vele, mielőtt az érintett kereskedési adattárat nyilvántartásba venné.

(2) Az EÉPH és az érintett illetékes hatóság minden olyan információt átad egymásnak, amelyre szükség van az adott kereskedési adattár nyilvántartásba vételéhez, illetve annak felügyeletéhez, hogy a szervezet megfelel-e nyilvántartásba vételére, illetve engedélyezésére a székhelye szerinti tagállamban rá vonatkozó feltételeknek.

58. cikk

A kérelem megvizsgálása

(1) Az EÉPH az 56. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett értesítéstől számított 40 munkanapon belül megvizsgálja a nyilvántartásbavételi kérelmet a kereskedési adattár 78–81. cikknek való megfelelése alapján, és megalapozott indokolással ellátott határozatot fogad el a nyilvántartásba vételről vagy annak elutasításáról.

(2) Az EÉPH által az (1) bekezdésnek megfelelően kibocsátott határozat az elfogadása utáni ötödik munkanapon lép hatályba.

59. cikk

Értesítés az EÉPH nyilvántartásba vételre vonatkozó határozatáról

(1) Amennyiben az EÉPH határozatot fogad el a nyilvántartásba vételről, annak elutasításáról vagy a nyilvántartásból való törlésről, 5 munkanapon belül értesíti a kereskedési adattárat, csatolva határozatának megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti határozatáról az 57. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot.

(2) Az EÉPH az (1) bekezdésnek megfelelően hozott valamennyi határozatról tájékoztatja a Bizottságot.

(3) Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett kereskedési adattárak listáját. E listát az (1) bekezdés szerinti határozatok elfogadását követően öt munkanapon belül frissíteni kell.

60. cikk

A 61–63. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 61–63. cikk által az EÉPH-ra vagy az EÉPH valamely tisztviselőjére vagy az EÉPH által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyek esetében a felhasználására jogosultak köre jogilag korlátozott.

61. cikk

Információkérés

(1) Az EÉPH egyszerű kérés formájában vagy határozattal előírhatja, hogy a kereskedési adattárak és a velük kapcsolatban álló harmadik felek, amelyekhez a kereskedési adattárak kiszerveztek bizonyos operatív funkciókat vagy tevékenységeket, minden olyan információt adjanak meg a számára, amely az e rendelet szerinti feladatainak ellátásához szükséges.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű kérés megküldésekor az EÉPH:

- a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza az igényelt információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) tájékoztatja azt a személyt, akitől az információt kéri, hogy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető; és
- f) felhívja a figyelmet a 65. cikkben és az I. melléklet IV. szakaszának a) pontjában arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az EÉPH:

- a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza az igényelt információt;

- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) felhívja a figyelmet a 66. cikkben arra az esetre előírt időszakos kényszerítő bírságra, ha a nyújtott információ hiányos;
- f) felhívja a figyelmet a 65. cikkben és az I. melléklet IV. szakaszának a) pontjában arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető; valamint
- g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az EÉPH fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgálatához az Európai Unió Bíróságával.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében a törvény vagy az alapszabályuk által képviselőikre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információ benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az EÉPH haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

62. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EÉPH a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletről fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

- a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;
- b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;
- c) a 61. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 66. cikk értelmében abban az esetben kivetendő időszakos kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 65. cikknek és az I. melléklet IV. szakasza b) pontjának értelmében abban az esetben kivetendő pénzbírságot, ha a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) Az 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 66. cikkben előírt időszakos kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgálható.

(4) Az EÉPH a vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az EÉPH kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez a nemzeti jogszabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezzik. Ez az engedély elővigyázatos-sági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) A (5) bekezdésben említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EÉPH határozata hiteles-e, és hogy az előirányzott kényszerítő intézkedések a vizsgálat tárgyára figyelemmel nem önkényesek, illetve túlzot-tak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataiban foglalt adatokat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

63. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EÉPH az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 61. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek üzlethelyiségeiben vagy telkén. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EÉPH előzetes bejelentés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést.

(2) Az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az EÉPH vizsgálati határozatával érintett jogi személyek bármely üzlethelyiségébe és telkére beléphetnek, és rendelkeznek a 62. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 66. cikk értelmében abban az esetben kivetendő időszakos kényszerítő bírságot, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek. Az EÉPH a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül.

(4) A 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 66. cikkben előírt időszakos kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgálható. Az EÉPH az ilyen határozatok meghozatala előtt konzultál azon tagállam illetékes hatóságával, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül.

(5) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az EÉPH kérésére aktívan segítik az EÉPH által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. E célból rendelkezésükre állnak a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörök. A szóban forgó tagállam illetékes hatóságának tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(6) Az EÉPH arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzék el a nevében az e cikkben és a 62. cikk (1) bekezdésében meghatározott konkrét vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. Az illetékes hatóságok e célból az EÉPH-éval azonos, az e cikkben és a 62. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskörrel rendelkeznek.

(7) Amennyiben az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy

akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessek.

(8) Amennyiben az (1) bekezdésben említett helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti jogszabályok szerint valamely igazságszolgáltatási hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt meg kell kérni. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(9) A (8) bekezdésben említett engedély iránti kérelem esetén a nemzeti igazságszolgáltatási hatóság ellenőrzi, hogy az EÉPH határozata hiteles-e, és hogy az előírányzott kényszerítő intézkedések az ellenőrzés tárgyának figyelembevételével nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságszolgáltatási hatóság részletes indokolást kérhet az EÉPH-tól. A részletes indokolás iránti kérelem különösen azon okokra vonatkozhat, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságszolgáltatási hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássaak rendelkezésére az EÉPH irataiban foglalt adatokat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

64. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kivetésének eljárási szabályai

(1) Amennyiben az EÉPH az e rendelet szerinti feladatainak végzése során megállapítja, hogy fennállhat az I. mellékletben felsorolt egy vagy több jogsértés esetének alapos gyanúja, akkor az EÉPH-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt vizsgálatvezető nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten az érintett kereskedési adattár felügyeletében és nyilvántartásbaveteli eljárásában, és feladatait az EÉPH-tól függetlenül látja el.

(2) A vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az EÉPH-nak.

A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 61. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 62. és a 63. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni. A vizsgálatvezetőnek e jogkörének gyakorlása közben teljesítenie kell a 60. cikkben foglaltakat.

A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az EÉPH a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(3) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

Az érintett személyek védekezéshez való jogát az e cikk alapján történő vizsgálatok során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(4) Amikor a vizsgálatvezető benyújtja a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, erről tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az iratokba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(5) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint – amennyiben ezt az érintett személyek kérik – a vizsgálat által érintett személyeknek a 67. cikk szerinti meghallgatását követően az EÉPH határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elköveték-e az I. mellékletben felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 73. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz, valamint az 65. cikknek megfelelően pénzbírságot szab ki.

(6) A vizsgálatvezető nem vesz részt az EÉPH tanácskozásain, és más módon sem avatkozik bele az EÉPH döntéshozatalába.

(7) A Bizottság további eljárási szabályokat fogad el a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok kiszabását jelentő jogkör gyakorlására vonatkozóan, beleértve a védekezéshez való jogra, az átmeneti rendelkezésekre, valamint a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket is, továbbá részletes szabályokat fogad el a szankciók kiszabása és végrehajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett szabályokat a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadni.

(8) Az EÉPH az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az EÉPH nem szab ki pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

65. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 64. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH megállapítja, hogy egy kereskedési adattár szándékosan vagy gondatlanságból követte el az I. mellékletben felsorolt valamely jogsértést, az e cikk (2) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A kereskedési adattár által elkövetett jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az EÉPH olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy a kereskedési adattár vagy annak felső vezetése kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság alapösszegét az alábbi értékhatárokon belül kell megállapítani:

- a) az I. melléklet I. szakaszának c) pontjában, az I. melléklet II. szakaszának c)–g) pontjában, valamint az I. melléklet III. szakaszának a) és b) pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 10 000 EUR és legfeljebb 20 000 EUR;
- b) az I. melléklet I. szakaszának a), b) és d)–h) pontjában, valamint az I. melléklet II. szakaszának a), b) és h) pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 5 000 EUR és legfeljebb 10 000 EUR.

Annak eldöntéséhez, hogy a bírság alapösszege az első albekezdésben meghatározott tartományon belül az alsó, közép- vagy felső határértéknek feleljen-e meg, az EÉPH figyelembe veszi az érintett kereskedési adattár előző üzleti évi éves árbevételét. Az alapösszeg az alsó határérték olyan kereskedési adattárak esetében, amelyek éves árbevétele kevesebb mint 1 millió EUR, a középtérték olyan kereskedési adattárak esetében, amelyek éves árbevétele 1–5 millió EUR, és a felső határérték olyan kereskedési adattárak esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 5 millió EUR-t.

(3) A (2) bekezdésben megadott alapösszeget a súlyosbító vagy enyhítő tényezők figyelembevételével, a II. mellékletben meghatározott megfelelő együtthatók szerint módosítani kell.

A megfelelő súlyosbító együtthatókat egyesével kell az alapösszegre alkalmazni. Ha több súlyosbító együttható is alkalmazandó, az alapösszeghez hozzá kell adni azokat az értékeket, amelyeket az alapösszeg és az alapösszegnek az egyes súlyosbító együtthatók alkalmazásával kapott mennyiségek különbségeiként kapunk.

A megfelelő enyhítő együtthatókat egyesével kell az alapösszegre alkalmazni. Ha több enyhítő együttható is alkalmazandó, az alapösszegeből ki kell vonni azokat az értékeket, amelyeket az alapösszeg és az alapösszegnek az egyes enyhítő együtthatók alkalmazásával kapott mennyiségek különbségeiként kapunk.

(4) A (2) és a (3) bekezdés ellenére, a pénzbírság összege nem haladhatja meg az érintett kereskedési adattár által az előző üzleti évben elért éves árbevétel 20 %-át, ha azonban a kereskedési adattár közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

Amennyiben a kereskedési adattár által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások az I. mellékletben felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

66. cikk

Időszakos kényszerítő bírságok

(1) Az EÉPH határozatban időszakos kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezze:

a) a kereskedési adattárat a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 73. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozattal; vagy

b) a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyt:

i. a 61. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 62. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat; vagy

iii. arra, hogy vesse alá magát a 63. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) Az időszakos kényszerítő bírságnak hatékonnak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, az időszakos kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3 %-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2 %-a. Az összegeket az időszakos kényszerítő bírságot kivétől határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) Az időszakos kényszerítő bírság az EÉPH határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az EÉPH felülvizsgálja az intézkedést.

67. cikk

Az érintett személyek meghallgatása

(1) A 65. és a 66. cikk szerinti, pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot elrendelő határozat meghozatala előtt az EÉPH meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az EÉPH csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az eljárás alá vont személyek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EÉPH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az iratokba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra vagy az EÉPH belső előkészítő dokumentumaira.

68. cikk

A pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az EÉPH nyilvánosságra hoz minden, a 65. és a 66. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és időszakos kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. E közzététel a 45/2001/EK rendelet értelmében nem tartalmazhat személyes adatokat.

(2) A 65. és a 66. cikkel összhangban kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy nem vet ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 65. és a 66. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok behajthatók.

A behajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén arra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének vizsgálatán kívül minden más alaki-ságot mellőzve –, amelyet az egyes tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről az EÉPH-t és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes szervtől kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak az Európai Unió Bíróságának határozata alapján lehet felfüggeszteni. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a tagállami igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek joghatósággal.

(5) A pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

69. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az EÉPH pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága törölheti, csökkentheti vagy emelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

70. cikk

A II. melléklet módosításai

A pénzügyi piaci folyamatok figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. melléklet módosítására vonatkozóan.

71. cikk

Törlés a nyilvántartásból

(1) Az EÉPH a 73. cikk sérelme nélkül törli a kereskedési adattárat a nyilvántartásból, amennyiben a kereskedési adattár:

- a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról, vagy az elmúlt hat hónap során nem nyújtott szolgáltatást;
- b) a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok adásával vagy egyéb szabálytalan módon érte el;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett nyilvántartásba vételére sor került.

(2) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az 57. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot az adott kereskedési adattár nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozatáról.

(3) Amennyiben az érintett kereskedési adattár szolgáltatásnyújtása és tevékenységvégeztése szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti az EÉPH-t, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e az érintett kereskedési adattárnak a nyilvántartásból való törlésére vonatkozó feltételek. Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy az érintett kereskedési adattárat nem törli a nyilvántartásból, e határozatát teljes körűen meg kell indokolnia.

(4) A (3) fejezetben említett illetékes hatóság a 22. cikk szerint kinevezett illetékes hatóság.

72. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az EÉPH e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a kereskedési adattáraknak. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH kereskedési adattárak nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, valamint azt a célt szolgálja, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 74. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A kereskedési adattárakra kiszabott díjak összege fedezi az EÉPH nyilvántartásbavételi és felügyeleti tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget, a díjak pedig arányosak az érintett kereskedési adattár árbevételével.

(3) A Bizottság a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására.

73. cikk

Az EÉPH felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 64. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH megállapítja, hogy egy kereskedési adattár elkövette az I. mellékletben felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több határozatot hozza:

- a) a kereskedési adattár kötelezése a jogsértés megszüntetésére;
- b) pénzbírság kiszabása az 65. cikk szerint;
- c) hirdetmény kiadása;
- d) végső esetben a kereskedési adattár törlése a nyilvántartásból.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatok meghozatalakor az EÉPH figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

- a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;
- b) a jogsértés fényt derített-e súlyos vagy rendszerszintű hiányosságokra a vállalkozás eljárásaiban, irányítási rendszeriben vagy belső ellenőrzési mechanizmusáiban;
- c) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

d) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el.

(3) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az érintett kereskedési adattárat az (1) bekezdés alapján elfogadott határozatokról, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. A határozat elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az EÉPH a határozatnak az első albekezdés szerinti nyilvánosságra hozatalakor arról is nyilvános tájékoztatást ad, hogy az érintett kereskedési adattár jogosult a határozat ellen jogorvoslattal élni, valamint adott esetben közzéteszi a jogorvoslati kérelem benyújtásának tényét, és ezzel egyidejűleg közli, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya, valamint azt, hogy az EÉPH fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

74. cikk

A feladatok EÉPH általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az EÉPH jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam illetékes hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 61. cikk szerinti információkérések és a 62. cikk szerinti és a 63. cikk (6) bekezdése szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

(2) Az EÉPH a feladatok átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal. E konzultációk különösen az alábbiakra vonatkoznak:

- a) az átruházandó feladatok köre;
- b) a feladatok elvégzésének ütemezése, valamint
- c) a szükséges információknak az EÉPH részéről, illetve az EÉPH részére történő átadása.

(3) A 72. cikk (3) bekezdése alapján a Bizottság által elfogadott díjszabályzatnak megfelelően az EÉPH megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az EÉPH megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett határozatot. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az EÉPH felelősségét, és nem korlátozza az EÉPH-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében. Nem ruházhatók át az e rendelet szerinti felügyeleti feladatok, beleértve a nyilvántartásba vételről szóló

határozatok meghozatalát, a jogsértésekre vonatkozó végleges értékelés elkészítését és az ezek nyomán születő határozatok meghozatalát.

2. FEJEZET

Kapcsolatok harmadik országokkal

75. cikk

Egyenértékűség és nemzetközi egyezmények

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy valamely harmadik ország jogi és felügyeleti rendszere biztosítja, hogy:

- a) a szóban forgó harmadik országban engedélyezett kereskedési adattárak olyan jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletben előírt követelményekkel;
- b) a harmadik országban folyamatos a kereskedési adattárak hatékony felügyelete és a rájuk vonatkozó követelmények hatékony betartatása; valamint
- c) léteznek legalább az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciák, beleértve a hatóságok által harmadik felekkel közölt üzleti titkok védelmét.

A Bizottság e végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban fogadja el.

(2) A Bizottság szükség esetén, valamint az (1) bekezdésben említett valamely végrehajtási jogi aktus elfogadását követően ajánlásokat nyújt be a Tanácsnak az érintett harmadik országokkal kötendő olyan nemzetközi megállapodások megtárgyalására vonatkozóan, amelyek az e harmadik országokban székhellyel rendelkező kereskedési adattárakban tárolt, származtatott ügyletekre vonatkozó információkhoz való kölcsönös hozzáférésről és azok cseréjéről szólnak, és amelyekkel biztosítható, hogy az Unió hatóságai, beleértve az EÉPH-t is, azonnali és folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges információkhoz.

(3) Az EÉPH a (2) bekezdésben említett megállapodások megkötését követően, azokkal összhangban kialakítja az együttműködés kereteit az adott harmadik országok illetékes hatóságaival. Ezek a keretek meghatározzák legalább:

- a) az egyrészről az EÉPH, illetve bármely más, e rendelettel összhangban feladatköréit gyakorló uniós hatóság, másrészről az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát; valamint
- b) a felügyeleti tevékenységek koordinációjára vonatkozó eljárásokat.

(4) A személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítása tekintetében az EÉPH a 45/2001/EK rendeletet alkalmazza.

76. cikk

Az együttműködés keretei

Azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyeknek joghatósága területén nincsenek székhellyel rendelkező kereskedelmi adattárak, az EÉPH-hoz fordulhatnak azzal a céllal, hogy kialakítsák az együttműködés kereteit annak érdekében, hogy hozzáférjenek az uniós kereskedelmi adattárakban tárolt, származtatott ügyletekre vonatkozó információkhoz.

Az EÉPH együttműködési kereteket alakíthat ki ezen érintett hatóságokkal az Unió kereskedelmi adatairaiban tárolt, származtatott ügyletekre vonatkozó azon információkhoz való hozzáférés tekintetében, amelyekre az említett hatóságoknak feladataik és megbízataik teljesítéséhez szükségük van, feltéve, hogy a szakmai titoktartás garanciái – beleértve a hatóságok által harmadik felekkel megosztott üzleti titkok védelmét is – fennállnak.

77. cikk

A kereskedési adattárak elismerése

(1) A harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattár csak azt követően nyújthatja szolgáltatásait és tevékenységeit az Unióban székhellyel rendelkező szervezetek részére a 9. cikk értelmében, hogy az EÉPH a (2) bekezdés szerint elismerte.

(2) Az (1) bekezdésben említett kereskedési adattár benyújtja elismerési kérelmét, és ehhez minden szükséges információt mellékel, többek között legalább az annak ellenőrzéséhez szükséges információkat, hogy engedéllyel rendelkezik és hatékony felügyelet alá tartozik egy olyan harmadik országban:

- a) amellyel kapcsolatban a Bizottság a 75. cikk (1) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktszal elismerte, hogy egyenértékű és betartatható szabályozási és felügyeleti kerettel rendelkezik;
- b) amely a 75. cikk (2) bekezdése szerint nemzetközi megállapodást kötött az Unióval; valamint
- c) amely együttműködési megállapodásokat kötött a 75. cikk (3) bekezdésének megfelelően annak biztosítására, hogy az Unió hatóságai, beleértve az EÉPH-t is, azonnali és folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek a szükséges információkhoz.

A kérelem kézhezvételét követő 30 munkanapon belül az EÉPH értékeli, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be. Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt szab meg, amelynek leteltéig a kérelmező kereskedési adattárnak be kell nyújtania a hiányzó információkat.

Az EÉPH a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban értesíti a kérelmező kereskedési adattárt arról, hogy megadta-e az elismerést, csatolva határozatának megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban elismert kereskedési adattárak listáját.

VII. CÍM

A KERESKEDÉSI ADATTÁRAKKAL SZEMBENI KÖVETELMÉNYEK

78. cikk

Általános követelmények

(1) A kereskedési adattár megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezik, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában, amelyek megakadályozzák a bizalmas adatok bármilyen módon történő nyilvánosságra hozatalát.

(2) A kereskedési adattár hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat vezet be és működtet a vezetőivel, alkalmazottaival, valamint a szoros kapcsolat révén hozzá közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyekkel kapcsolatban felmerülő potenciális összeférhetlenségek felismerésére és kezelésére.

(3) A kereskedési adattár kidolgozza a megfelelő politikákat és eljárásokat annak biztosítására, hogy az adattár (ideértve vezetőit és munkavállalóit is) e rendelet minden rendelkezésének megfelelően.

(4) A kereskedési adattár olyan szervezeti struktúrát tart fenn és működtet, amely biztosítja az adattár szolgáltatásnyújtásának és tevékenységvégzésének folyamatosságát és rendes működését. A kereskedési adattár megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(5) Amennyiben a kereskedési adattár kiegészítő szolgáltatásokat is nyújt, többek között tőzsdekereskedelmi visszaigazolás (trade confirmation), ajánlatpárosítást (trade matching) hitelesítő nyilatkozatok szolgáltatásnyújtást (credit event servicing), portfólióállomány-egyeztetést (portfolio reconciliation), portfóliótömörítést (portfolio compression), akkor a kereskedelmi adattárnak ezeket a kiegészítő szolgáltatásokat operatív szinten el kell különítenie a kereskedési adattár azon funkciójától, amely a származtatott ügyletekre vonatkozó adatok központosított gyűjtésére és tárolására terjed ki.

(6) A kereskedési adattár stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a felső vezetés és az igazgatóság tagjai kellően jó hírnévvel rendelkező és tapasztalt személyek.

(7) A kereskedési adattár objektív és megkülönböztetésmentes követelményeket ír elő a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség alá eső vállalkozások általi hozzáférésre, és a követelményeket nyilvánossá teszi. A szolgáltatóknak megkülönböztetésmentes módon hozzáférést nyújt az általa tárolt adatokhoz, ha az érintett szerződő felek ahhoz hozzájárultak. A hozzáférést korlátozó kritériumok csak annyiban engedélyezhetők, amennyiben azok célja a kereskedési adattár által tárolt adatokat érintő kockázatok kezelése.

(8) A kereskedési adattár nyilvánosságra hozza az általa e rendelet szerint nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat. Külön-külön nyilvánosságra hozza az egyes szolgáltatások és funkciók árait és díjait, beleértve az árengedményeket és pénzvisszatérítéseket, valamint e kedvezmények igénybevételeinek feltételeit. A kereskedési adattár lehetővé teszi a bejelentést végző jogalanyok számára az egyes szolgáltatások külön-külön igénybevételét. A kereskedési adattár által felszámított áraknak és díjaknak összhangban kell lenniük a költségekkel.

79. cikk

Működési megbízhatóság

(1) A kereskedési adattár azonosítja a működési kockázat forrásait és minimalizálja azokat a megfelelő rendszerek, ellenőrzések és eljárások kidolgozása révén. E rendszerek megbízhatóak és biztonságosak, és megfelelő kapacitással rendelkeznek a kapott információk kezelésére.

(2) A kereskedési adattár megfelelő üzletmenet-folytonossági politikát és vészhelyzet esetére helyreállítási tervet dolgoz ki, hajt végre és tart fenn, amelynek célja a kereskedési adattár funkcióinak fenntartása, a műveletek időben történő helyreállítása, valamint kötelezettségeinek teljesítése. A helyreállítási terv legalább a biztonsági tartalékrendszerek létrehozásáról rendelkezik.

(3) A nyilvántartásból törölt kereskedési adattár gondoskodik a megfelelő helyettesítésről, beleértve az adatok átadását más kereskedési adattáraknak, valamint a bejelentett információk átirányítását egy másik kereskedési adattárhoz.

80. cikk

Adatvédelem és -rögzítés

(1) A kereskedési adattár biztosítja a 9. cikk értelmében kapott információk bizalmas jellegét, integritását és védelmét.

(2) A kereskedési adattárak az általuk e rendelet alapján megszerzett adatokat kizárólag akkor használhatják fel kereskedelmi célokra, ha az érintett szerződő felek ahhoz hozzájárultak.

(3) A kereskedési adattár azonnal rögzíti a 9. cikk értelmében kapott információkat, és a vonatkozó ügyletek lezárását követően legalább tíz évig megőrzi azokat. Gyors és hatékony nyilvántartási eljárásokat alkalmaz a rögzített információ változásainak dokumentálására.

(4) A kereskedési adattár a származtatott ügyletek 9. cikkel összhangban bejelentett adatai alapján kiszámítja a pozíciókat származtatottügylet-kategóriáknak és a jelentést tevő jogalanyok szerinti bontásban.

(5) A kereskedési adattár az ügyletben részt vevő felek számára lehetővé teszi, hogy időben hozzáférjenek az adott ügyletbe kapcsolódó információkhoz, és javítsák azokat.

(6) A kereskedési adattár minden ésszerű lépést megtesz a rendszereiben tárolt információkkal való visszaélés megelőzésére.

A kereskedési adattárban nyilvántartott bizalmas információkat nem használhatják fel más, a kereskedési adattárral anya- vagy leányvállalati kapcsolatban lévő természetes vagy jogi személyek.

81. cikk

Átláthatóság és az adatok rendelkezésre állása

(1) A kereskedési adattár rendszeresen és könnyen elérhető formában, származtatottügylet-kategóriák szerinti bontásban közlésezi a neki bejelentett ügyletek aggregált pozícióit.

(2) A kereskedési adattár gyűjti és tárolja az adatokat, és biztosítja, hogy a (3) bekezdésben említett jogalanyok közvetlenül és azonnal hozzáférhessenek a származtatott ügyletek szerződéseinek azon részleteihez, amelyekre a feladataik és megbízásaik ellátásához szükségük van.

(3) A kereskedési adattár a következő jogalanyok számára teszi elérhetővé a szükséges információkat annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra feladataik és megbízásaik ellátását:

- a) az EÉPH;
- b) az ERKT;
- c) a kereskedési adattárhoz hozzáférő központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóság;
- d) a bejelentett ügyletek kereskedési helyszínét felügyelő illetékes hatóság;
- e) a KBER érintett tagjai;
- f) azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyek a 75. cikk szerinti nemzetközi megállapodást kötöttek az Unióval;
- g) a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke értelmében kijelölt felügyeleti hatóságok;
- h) az érintett uniós értékpapír-piaci hatóságok;
- i) azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyek a 76. cikkben említett együttműködési kereteket alakítottak ki az EÉPH-val;
- j) az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége.

⁽¹⁾ HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

(4) Az EÉPH megosztja más illetékes uniós hatóságokkal az azok számára feladataik ellátásához szükséges információkat.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az (1) és (3) bekezdésben említett tájékoztatás gyakoriságát és részleteit, valamint az adatok adattárak közötti összesítéséhez és összehasonlításához szükséges, illetve a (3) bekezdésben említett jogalanyok információhoz való szükség szerinti hozzáférését lehetővé tevő működési standardokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét. A szabályozástechnikai standardok tervezete biztosítja, hogy az (1) bekezdés alapján közzétett információk nem alkalmasak az ügyletek szerződő feleinek azonosítására.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

82. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az 1. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 70. cikkben, a 72. cikk (3) bekezdésében és a 85. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően a Bizottság törekszik arra, hogy konzultáljon az EÉPH-val.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 70. cikkben, a 72. cikk (3) bekezdésében és a 85. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 1. cikk (6) bekezdése, a 64. cikk (7) bekezdése, a 70. cikk, a 72. cikk (3) bekezdése és a 85. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapos

időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

VIII. CÍM

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

83. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A szakmai titoktartás kötelezettsége vonatkozik minden olyan személyre, aki a 22. cikknek megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak, a 81. cikk (3) bekezdésében említett hatóságoknak, az EÉPH-nak, illetve az illetékes hatóságok vagy az EÉPH által megbízott ellenőröknek vagy szakértőknek dolgozott vagy dolgozik. A büntetőjog, az adójog és a jelen rendelet hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül ezek a személyek a feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki semmilyen más személynek vagy hatóságnak, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes központi szerződő felek, kereskedési adattárak vagy más személyek nem azonosíthatók.

(2) Amennyiben valamely központi szerződő fél ellen csőd-eljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az az eljárás lefolytatásához szükséges.

(3) A büntetőjog vagy az adójog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az illetékes hatóságok, az EÉPH, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek ezen irányelv alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; az illetékes hatóságok esetében ezen irányelv hatálya alatt, más hatóságok, testületek, természetes vagy jogi személyek esetében kizárólag arra a célra, amelyre az ilyen információkat számukra biztosították, és kifejezetten az ilyen hatáskörök gyakorlásához kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében. Amennyiben azonban az információkat átadó EÉPH, illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, az információkat fogadó hatóság azokat más, nem kereskedelmi célra is felhasználhatja.

(4) Az e rendelet alapján fogadott, kicserélt vagy továbbított valamennyi bizalmas információra a szakmai titoktartás (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított feltételei vonatkoznak. Azonban e feltételek nem akadályozzák meg az EÉPH-t, az illetékes hatóságokat és az adott központi bankokat abban, hogy e rendelettel és a befektetési vállalkozásokra, a hitelintézetekre, a nyugdíjalapokra, az ÁÉKBV-kre, az alternatív befektetési-alap-kezelőkre, a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőkre, a biztosítási vállalkozásokra, a szabályozott piacokra, valamint a piacműködtetőkre alkalmazandó más jogszabályokkal összhangban, vagy az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem gátolja az illetékes hatóságokat abban, hogy nemzeti jogukkal összhangban olyan bizalmas információt cseréljenek ki vagy továbbítsanak, amelyet nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.

84. cikk

Információcsere

(1) Az illetékes hatóságoknak, az EÉPH-nak és az egyéb érintett hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges információkat.

(2) Az e rendelet szerinti feladataik ellátása során bizalmas információhoz jutó illetékes hatóságok, az EÉPH, más érintett hatóságok és más testületek, természetes vagy jogi személyek csak feladataik ellátása során használhatják fel ezen információkat.

(3) Az illetékes hatóságok közlik az információkat a KBER érintett tagjaival, amennyiben ezen információk relevánsak azok feladatainak ellátása szempontjából.

IX. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

85. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2015. augusztus 17-ig áttekinti e rendeletet, és általános jelentést készít arról. A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak nyújtja be.

A Bizottság különösen:

- a) a KBER tagjaival együttműködve felméri, hogy szükség van-e olyan intézkedésekre, amelyek célja elősegíteni a központi szerződő felek hozzáférését a központi bankok likviditási eszközeihez;
- b) az EÉPH-val és az érintett ágazati hatóságokkal koordinálva felméri a nem pénzügyi vállalkozások tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek rendszerszintű jelentőségét és különösen e rendelet hatását a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek nem pénzügyi vállalkozások általi alkalmazására;
- c) a tapasztalatok fényében értékeli a központi szerződő felekre vonatkozó felügyeleti keretrendszer működését, ezenbelül a felügyeleti kollégiumok eredményességét, a 19. cikk (3) bekezdésében meghatározott vonatkozó szavazási módokat és az EÉPH fellépését, különösen a központi szerződő felek engedélyezése során;
- d) az EÉPH-val és az ERKT-val együttműködve felméri a biztosítéki követelmények hatékonyságát a prociklikusság

korlátozása céljából, valamint azt, hogy szükség van-e további beavatkozási lehetőségek meghatározására ezen a területen;

- e) felméri, hogy miként alakulnak a központi szerződő feleknek a biztosítékeszközök pótlólagos biztosításával kapcsolatos követelményekre vonatkozó politikái, és hogyan igazodnak a felhasználók konkrét tevékenységeihez és kockázati profiljához.

Az első albekezdés a) pontjában említett felmérés során figyelembe kell venni a központi bankok között uniós és nemzeti szinten folyamatban lévő munka eredményeit. A felmérés során emellett figyelembe kell venni a központi bankok függetlenségének elvét és azon jogukat, hogy saját döntésük alapján lehetőséget biztosítsanak a likviditási eszközök igénybevételére, továbbá a központi szerződő felek magatartására, illetve az egységes piacra gyakorolt esetleges nem szándékolt hatást is. A kísérő javaslatok nem jelenthetnek sem közvetlen, sem közvetett megkülönböztetést a tagállamokra, illetve tagállamcsoportokra, mint az elszámolási szolgáltatások helyszínére nézve.

(2) 2014. augusztus 17-ig a Bizottság az EÉPH-val és az EBFH-val történt konzultációt követően jelentést készít, amelyben felméri a nem számlapénzben, változó biztosítékeszközként történő biztosítékeszköz nyújtásra vonatkozó technikai megoldások kidolgozása tekintetében a központi szerződő felek által elért eredményeket és erőfeszítéseket, valamint a megoldást előmozdító esetleges intézkedések szükségességét. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a technikai megoldás kidolgozására irányuló erőfeszítések nem voltak elégségesek, és a származtatott ügyletek központi elszámolásának a jövőbeli nyugdíjasok nyugellátására gyakorolt kedvezőtlen hatása változatlan maradt, felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 89. cikk (1) bekezdésében említett hároméves időszak egyszer két évvel, egyszer pedig egy évvel történő meghosszabbítása céljából.

(3) Az EÉPH jelentés nyújt be a Bizottságnak:

- a) a II. cím szerinti elszámolási kötelezettség alkalmazásáról, különös tekintettel arra, hogy az e rendelet hatálybalépése előtt kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre nem vonatkozik az elszámolási kötelezettség;
- b) az 5. cikk (3) bekezdése szerinti azonosítási eljárás alkalmazásáról;
- c) a 39. cikkben meghatározott elkülönítési követelmények alkalmazásáról;
- d) az V. cím szerinti interoperabilitási megállapodások hatályaának az átruházható értékpapírokon és a pénzügyi eszközökön túl más pénzügyi eszköz-kategóriába tartozó ügyletekre való kiterjesztéséről;

- e) a központi szerződő felek kereskedési helyszínekhez való hozzáféréséről, egyes gyakorlatok versenyképességre gyakorolt hatásáról és a likviditási források szétaprózódására gyakorolt hatásról;
- f) az EÉPH-nak az e rendelet szerinti hatáskörei és feladatai ellátásához szükséges munkaerő- és erőforrásigényeiről;
- g) a tagállamok által a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően elfogadott kiegészítő előírások alkalmazásának hatásairól.

Az (1) bekezdés céljaira ezeket a jelentéseket legkésőbb 2014. szeptember 30-ig eljuttatja a Bizottságnak. A jelentéseket az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is benyújtja.

(4) A Bizottság a tagállamokkal és az EÉPH-val együttműködve, miután értékelést kért az ERKT-től, éves jelentést állít össze, amelyben értékeli az interoperabilitási megállapodások valamennyi lehetséges rendszerszintű kockázatát és költségvonzatát.

A jelentés legalább e megállapodások számára és összetettségére, valamint a kockázatkezelési rendszerek és modellek megfelelőségére összpontosít. A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak nyújtja be.

Az ERKT a Bizottság rendelkezésére bocsátja az interoperabilitási megállapodások valamennyi lehetséges rendszerszintű kockázatára vonatkozó értékelését.

(5) Az EÉPH évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az illetékes hatóságok által alkalmazott szankciókról, beleértve a felügyeleti intézkedéseket, a pénzbírságokat és a kényszerítő bírságokat.

86. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott Európai Értékpapír-Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

87. cikk

A 98/26/EK irányelv módosítása

(1) A 98/26/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a rendszerüzemeltető egy interoperábilis rendszerrel kapcsolatban nyújtott biztosítésközött egy másik rendszerüzemeltetőnek, a biztosítésközött nyújtó rendszerüzemeltetőnek a nyújtott biztosítésközökhöz fűződő jogait nem érintik a biztosítésközött kapó rendszerüzemeltető ellen indított fizetésektelenségi eljárások.”

(2) A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésnek 2014. augusztus 17-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell a 98/26/EK irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

88. cikk

Honlapok

(1) Az EÉPH honlapot tart fenn, amely a következők részleteit tartalmazza:

- a) az elszámolási kötelezettség teljesítésére az 5. cikk alapján alkalmas szerződések;
- b) a 4., 5. és 7–11. cikkek megsértése miatt kiszabott büntetések;
- c) az Unióban szolgáltatások nyújtására vagy tevékenységek végzésére jogosult azon központi szerződő felek, amelyek az Unióban székhellyel rendelkeznek, valamint azon szolgáltatások és tevékenységek, amelyek nyújtására, illetve végzésére engedélyt kaptak, beleértve az engedély által lefedett pénzügyi eszköz-kategóriákat is;
- d) a IV. és V. címek megsértése miatt kiszabott büntetések;
- e) a harmadik országban székhellyel rendelkező, az Unióban szolgáltatások nyújtására vagy tevékenységek végzésére jogosult központi szerződő felek, valamint azon szolgáltatások és tevékenységek, amelyek nyújtására, illetve végzésére engedélyt kaptak, beleértve az engedély által lefedett pénzügyi eszköz-kategóriákat is;
- f) az Unióban szolgáltatások nyújtására vagy tevékenységek végzésére jogosult kereskedési adattárak;
- g) a 65. és 66. cikkek szerint kiszabott büntetések és bírságok;
- h) a 6. cikkben említett nyilvános jegyzék.

⁽¹⁾ HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

(2) E cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja alkalmazásában az illetékes hatóságok honlapokat tartanak fenn, amelyek az EÉPH honlapjáról is elérhetők.

(3) Az e cikkben említett valamennyi honlapnak hozzáférhetőnek kell lennie a nyilvánosság számára, rendszeresen frissülnie kell, és érthető formában kell tájékoztatást nyújtania.

89. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az e rendelet hatálybalépését követő három éven át a 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség nem vonatkozik azokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a 2. cikk 10. pontjában meghatározott nyugdíjkonstrukció-rendszerek fizetőképességéhez közvetlenül kapcsolódó befektetési kockázatokat. Az átmeneti időszak azon intézményekre is vonatkozik, amelyeket azzal a céllal hoztak létre, hogy nemteljesítés esetén kártérítést nyújtsanak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tagjainak.

Azokra az e szervezetek által az említett időszakban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek máskülönben a 4. cikk szerinti elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznának, a 11. cikkben meghatározott követelmények vonatkoznak.

(2) A 2. cikk 10. pontjának c) és d) alpontjában említett nyugdíjkonstrukció-rendszerek tekintetében a megfelelő illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett mentességet szervezetek, illetve nyugdíjkonstrukció-rendszerek egy-egy típusára vonatkozóan adja meg. Az illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követően értesíti az EÉPH-t és az EBFH-t. Az EÉPH az értesítés kézhezvételétől számított 30 naptári napon belül az EBFH-val folytatott konzultációt követően véleményt ad ki, amelyben értékeli, hogy a szervezettípus, illetve nyugdíjkonstrukciórendszer-típus megfelel-e a 2. cikk 10. pontjának c) vagy d) alpontjának, valamint, hogy milyen okok teszik indokolttá a változó biztosítékre vonatkozó követelmény teljesítésének nehézségei miatti mentességet. Az illetékes hatóság csak abban az esetben adja meg a mentességet, ha teljes mértékben meggyőződött arról, hogy a szervezettípus, illetve rendszertípus a 2. cikk 10. pontjának c) vagy d) alpontjának eleget tesz, és nehézséget okoz számukra a változó biztosítékre vonatkozó követelmények teljesítése. Az illetékes hatóság az EÉPH véleményének kézhezvételét követő tíz munkanapon belül határozatot fogad el a kapott vélemény kellő figyelembevételével. Amennyiben az illetékes hatóság nem ért egyet az EÉPH véleményével, akkor határozatában teljes körű indokolást ad, és megmagyarázza a véleményétől való lényeges eltéréseket.

Az EÉPH közzéteszi a honlapján a 2. cikk 10. pontjának c) és d) alpontjában említett azon szervezettípusok és nyugdíjkonstrukciórendszer-típusok listáját, amelyek az első albekezdésnek megfelelően mentességben részesültek. A felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban évente elvégzi a listán szereplő szervezetek partneri felülvizsgálatát.

(3) Az a központi szerződő fél, amely számára a székhelye szerinti tagállamban a 4., 5., 8–11., 16., 18., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 46., 47., 49., 56. és 81. cikk szerinti szabályozástechnikai standardok mindegyikének Bizottság általi elfogadása előtt, e tagállam nemzeti jogával összhangban engedélyezték, hogy elszámolási szolgáltatásokat nyújtson, a 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard hatálybalépését követő 6 hónapon belül köteles e rendelettel összhangban a 14. cikk szerinti engedélyért folyamodni.

Az a harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő fél, amely számára a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikk szerinti szabályozástechnikai standardok mindegyikének Bizottság általi elfogadását megelőzően valamely tagállam nemzeti jogával összhangban engedélyezték, hogy elszámolási szolgáltatásokat nyújtson e tagállamban, a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard hatálybalépését követő 6 hónapon belül köteles e rendelettel összhangban a 25. cikk szerinti elismerésért folyamodni.

(4) Amíg nem született meg az e rendelet szerinti határozat a központi szerződő fél engedélyezéséről, illetve elismeréséről, továbbra is a központi szerződő felek engedélyezésére, illetve elismerésére vonatkozó megfelelő nemzeti szabályok alkalmazandók, és a központi szerződő fél felügyeletét továbbra is a székhelye, illetve elismerése szerinti tagállam illetékes hatósága látja el.

(5) Ha az illetékes hatóság a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően az adott tagállam nemzeti joga szerint engedélyezte a központi szerződő fél számára a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely kategóriájának az elszámolását, az adott tagállam illetékes hatósága az 5. cikk (1) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépését követő egy hónapon belül értesíti az EÉPH-t az engedélyezésről.

Ha valamely illetékes hatóság egy harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő felet a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően az adott tagállam nemzeti joga szerint elismert, akkor az adott tagállam illetékes hatósága az 5. cikk (1) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésének napját követő 1 hónapon belül értesíti az EÉPH-t az elismerésről.

(6) Az a kereskedési adattár, amely a 9., 56. és 81. cikk szerinti összes szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően az adott tagállam nemzeti jogával összhangban engedélyt kapott a székhelye szerinti tagállamban származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtésére és vezetésére, az említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok hatálybalépését követő 6 hónapon belül az 55. cikk szerinti nyilvántartásba vételért folyamodik.

Az a harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattár, amely számára a valamely tagállamban lebonyolított származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtését és vezetését az adott tagállam nemzeti jogával összhangban a 9., 56. és 81. cikk szerinti összes szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően engedélyezték, az említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok hatálybalépését követő 6 hónapon belül a 77. cikk szerinti elismerésért folyamodik.

(7) Amíg nem születik meg az e rendelet szerinti határozat a kereskedési adattár nyilvántartásba vételéről, illetve elismeréséről, továbbra is a kereskedési adattárak engedélyezésére, nyilvántartásba vételére, illetve elismerésére vonatkozó megfelelő nemzeti szabályok alkalmazandók, és a kereskedési adattár felügyeletét továbbra is a székhelye, illetve elismerése szerinti tagállam illetékes hatósága látja el.

(8) Az a kereskedési adattár, amely az 56. és 81. cikk szerinti szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok Bizottság általi elfogadása előtt a székhelye szerinti tagállamban a származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtésére és vezetésére az adott tagállam nemzeti jogával összhangban kapott engedélyt, vagy amelyet ilyen módon vettek nyilvántartásba, a jelen rendelet szerinti nyilvántartásba vételéről szóló határozat megszületéséig igénybe vehető a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség teljesítésére.

A harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattár, amely az 56. és 81. cikk szerinti szabályozástechnikai és

végrehajtás-technikai standardok Bizottság általi elfogadása előtt az adott tagállam nemzeti jogával összhangban kapott olyan elismerést, amelynek értelmében elvégezheti az adott tagállamban lebonyolított származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtését és vezetését, a jelen rendelet szerinti nyilvántartásba vételéről szóló határozat megszületéséig igénybe vehető a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség teljesítésére.

(9) A 81. cikk (3) bekezdése f) pontjának sérelme nélkül, amennyiben nincs érvényben a 75. cikk szerinti nemzetközi megállapodás valamely harmadik ország és az Unió között, a kereskedési adattár – amennyiben értesíti az EÉPH-t – 2013. augusztus 17-ig a harmadik ország érintett hatóságainak rendelkezésére bocsáthatja a szükséges információkat.

90. cikk

Az EÉPH személyzete és erőforrásai

Az EÉPH 2012. december 31-ig értékeli az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

91. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourghban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

I. MELLÉKLET

A 65. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések listája

I. Szervezeti követelménnyel, illetve összeférhetlenséggel kapcsolatos jogsértések:

- a) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (1) bekezdését, mivel nem rendelkezik olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában, amelyek megakadályozzák a bizalmas adatok közlését;
- b) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem tart fenn, illetve nem működtet hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat a vezetőivel, alkalmazottaival, valamint a szoros kapcsolat révén hozzá közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyekkel kapcsolatban felmerülő potenciális összeférhetlenségek felismerésére és kezelésére;
- c) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (3) bekezdését, mivel nem dolgozta ki a megfelelő politikákat és eljárásokat annak biztosítására, hogy az adattár, ideértve vezetőit és munkavállalóit is, e rendelet minden rendelkezésének megfeleljen;
- d) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem tart fenn, illetve nem működtet olyan szervezeti struktúrát, amely biztosítja az adattár szolgáltatásnyújtásának és tevékenységvégzésének folyamatosságát és rendes működését;
- e) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy a kiegészítő szolgáltatásokat nem különíti el operatív szinten azon funkciójától, amely a származtatott ügyletekre vonatkozó nyilvántartások központosított összegyűjtésére és vezetésére terjed ki;
- f) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem ügyel arra, hogy stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a felső vezetés és az igazgatóság tagjai kellően jó hírnevű és tapasztalt személyek legyenek;
- g) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem ír elő és hoz nyilvánosságra objektív és megkülönböztetésmentes követelményeket a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség alá eső szolgáltatók és vállalkozások általi hozzáférésre;
- h) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (8) bekezdését, mivel nem hozza nyilvánosságra az általa e rendelet szerint nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat, nem teszi lehetővé a bejelentést végző jogalanyok számára az egyes szolgáltatások külön-külön igénybevételét, vagy az általa felszámított árak és díjak nincsenek összhangban a költségekkel.

II. A működési követelményekhez kapcsolódó jogsértések:

- a) a kereskedési adattár megsérti a 79. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem azonosítja a működési kockázat forrásait, és nem minimalizálja azokat a megfelelő rendszerek, ellenőrzések és eljárások kidolgozása révén;
- b) a kereskedési adattár megsérti a 79. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem dolgoz ki, nem hajt végre és nem tart fenn olyan megfelelő üzletmenet-folytonossági politikát és vészhelyzeti helyreállítási tervet, amelynek célja a kereskedési adattár funkcióinak fenntartása, a működés időben történő helyreállítása, valamint kötelezettségeinek teljesítése;
- c) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja a 9. cikk értelmében kapott információk bizalmas jellegét, integritását és védelmét;
- d) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy az általa e rendelet alapján megszerzett adatokat az érintett szerződő felek hozzájárulása nélkül használja fel kereskedelmi célokra;
- e) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem rögzíti azonnal a 9. cikk értelmében kapott információkat, és nem őrzi meg azokat a vonatkozó ügyletek lezárását követően legalább tíz évig, illetve azáltal, hogy nem alkalmaz gyors és hatékony nyilvántartási eljárásokat a rögzített információ változásainak dokumentálására;
- f) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem számítja ki a pozíciókat származtatott-ügylet-kategóriánként és a jelentést tevő jogalanyok szerinti bontásban a származtatott ügyletek 9. cikkkel összhangban bejelentett adatai alapján;
- g) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem teszi lehetővé az ügyletben részes felek számára, hogy időben hozzáférjenek az adott ügyletthez kapcsolódó információkhoz és javítsák azokat;
- h) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem tesz meg minden ésszerű lépést a rendszereiben tárolt információkkal való visszaélések megelőzésére.

III. Az átláthatósággal és az információk rendelkezésre állásával összefüggő jogsértések:

- a) a kereskedési adattár megsérti a 81. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem teszi közzé rendszeresen, könnyen elérhető módon a neki bejelentett ügyletek aggregált pozícióit származtatottügylet-kategóriák szerinti bontásban;
- b) a kereskedési adattár megsérti a 81. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem biztosít közvetlen és azonnali hozzáférést a 81. cikk (3) bekezdésében említett jogalanyok számára a származtatott ügyletek azon adataihoz, amelyek a feladataik és megbízásaik ellátásához szükségesek.

IV. A felügyeleti tevékenységek akadályozásával összefüggő jogsértések:

- a) a kereskedési adattár megsérti az 61. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy az EÉPH 61. cikk (2) bekezdése szerinti egyszerű információkérésére vagy az EÉPH 61. cikk (3) bekezdése alapján információnyújtást előíró határozatára adott válaszában a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információt nyújt;
 - b) a kereskedési adattár a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető választ ad az 62. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján feltett kérdésekre;
 - c) a kereskedési adattár nem teljesíti időben az EÉPH által a 73. cikk szerint hozott felügyeleti intézkedést.
-

II. MELLÉKLET

Az 65. cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó súlyosbító és enyhítő tényezőkhez kapcsolódó együtthatók listája

Az e rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében említett alapösszegekre kumulatív módon az alábbi korrekciós együtthatókat kell alkalmazni:

I. Súlyosbító tényezőkhez kapcsolódó korrekciós együtthatók:

- a) amennyiben a jogsértést többször elkövették, minden elkövetés esetére újabb 1,1-szeres korrekciós együttható alkalmazandó;
- b) ha a jogsértés elkövetésének időtartama meghaladja a 6 hónapot, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,5;
- c) ha a jogsértés rendszerszintű hiányosságot tárt fel a kereskedési adattár szervezetében, különösen annak eljárásaiban, az irányítási rendszereiben vagy a belső ellenőrzési mechanizmusokban, az alkalmazandó korrekciós együttható 2,2;
- d) ha a jogsértés negatív hatással van a tárolt adatok minőségére, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,5;
- e) a jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó korrekciós együttható 2;
- f) ha a jogsértés ilyenként való azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,7;
- g) ha a kereskedési adattár felső vezetése nem működött együtt az EÉPH-val annak vizsgálatai lefolytatásában, az alkalmazandó korrekciós együttható 1,5.

II. Enyhítő tényezőkhez kapcsolódó korrekciós együtthatók:

- a) ha a jogsértés elkövetésének időtartama nem éri el a 10 munkanapot, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,9;
 - b) ha a kereskedési adattár felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges lépést megtettek a jogsértés megakadályozására, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,7;
 - c) ha a kereskedési adattár gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul az EÉPH tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,4;
 - d) ha a kereskedési adattár önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó korrekciós együttható 0,6."
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 649/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

a veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról szóló, 2008. június 17-i 689/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították. Mivel további módosításokra van szükség, az áttekinthetőség érdekében a 689/2008/EK rendeletet át kell dolgozni.
- (2) A 689/2008/EK rendelet – a veszélyes vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról szóló, 2003. január 28-i 304/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ helyébe lépett – végrehajtja a 2004. február 24-én hatályba lépett, a nemzetközi kereskedelembe forgalmazott egyes veszélyes vegyi anyagokra és növényvédő szerekre vonatkozó, előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásról szóló rotterdami egyezményt ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: az egyezmény).

(3) Az áttekinthetőség és a vonatkozó egyéb uniós jogszabályokkal való összhang érdekében célszerű bizonyos fogalmakat bevezetni vagy pontosítani, a terminológiát pedig hozzáigazítani egyrészt a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez ⁽⁶⁾, másrészt az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez ⁽⁷⁾. Célszerű biztosítani, hogy az 1272/2008/EK rendelet és ezen rendelet alkalmazásának időbeli ütemezése közötti következetlenségek elkerülése érdekében ezen rendelet rendelkezései tükrözzék az 1272/2008/EK rendelet átmeneti rendelkezéseit.

(4) Az egyezmény feljogosítja a részes feleket, hogy az emberi egészséget és a környezetet az egyezményben előírtnál fokozottabban védő intézkedést tegyenek, feltéve, hogy az intézkedés összeegyeztethető az egyezmény rendelkezéseivel, és összhangban áll a nemzetközi joggal. A környezet és az importáló országok lakossága védelmének fokozásához szükséges és indokolt az egyezmény rendelkezéseinél messzebb menni bizonyos vonatkozásokban.

(5) Az Uniónak az egyezményben való részvételét illetően lényeges, hogy az Unió egyetlen kapcsolattartó ponton keresztül érintkezhesen az egyezmény titkárságával (a továbbiakban: a Titkárság), az egyezmény többi részes felével és egyéb országokkal. Indokolt, hogy e kapcsolattartó pont szerepét a Bizottság töltsé be.

(6) Uniós szinten szükséges biztosítani e rendelet technikai és igazgatási vonatkozásainak hatékony koordinálását és kezelését. A tagállamok és az 1907/2006/EK rendelettel létrehozott Európai Vegyianyag-ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) rendelkeznek a vegyi anyagokra és a vegyi anyagokkal kapcsolatos nemzetközi megállapodásokra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtásához szükséges hatáskörrel és gyakorlattal. Ennek megfelelően a tagállamok és az Ügynökség felelőssége az egyezmény e rendelet révén történő végrehajtásával összefüggésben felmerült igazgatási, technikai és tudományos vonatkozású feladatok végrehajtása, valamint az információcsere. Ezen túlmenően a Bizottságnak, a tagállamoknak és az Ügynökségnek együtt kell működniük az egyezmény keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségek tényleges végrehajtása érdekében.

⁽¹⁾ HL C 318., 2011.10.29., 163. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. május 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. június 26-i határozata.

⁽³⁾ HL L 204., 2008.7.31., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 63., 2003.3.6., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 63., 2003.3.6., 29. o.

⁽⁶⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

- (7) Tekintettel arra, hogy a Bizottság egyes feladatait át kell adni az Ügynökségnek, az eredetileg a Bizottság által létrehozott, a veszélyes vegyi anyagok kivételére és behozatalára vonatkozó európai adatbázist a továbbiakban az Ügynökségnek kell fejlesztenie és fenntartania.
- (8) Az Unióban tilalom vagy szigorú korlátozás alá eső veszélyes vegyi anyagok kivételét továbbra is közös kiviteli bejelentési eljárásnak kellene szabályoznia. Ennek megfelelően az olyan önálló vegyi anyag vagy keverékek vagy áruk formájában forgalmazott veszélyes vegyi anyagokra, amelyeknek a növényvédő szerként, egyéb peszticidként vagy ipari vegyi anyagként való szakmai vagy lakossági felhasználását az Unió betiltotta vagy szigorúan korlátozza, ahhoz hasonló kiviteli bejelentési szabályoknak kell vonatkoznuk, mint amelyeket az ilyen vegyi anyagokra akkor kell alkalmazni, ha felhasználásukat betiltották vagy szigorúan korlátozzák az egyezmény szerinti egyik vagy mindkét felhasználási kategóriára nézve, azaz peszticidként vagy ipari felhasználású vegyi anyagként. Ezenkívül indokolt, hogy ugyanezek a kiviteli bejelentési szabályok vonatkozzanak az előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási (prior informed consent, PIC) eljárás (a továbbiakban: a PIC-eljárás) alá tartozó vegyi anyagokra is. Ezt a közös kiviteli bejelentési eljárást az összes, harmadik országba irányuló uniós kivitelre kell alkalmazni, tekintet nélkül arra, hogy a célország az egyezményben részes fél-e, vagy részt vesz-e annak eljárásaiban. A tagállamok számára igazgatási díjak kiszabását kell engedélyezni, hogy az említett eljárás végrehajtásából eredő költségeiket fedezni tudják.
- (9) Az exportőröket és az importőröket adatközlésre kell kötelezni a nemzetközi kereskedelmi forgalomba kerülő, e rendelet alá eső vegyi anyagok mennyisége tekintetében annak érdekében, hogy felügyelni és értékelni lehessen az előírt intézkedések hatását és eredményességét.
- (10) A Bizottság a vegyi anyagokat – azoknak a PIC-eljárás alá vonása céljából – tiltó vagy szigorúan korlátozó közvetlenül alkalmazandó uniós vagy tagállami jogszabályokról szóló bejelentéseket megküldi a Titkárságnak, ha az egyezményben e tekintetben meghatározott kritériumok teljesülnek. Szükség esetén az ilyen bejelentések alátámasztására kiegészítő információkat kérnek.
- (11) Ha a közvetlenül alkalmazandó uniós vagy tagállami jogszabályok nem szolgálnak bejelentés alapjául, mert nem felelnek meg az egyezményben meghatározott kritériumoknak, az információcseré érdekében az ezekre vonatkozó információkat ennek ellenére közölni kell a Titkársággal és a többi részes féllel.
- (12) Arról is szükséges gondoskodni, hogy az Unió határozatokat hozzon a PIC-eljárás hatálya alá tartozó vegyi anyagoknak az Unióba való behozataláról. Ezeknek a határozatoknak az alkalmazandó uniós jogi szabályozáson kell alapulniuk, és figyelembe kell venniük a tagállamok által kiszabott tilalmakat vagy szigorú korlátozásokat. Indokolt esetben az uniós jog módosítását kell javasolni.
- (13) Olyan szabályozásra van szükség, amely biztosítja, hogy a tagállamok és az exportőrök tudomást szerezzenek az importáló országok azon határozatairól, amelyek a PIC-eljárás alá eső vegyi anyagokra vonatkoznak, és hogy az exportőrök betartsák ezeket a határozatokat. Ezenfelül a nem kívánatos kivitelek elkerülése érdekében semmiféle olyan, az Unióban tilalom vagy szigorú korlátozás alá eső vegyi anyagot nem lehet kivinni, amely megfelel az egyezmény bejelentésre vonatkozó kritériumainak, vagy amely a PIC-eljárás hatálya alá esik, kivéve, ha az importáló ország kifejezett hozzájárulását kérték és azt megkapták, függetlenül attól, hogy az adott ország az egyezményben részes fél-e. Ugyanakkor azonban helyénvaló e kötelezettség alól mentesíteni bizonyos vegyi anyagoknak az olyan országokba való kivitelét, amelyek tagjai a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD), feltéve, hogy bizonyos feltételek teljesülnek. Szükség van továbbá olyan eljárásra, amely bizonyos vegyi anyagok meghatározott feltételek mellett történő átmeneti kivitele céljából akkor alkalmazható, ha az importáló országtól minden ésszerű erőfeszítés ellenére nem érkezik válasz. Ezenkívül rendelkezni kell az összes ilyen eset, valamint azon esetek rendszeres felülvizsgálatáról, amelyekben kifejezett hozzájárulás szükséges.
- (14) Lényeges továbbá, hogy az eredményes és biztonságos felhasználás érdekében minden kivitt vegyi anyagnak helyesen állapítsák meg az eltarthatóságát. A peszticidek esetében – különösen és főként, ha fejlődő országokba exportálják őket – elengedhetetlen közölni a helyes tárolás feltételeire vonatkozó információt, valamint a lejárt készletek felhalmozódásának elkerülése végett helyesen megválasztani a csomagolást és a tárolóedények méretét.
- (15) A vegyi anyagokat tartalmazó árucikkek nem tartoznak az egyezmény hatálya alá. Mindazonáltal helyénvalónak tűnik, hogy a kiviteli bejelentési szabályok azokra, az e rendeletben meghatározott árucikkekre is vonatkozzanak, amelyekből bizonyos használati vagy hulladéktálatlanítási feltételek mellett kiszabadulhatnak a bennük lévő, az egyezmény szerinti egy vagy több felhasználási kategória tekintetében az Unióban tilalom vagy szigorú korlátozás, illetőleg a PIC-eljárás hatálya alá eső vegyi anyagok. Indokolt továbbá, hogy egyáltalán ne lehessen exportálni bizonyos, az egyezmény hatályán kívül eső, de különösen aggályos vegyi anyagokat és ilyen vegyi anyagot tartalmazó árucikkeket.
- (16) Az egyezménnyel összhangban a PIC-eljárás alá eső vegyi anyagok tranzitforgalmáról szóló információkat kérésükre át kell adni az egyezményben részes feleknek.
- (17) A csomagolásra és a címkézésre, illetőleg az egyéb biztonsági információkra vonatkozó uniós szabályozást az összes olyan vegyi anyagra alkalmazni kell, amelyet az egyezményben részes felek területére vagy egyéb országokba szándékoznak kivinni, kivéve, ha e rendelkezések ellentétesek bármely olyan követelménnyel, amelyet a szóban forgó országok támasztanak a vonatkozó nemzetközi előírások figyelembevételével. Mivel az 1272/2008/EK rendelet új szabályokat állapít meg az anyagok és keverékek osztályozásával, címkézésével és csomagolásával kapcsolatban, e rendeletnek hivatkoznia kell az 1272/2008/EK rendeletre.

- (18) A hatékony ellenőrzés és végrehajtás érdekében a tagállamoknak célszerű kijelölniük, hogy mely hatóságok – például vámhatóságok – feleljenek az e rendeletben szabályozott vegyi anyagok behozatalának és kivitelének ellenőrzéséért. A Bizottságnak – az Ügynökség támogatásával – és a tagállamoknak kulcsszerepet kell betölteniük, és kívánatos, hogy célzottan és összehangoltan lépjenek fel. Indokolt, hogy jogsértés esetére a tagállamok megfelelő szankciókról rendelkezzenek.
- (19) A vámellenőrzés megkönnyítése, valamint az exportőrök és a hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a kiviteli nyilatkozatokban alkalmazandó kódrendszert kell kialakítani. Adott esetben speciális kódokat is indokolt alkalmazni a kutatási vagy elemzési célból exportált, az emberi egészségre vagy a környezetre valószínűsíthetően hatást nem gyakorló, és minden esetben egy naptári évben az egyes exportőröktől az egyes importáló országokba anyagokként 10 kg-ot meg nem haladó mennyiségben exportált vegyi anyagokra.
- (20) Indokolt előmozdítani az információcserét, a felelősségmegosztást és az együttműködési törekvéseket az Unió, a tagállamok és a harmadik országok viszonylatában, a vegyi anyagok gondos kezelése céljából, tekintet nélkül arra, hogy a szóban forgó harmadik országok az egyezményben részes felek-e. Ezenbelül indokolt, hogy a Bizottság és a tagállamok akár közvetlenül, akár közvetetten – nem kormányzati szervezetek projektjeinek támogatásával – technikai segítséget nyújtsanak a fejlődő és az átmeneti gazdaságú országoknak, főként pedig olyan jellegű segítséget, amely az említett országokat képessé teszi az egyezmény végrehajtására, hozzájárulva ezzel a vegyi anyagok emberi egészségre és a környezetre ártalmas hatásainak megelőzéséhez.
- (21) Az eljárások eredményessége érdekében rendszeresen felügyelni kell működésüket. Indokolt, hogy e célból a tagállamok és az Ügynökség egységes formában rendszeresen jelentést tegyenek a Bizottságnak, a Bizottság pedig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (22) Az Ügynökségnek célszerű gyakorlati technikai útmutatót összeállítania, amely a kijelölt hatóságokat, köztük a kivített ellenőrző vámhatóságokat, az exportőröket és az importőröket segítené e rendelet alkalmazásában.
- (23) E rendeletnek a műszaki fejlődésnek megfelelő kiigazítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: vegyi anyagoknak az I. melléklet 1. és 2. részébe való felvétele és e melléklet egyéb módosításai, vegyi anyagoknak az V. melléklet 1. és 2. részébe való felvétele és e melléklet egyéb módosításai, valamint a II., III. IV. és VI. melléklet módosítása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (24) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (25) Mivel e rendelet célkitűzéseit, nevezetesen az Unió egyezmény szerinti kötelezettségeinek összehangolt és hatékony végrehajtását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a vegyi anyagok kivitelét és behozatalát érintő szabályok harmonizációjának szükségessége folytán uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (26) A 689/2008/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (27) Annak érdekében, hogy az Ügynökségnek legyen ideje felkészülni új feladatkörére, az ágazat pedig megismerhesse az új eljárásokat, indokolt e rendeletet halasztott hatállyal alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Célok

(1) E rendelet céljai a következők:

- a) a nemzetközi kereskedelemben forgalmazott egyes veszélyes vegyi anyagokra és növényvédő szerekre vonatkozó, előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásról szóló Rotterdami Egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) végrehajtása;
- b) a felelősségmegosztás és az együttműködési törekvések előmozdítása a veszélyes vegyi anyagok nemzetközi forgalmában, az emberi egészség és a környezet esetleges károsodástól való megóvása érdekében;
- c) a veszélyes vegyi anyagok környezetikímélő felhasználásához való hozzájárulás.

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

Az első albekezdésben meghatározott célokat a veszélyes vegyi anyagok jellemzőire vonatkozó információcsere megkönnyítésével, a behozatalukra és kivitelükre vonatkozó, Unión belüli döntéshozatali folyamatról való rendelkezéssel, valamint a határozatoknak a részes felek és egyéb országok részére történő megfelelő közlésével kell elérni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célokon túlmenően ez a rendelet azt is hivatott biztosítani, hogy az 1272/2008/EK rendelet osztályozásra, címkézésre és csomagolásra vonatkozó rendelkezései valamennyi vegyi anyagra vonatkozzanak, amikor a tagállamokból részes felek területére vagy egyéb országokba exportálják őket, kivéve, ha a szóban forgó rendelkezések ellenlétesek valamely, a részes felek vagy egyéb országok által támasztott követelménnyel.

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezt a rendeletet a következőkre kell alkalmazni:

- a) bizonyos veszélyes vegyi anyagok, amelyek az egyezmény értelmében az előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárás (a továbbiakban: a PIC-eljárás) alá tartoznak;
- b) bizonyos veszélyes vegyi anyagok, amelyek az Unióban vagy annak valamely tagállamában tilalom vagy szigorú korlátozás alá esnek;
- c) osztályozás, címkézés és csomagolás tekintetében minden olyan vegyi anyag, amelyet exportálnak.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbiak egyikére sem:

- a) a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 22-i 111/2005/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó kábítószeres és pszichotróp anyagok;
- b) a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartozó radioaktív anyagok és készítmények;
- c) a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ hatálya alá tartozó hulladékok;

d) a kettős felhasználású termékek kivételére, transzferjére, bróker-tevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó vegyi fegyverek;

e) a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügy és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó élelmiszerek és élelmiszer-adalékanyagok;

f) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ hatálya alá eső, feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan takarmányok – ideértve az adalékanyagokat is –, amelyeket állatok szájon át bevitt táplálékkául szánnak;

g) a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ szerinti, géntechnológiával módosított szervezetek;

h) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ és az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ hatálya alá tartozó törzskönyvezett gyógyszerkészítmények és állatgyógyászati készítmények, kivéve az e rendelet 3. cikke (5) bekezdésének b) pontja által szabályozottakat;

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a kutatási vagy elemzési célból exportált, az emberi egészségre vagy a környezetre valószínűsíthetően hatást nem gyakorló, és minden esetben egy naptári évben az egyes exportőröktől az egyes importáló országokba anyagonként 10 kg-ot meg nem haladó mennyiségben exportált vegyi anyagokra.

Az első albekezdés ellenére a vegyi anyagok az említett albekezdésben említett exportőrei kötelesek a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett adatbázist használva különleges kiviteli azonosító hivatkozási számot beszerezni, és ezt az azonosító hivatkozási számot kiviteli nyilatkozataikban feltüntetni.

⁽¹⁾ HL L 22., 2005.1.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 134., 2009.5.29., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

⁽⁹⁾ HL L 311., 2001.11.28., 1. o.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „vegyszer”: olyan anyag magában vagy keverékben, vagy olyan, mesterségesen előállított vagy természetes eredetű, de élő szervezetet nem tartalmazó keverék, amely az alábbi kategóriák egyikébe tartozik:
 - a) peszticidek, beleértve a súlyosan veszélyes peszticidkészítményeket is;
 - b) ipari vegyi anyagok;
2. „anyag”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 1. pontja szerinti kémiai elem és vegyületei;
3. „keverék”: az 1272/2008/EK rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott keverék vagy oldat;
4. „áru”: olyan késztermék, amelyben található, vagy amelyhez tartozik olyan vegyi anyag, amelynek a szóban forgó termékben való felhasználását az uniós szabályozás tiltja vagy szigorúan korlátozza, és amely termék nem a 2. vagy a 3. pont hatálya alá tartozik;
5. „peszticidek”: az alábbi kategóriák egyikébe tartozó vegyi anyagok:
 - a) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálya alá tartozó, növényvédő szerként használt peszticidek;
 - b) egyéb peszticidek, például:
 - i. a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ hatálya alá tartozó biocid termékek; valamint
 - ii. a 2001/82/EK és a 2001/83/EK irányelv hatálya alá tartozó fertőtlenítő, rovarirtó és paraziticid szerek;
6. „ipari vegyi anyagok”: az alábbi kategóriák egyikébe tartozó vegyi anyagok:
 - a) szakmai felhasználásra szánt vegyi anyagok;
 - b) lakossági felhasználásra szánt vegyi anyagok;
7. „kiviteli bejelentési kötelezettség alá eső vegyi anyag”: bármely olyan vegyi anyag, amely az Unióban egy vagy több kategória vagy alkategória tekintetében tilalom vagy szigorú korlátozás alá esik, vagy amely szerepel a PIC-eljárás alá eső vegyi anyagoknak az I. melléklet 1. részében található felsorolásában;
8. „PIC-bejelentés követelményeinek megfelelő vegyi anyagok”: bármely olyan vegyi anyag, amely az Unióban vagy egyik tagállamában egy vagy több kategória tekintetében tilalom vagy szigorú korlátozás alá esik. Az I. melléklet 2. része sorolja fel azokat a vegyi anyagokat, amelyek az Unióban egy vagy több kategória tekintetében tilalom vagy szigorú korlátozás alá esnek;
9. „PIC-eljárás alá eső vegyi anyag”: az egyezmény III. mellékletében és az e rendelet I. mellékletének 3. részében felsorolt vegyi anyagok bármelyike;
10. „tiltott vegyi anyag”: az alábbiak egyike:
 - a) olyan vegyi anyag, amelynek felhasználását az emberi egészség vagy a környezet védelmében közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabály tiltja egy vagy több kategóriában vagy alkategóriában;
 - b) olyan vegyi anyag, amelynek az első felhasználás engedélyezését megtagadták, vagy amelyet az ipar kivont az uniós forgalomból vagy egy bejelentési, nyilvántartásbavételi vagy engedélyeztetési eljárás további vizsgálatai alól, és amelynek van arra utaló jel, hogy a vegyi anyag az emberi egészségre vagy a környezetre nézve aggasztó;
11. „szigorúan korlátozott vegyi anyag”: az alábbiak egyike:
 - a) olyan vegyi anyag, amelynek szinte minden felhasználását az emberi egészség vagy a környezet védelmében közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabály tiltja egy vagy több kategóriában vagy alkategóriában, de amely tekintetében bizonyos felhasználási módok továbbra is megengedettek;
 - b) olyan vegyi anyag, amelynek szinte minden felhasználás engedélyezését megtagadták, vagy amelyet az ipar kivont az uniós forgalomból vagy egy bejelentési, nyilvántartásbavételi vagy engedélyeztetési eljárás további vizsgálatai alól, és amelynek van arra utaló jel, hogy a vegyi anyag az emberi egészségre vagy a környezetre nézve aggasztó;

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

12. „tagállam által tiltott vagy szigorúan korlátozott vegyi anyag”: olyan vegyi anyag, amelyet valamely tagállam közvetlenül alkalmazandó nemzeti jogszabálya tilt vagy szigorúan korlátoz;
13. „közvetlenül alkalmazandó jogszabály”: olyan jogilag kötelező erejű aktus, amelynek célja valamely vegyi anyag betiltása vagy szigorú korlátozása;
14. „kifejezetten veszélyes peszticidkészítmény”: peszticidként való felhasználásra készült vegyi anyag, amelynek rövid időn belül súlyos egészségi és környezeti hatásai figyelhetők meg a felhasználási feltételek között történő egyszeri vagy többszöri expozíció után;
15. „az Unió vámterülete”: a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkében meghatározott terület;
16. „kivitel”:
- a) az EUMSZ 28. cikkének (2) bekezdése szerinti feltételeknek megfelelő vegyi anyag végleges vagy ideiglenes kivitele;
 - b) az EUMSZ 28. cikkének (2) bekezdése szerinti feltételeknek nem megfelelő, és az áruk uniós vámterületen való áthaladására vonatkozó uniós külső árutovábbítási eljárástól eltérő vám eljárás alatt álló vegyi anyag újrakivitele;
17. „behozatal”: vegyi anyagnak az áruk uniós vámterületen való áthaladására vonatkozó uniós külső árutovábbítási eljárástól eltérő vám eljárás szerinti fizikai bejuttatása a Közösség vámterületére;
18. „exportőr”: az alábbi – természetes vagy jogi – személyek bármelyike:
- a) az a személy, akinek a nevében kiviteli nyilatkozatot tesznek, vagyis az a személy, aki a nyilatkozat elfogadásakor szerződéses viszonyban áll a valamely részes fél területén vagy egyéb országban lévő címmel, és aki jogosult dönteni a vegyi anyagnak az uniós vámterületről való kiküldéséről;
 - b) ha nem kötöttek kiviteli szerződést, vagy ha a szerződésben megnevezett személy nem a saját nevében jár el: az a személy, aki jogosult dönteni a vegyi anyagnak az uniós vámterületről való kiküldéséről;
- c) ha a kivitel alapjául szolgáló szerződés szerint Európai Unión kívüli illetőségű személyt illet meg a vegyi anyagokkal való rendelkezés joga: az a szerződő fél, aki az Európai Unióban letelepedett;
19. „importőr”: bármely természetes vagy jogi személy, aki az Unió vámterületére történő behozatal időpontjában a vegyi anyag címezte;
20. „az egyezményben részes fél” vagy „részes fél”: olyan állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet, amely magára nézve kötelezőnek ismeri el az egyezményt, és amelyre nézve az egyezmény hatályos;
21. „egyéb ország”: bármely ország, amely nem részes fél;
22. „Ügynökség”: az 1907/2006/EK rendelet által létrehozott Európai Vegyi anyag-ügynökség;
23. „Titkárság”: az egyezmény titkársága, kivéve, ha ez a rendelet másképp rendelkezik.

4. cikk

A tagállamok kijelölt nemzeti hatóságai

Ha e rendelet hatálybalépése előtt még nem tette meg, minden tagállam kijelöli az e rendeletben megkövetelt igazgatási feladatokat ellátni hivatott hatóságot vagy hatóságokat (a továbbiakban: a kijelölt nemzeti hatóság, illetve a kijelölt nemzeti hatóságok).

Minden tagállam értesíti a Bizottságot a kijelölésről 2012. november 17-ig – kivéve, ha ez az információnyújtás már a rendelet hatálybalépése előtt megtörtént – és a kijelölt nemzeti hatósággal kapcsolatos bármely változásról.

5. cikk

Az Unió részvétele az egyezményben

(1) Az egyezményben való részvételért a Bizottság és a tagállamok közösen felelnek, különösen a technikai segítségnyújtás, az információcseré és azon kérdések tekintetében, amelyek a vitarendezést, a kiegészítő testületekben való részvételt és a szavazást érintik.

(2) A Bizottság közös kijelölt hatóságként jár el az összes kijelölt nemzeti hatóság nevében, e kijelölt tagállami nemzeti hatóságokkal szorosan együttműködve és konzultálva az egyezmény szerinti, a PIC-eljárással kapcsolatos közigazgatási feladatok teljesítésében.

⁽¹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

A Bizottság különösen az alábbiakért felel:

- a) az uniós kiviteli bejelentések továbbítása a részes felek és egyéb országok felé a 8. cikk szerint;
- b) a PIC-bejelentést igénylő vegyi anyagokra vonatkozó közvetlenül alkalmazandó jogszabályoknak a Titkárság elé terjesztése a 11. cikk szerint;
- c) a PIC-bejelentést nem igénylő vegyi anyagokra vonatkozó egyéb közvetlenül alkalmazandó jogszabályok továbbítása a 12. cikkel összhangban;
- d) a Titkárságtól érkező információk fogadása általában véve.

A Bizottság továbbítja a Titkárságnak az Unió 13. cikk szerinti válaszait is, amelyek PIC-eljárás alá eső vegyi anyagok behozatalára vonatkoznak.

Ezenkívül a Bizottság hangolja össze az alábbiak bármelyikének technikai vonatkozásaival kapcsolatos uniós szerepvállalást:

- a) az egyezmény;
- b) az egyezmény 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott részes felek konferenciájának előkészítése;
- c) az egyezmény 18. cikkének (6) bekezdésével összhangban létrehozott vegyi anyagok vizsgálati bizottsága (a továbbiakban: a vegyi anyagok vizsgálati bizottsága);
- d) a részes felek konferenciájának más kiegészítő testületei.

(3) A Bizottság és a tagállamok megteszik a szükséges kezdeményezéseket, hogy gondoskodjanak az Unió megfelelő képviseléséről az egyezményt végrehajtó különféle testületekben.

6. cikk

Az Ügynökség feladatai

(1) Az Ügynökség a 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 18., 19., 20., 21., 22. és 25. cikkben ráruházott feladatokon túlmenően az alábbi feladatok ellátásáért is felelős:

- a) a veszélyes vegyi anyagok kivitelére és behozatalára vonatkozó adatbázist (a továbbiakban: az adatbázis) fenntartja, fejleszti és rendszeresen frissíti;
- b) az adatbázist internetes oldalain mindenki számára elérhetővé teszi;
- c) adott esetben – a Bizottság egyetértésével és a tagállamokkal folytatott konzultációt követően – az ágazat számára segítséget nyújt, valamint technikai és tudományos útmutatást és eszközöket biztosít a rendelet hatékony alkalmazásához;
- d) a Bizottság egyetértésével adott esetben a tagállamok kijelölt nemzeti hatóságai számára segítséget nyújt, valamint

technikai és tudományos útmutatást és eszközöket biztosít a rendelet hatékony alkalmazásához;

- e) a vegyi anyagok vizsgálati bizottsága Bizottság vagy tagállamok által delegált szakértőinek kérésére és a rendelkezésre álló erőforrások keretein belül hozzájárul az egyezmény 7. cikke szerinti határozati útmutató dokumentumok és az egyezmény végrehajtásával kapcsolatos egyéb technikai szövegek kidolgozásához;
- f) kérésre segítséget nyújt a Bizottságnak, valamint a rendelet hatékony végrehajtását biztosító technikai és tudományos adatokat szolgáltat;
- g) kérésre technikai és tudományos adatokat szolgáltat, valamint segítséget nyújt a Bizottságnak ahhoz, hogy az Unió nevében közös kijelölt hatóságként járasson el.

(2) Az ebben a rendeletben az Ügynökségre bízott feladatokat az Ügynökség titkársága végzi el.

7. cikk

Kiviteli bejelentési kötelezettség alá eső vegyi anyagok, a PIC-bejelentést igénylő vegyi anyagok és a PIC-eljárás hatálya alá eső vegyi anyagok

(1) A kiviteli bejelentési kötelezettség alá eső vegyi anyagokat, a PIC-bejelentést igénylő vegyi anyagokat és a PIC-eljárás hatálya alá eső vegyi anyagokat az I. melléklet sorolja fel.

(2) Az I. mellékletben felsorolt vegyi anyagok mindegyike besorolható egy vagy több vegyianyag-csoportba a három közül, amely az említett melléklet 1., 2. és 3. részét alkotja.

Az I. melléklet 1. részében felsorolt vegyi anyagok a 8. cikkben meghatározottaknak megfelelően kiviteli bejelentési eljárás hatálya alá tartoznak, amelynek keretében részletes adatokat kell szolgáltatni az anyag megnevezéséről, korlátozás alá eső felhasználási kategóriájáról és/vagy alkategóriájáról és a korlátozás jellegéről, valamint – adott esetben – kiegészítő adatokat, különösen a kiviteli bejelentési kötelezettség alóli kivételekről.

Az I. melléklet 2. részében felsorolt vegyi anyagok – azon kívül, hogy a 8. cikk szerinti kiviteli bejelentési eljárás hatálya alá tartoznak – a 11. cikkben meghatározott PIC-bejelentési eljárást is indokoltá tesznek, amelynek keretében részletes adatokat kell szolgáltatni az anyag megnevezéséről és felhasználási kategóriájáról.

Az I. melléklet 3. részében felsorolt vegyi anyagok a PIC-eljárás hatálya alá tartoznak, amelynek keretében közölni kell a felhasználási kategóriát és – adott esetben – kiegészítő adatokat, különösen minden kiviteli bejelentésre vonatkozó követelményről.

(3) Az I. mellékletben szereplő jegyzékeket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az adatbázisban.

8. cikk

A részes felekhez és egyéb országokhoz továbbított kiviteli bejelentések

(1) Tekintet nélkül arra, hogy a vegyi anyagot hogyan tervezik felhasználni az importáló részes fél vagy egyéb ország területén, a jelen cikk (2)–(8) bekezdését kell alkalmazni az I. melléklet 1. részében felsorolt összes anyagra és az ilyen anyagokat olyan koncentrációban tartalmazó keverékekre, amely az 1272/2008/EK rendelet szerinti címkézési kötelezettségeket von maga után, tekintet nélkül más anyagok jelenlétére.

(2) Abban az esetben, ha az exportőr egy (1) bekezdés szerinti vegyi anyagot először szándékozik kivinni az Európai Unióból valamely részes fél vagy egyéb ország területére azóta, hogy az adott vegyi anyag e rendelet hatálya alá került, az exportőrnek legkésőbb a kivitel tervezett időpontja előtt 35 nappal be kell ezt jelentenie az illetékessége szerinti tagállam (a továbbiakban: az exportőr tagállama) kijelölt nemzeti hatóságánál. A továbbiakban az exportőr e kijelölt nemzeti hatóságnak naptári évenként bejelentést küld az ilyen vegyi anyag első kiviteléről, legkésőbb a kivitel előtt 35 nappal. A bejelentéseknek meg kell felelniük a II. mellékletben meghatározott tájékoztatási követelményeknek, és azokat a Bizottság és a tagállamok számára elérhetővé kell tenni az adatbázisban.

Az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatósága ellenőrzi, hogy a tájékoztatás megfelel-e a II. mellékletnek, és amennyiben az értesítés hiánytalan, legkésőbb 25 nappal a kivitel tervezett időpontja előtt továbbítja azt az Ügynökségnek.

Az Ügynökség a Bizottság nevében eljuttatja a bejelentést az importáló fél kijelölt nemzeti hatóságához vagy az egyéb importáló ország illetékes hatóságához, és megtesz minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a vegyi anyag első tervezett kivitele előtt legkésőbb 15 nappal, majd pedig minden naptári évben legkésőbb az első kivitel előtt legkésőbb 15 nappal hozzájuk beérkezzen az említett bejelentés.

Az Ügynökség minden kiviteli bejelentést rögzít és azonosító hivatkozási számmal lát el az adatbázisban. Az Ügynökség ezen túlmenően az érintett vegyi anyagok, valamint az importáló részes felek és egyéb országok naprakész jegyzékét minden naptári évre vonatkozóan a nyilvánosság és a kijelölt nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátja az adatbázisban.

(3) Ha a vegyi anyagnak az I. melléklet 1. részébe való felvétele utáni első kiviteli bejelentés kézhezvételéről az Ügynökség nem kap visszajelzést az importáló részes féltől vagy egyéb országtól a bejelentés továbbítását követő 30 napon belül, a Bizottság nevében másodszor is elküldi a bejelentést. Az Ügynökség a Bizottság nevében minden ésszerű erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy a második bejelentés eljusson az importáló részes fél kijelölt nemzeti hatóságához vagy az importáló egyéb ország megfelelő hatóságához.

(4) Új kiviteli bejelentést kell tenni a (2) bekezdésnek megfelelően, ha a kivitelre a szóban forgó anyagok kereskedelmére, felhasználására vagy címkézésére vonatkozó uniós szabályozás módosításának hatálybalépését követően kerül sor, illetőleg ha a kérdéses keverék összetétele megváltozik, és emiatt a keverék címkézése is módosul. Az új bejelentést a II. mellékletben meghatározott tájékoztatási követelményeknek megfelelően kell elkészíteni, feltüntetve benne, hogy egy korábbi bejelentés felülvizsgálatáról van szó.

(5) Abban az esetben, ha a vegyi anyag kivitele olyan veszélyhelyzettel függ össze, hogy bármiféle késedelem az importáló részes félnél vagy egyéb országban közegészségügyi vagy környezeti veszélyt okozhat, az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatósága – az Ügynökség által segített Bizottsággal konzultálva – belátása szerint részleges vagy teljes mentesítést adhat a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott kötelezettségek alól az exportőr, illetve az importáló részes fél vagy egyéb ország indokolással ellátott kérelme alapján. Amennyiben a kérelemmel kapcsolatos adatoknak a tagállam kijelölt nemzeti hatósága általi továbbítását követő 10 napon belül nem érkezik a Bizottságtól eltérő véleményű válasz, a kérelemmel kapcsolatos határozatot úgy kell tekinteni, mintha azt a Bizottsággal folytatott konzultációt követően hozták volna meg.

(6) A 19. cikk (2) bekezdésében foglalt kötelezettségek sérelme nélkül e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségek megszűnnek az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

- a) a vegyi anyag a PIC-eljárás hatálya alá került;
- b) az importáló ország az egyezményben részes fél és az egyezmény 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően eljuttatta választ a Titkársághoz, hogy hozzájárul-e vagy sem a vegyi anyag behozatalához; és
- c) a Titkárság a válaszával tájékoztatta a Bizottságot, a Bizottság pedig továbbította az információt a tagállamoknak és az Ügynökségnek.

E bekezdés első albekezdése ellenére az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglalt kötelezettségek továbbra is fennállnak azonban abban az esetben, ha az importáló ország részes fele az egyezménynek, és megköveteli – például behozatali határozatában vagy más módon –, hogy az exportáló részes felek továbbra is kiviteli bejelentést tegyenek.

A 19. cikk (2) bekezdésében foglalt kötelezettségek sérelme nélkül e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségek szintén megszűnnek mindkét alábbi feltétel teljesülése esetén:

- a) az importáló részes fél kijelölt nemzeti hatósága vagy más importáló ország illetékes hatósága mentesítést adott a vegyi anyag kivitele előtti bejelentés alól; és

b) a Bizottság erről tájékoztatást kapott a Titkárságtól, illetőleg az importáló részes fél kijelölt nemzeti hatóságától vagy más importáló ország illetékes hatóságától, azt továbbította a tagállamokhoz és az Ügynökséghez, amely hozzáférhetővé tette az adatbázisban.

(7) A Bizottság, a tagállamok illetékes kijelölt nemzeti hatóságai, az Ügynökség és az exportőrök – erre irányuló kérelem alapján – átadják az importáló részes feleknek és egyéb országoknak az exportált vegyi anyagokra vonatkozóan rendelkezésre álló további információkat.

(8) A tagállamok átlátható módon bevezethetnek olyan rendszert, amelyben az exportőrt minden egyes kiviteli bejelentés és minden egyes kifejezett hozzájárulás iránti kérelem benyújtása esetén igazgatási díj megfizetésére kötelezik, az e cikk (2) és (4) bekezdése, valamint a 14. cikk (6) és (7) bekezdése szerinti eljárások végrehajtásából eredő költségek fedezetéül.

9. cikk

A részes felektől és egyéb országoktól beérkező kiviteli bejelentések

(1) Az adatbázisban az adott bejelentés Ügynökséghez való beérkezését követő 15 napon belül hozzáférhetővé kell tenni azon kiviteli bejelentéseket, amelyek részes fél kijelölt nemzeti hatóságától vagy egyéb ország illetékes hatóságaitól érkeznek be az Ügynökséghez, és olyan vegyi anyagnak az Unióba való kivitelére vonatkoznak, amelynek előállítását, felhasználását, kezelését, fogyasztását, szállítását vagy eladását tiltja vagy szigorúan korlátozza az adott részes fél vagy egyéb ország jogi szabályozása.

Az Ügynökség a Bizottság nevében visszaigazolja minden részes fél vagy egyéb ország vegyi anyagokénti első kiviteli bejelentésének átvételét.

Az említett behozatalt fogadó tagállam kijelölt nemzeti hatósága az Ügynökséghez beérkezett bejelentésről a beérkezést követő 10 napon belül másolatot kap, amelyhez az összes rendelkezésre álló információt is csatolni kell. Kérésre más tagállam is kaphat másolatot.

(2) Amennyiben Bizottság vagy a tagállamok kijelölt nemzeti hatóságai a részes felek kijelölt nemzeti hatóságaitól vagy egyéb országok illetékes hatóságaitól közvetlenül vagy közvetve kiviteli bejelentéseket kapnak, azokat azonnal továbbítaniuk kell az Ügynökséghez az összes rendelkezésre álló információval együtt.

10. cikk

Tájékoztatás a vegyi anyagok kiviteléről és behozataláról

(1) Az az exportőr, aki az alábbiak közül egyet vagy többet exportál:

- a) az I. mellékletben felsorolt vegyi anyag,
- b) ilyen anyagot olyan koncentrációban tartalmazó készítmény, amely az 1272/2008/EK rendelet szerint címkézési kötelezettségekkel járhat, tekintet nélkül más anyagok jelenlétére, vagy
- c) az I. melléklet 2. vagy 3. részében szereplő vegyi anyag, vagy ilyen vegyi anyagokat olyan koncentrációban tartalmazó készítmény, amely az 1272/2008/EK rendelet szerint címkézési kötelezettségekkel járhat,

köteles minden év első negyedévében tájékoztatni az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatóságát, hogy az egyes részes felek vagy egyéb országok területére az előző évben milyen mennyiséget szállított az adott vegyi anyagból, magában és keverékek vagy áruk összetevőjeként. A tájékoztatáshoz csatolni kell az adott vegyi anyagot valamely részes félnek vagy más országnak importáló valamennyi természetes vagy jogi személy nevének és címének jegyzékét, aki ugyanezen időszakban szállítmány címzettje volt. A 14. cikk (7) bekezdése értelmében a tájékoztatásnak külön kell felsorolnia a kiviteleteket.

Ezzel egyenértékű tájékoztatással tartoznak az uniós importőrök az Unióba importált mennyiségek tekintetében.

(2) A Bizottságnak – amelyet az Ügynökség segít – vagy a tagállama kijelölt nemzeti hatóságának a kérésére az exportőr vagy az importőr a vegyi anyagokról minden további információt köteles megadni, amely e rendelet végrehajtásához szükséges.

(3) A tagállamok a III. melléklettel összhangban évente összeített információkat közölnek az Ügynökséggel. Az Ügynökség ezeket az információkat uniós szinten összefoglalja, és a nem bizalmas információkat az adatbázisban elérhetővé teszi a nyilvánosság számára.

11. cikk

A tiltott vagy szigorúan korlátozott vegyi anyagok egyezmény szerinti bejelentése

(1) A Bizottság írásban bejelenti a Titkárságnál az I. melléklet 2. részében felsorolt, PIC-bejelentést igénylő vegyi anyagokat.

(2) Ha újabb vegyi anyagok kerülnek felvételre az I. melléklet 2. részébe a 23. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján, a Bizottság bejelenti ezeket a vegyi anyagokat a Titkárságnak. Az említett PIC-bejelentést a vegyi anyagot tiltó vagy szigorúan korlátozó közvetlenül alkalmazandó jogszabály uniós szinten történő elfogadását követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb a közvetlenül alkalmazandó jogszabály hatálybalépése után 90 nappal el kell juttatni.

(3) A PIC-bejelentésnek a IV. mellékletben szereplő összes vonatkozó információt tartalmaznia kell.

(4) A bejelentések közötti elsőbbséget a Bizottság annak figyelembevételével állapítja meg, hogy az adott vegyi anyag szerepel-e az I. melléklet 3. részében található jegyzékben, hogy a IV. melléklet szerinti tájékoztatási kötelezettség mennyiben teljesíthető, és hogy a vegyi anyag milyen súlyos kockázattal jár, különösen fejlődő országokra nézve.

Ha valamely vegyi anyag PIC-bejelentést tesz indokolttá, de nincs elég adat a IV. melléklet követelményeinek teljesítéséhez, az ismert exportőrök vagy importőrök a Bizottság kérésére, a kérést követő 60 napon belül átadják a rendelkezésükre álló – akár más nemzeti vagy nemzetközi vegyianyag-ellenőrzési programokból származó – összes vonatkozó információt.

(5) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerint bejelentett, közvetlenül alkalmazandó jogszabályok módosulását a Bizottság írásban bejelenti a Titkárságnál, a közvetlenül alkalmazandó jogszabály módosításának elfogadása után a lehető leghamarabb, legkésőbb pedig a közvetlenül alkalmazandó jogszabály módosításának hatálybalépése után hatvan nappal.

A Bizottság benyújtja az összes vonatkozó információt, amely az (1), illetőleg a (2) bekezdés szerinti eredeti bejelentés időpontjában még nem állt rendelkezésre.

(6) A Bizottság bármely részes fél vagy a Titkárság kérésére, amennyire csak lehetséges, további információkat szolgáltat a vegyi anyagról vagy a közvetlenül alkalmazandó jogszabályról.

Kérésre a tagállamok és az Ügynökség szükség szerint segítik a Bizottságot az információk összeállításában.

(7) A Bizottság a tagállamoknak és az Ügynökségnek azonnal továbbítja a Titkárságtól származó, olyan vegyi anyagokra vonatkozó információkat, amelyekről más részes felek bejelentették, hogy tilalom vagy szigorú korlátozás alá esnek.

Adott esetben a Bizottság – a tagállamokkal és az Ügynökséggel szorosan együttműködve – felméri, hogy szükséges-e uniós szintű intézkedéseket javasolni ahhoz, hogy az Európai Unióban ne fenyegethesse elfogadhatatlan kockázat az emberi egészséget és a környezetet.

(8) Abban az esetben, ha egy tagállam – a vonatkozó uniós szabályozással összhangban – vegyi anyagot tiltó vagy szigorúan korlátozó közvetlenül alkalmazandó nemzeti jogszabályt fogad el, a vonatkozó információkat közölnie kell a Bizottsággal. A Bizottság ezeket az információkat a tagállamok rendelkezésére bocsátja. A tagállamok ezen információk kézhezvételét követő négy héten belül beküldhetik a Bizottsághoz és a közvetlenül alkalmazandó nemzeti jogszabályt bejelentő tagállamhoz az esetleges PIC-bejelentéssel kapcsolatos észrevételeiket, különösen az adott vegyi anyag saját nemzeti joguk szerinti helyzetére vonatkozó információkat. Az észrevételek megismerése után a bejelentő tagállam tájékoztatja a Bizottságot, hogy az:

a) e cikk értelmében PIC-bejelentést tegyen-e a Titkárságnak; vagy

b) a 12. cikk értelmében továbbítsa-e az információkat a Titkárság felé.

12. cikk

A Titkárság részére benyújtandó, a tilalom vagy szigorú korlátozás alá eső, PIC-bejelentést nem igénylő vegyi anyagokra vonatkozó tájékoztatás

Kizárólag az I. melléklet 1. részében szereplő vegyi anyagok esetén, vagy egy tagállamtól a 11. cikk (8) bekezdése b) pontja alapján érkezett információt követően a Bizottság a vonatkozó közvetlenül alkalmazandó jogszabályokról szóló információkat átadja a Titkárságnak, hogy adott esetben közölni lehessen az említett információt az egyezményben részes többi féllel.

13. cikk

Vegyi anyagok behozatalával kapcsolatos kötelezettségek

(1) A Bizottság azonnal továbbítja a tagállamoknak és az Ügynökségnek a Titkárságtól kapott határozati útmutató dokumentumokat.

A Bizottság – végrehajtási jogi aktus révén – az Unió nevében kiadott végleges vagy ideiglenes behozatali választ tartalmazó behozatali határozatot fogad el az adott vegyi anyag jövőbeli importjáról. Az említett végrehajtási jogi aktust a 27. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A Bizottság a határozatot a lehető leghamarabb közli a Titkársággal, legkésőbb pedig kilenc hónappal azután, hogy a Titkárság a határozati útmutató dokumentumot szétküldte.

Amennyiben a vegyi anyagot korlátozó uniós jogi szabályozás kiegészül vagy módosul, a Bizottság – végrehajtási jogi aktus révén – felülvizsgált behozatali határozatot fogad el. Az említett végrehajtási jogi aktust a 27. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A Bizottság a felülvizsgált kiviteli határozatot a lehető leghamarabb közli a Titkársággal.

(2) Ha olyan vegyi anyagról van szó, amelyet egy vagy több tagállam tilt vagy szigorúan korlátoz, a Bizottság – az érintett tagállamok írásbeli kérésére – behozatali határozatában figyelembe veszi ezt a körülményt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti behozatali határozat mindig a határozati útmutató dokumentumban szereplő, az adott vegyi anyaghoz tartozó kategóriára vagy kategóriákra vonatkozik.

(4) A Bizottság, amikor a Titkárság tudomására hozza a behozatali határozatot, egyúttal leírást is ad az annak alapjául szolgáló jogi vagy közigazgatási intézkedésről.

(5) A tagállamok kijelölt nemzeti hatóságai az (1) bekezdés szerinti behozatali határozatokat saját hatáskörükben jogszabályi vagy igazgatási intézkedéseinek megfelelően hozzáférhetővé teszik az érintettek számára. Az Ügynökség az (1) bekezdés szerinti behozatali határozatokat az adatbázisban nyilvánosságra hozza.

(6) Adott esetben a Bizottság – a tagállamokkal és az Ügynökséggel szorosan együttműködve – felméri, hogy a határozati útmutató dokumentumban szereplő információk figyelembevételével szükséges-e uniós szintű intézkedéseket javasolni ahhoz, hogy az Unióban ne fenyegethesse elfogadhatatlan kockázat az emberi egészséget és a környezetet.

14. cikk

Vegyí anyagok kivitelével kapcsolatos, a kiviteli bejelentésen kívüli kötelezettségek

(1) A Bizottság a tagállamoknak, az Ügynökségnek és az európai ipari szövetségeknek azonnal továbbítja a PIC-eljárás hatálya alá eső vegyi anyagokra vonatkozó azon információkat, amelyek a Titkárságtól körlevélben vagy másképpen érkeznek, valamint az importáló felek azon határozatait, amelyek e vegyi anyagok behozatali feltételeire vonatkoznak. Ezenkívül, az egyezmény 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban, minden olyan esetről is, amelyben elmulasztottak választ adni, azonnal továbbítja az információkat a tagállamoknak és az Ügynökségnek. Az Ügynökség valamennyi behozatali határozatot azonosító hivatkozási számmal lát el, és az e határozatokkal kapcsolatos információkat rendelkezésre bocsátja az adatbázisban, és ezeket az információkat kérésre bárkinek kiadja.

(2) A Bizottság az I. mellékletben felsorolt vegyi anyagok mindegyikét besorolja az Európai Unió Kombinált Nomenklatúrája szerint. Ezeket a besorolásokat szükség szerint felül kell vizsgálni, figyelemmel arra, ha az érintett vegyi anyagok tekintetében módosul a Vámigazgatások Világszervezetének harmonizált rendszere szerinti nomenklatúra vagy az Európai Unió Kombinált Nomenklatúrája.

(3) A Bizottság által az (1) bekezdés szerint továbbított információkat és határozatokat minden tagállam közli a joghatóságán belüli érintettekkel.

(4) Az exportőrök valamennyi behozatali válaszban foglalt határozatnak kötelesek legkésőbb hat hónappal azután eleget tenni, hogy a Titkárság e határozatokról tájékoztatta a Bizottságot az (1) bekezdés szerint.

(5) Az Ügynökség által segített Bizottság és a tagállamok – kérésre, adott esetben – az importáló részes feleknek tanácsot és segítséget adnak olyan további információk beszerzéséhez, amelyek egy adott vegyi anyag behozatalát illetően a Titkárságnak adandó válasz összeállításához szükségesek.

(6) Sem az I. melléklet 2. vagy 3. részében szereplő anyagokat, sem az olyan készítményeket, amelyek ilyen anyagot olyan koncentrációban tartalmaznak, amely a 1272/2008/EK rendelet szerinti címkézési kötelezettségekkel járhat, tekintet nélkül más anyagok jelenlétére és az importáló részes félben vagy egyéb országban tervezett felhasználásukra, nem szabad exportálni, hacsak nem teljesül az alábbi feltételek valamelyike:

a) az exportőr a harmadik országba való behozatalra vonatkozó kifejezett hozzájárulást kért és kapott az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatóságán keresztül, az Ügynökség által segített Bizottsággal, valamint az importáló részes fél kijelölt nemzeti hatóságával, illetőleg ha egyéb ország az importáló, annak illetékes hatóságával történő konzultáció alapján;

b) az I. melléklet 3. részében felsorolt vegyi anyagok esetében a Titkárság által az (1) bekezdés szerint kiadott legutóbbi körlevél értelmében az importáló részes fél hozzájárult a behozatalhoz.

Az I. melléklet 2. részében szereplő, OECD-országokba való kivitelre szánt vegyi anyagok esetében az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatósága – az exportőr kérésére és a Bizottsággal konzultálva – eseti alapon határozhat úgy, hogy el lehet tekinteni a kifejezett hozzájárulástól abban az esetben, ha a vegyi anyag az érintett OECD-országba való behozatal idején engedélyezve van, be van jegyezve, vagy megengedett az adott OECD-országban.

Abban az esetben, ha a kifejezett hozzájárulást az első albekezdés a) pontja szerint kérték, és az Ügynökséghez nem érkezett válasz 30 napon belül, az Ügynökség a Bizottság nevében emlékeztető felszólítást küld, hacsak a válasz nem a Bizottsághoz vagy az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatóságához érkezett, amely továbbította azt az Ügynökség részére. Adott esetben, ha újabb 30 nap elteltével sem érkezik válasz, az Ügynökség szükség szerint további emlékeztető felszólításokat küldhet.

(7) Az I. melléklet 2. vagy 3. részében felsorolt vegyi anyagok esetében az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatósága az Ügynökség által segített Bizottsággal konzultálva és eseti alapon – figyelembe véve a második albekezdést – határozhat úgy, hogy a kivitelre sor kerülhet, amennyiben hivatalos forrás nem igazolja, hogy az importáló részes fél vagy egyéb ország közvetlenül alkalmazandó jogszabályt fogadott el a vegyi anyag betiltásáról vagy szigorú korlátozásáról, továbbá, ha a (6) bekezdés a) pontja szerinti, kifejezett hozzájárulás iránti kérelemre minden ésszerű erőfeszítés ellenére sem érkezett válasz 60 napon belül, és ha az alábbi feltételek egyike teljesül:

a) az importáló részes fél vagy egyéb ország hivatalos forrásának tanúsága szerint a vegyi anyag engedélyezve van, be van jegyezve vagy használata megengedett; vagy

b) a kiviteli bejelentésben meghatározott és az adott vegyi anyagot valamely részes félnek vagy más országnak importáló természetes vagy jogi személy által írásban megerősített tervezett felhasználás nem abba a kategóriába tartozik, amelyre nézve a vegyi anyagot felvették az I. melléklet 2. vagy 3. részébe, valamint hivatalos forrásból arra vonatkozó bizonyíték áll rendelkezésre, hogy az adott vegyi anyagot az elmúlt 5 évben az érintett importáló részes fél vagy egyéb ország területén használták vagy oda bevitték.

Az I. melléklet 3. részében felsorolt vegyi anyagok esetében a b) pont szerinti feltétel teljesülésén alapuló kivitelre nem kerülhet sor, ha a vegyi anyag az 1272/2008/EK rendelet alapján az 1A. vagy 1B. kategóriába tartozó rákkeltő anyagnak, az 1A. vagy 1B. kategóriába tartozó mutagén anyagnak vagy az 1A. vagy 1B. kategóriába tartozó, reprodukciót károsító anyagnak minősül, illetve ha a vegyi anyag az 1907/2006/EK rendelet XIII. mellékletében meghatározott kritériumoknak megfelelően perzisztens, bioakkumulatív és mérgező vagy erősen perzisztens és erősen bioakkumulatív.

Az I. melléklet 3. részében felsorolt vegyi anyagok kiviteléről szóló döntés meghozatalakor az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatósága – az Ügynökség által segített Bizottsággal konzultálva – fontolóra veszi a vegyi anyag az importáló részes fél területén vagy az importáló egyéb országban történő felhasználásának az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt lehetséges hatásait, és a vonatkozó dokumentációt megküldi az Ügynökségnek az adatbázisban való hozzáférhetővé tétele céljából.

(8) A (6) bekezdés a) pontja alapján megszerzett kifejezett hozzájárulások, illetőleg a (7) bekezdés szerinti, a kivitel kifejezett hozzájárulás hiányában való engedélyezéséről szóló határozat érvényességét a Bizottság – a tagállamokkal konzultálva – rendszeresen felülvizsgálja az alábbiak szerint:

- a) a (6) bekezdés a) pontja alapján megszerzett kifejezett hozzájárulások esetében újabb kifejezett hozzájárulásért kell folyamodni a hozzájárulás megadását követő harmadik naptári év végéig, a hozzájárulás ellenkező értelmű kikötése hiányában;
- b) ha csak időközben nem érkezik válasz a kérelemre, a (7) bekezdés szerinti, a kivitel kifejezett hozzájárulás hiányában való engedélyezéséről szóló határozat érvényességi időtartama legfeljebb 12 hónap, amelynek elteltével kifejezett hozzájárulás válik szükségessé;

Az első albekezdés a) pontjában említett esetben azonban az adott időtartam eltelte után is folytatódhat a kivitel, amíg válasz nem érkezik a frissen benyújtott, további 12 hónapos időszakra szóló kifejezett hozzájárulás iránti kérelemre.

(9) Az Ügynökség rögzíti az adatbázisban a kifejezett hozzájárulás iránti kérelmek, az ezekre érkező válaszok és a kivitel kifejezett hozzájárulás hiányában való engedélyezéséről szóló határozatok mindegyikét, ideértve a (7) bekezdés harmadik albekezdésében említett dokumentációt. Minden megszerzett kifejezett hozzájárulás vagy a kivitel kifejezett hozzájárulás hiányában való engedélyezéséről szóló határozat nyilvántartási azonosító számot kap, és a hozzá kapcsolódó feltételekre, például az érvényességi időkre vonatkozó összes információval együtt nyilvántartásba kerül. A nem bizalmas információkat nyilvánosan elérhetővé kell tenni az adatbázisban.

(10) Vegyi anyagot legkésőbb a szavatossági idő lejártá előtt hat hónappal szabad exportálni, ha létezik szavatossági idő, vagy az a gyártás idejéből kikövetkeztethető, kivéve, ha a

vegyi anyag belső tulajdonságai miatt ez nem kivitelezhető. Az exportőrök különösen a peszticideknél gondoskodnak arról, hogy a peszticid optimális méretű és csomagolású tárolóedényekbe kerüljön, minimálisra csökkentve annak kockázatát, hogy lejárt készletek halmozódjanak fel.

(11) Peszticidek kivitelezor az exportőröknek gondoskodniuk kell arról, hogy a címke külön eligazítást adjon az importáló részes fél vagy egyéb ország éghajlati viszonyai közötti tárolási feltételekről és tárolási stabilitásról. Biztosítaniuk kell továbbá, hogy az exportált peszticidek megfeleljenek az Unió jogszabályaiban megállapított tisztasági előírásoknak.

15. cikk

Bizonyos vegyi anyagok és áruk kivitele

(1) A 8. cikk szerinti kiviteli bejelentési eljárás alá tartoznak azon áruk, amelyek az alábbiak bármelyikét tartalmazzák:

- a) az I. melléklet 2. vagy 3. részében felsorolt anyagok reakcióba nem lépő formában;
- b) ilyen anyagot olyan koncentrációban tartalmazó keverék, amely az 1272/2008/EK rendelet szerint címkézési kötelezettségekkel járhat, tekintet nélkül más anyagok jelenlétére.

(2) Nem exportálhatók azok a vegyi anyagok és áruk, amelyeket az emberi egészség vagy a környezet védelme érdekében tilos az Unióban felhasználni: ezeket az V. melléklet sorolja fel.

16. cikk

A tranzitforgalomra vonatkozó tájékoztatás

(1) A VI. melléklet felsorolja az egyezményben részes azon feleket, amelyek a PIC-eljárás hatálya alá tartozó vegyi anyagok tranzitforgalmáról információt kérnek, valamint hogy az egyezményben részes egyes felek milyen információkat igényeltek a Titkárságon keresztül.

(2) Abban az esetben, ha valamely, az I. melléklet 3. részében szereplő vegyi anyagot az egyezményben részes olyan fél területén szállítanak át, amely szerepel a VI. mellékletben, az exportőr, amennyire csak lehetséges, legkésőbb az első átszállítás előtt 30 nappal, majd pedig minden további átszállítás esetében legkésőbb 8 nappal azelőtt eljuttatja az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatóságához azokat az információkat, amelyekre a VI. melléklet szerint igényt tart az egyezményben részes szóban forgó fél.

(3) Az exportőr tagállamának kijelölt nemzeti hatósága a (2) bekezdés alapján hozzá beérkező – az adott vegyi anyagot valamely részes félnek vagy más országnak importáló személytől származó – információkat a rendelkezésre álló összes kiegészítő információval együtt továbbítja a Bizottsághoz, azok másolatát az Ügynökséghez is eljuttatva.

(4) A Bizottság a (3) bekezdés alapján hozzá beérkező információkat a rendelkezésre álló összes kiegészítő információval együtt legkésőbb az első átszállítás előtt 15 nappal, majd pedig minden további átszállítás előtt továbbítja az egyezményben részes, ezen információkra igényt tartó fél kijelölt nemzeti hatóságához.

17. cikk

Az exportált vegyi anyagokhoz mellékelendő tájékoztatás

(1) Az 1107/2009/EK rendeletben, a 98/8/EK irányelvben, az 1272/2008/EK rendeletben vagy bármely más vonatkozó uniós jogszabályban vagy ezek alapján megállapított, csomagolásra és címkézésre vonatkozó rendelkezések hatálya kiterjed a kivitelre szánt vegyi anyagokra.

Az első albekezdés csak akkor nem alkalmazandó, ha az említett rendelkezések az importáló részes fél vagy egyéb ország egyedi követelményeivel ellentétesek lennének.

(2) Adott esetben az (1) bekezdésben említett vagy az I. mellékletben szereplő vegyi anyagok szavatossági határidejét és gyártási idejét fel kell tüntetni a címkén, szükség esetén éghajlati övenként külön-külön jelölve.

(3) Kivitel esetén az (1) bekezdésben említett vegyi anyagokhoz az 1907/2006/EK rendeletnek megfelelő biztonsági adatlapot kell mellékelni. Az exportőrnek az adott vegyi anyagot valamely részes félnek vagy más országnak importáló valamennyi természetes vagy jogi személyhez el kell juttatnia a szóban forgó biztonsági adatlapot.

(4) A címkén és a biztonsági adatlapon lehetőség szerint a rendeltetés vagy a tervezett felhasználási hely szerinti ország hivatalos nyelvén, illetőleg annak egy vagy több főbb nyelvén kell feltüntetni az információkat.

18. cikk

A behozatal és a kivitel ellenőrzésére felhatalmazott tagállami hatóságok kötelezettségei

(1) Ha e rendelet elfogadását megelőzően még nem tette meg, minden tagállam kijelöli, hogy mely hatóságok – például vámhatóságok – felelnek az I. mellékletben felsorolt vegyi anyagok behozatalának és kivitelének ellenőrzéséért.

Az Ügynökség által támogatott Bizottság és a tagállamok célirányos és összehangolt fellépéssel ellenőrzik, hogy az exportőrök betartják-e az e rendeletben előírtakat.

(2) Az 1907/2006/EK rendelettel létrehozott, a végrehajtással kapcsolatos információcseréért felelős fórum koordinálja a rendelet végrehajtásáért felelős tagállami hatóságok hálózatát.

(3) A tagállamok hatóságai ilyen irányú tevékenységeiről is részletesen beszámolnak a 22. cikk (1) bekezdése értelmében az eljárás végrehajtásáról készülő rendszeres jelentéseikben.

19. cikk

Az exportőrök további kötelezettségei

(1) A 8. cikk (2) és (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségek hatálya alá tartozó vegyi anyag-exportőröknek a 2913/92/EGK rendelet 161. cikke (5) bekezdésében említett kiviteli nyilatkozatukban (az egységes vámkormány 44. rovatában vagy az elektronikus kiviteli nyilatkozat ennek megfelelő adatrészében) fel kell tüntetniük a megfelelő azonosító hivatkozási számot.

(2) A 8. cikk (5) bekezdése alapján az ugyanezen cikk (2) és (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségek alól mentességet élvező vegyi anyagok, vagy az ilyen kötelezettségek alá a 8. cikk (6) bekezdése alapján már nem tartozó vegyi anyagok exportőrei különleges azonosító hivatkozási számot kötelesek kérni az adatbázis használatával, és azt fel kell tüntetniük kiviteli nyilatkozataikban.

(3) Amennyiben az Ügynökség azt kéri, az exportőrnek az adatbázison keresztül kell megadnia az ebben a rendeletben foglalt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges információkat.

20. cikk

Információcsere

(1) Az Ügynökség által segített Bizottság és a tagállamok adott esetben megkönnyítik az e rendelet hatálya alá tartozó vegyi anyagokra vonatkozó tudományos, műszaki, gazdasági és jogi információk átadását, beleértve a toxikológiai, ökotoxikológiai és biztonsági információkét.

A Bizottság – a tagállamok és az Ügynökség szükség szerinti közreműködésével – adott esetben a következőket biztosítja:

- a) nyilvánosan elérhető információk szolgáltatása az egyezmény céljaival összefüggő közvetlenül alkalmazandó jogszabályokról;
- b) vegyi anyag egy vagy több felhasználási módját lényegesen korlátozó intézkedésekre vonatkozó információk közvetlenül vagy a Titkárságon keresztül történő átadása részes feleknek vagy egyéb országoknak.

(2) A Bizottság, a tagállamok és az Ügynökség kölcsönös megállapodás alapján védelemben részesítik a részes felektől vagy más országoktól származó összes bizalmas információt.

(3) Az e rendelet szerinti információátadás tekintetében – a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül – legalább az alábbiak nem minősülnek bizalmasnak:

- a) az II. és a IV. mellékletben szereplő információk;
 - b) a 17. cikk (3) bekezdésében említett biztonsági adatlapon szereplő információk;
 - c) a vegyi anyag szavatossági határideje;
 - d) a vegyi anyag gyártási ideje;
 - e) óvintézkedésekre vonatkozó információk, beleértve a veszélyességi besorolást, a kockázat természetét és a vonatkozó biztonsági útmutatásokat;
 - f) toxikológiai és ökotoxikológiai tesztek összefoglaló eredményei;
 - g) a vegyi anyagok eltávolítását követően a csomagolás kezelésére vonatkozó információk.
- (4) Az Ügynökség kétfévente összgezést készít a hozzá beérkező információkról.

21. cikk

Technikai segítségnyújtás

A Bizottság, a kijelölt tagállami nemzeti hatóságok és az Ügynökség figyelembe véve különösen a fejlődő országok és az átmeneti gazdaságú országok igényeit, közösen előmozdítják a technikai segítségnyújtást – azon belül a képzést –, hogy kialakuljon a vegyi anyagok egész életciklusa során történő megfelelő kezeléséhez szükséges infrastruktúra, kapacitás és szakértelem.

Különösen abból a célból, hogy az említett országok végre tudják hajtani az egyezményt, elő kell mozdítani a technikai segítségnyújtást a vegyi anyagokra vonatkozó információk átadásával, a szakértőcserék ösztönzésével, a kijelölt nemzeti hatóságok felállításának vagy fennmaradásának támogatásával, valamint a veszélyes peszticidkészítmények azonosításához és a Titkárságnak készülő bejelentések előkészítéséhez szükséges technikai szakismeretek átadásával.

Kíváncos, hogy a Bizottság és a tagállamok tevékenyen részt vegyenek a vegyi anyagok kezelését szolgáló nemzetközi kapacitásépítési tevékenységekben, információkat szolgáltassanak

azokról a projektekről, amelyeket azért támogatnak vagy finanszíroznak, hogy a fejlődő országokban és az átmeneti gazdaságú országokban javuljon a vegyi anyagok kezelése. A Bizottságnak és a tagállamoknak nem kormányzati szervezetek támogatását is mérlegelniük kell.

22. cikk

Felügyelet és jelentéstétel

(1) A tagállamok és az Ügynökség háromévente továbbítják a Bizottsághoz az e rendeletben előírt eljárások végrehajtására vonatkozó információkat, beleértve azokat, amelyek esettől függően a vámmellenőrzésekre, a jogsértésekre, a jogkövetkezményekre és a helyreállító intézkedésekre vonatkoznak. A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben előzetesen meghatározza a jelentéstétel közös formátumát. Az említett végrehajtási jogi aktust a 27. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az e rendeletben számára előírt feladatok teljesítéséről a Bizottság háromévente jelentést állít össze, és azt belefoglalja az (1) bekezdés szerinti összefoglaló jelentésbe, amely a tagállamoktól és az Ügynökségtől származó információkat összegzi. A jelentésnek az interneten közzéteendő összefoglalóját továbbítani kell az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján birtokukba jutott információk tekintetében a Bizottság, a tagállamok és az Ügynökség eleget tesznek az adatok bizalmasságának és tulajdonjogának védelmére vonatkozó kötelezettségeknek.

23. cikk

A mellékletek aktualizálása

(1) A Bizottság legalább évente köteles az uniós jog és az egyezmény alakulásának függvényében felülvizsgálni az I. mellékletben szereplő vegyi anyag-jegyzéket.

(2) Annak megállapításakor, hogy egy közvetlenül alkalmazandó uniós szintű jogszabály tilalomnak vagy szigorú korlátozásnak minősül-e, fel kell mérni a jogszabály hatását a „peszticidek” és az „ipari vegyi anyagok” kategóriájának alkategóriái szintjén. Ha a közvetlenül alkalmazandó jogszabály az említett alkategóriák bármelyikére nézve tilt vagy szigorúan korlátoz valamely vegyi anyagot, ez utóbbit fel kell venni az I. melléklet 1. részébe.

Annak megállapításakor, hogy egy közvetlenül alkalmazandó uniós szintű jogszabály olyan tilalomnak vagy szigorú korlátozásnak minősül-e, amelynek következtében az adott vegyi anyag a 11. cikk szerinti PIC-bejelentést tesz indokolttá, fel kell mérni a jogszabály hatását a „peszticidek” és az „ipari vegyi anyagok” kategóriája szintjén. Ha a közvetlenül alkalmazandó jogszabály az említett kategóriákban tiltja vagy szigorúan korlátozza valamely vegyi anyag használatát, az adott vegyi anyagot az I. melléklet 2. részébe is fel kell venni.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

(3) A vegyi anyagok I. mellékletbe való felvételéről és – adott esetben – a bejegyzések módosításáról szóló határozatot indokolatlan késedelem nélkül kell meghozni.

(4) A rendelet technikai fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 26. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az alábbi intézkedésekre vonatkozóan:

- a) valamely vegyi anyagnak a közvetlenül alkalmazandó uniós szintű jogszabálynak megfelelően és az e cikk (2) bekezdése értelmében az I. melléklet 1. és 2. részébe való felvétele, valamint az I. mellékletnek, s ezen belül a már létező bejegyzéseknek a módosítása;
- b) valamely, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló, 2004. április 29-i 850/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ alá tartozó vegyi anyagnak az V. melléklet 1. részébe való felvétele;
- c) valamely, már uniós szintű kiviteli tilalom alá eső vegyi anyagnak az V. melléklet 2. részébe való felvétele;
- d) az V. melléklet meglévő bejegyzéseinek módosítása;
- e) a II., III., IV. és VI. melléklet módosítása.

24. cikk

Az Ügynökség költségvetése

(1) E rendelet alkalmazásában az Ügynökség bevételei a következőkből származnak:

- a) az Európai Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előírányzott uniós támogatás;
- b) bármely önkéntes tagállami hozzájárulás.

(2) Az e rendelet szerinti, illetve a más rendeletekkel összefüggésben végrehajtott tevékenységek kapcsán keletkező bevételekkel és kiadásokkal az Ügynökség költségvetésének különböző szakaszaiban külön kell foglalkozni.

Az Ügynökség az e rendeletből fakadó feladatainak végrehajtását az (1) bekezdésben említett bevételekből fedezi.

(3) A Bizottság megvizsgálja, hogy az Ügynökség megfelelően jár-e el akkor, ha díjat számít fel az exportőröknek biztosított szolgáltatásokért 2014. március 1-jétől számított öt éven belül, és ha szükségesnek ítéli, javaslatot terjeszt elő e tárgyban.

⁽¹⁾ HL L 158., 2004.4.30., 7. o.

25. cikk

Űrlapok és szoftverek az Ügynökség számára történő adatszolgáltatáshoz

Az Ügynökség meghatározza az adatok benyújtásához használandó űrlapokat és szoftvercsomagokat, és azokat internetes oldalain térítésmentesen rendelkezésre bocsátja. A tagállamok és az e rendelet hatálya alá tartozó egyéb részes felek az Ügynökség felé az említett űrlapok és szoftverek segítségével tesznek eleget az ebből a rendeletből eredő adatszolgáltatási kötelezettségeiknek.

26. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A 23. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazás 2014. március 1-jétől számított ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb az ötéves időszak lejártá előtt kilenc hónappal jelentést készít a hatáskör-átruházás vonatkozásában. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács visszavonhatja a 23. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor a Bizottság haladéktalanul és egyidejűleg értesíti erről a körülményről az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 23. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács az aktusról szóló értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem emel ellene kifogást, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az említett időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

27. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1907/2006/EK rendelet 133. cikke alapján létrehozott bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak tekintendő.

(2) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

28. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendeletben előírtak megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek, hogy biztosítsák e rendelkezések helyes végrehajtását. Hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókról kell rendelkezni. A tagállamok 2014. március 1-jéig értesítik a Bizottságot az említett rendelkezésekről, kivéve, ha ezt már a rendelet hatálybalépése előtt megtették, ezenkívül az azokat érintő későbbi módosításokról is minden esetben haladéktalanul értesítést küldenek.

29. cikk

A vegyi anyagok besorolására, címkézésére és csomagolására vonatkozó átmeneti időszak

E rendeletnek az 1272/2008/EK rendeletre vonatkozó hivatkozásai adott esetben az a fenti rendelet 61. cikkében foglaltak értelmében alkalmazandó uniós jogszabályokra történő hivatkozásként, továbbá az abban meghatározott menetrenddel összhangban értelmezendők.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

30. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 689/2008/EK rendelet 2014. március 1-jével hatályát veszti.

A 689/2008/EK rendeletre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

31. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2014. március 1-jétől alkalmazandó.

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

I. MELLÉKLET

A VEGYI ANYAGOK JEGYZÉKE

(a 7. cikkben említettek szerint)

1. RÉSZ

Kiviteli bejelentési kötelezettség alá tartozó vegyi anyagok jegyzéke

(a 8. cikkben említettek szerint)

Fontos tudni, hogy a 8. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti kiviteli bejelentési kötelezettségek nem vonatkoznak az e mellékletben felsorolt azon vegyi anyagokra, amelyek a PIC-eljárás hatálya alá tartoznak, feltéve, hogy teljesülnek a 8. cikk (6) bekezdése első albekezdésének b) és c) pontja szerinti feltételek. A könnyebb eligazodás érdekében a melléklet 3. része külön felsorolja ezeket a vegyi anyagokat, amelyeket az alábbi jegyzékben # jel különböztet meg.

Fontos tudni azt is, hogy az ebben a részben felsorolt vegyi anyagok közül azok, amelyek a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabály jellege miatt PIC-bejelentést tesznek indokoltta, e melléklet 2. részében is szerepelnek. Az alábbi jegyzékben e vegyi anyagokat „+” jel különbözteti meg.

Vegyi anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értékesítést nem igénylő országok
1,1,1-Triklór-etán	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-Dibrom-etán (etilén dibromid) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
1,2-Diklór-etán (etilén diklorid) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
cisz-1,3-Diklór-propén-((1Z)-1,3-diklór-prop-1-én)	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
1,3-diklór-propén ⁽¹⁾ (*)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
2-Aminobután	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	b-b	
2-Naftil-amin (naftalin-2-amin) és sói (*)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 és egyéb	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 és egyéb	2921 45 00	i(1) i(2)	b b	
2-naftiloxiecetsav	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	b	
2,4,5-T, valamint sói és észterei (#)	93-76-5 és egyéb	202-273-3 és egyéb	2918 91 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktétst nem igénylő országok
4-Aminobifenil (bifenil-4-amin) és sói (*)	92-67-1, 2113-61-3 és egyebek	202-177-1 és egyéb	2921 49 80	i(1) i(2)	b b	
4-Nitrobifenil (*)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Acéfát (*)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Acifluorfén	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	b-b	
Alaklór (*)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	b	
Aldikarb (*)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	sr-b	
Ametrin	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Amitráz (*)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Anthraquinone (*)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	b-b	
Arzénevegyületek				p(2)	sr	
Azbesztaszálak (*):	1332-21-4 és egyéb					Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Krokidolit (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	b	
Amozit (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	b	
Antofillit (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	b	
Aktinolit (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	b	
Tremolit (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	b	
Krizotil (*)	12001-29-5 or 132207-32-0		2524 90 00	i	b	
Atrazin (*)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	b	
Azinfosz-etil	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Azinfosz-metil (*)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	b	
Benfurakarb (*)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Benzultap	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktést nem igénylő országok
Benzol ⁽³⁾	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	sr	
Benzidin és sói (*) Benzidinszármazékok (*)	92-87-5, 36341-27-2 és egyebek	202-199-1, 252-984-8 és egyebek	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	sr-b b	
Bifentrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Binapakril (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Butralin (*)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p(1)	b	
Kadmium és vegyületei	7440-43-9 és egyéb	231-152-8 és egyéb	81073206 49 - 30 és egyéb	i(1)	sr	
Kaduzafosz (*)	95465-99-9	n.a.	2930 90 85	p(1)	b	
Kalciferol	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	b	
Kaptafol (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Karbaril (*)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	b-b	
Karbofurán (*)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	b	
Szén-tekraklorid	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	b	
Karboaszulfán (*)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	b	
Kartap	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Kinometionát	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Klorát (*)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	b	
Klórdimeform (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktét nem igénylő országok
Klórfenapír (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	b	
Klórfenvinfosz	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	b-b	
Klórmefosz	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Klórbenzilát (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Kloroform	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	b	
Klórtal-dimetil (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Klozolinát (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Kolekalciferol	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	b	
Kumafuril	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	b-b	
Kreozot és a kreozot rokonvegyületei	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 b	
Krimidin	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	b	
Ciánamid (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Ciánazin	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Cihalotrin	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	b	
DBB (Di-μ-oxo-di-n-butil-ón-hidroxiborán/dioxa-ón-bór-etan-4-ol)	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	b	

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktést nem igénylő országok
Diazinon (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	b	
Diklobenil (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Diklorán (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Diklórfosz (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	b	
Dikofol (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
78 %-nál kevesebb p, p'-Dikofolt vagy 1 g/kg-nál kevesebb DDT-t és DDT-rokon vegyületeket tartalmazó Dikofol (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dimetenamid (*)	87674-68-8	n.a.	2934 99 90	p(1)	b	
Dinikonazol-M (*)	83657-18-5	n.a.	2933 99 80	p(1)	b	
Dinitro-orto-krezol (DNOC) és sói (mint például ammóniumsója, káliumsója és nátriumsója) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Dinobuton	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	b-b	
Dinoszeb, illetve annak sói és észterei (#)	88-85-7 és egyéb	201-861-7 és egyéb	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Dinoterb (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Difenilamin	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
A következők kombinációját tartalmazó porozószer:			3808 99 90			Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
legalább 7 % benomil,	17804-35-2	241-775-7	2933 99 90	p(1)	b	

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktést nem igénylő országok
legalább 10 % karbofurán, és legalább 15 % tirám (#)	1563-66-2 137-26-8	216-353-0 205-286-2	2932 99 85 2930 30 00	p(2)	b	
Endoszulfán (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	b	
Etalfluralin (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	b	
Etion	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Etoxikin (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Etilén-oxid (Oxirán) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Fenarimol (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Fenitrotrion (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	b	
Fenpropatrin	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fention (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	sr	
Fentin-acetát (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentin-hidroxid (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenvalerát	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	b	
Ferbam	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Fluoracetamid (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Flurenol	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	b-b	
Flurprimidol (*)	56425-91-3	n.a.	2933 59 95	p(1)	b	
Furatiokarb	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	b-b	
Guazatin (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Hexaklóretán	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	sr	

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktést nem igénylő országok
Hexazinon	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Iminoktadin	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Indolilecetsav (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	b	
Izoxation	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	b	
Malation	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b	
a) Malein-hidrazid és sói, kivéve ennek kolin-, kálium- és nátriumsóit;	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	b	
b) A malein-hidrazid kolin-, kálium- és nátriumsói, amelyek több mint 1 mg/kg savegyenérték alapján kifejezett szabad hidrazint tartalmaznak	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Higanyvegyületek, a szervesetlen higanyvegyületeket, alkil higanyvegyületeket és alkoxialkil és aril higanyvegyületeket is beleértve, de az V. mellékletben felsorolt higanyvegyületeket kivéve (#)	62-38-4, 26545-49-3 és egyebek	200-532-5, 247-783-7 és egyebek	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Metám	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Metamidofosz (2) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Metamidofosz (az anyag 600 g/l-t meghaladó hatóanyag-tartalmú oldható folyékony készítményei) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Metidation	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Metomil	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b	
Metil-bromid (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Metil-paration (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Metoxuron	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	b-b	
Monokrotofosz (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktétel nem igénylő országok
Monolinuron	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	b	
Monometil-dibrom-difenil-metán, kereskedelmi neve: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	b	
Monometil-diklór-difenil metán; kereskedelmi neve: Ugilec 121 vagy Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monometil-tetraklór-difenil metán; kereskedelmi neve: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monuron	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	b	
Nikotin (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	b	
Nitrofen (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	b-b	
Nonilfenolok $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$ (*)	25154-52-3 (fenol, nonil-), 84852-15-3 (fenol, 4-nonil-, elágazó), 11066-49-2 (izononilfenol), 90481-04-2, (fenol, nonil-, elágazó), 104-40-5 (P-nonilfenol) és egyéb	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 és egyéb	2907 13 00	i(1)	sr	
Nonilfenol-etoxilátok $(C_2H_4O)_nC_{15}H_{24}O$ (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 és egyéb		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	sr b-b	
Oktabrom-difenil-éter (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	sr	
Ometoát	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Oxidemeton-metil (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	b	
Parakvát (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	b	

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktét nem igénylő országok
Paration (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Pebulát	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Pentaklór-fenol, valamint annak sói és észterei (#)	87-86-5 és egyéb	201-778-6 és egyéb	2908 11 00 2908 19 00 és egyéb	p(1)-p(2)	b-sr	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Perfluoroktán-szulfonátok (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, Fémsó (O-M+), halid, amid, és más származékok, beleértve a polimereket) (*)	1763-23-1 2795-39-3 és egyéb	n.a.	2904 90 20 2904 90 20 és egyéb	i(1)	sr	
Permetrin	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	b	
Foszalon (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	b	
Foszfamidon (az anyag 1 000 g/l-t meghaladó hatóanyag-tartalmú oldható folyékony készítményei) (#)	13171-21-6 (keverék, (E)&(Z) izomerek) 23783-98-4 ((Z)-izomer) 297-99-4 ((E)-izomer)	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Polibrómozott bifenilek (PBB) a hexabrom-bifenil kivételével (#)	13654-09-6, 27858-07-7 és egyebek	237-137-2, 248-696-7 és egyéb	2903 69 90	i(1)	sr	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Poliklórozott terfenilek (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Procimidon (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Propaklór (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	b	
Propanil	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	b	
Profám	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	b	
Propizoklór (*)	86763-47-5	n.a.	2924 29 98	p(1)	b	

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktést nem igénylő országok
Pirazofosz (+)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	b-b	
Kvintozen (+)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Szcillirozid	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	b	
Szimazin (+)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	b-b	
Sztrichnin	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	b	
Teknazen (+)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Terbufosz	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Tetraetil-ólom (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	sr	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Tetrametil-ólom (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	sr	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Tallium-szulfát	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	b	
Tiobenkarb (+)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	b	
Tiociklám	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Tiodikarb (+)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	b	
Tolilfluamid (+)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Triazofosz	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Valamennyi tributil-ón vegyület, beleértve a következőket:			2931 00 95	p(2)	b	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Tributil-ón-oxid	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
Tributil-ón-fluorid	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
Tributil-ón-metakrilát	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
Tributil-ón-benzoát	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
Tributil-ón-klorid	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
Tributil-ón-linolát	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
Tributil-ón-naftenát (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Vegyi anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Alkategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)	Értéktést nem igénylő országok
Triklórfon (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Triciklázol (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	b	
Tridemorf	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Trifluralin (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	
Szerves ón(III)vegyületek, kivéve a tributil-ón vegyületeket (*)	—	—	2931 00 95 és egyéb	p(2) i(2)	sr sr	
Trisz (2,3-dibrompropil) foszfát (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	sr	Lásd a PIC-körlevelet a www.pic.int/ internetcímen
Trisz-aziridinil-foszfinoxid-(1,1',1"-foszforiltriaziridin) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	sr	
Vamidotion	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Vinklozolin (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	b	
Zineb	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 vagy 3824 90 97	p(1)	b	

(*) Alkategória: p(1) – a növényvédő szerek csoportjából való peszticid, p(2) – más peszticid, beleértve a biocideket is. i(1) – ipari vegyi anyag szakmai felhasználásra, i(2) – ipari vegyi anyag lakossági felhasználásra.

(**) Felhasználási korlátozás: szk – szigorú korlátozás, t – tilalom (az érintett kategória vagy kategóriák tekintetében) az uniós jogszabályok értelmében.

(1) Ez a bejegyzés nem érinti a cisz-1,3-diklór-propénra (CAS-szám: 10061-01-5) vonatkozó, már meglévő bejegyzést.

(2) Ez a bejegyzés nem érinti a metamidofosz 600 g/l-t meghaladó hatóanyag-tartalmú oldható folyékony készítményeire vonatkozó, már meglévő bejegyzést.

(3) A benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.) hatálya alá tartozó motor-tüzelőanyagok kivételével.

CAS-szám: Chemical Abstract Service nyilvántartási szám.

(#) A PIC-eljárás hatálya alá tartozó vagy részlegesen annak hatálya alá tartozó vegyi anyag.

(*) PIC-bejelentést indokoltá tevő vegyi anyag.

2. RÉSZ

PIC-bejelentést igénylő vegyi anyagok jegyzéke

(a 11. cikkben említettek szerint)

Ez a jegyzék tartalmazza a PIC-bejelentést indokoltta tevő vegyi anyagokat. Nem szerepelnek benne olyan vegyi anyagok, amelyek már a PIC-eljárás hatálya alá tartoznak; ezeket e melléklet 3. része sorolja fel.

Vegyi anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Kategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)
1,3-diklór-propén	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	b
2-Naftil-amin-(naftalin-2-amin) és sói	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 és egyéb	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 és egyéb	2921 45 00	i	b
4-Aminobifenil-(bifenil-4-amin) és sói	92-67-1, 2113-61-3 és egyebek	202-177-1 és egyéb	2921 49 80	i	b
4-Nitrobifenil	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Acefát	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	b
Alaklór	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	b
Aldicarb	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	sr
Amitráz	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	b
Antrakinon	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	b
Azbesztszálak: Krizotil	12001-29-5 vagy 132207-32-0		2524 90 00	i	b
Atrazin	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	b
Azinfosz-metil	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Benfurakarb	82560-54-1	n.a.	2932 99 00	p	b
Benzidin és sói	92-87-5, 36341-27-2 és egyebek	202-199-1, 252-984-8 és egyebek	2921 59 90	i	sr
Benzidinszármazékok	—	—			

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Kategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)
Butralin	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	b
Kaduzafosz	95465-99-9	n.a.	2930 90 99	p	b
Karbaril	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	b
Karbofurán	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Karboszulfán	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Klorát	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	b
Klórfenapir	122453-73-0		2933 99 90	p	sr
Klörtal-dimetil	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Klozolinát	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	b
Ciánamid	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Diklobenil	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Diklorán	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Diklórfosz	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Dikofol	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	b
78 %-nál kevesebb p, p'-dikofolt vagy 1 g/kg-nál kevesebb DDT-t és DDT-rokon vegyületeket tartalmazó dikofol	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dimetenamid	87674-68-8	n.a.	2934 99 90	p	b
Dinikonazol-M	83657-18-5	n.a.	2933 99 80	p	b
Dinoterb	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	b
Endoszulfán	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	b
Etalfluralin	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	b

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Kategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)
Etoxikin	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitroton	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Fention	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	sr
Fentin-acetát	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	b
Fentin-hidroxid	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	b
Flurprimidol	56425-91-3	n.a.	2933 59 95	p	b
Guazatin	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	b
Indolilecetsav	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	b
Metamidofosz (¹)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Metil-bromid	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Metil-paration (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	b
Monometil-dibrom-difenil-metán, kereskedelmi neve: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	b
Monometil-diklór-difenil metán; kereskedelmi neve: Ugilec 121 vagy Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	b
Monometil-tetraklór-difenil metán; kereskedelmi neve: Ugilec 141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	b
Nikotin	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	b

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Kategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	b
Nonilfenolok $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$	25154-52-3 (fenol, nonil-), 84852-15-3 (fenol, 4-nonil-, elágazó), 11066-49-2 (izononilfenol), 90481-04-2, (fenol, nonil-, elágazó), 104-40-5 (P-nonilfenol) és egyéb	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 és egyéb	2907 13 00	i	sr
Nonilfenol-etoxilátok $(C_2H_4O)_nC_{15}H_{24}O$	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 és egyéb		3402 13 00	i p	sr b
Oktabróm-difenil-éter	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	sr
Oxidemeton-metil	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	b
Parakvát	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p	b
Perfluoroktán-szulfonátok	1763-23-1	n.a.	2904 90 20	i	sr
(PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, Fémsó (O-M+), halid, amid, és más származékok, beleértve a polimereket)	2795-39-3 és egyéb		2904 90 20 és egyéb		
Foszalon	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	b
Procimidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Propaklór	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	b
Propizoklór	86763-47-5	n.a.	2924 29 98	p	b
Pirazofosz	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	b

Vegyí anyag	CAS-szám	Einecs-szám	KN-kód	Kategória (*)	Felhasználási korlátozás (**)
Kvintozen	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	b
Szimazin	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	b
Teknazen	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	b
Tiobenkarb	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	b
Tiodikarb	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	b
Tolilfluánid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Triklórfon	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	b
Triciklázol	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b
Szerves ón(III)vegyületek, kivéve a tributil-ón vegyületeket	—	—	2931 00 95 és egyebek	p	sr
Vinklozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(*) Kategória: p – peszticid; i – ipari vegyi anyag.

(**) Felhasználási korlátozás: szk – szigorú korlátozás, t – tilalom (az érintett kategória vagy kategóriák tekintetében).CAS-szám: Chemical Abstract Service nyilvántartási szám.

(†) Ez a bejegyzés nem érinti a metamidofosz 600 g/l-t meghaladó hatóanyag-tartalmú oldható folyékony készítményeire vonatkozóan az I. melléklet 3. részében található, már meglévő bejegyzést.

([¶]) A PIC-eljárás hatálya alá tartozó vagy részlegesen annak hatálya alá tartozó vegyi anyag.

3. RÉSZ

A PIC-eljárás hatálya alá tartozó vegyi anyagok jegyzéke

(a 13. és 14. cikkben említettek szerint)

(Az itt szereplő kategóriák megegyeznek az egyezményben említett kategóriákkal)

Vegyi anyag	Vonatkozó CAS-szám(ok)	HR-kód Tiszta anyag	HR-kód Az anyagot tartalmazó keverékek	Kategória
2,4,5-T, valamint sói és észterei	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	Peszticid
Aldrin (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	Peszticid
Binapakril	485-31-4	2916.19	3808.50	Peszticid
Kaptafol	2425-06-1	2930.50	3808.50	Peszticid
Klórdán (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	Peszticid
Klórdimeform	6164-98-3	2925.21	3808.50	Peszticid
Klórbenzilát	510-15-6	2918.18	3808.50	Peszticid
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	Peszticid
Dieldrin (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	Peszticid
Dinitro-orto-krezol (DNOC) és sói (mint például ammóniumsója, káliumsója és nátriumsója)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	Peszticid
Dinoszeb, valamint annak sói és észterei	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	Peszticid
1,2-Dibrómetán (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	Peszticid
Etilén-diklorid (1,2-diklóretán)	107-06-2	2903.15	3808.50	Peszticid
Etilén-oxid	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	Peszticid
Fluor-acetamid	640-19-7	2924.12	3808.50	Peszticid
HCH (vegyes izomerek) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Peszticid
Heptaklór (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	Peszticid

Vegyi anyag	Vonatkozó CAS-szám(ok)	HR-kód Tiszta anyag	HR-kód Az anyagot tartalmazó keverékek	Kategória
Hexaklór-benzol (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	Peszticid
Lindán (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Peszticid
Higanyvegyületek, a szerves higanyvegyületeket, alkil-higanyvegyületeket és alkoxialkil- és aril- higanyvegyületeket is beleértve	10112-91-1, 21908-53-2 és egyebek Lásd még: www.pic.int/	2852.00	3808.50	Peszticid
Monokrotofosz	6923-22-4	2924.12	3808.50	Peszticid
Paration	56-38-2	2920.11	3808.50	Peszticid
Pentaklór-fenol, valamint annak sói és észterei	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	Peszticid
Toxafén (*)	8001-35-2	—	3808.50	Peszticid
A következők kombinációját tartalmazó porozószer: 7 % vagy több benomil, 10 % vagy több karbofurán és 15 % vagy több tiram	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	Súlyosan veszélyes peszticidkészítmény
Metamidofosz (az anyag 600 g/l-t meghaladó hatóanyag-tartalmú oldható folyékony készítményei)	10265-92-6	2930.50	3808.50	Súlyosan veszélyes peszticidkészítmény
Metil-paration (19,5 % vagy annál magasabb hatóanyag-tartalmú emulzióképes koncentráció [EK] és 1,5 % vagy annál magasabb hatóanyag-tartalmú por)	298-00-0	2920.11	3808.50	Súlyosan veszélyes peszticidkészítmény
Foszfamidon (1 000 g hatóanyag/l-nél nagyobb koncentrációjú oldható folyadék formájában)		2924.12	3808.50	Súlyosan veszélyes peszticidkészítmény
(E) & (Z) izomerek keveréke	13171-21-6			
(Z) izomer	23783-98-4			
(E) izomer	297-99-4			
Azbeszt-szálak:		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	Ipari

Vegyi anyag	Vonatkozó CAS-szám(ok)	HR-kód Tiszta anyag	HR-kód Az anyagot tartalmazó keverékek	Kategória
Krocidolit	12001-28-4	2524.10		
Aktinolit	77536-66-4	2524.90		
Antofillit	77536-67-5	2524.90		
Amozit	12172-73-5	2524.90		
Tremolit	77536-68-6	2524.90		
Polibrómozott bifenilek (PBB)				
— (hexa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Ipari
— (okta-)	27858-07-7			
— (deka-)	13654-09-6			
Poliklórozott bifenilek (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	Ipari
Poliklórozott terfenilek (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	Ipari
Tetraetil-ólom	78-00-2	2931.00	3811.11	Ipari
Tetrametil-ólom	75-74-1	2931.00	3811.11	Ipari
Valamennyi tributil-ón vegyület, beleértve a következőket:		2931.00	3808.99	Peszticid
Tributil-ón-oxid	56-35-9	2931.00	3808.99	
Tributil-ón-fluorid	1983-10-4	2931.00	3808.99	
Tributil-ón-metakrilát	2155-70-6	2931.00	3808.99	
Tributil-ón-benzoát	4342-36-3	2931.00	3808.99	
Tributil-ón-klorid	1461-22-9	2931.00	3808.99	
Tributil-ón-linolát	24124-25-2	2931.00	3808.99	
Tributil-ón-naftenát	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Trisz (2,3-dibrómpropil) foszfát	126-72-7	2919.10	3824.83	Ipari

(*) Ezek az anyagok kiviteli tilalom alá esnek az e rendelet 15. cikkének (2) bekezdésének és V. mellékletének megfelelően.

(*) Csak a kiindulási vegyületek CAS-számai vannak feltüntetve.

II. MELLÉKLET

KIVITELI BEJELENTÉS

Az alábbi információkra van szükség a 8. cikk értelmében:

1. A kivitelre szánt anyag azonosítása:

- a) megnevezés az Elméleti és Alkalmazott Kémia Nemzetközi Uniójának (UPAC) nevezéktana szerint;
- b) más megnevezések (ISO-név, közhasználatú név, kereskedelmi név és rövidítések);
- c) EINECS-szám és CAS-szám;
- d) CUS-szám (a vegyi anyagok európai vámügyi jegyzéke szerinti szám) és KN-kód;
- e) az anyag fő szennyeződései, ha különös fontosságuk van.

2. A kivitelre szánt keverék azonosítása:

- a) a keverék kereskedelmi neve vagy megnevezése;
- b) az I. mellékletben felsorolt anyagok mindegyikének százalékos aránya és az 1. pont szerinti részletezése;
- c) CUS-szám (a vegyi anyagok európai vámügyi jegyzéke szerinti szám) és KN-kód.

3. A kivitelre szánt áru azonosítása:

- a) az áru kereskedelmi neve vagy megnevezése;
- b) az I. mellékletben felsorolt anyagok mindegyikének százalékos aránya és az 1. pont szerinti részletezése.

4. A kivitelre vonatkozó információk:

- a) rendeltetési ország;
- b) származási ország;
- c) az idei első kivitel tervezett időpontja;
- d) az adott vegyi anyagnak az év során a szóban forgó országba exportálni kívánt becsült mennyisége;
- e) rendeltetési országban tervezett felhasználás, ha ismert, beleértve e felhasználásnak az egyezmény szerinti kategóriájára vonatkozó információt;
- f) az importáló természetes vagy jogi személy neve, címe és más fontos adatai;
- g) az exportőr neve, címe és más fontos adatai.

5. Kijelölt nemzeti hatóságok:

- a) az Unión belüli azon kijelölt hatóság neve, címe, telefon- és telexszáma, valamint faxszáma vagy e-mail címe, amelytől további információk szerezhetők be;
- b) az importáló ország kijelölt hatóságának neve, címe, telefon- és telexszáma, valamint faxszáma vagy e-mail címe.

6. A szükséges óvintézkedésekre vonatkozó információk, beleértve a veszélyességi és a kockázati besorolást, valamint a biztonsági útmutatásokat.

7. A fizikai-kémiai, toxikológiai és ökotoxikológiai jellemzők összefoglalása.

8. A vegyi anyag felhasználása az Unióban:

- a) szabályozó intézkedés (tilalom vagy szigorú korlátozás) alá eső felhasználások, egyezmény szerinti kategóriák és uniós alkategória (alkategóriák);
- b) a vegyi anyag azon felhasználásai, amelyek sem szigorú korlátozás, sem tilalom alá nem esnek (az e rendelet I. melléklete szerinti kategóriákról és alkategóriákról van szó)
- c) az adott vegyi anyagból előállított, importált, exportált, illetőleg felhasznált mennyiség becslése, ha az adat rendelkezésre áll.

9. Információk a vegyi anyagnak való kitettség és a belőle kibocsátott mennyiség csökkentésére irányuló óvintézkedésekről.

10. A jogi korlátozások és indoklásuk összefoglalása.

11. A IV. melléklet 2. pontjának a), c) és d) pontjában meghatározott információk összefoglalása.

12. További információk, amelyeket az exportáló részes fél fontosságuk miatt közöl, valamint a IV. melléklet szerinti olyan további információk, amelyekre az importáló részes fél igényt tart.

III. MELLÉKLET

Információk, amelyeket a tagállamok kijelölt nemzeti hatóságainak a 10. cikkel összhangban be kell nyújtaniuk a bizottsághoz

1. Kimutatás az I. mellékletben felsorolt vegyi anyagok – vegyi anyag, keverék vagy áru formájában történő – kivitelének előző évi mennyiségéről.

a) Kivitel éve.

b) Az alábbi minta szerinti táblázat, amely összefoglalja, hogy – magában, keverék vagy áru formájában – milyen mennyiségben exportáltak vegyi anyagokat.

Vegyi anyag	Importáló ország	Az anyag mennyisége

2. Vegyi anyagokat valamely részes félnek vagy más országnak importáló természetes vagy jogi személyek jegyzéke

Vegyi anyag	Importáló ország	Importáló személy	Az importáló személy neve, címe és más fontos adatai

IV. MELLÉKLET

Tilalom vagy szigorú korlátozás alá eső vegyi anyag bejelentése az egyezmény titkárságánál

A 11. CIKK SZERINTI BEJELENTÉSBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

A bejelentésben szerepelniük kell az alábbiaknak:

1. jellemzők, azonosító adatok és felhasználások

- a) közhasználatú név;
- b) kémiai név egy nemzetközileg elfogadott nevezéktan (például az Elméleti és Alkalmazott Kémia Nemzetközi Uniójának [IUPAC] nevezéktana) szerint, ha ilyen nevezéktan létezik;
- c) kereskedelmi név és a keverékek neve;
- d) azonosító számok: a Chemicals Abstract Service-féle szám (CAS-szám) és a harmonizált rendszer szerinti vámtarifaszám, valamint egyéb azonosító számok;
- e) a veszélyességi besorolásra vonatkozó információ, ha a vegyi anyagra besorolási követelmények vonatkoznak;
- f) a vegyi anyag felhasználása vagy felhasználásai:

— az Unióban,

— máshol (ha van erről adat);

- g) fizikai-kémiai, toxikológiai és ökotoxikológiai jellemzők;

2. a közvetlenül alkalmazandó jogszabály

- a) a közvetlenül alkalmazandó jogszabállyal kapcsolatos információk:
 - i. a közvetlenül alkalmazandó jogszabály összefoglalása;
 - ii. hivatkozás a közvetlenül alkalmazandó jogszabály szövegére;
 - iii. a közvetlenül alkalmazandó jogszabály hatálybalépésének időpontja;
 - iv. az, hogy a közvetlenül alkalmazandó jogszabályt kockázati vagy veszélyességi értékelés alapján hozták-e meg; ha igen, közölni kell az értékelésre vonatkozó információkat is, beleértve a vonatkozó dokumentáció hivatkozási adatait;
 - v. emberi egészséggel – beleértve a fogyasztók és a dolgozók egészségét is – vagy környezettel kapcsolatos indokok a közvetlenül alkalmazandó jogszabály meghozatalára;
 - vi. azon kockázatok és veszélyek összefoglalása, amelyeknek a vegyi anyag kiteszi az emberi egészséget – beleértve a fogyasztók és a dolgozók egészségét is – vagy a környezetet, és a közvetlenül alkalmazandó jogszabály várható hatása;
- b) a közvetlenül alkalmazandó jogszabály által érintett kategória vagy kategóriák, továbbá, hogy minden egyes kategória esetében:
 - i. mely felhasználást vagy felhasználásokat tilt a közvetlenül alkalmazandó jogszabály;
 - ii. mely felhasználás maradt megengedett;
 - iii. az adott vegyi anyagból előállított, importált, exportált, illetőleg felhasznált mennyiség becslése, ha az adat rendelkezésre áll;

- c) az, hogy a közvetlenül alkalmazandó jogszabály – amennyire megállapítható – mennyiben fog várhatóan érinteni más államokat és térségeket;
 - d) további vonatkozó információk, amelyek között szerepelhet:
 - i. a közvetlenül alkalmazandó jogszabály társadalmi-gazdasági hatásainak értékelése;
 - ii. más megoldásokra, például az alábbiakra, és azok viszonylagos kockázataira vonatkozó információk, ha rendelkezésre állnak:
 - kártevők elleni integrált stratégiák,
 - ipari eljárások és folyamatok, beleértve a tisztább technológiát.
-

V. MELLÉKLET

Kiviteli tilalom alá eső vegyi anyagok és áruk

(a 15. cikkben említettek szerint)

1. RÉSZ

A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló stockholmi egyezmény ⁽¹⁾ szerinti, annak A. és B. mellékletében felsorolt, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok

Kiviteli tilalom alá eső vegyi anyagok/árak leírása	Esetleges további részletek (például a vegyi anyag neve, EK-száma, CAS-száma stb.)	
	Aldrin	206-215-8 EK-kód, 309-00-2 CAS-kód, 2903 52 00 KN-kód
	Klórdán	200-349-0 EK-kód, 57-74-9 CAS-kód, 2903 52 00 KN-kód
	Klórdekon	205-601-3 EK-kód 143-50-0 CAS-kód 2914 70 00 KN-kód
	Dieldrin	200-484-5 EK-kód, 60-57-1 CAS-kód, 2910 40 00 KN-kód
	DDT (1,1,1-triklór-2,2-bisz(p-klór-fenil)etán)	200-024-3 EK-kód, 50-29-3 CAS-kód, 2903 62 00 KN-kód
	Endrin	200-775-7 EK-kód, 72-20-8 CAS-kód, 2910 90 00 KN-kód
	Heptabrom-difenil-éter C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	273-031-2 EK-kód 68928-80-3 és egyéb CAS-kódok 2909 30 38 KN-kód
	Heptaklór	200-962-3 EK-kód, 76-44-8 CAS-kód, 2903 52 00 KN-kód
	Hexabrom-bifenil	252-994-2 EK-kód 36355-01-8 CAS-kód 2903 69 90 KN-kód
	Hexabrom-difenil-éter C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	253-058-6 EK-kód 36483-60-0 és egyéb CAS-kódok 2909 30 38 KN-kód
	Hexaklór-benzol	200-273-9 EK-kód, 118-74-1 CAS-kód, 2903 62 00 KN-kód
	Hexaklór-ciklohexánok, beleértve a lindánt is	200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 EK-kódok 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608- 73-1 CAS-kódok 2903 51 00 KN-kód
	Mirex	219-196-6 EK-kód, 2385-85-5 CAS-kód, 2903 59 80 KN-kód

⁽¹⁾ HL L 209., 2006.7.31., 3. o.

Kiviteli tilalom alá eső vegyi anyagok/árúk leírása	Esetleges további részletek (például a vegyi anyag neve, EK-száma, CAS-száma stb.)	
	Pentabrom-difenil-éter $C_{12}H_5Br_5O$	251-084-2 és egyéb EK-kódok 32534-81-9 és egyéb CAS-kódok 2909 30 31 KN-kód
	Pentaklór-benzol	210-172-5 EK-kód 608-93-5 CAS-kód 2903 69 90 KN-kód
	Poliklórozott bifénilek (PCB-k)	215-648-1 és egyéb EK-kódok, 1336-36-3 és egyéb CAS-kódok, 2903 69 90 KN-kód
	Tetrabrom-difenil-éter $C_{12}H_6Br_4O$	254-787-2 és egyéb EK-kódok 40088-47-9 és egyéb CAS-kódok 2909 30 38 KN-kód
	Toxafén (kamfeklór)	232-283-3 EK-kód, 8001-35-2 CAS-kód, 3808 50 00 KN-kód

2. RÉSZ

A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló Stockholmi Egyezmény szerinti, annak A. és B. mellékletében felsorolt, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagoktól eltérő vegyi anyagok.

Kiviteli tilalom alá eső vegyi anyagok/árúk leírása	Esetleges további részletek (például a vegyi anyag neve, EK-száma, CAS-száma stb.)
Higanytartalmú fürdőszappanok	3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00 KN-kód
Higanyvegyületek a kutatási és fejlesztési, orvosi vagy elemzési célokra exportált vegyületek kivételével	Cinóber, higanyklorid (I) (Hg_2Cl_2 , 10112-91-1 CAS-kód), higanyoxid (II) (HgO , 21908-53-2 CAS-kód); 2852 00 00 KN-kód
Fémhigany, valamint a fémhigany és más anyagok keverékei, beleértve a higanyötvözeteket is, amelyek higanykoncentrációja legalább 95 tömegszázalék	7439-97-6 CAS-kód 2805 40 KN-kód

VI. MELLÉKLET

Az egyezményben részes azon felek jegyzéke, amelyek a PIC-eljárás hatálya alá eső vegyi anyagok tranzitforgalmáról információra tartanak igényt

(a 16. cikkben említettek szerint)

Ország	Kért információ

VII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 689/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
—	1. cikk
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés
—	2. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
—	2. cikk, (3) bekezdés
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
—	5. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
—	6. cikk
—	6. cikk, (1) bekezdés
—	6. cikk, (2) bekezdés
—	7. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
—	8. cikk
7. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (7) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
7. cikk, (8) bekezdés	8. cikk, (8) bekezdés
—	9. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
—	10. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés

A 689/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
—	11. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (5) bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés
10. cikk, (6) bekezdés	11. cikk, (6) bekezdés
10. cikk, (7) bekezdés	11. cikk, (7) bekezdés
10. cikk, (8) bekezdés	11. cikk, (8) bekezdés
11. cikk	12. cikk
—	13. cikk
12. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
12. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (4) bekezdés
12. cikk, (5) bekezdés	13. cikk, (5) bekezdés
12. cikk, (6) bekezdés	13. cikk, (6) bekezdés
—	14. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	14. cikk, (5) bekezdés
13. cikk, (6) bekezdés	14. cikk, (6) bekezdés
13. cikk, (7) bekezdés	14. cikk, (7) bekezdés
13. cikk, (8) bekezdés	14. cikk, (8) bekezdés
13. cikk, (9) bekezdés	14. cikk, (9) bekezdés
13. cikk, (10) bekezdés	14. cikk, (10) bekezdés
13. cikk, (11) bekezdés	14. cikk, (11) bekezdés
—	15. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
—	16. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés
—	17. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés

A 689/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
16. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (4) bekezdés	17. cikk, (4) bekezdés
—	18. cikk
17. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
—	18. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (3) bekezdés
—	19. cikk
17. cikk, (2) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
—	19. cikk, (2) bekezdés
—	19. cikk, (3) bekezdés
—	20. cikk
19. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés
19. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés
19. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (4) bekezdés
20. cikk	21. cikk
—	22. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés
—	23. cikk
22. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
22. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
22. cikk, (3) bekezdés	23. cikk, (3) bekezdés
22. cikk, (4) bekezdés	23. cikk, (4) bekezdés
—	24. cikk
—	24. cikk, (1) bekezdés
—	24. cikk, (2) bekezdés
—	24. cikk, (3) bekezdés
—	25. cikk
—	26. cikk
—	26. cikk, (1) bekezdés
—	26. cikk, (2) bekezdés
—	26. cikk, (3) bekezdés
—	26. cikk, (4) bekezdés
—	26. cikk, (5) bekezdés
—	27. cikk
24. cikk, (1) bekezdés	27. cikk, (1) bekezdés
24. cikk, (2) bekezdés	27. cikk, (2) bekezdés
18. cikk	28. cikk

A 689/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
—	29. cikk
25. cikk	30. cikk
26. cikk	31. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	III. melléklet
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet	V. melléklet
VI. melléklet	VI. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 650/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki, hogy fenntartja és továbbfejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. E térség fokozatos kialakítása érdekében az Unió intézkedéseket fogad el a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben való igazságügyi együttműködésre vonatkozóan, különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban az ilyen intézkedések magukban foglalhatnak többek között a tagállamokban alkalmazandó kollíziós szabályok, illetve joghatósági összeütközésekre vonatkozó szabályok összeegyeztethetőségének biztosítására irányuló intézkedéseket.
- (3) Az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott ülésén – a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés sarokköveként – jóváhagyta az igazságügyi hatóságok ítéletei és egyéb határozatai kölcsönös elismerésének elvét, továbbá felkérte a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fogadjanak el intézkedési programot ennek az elvnek a végrehajtására.
- (4) A Bizottság és a Tanács 2000. november 30-án elfogadta a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének érvényesítésére irányuló

közös intézkedési programot ⁽³⁾. A program a kollíziós szabályok harmonizációjához kapcsolódó olyan intézkedéseket határoz meg, amelyek elősegítik a határozatok kölcsönös elismerését, és amely előírja egy, a végrendeletekre és az öröklésre vonatkozó jogi eszköz kidolgozását.

- (5) Az Európai Tanács a 2004. november 4-én és 5-én Brüsszelben tartott ülésén új programot fogadott el, melynek címe: „Hágai program: a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban” címmel ⁽⁴⁾. Ez a program hangsúlyozza, hogy az öröklési ügyekre vonatkozó olyan jogi eszközt kell elfogadni, amely foglalkozik különösen a jogszabályok közötti kollízió, a joghatóság, az öröklési kérdésekkel kapcsolatban hozott határozatok kölcsönös elismerése és végrehajtása, valamint az európai öröklési bizonyítvány kérdésével.
- (6) Az Európai Tanács a 2009. december 10-én és 11-én Brüsszelben tartott ülésén új többéves programot fogadott el „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” címmel ⁽⁵⁾. Ebben a programban az Európai Tanács úgy vélte, hogy a kölcsönös elismerést – a tagállamok jogrendszereit, közrendjét („ordre public”) és az e területen fennálló nemzeti hagyományait tiszteletben tartva – ki kell terjeszteni a még nem lefedett, de a mindennapi élet szempontjából létfontosságú területekre, így az öröklésre és a végrendeletekre.
- (7) Elő kell segíteni a belső piac megfelelő működését azáltal, hogy megszüntetik azoknak a személyeknek a szabad mozgása előtti akadályokat, akik jelenleg nehézségekbe ütköznek a határokon átnyúló vonatkozású örökléssel összefüggő jogaik érvényesítése során. Az európai igazságszolgáltatási térségben a polgároknak képesnek kell lenniük öröklésük előzetes megszervezésére. Az örökösök és a hagyományosok, az örökgyógyóhoz közel álló más személyek, valamint a hagyatéki hitelezők jogait hatékonyan kell biztosítani.
- (8) Az említett célkitűzések megvalósítása érdekében ennek a rendeletnek egybe kell gyűjtenie a joghatósággal, az alkalmazandó joggal, a határozatok, a közokiratok és a perbeli egyezségek elismerésével – vagy adott esetben elfogadásával –, végrehajthatóságával és végrehajtásával, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetésével kapcsolatos rendelkezéseket.

⁽¹⁾ HL C 44., 2011.2.11., 148. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. június 7-i határozata.

⁽³⁾ HL C 12., 2001.1.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

- (9) E rendelet hatályának ki kell terjednie a hagyaték öröklésének valamennyi polgári jogi szempontjára, azaz a vagyontárgyak, jogok és kötelezettségek haláleset miatti átszállásának valamennyi formájára, akár végintézkedés szerint megvalósuló átruházás, akár törvényes öröklés révén történő átszállás útján.
- (10) A rendelet hatálya nem terjedhet ki adókérdésekre vagy közjogi jellegű igazgatási ügyekre. Ezért a nemzeti jognak kell rendelkeznie például az adók vagy egyéb közigazgatási tartozások kiszámítási és behajtási módjáról, legyen szó az örökhagyónak az elhalálozás időpontjában fennálló adótartozásáról, illetve a hagyatékából vagy a kedvezményezettek által fizetendő bármilyen, az öröklés kapcsán felmerülő adóról. A nemzeti jognak kell rendelkeznie arról is, hogy a hagyatéki javaknak a kedvezményezettek számára az e rendelet értelmében történő átadása és a hagyatéki javak nyilvántartásba vétele közül melyik adóköteles.
- (11) E rendelet nem lehet alkalmazandó a polgári jog örökléstől eltérő területeire. Az egyértelműség érdekében a rendelet hatálya alól kifejezetten ki kell zárni néhány olyan kérdést, amely öröklési ügygel kapcsolatosnak tekinthető.
- (12) Ennek megfelelően e rendelet nem lehet alkalmazandó a házassági vagyonjoggal kapcsolatos kérdésekre, beleértve az egyes jogrendszerekben házassági szerződésként ismert megállapodásokat is, amennyiben azok nem foglalkoznak öröklési kérdésekkel, valamint a házasságával hasonló joghatásúnak tekintett kapcsolatokra vonatkozó vagyonjogi rendszereket. Az egy adott öröklés ügyében az e rendelet értelmében eljáró hatóságoknak mindazonáltal az örökhagyó hagyatékának és a kedvezményezetteknek jutó részesedés meghatározása során a helyzettől függően figyelembe kell venniük a házassággal vagy az örökhagyó hasonló jogviszonyával kapcsolatos vagyonjogi helyzet megszűnését is.
- (13) A célvagyon (trust) létrehozásával, kezelésével és felszámolásával kapcsolatos kérdéseket szintén ki kell zárni e rendelet hatálya alól. Ez a kizárás nem értelmezendő a célvagyonok (trust) általános kizárásaként. A végrendelet útján létrehozott célvagyon vagy a törvényes örökléssel összefüggésben, törvény erejénél fogva létrejövő célvagyon az e rendelet értelmében az öröklésre alkalmazandó jog szabályozza a vagyontárgyak öröklési rendje és a kedvezményezettek meghatározása tekintetében.
- (14) Az örökléstől eltérő módon – például ajándékozás révén – létrehozott vagy átszállt vagyoni jogokat és vagyontárgyakat szintén ki kell zárni e rendelet hatálya alól. Mindazonáltal az e rendelet által az öröklési jogra alkalmazandóként meghatározott jognak kell irányadónak lennie arra nézve, hogy az ajándékozás vagy más formájú, a halált megelőzően dologi jogot alapító, élők közötti rendelkezés – az öröklésre alkalmazandó jog értelmében – a kedvezményezettek részesedésének kiszámításakor helyt adhat-e osztályra bocsátási, levonási vagy hozzászámítási kötelezettségnek.
- (15) A rendeletnek lehetővé kell tennie az öröklésre alkalmazandó jogban előírtak szerinti, ingatlannal vagy ingósággal kapcsolatos jogok létrehozását vagy öröklés révén történő átszállását. Nem érintheti azonban a néhány tagállam nemzeti jogában korlátozott számban („*numerus clausus*”) létező dologi jogokat. A tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy elismerjék az adott tagállamban található tulajdonhoz kapcsolódó dologi jogokat, ha a szóban forgó dologi jog nem ismert a jogukban.
- (16) Annak érdekében azonban, hogy a kedvezményezettek valamely más tagállamban élhessenek az öröklés útján keletkezett vagy rájuk átszállt jogokkal, e rendeletnek elő kell írnia, hogy az ismeretlen dologi jogot a másik tagállam jogában létező, az eredetihez legközelebb álló dologi joghoz kell hozzáigazítani. Az ilyen hozzáigazítás keretében figyelembe kell venni az adott dologi jog célját, valamint az ahhoz fűződő joghatást. Az eredetihez legközelebb álló nemzeti dologi jog megállapítása céljából az öröklésre alkalmazott jog szerinti állam hatóságaihoz vagy illetékes személyeihez lehet fordulni az adott jog jellegével és joghatásával kapcsolatos további információkért. Ebből a célból a polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén meglévő hálózatokat, valamint a külföldi jog megértését elősegítő, egyéb rendelkezésre álló eszközöket lehet igénybe venni.
- (17) Az ismeretlen dologi jogok e rendeletben kifejezetten előírt hozzáigazítása nem zárhatja ki az e rendelet alkalmazásával összefüggésben végzett hozzáigazítás egyéb formáit.
- (18) E rendelet hatálya nem terjedhet ki az ingatlannal vagy ingósággal kapcsolatos jogok nyilvántartásba vételére vonatkozó követelményekre. Ezért a nyilvántartás helye szerinti tagállam jogának (ingatlan esetén a *lex rei sitae*-nek) kell meghatároznia, hogy milyen jogi feltételekkel és hogyan kell elvégezni a bejegyzést, és mely hatóságok – földhivatalok vagy közjegyzők – feleljenek annak ellenőrzéséért, hogy minden követelmény teljesül-e, és hogy a benyújtott vagy összeállított dokumentáció elegendő-e, illetve hogy tartalmazza-e a szükséges adatokat. A hatóságok különösen azt ellenőrizhetik, hogy az örökhagyónak a nyilvántartásba vételhez bemutatott okiratban feltüntetett hagyatéki vagyontárgyhoz való joga be van-e jegyezve a nyilvántartásba, vagy más módon igazolt-e a nyilvántartás helye szerinti tagállam jogával összhangban. Az okiratok párhuzamos kiállításának elkerülése érdekében a nyilvántartó hatóságoknak el kell fogadniuk a más tagállamok illetékes hatóságai által kiállított olyan okiratokat, amelyek forgalmáról e rendelet rendelkezik. Nevezetesen, az e rendelet szerint kiállított európai öröklési bizonyítvány olyan okirat, amely érvényes jogcímet képez a hagyaték tárgyát képező vagyontárgynak valamely tagállam nyilvántartásába való bejegyzéséhez. Ez nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy a nyilvántartásban közreműködő hatóságok a nyilvántartásba vétel

kérelmező személytől olyan kiegészítő információk rendelkezésre bocsátását vagy olyan további okiratok bemutatását kérik, amelyeket a nyilvántartás helye szerinti állam joga előír, például adófizetéssel kapcsolatos információkat vagy okiratokat. Az illetékes hatóság tájékoztathatja a nyilvántartásba vételt kérelmező személyt arról, hogy a hiányzó információ vagy okirat hogyan szerezhető be.

- (19) Valamely jog nyilvántartásba vételének joghatásai szintén nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Ezért a nyilvántartás helye szerinti tagállam jogának kell meghatároznia azt, hogy például a nyilvántartásba vétel deklaratív vagy konstitutív hatályú-e. Így például, ha a nyilvántartás szerinti tagállam joga szerint a nyilvántartás *erga omnes* joghatásának biztosítása vagy a jogügyletek védelme érdekében az ingatlanon történő jogszerzéshez nyilvántartásba vétel szükséges, akkor az ilyen jogszerzés időpontjára annak a tagállam joga kell, hogy irányadó legyen.
- (20) E rendeletnek tiszteletben kell tartania a tagállamokban az öröklési ügyek rendezésére alkalmazott eltérő rendszereket. E rendelet alkalmazásában a „bírság” fogalmát ennél fogva tágan kell értelmezni, hogy abba ne csak a szó szoros értelmében vett, igazságszolgáltatási feladatokat ellátó bíróságok tartozzanak bele, hanem egyes tagállamokban azon közjegyzők vagy nyilvántartó hivatalok is, akik vagy amelyek bizonyos öröklési ügyekben a bírósághoz hasonlóan igazságszolgáltatási feladatokat látnak el, továbbá azon közjegyzők és jogi szakemberek, akik egyes tagállamokban bíróság felhatalmazásával bizonyos öröklési ügyben igazságszolgáltatási feladatokat látnak el. Az e rendeletben meghatározott valamennyi bíróság a rendeletben foglalt joghatósági szabályok hatálya alá tartozik. Ezzel szemben a „bírság” fogalmába nem tartoznak bele a tagállamoknak a nemzeti jog szerint öröklési ügyekben való eljárásra fejosított nem igazságügyi hatóságai, például a közjegyzők a tagállamok többségében, ahol általában nem látnak el igazságszolgáltatási feladatokat.
- (21) E rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy mindazon közjegyzők, akik a tagállamokban hatáskörrel rendelkeznek öröklési ügyekben, gyakorolhassák e hatáskörüket. Az, hogy egy adott tagállam közjegyzőire vonatkoznak-e az e rendeletben meghatározott joghatósági szabályok, attól függ, hogy a „bírság” e rendelet szerinti fogalom meghatározásának hatálya alá tartoznak-e vagy sem.
- (22) A tagállamok közjegyzői által öröklési ügyekben kiállított valamennyi okirat forgalmára e rendeletet kell alkalmazni. Amennyiben a közjegyzők igazságszolgáltatási feladatokat látnak el, vonatkoznak rájuk a joghatósági szabályok, és az általuk hozott határozatok forgalmára a határozatok elismerésére, végrehajthatóságára és végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Amennyiben a közjegyzők nem látnak el igazságszolgáltatási feladatokat, nem vonatkoznak rájuk a joghatósági

szabályok, és az általuk kiállított közokiratok forgalmára a közokiratokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

- (23) Tekintettel az európai polgárok növekvő mobilitására, továbbá annak érdekében, hogy biztosított legyen az Európai Unión belül a megfelelő igazságszolgáltatás, valamint a tényleges kapcsolat az öröklés és azon tagállam között, amelyben a joghatóságot gyakorolják, e rendeletnek elő kell írnia, hogy mind a joghatóság, mind az alkalmazandó jog meghatározása tekintetében az általános kapcsoló elv az örökhagyónak az elhalálozás időpontjában szokásos tartózkodási helye kell, hogy legyen. A szokásos tartózkodási hely meghatározása céljából az öröklés ügyében eljáró hatóságnak átfogóan kell értékelnie az örökhagyónak a halálát megelőző években és az elhalálozása időpontjában fennálló életkörülményeit, figyelembe véve az összes releváns tényállási elemet, különösen az örökhagyónak az érintett államban való tartózkodása időtartamát és gyakoriságát, valamint annak körülményeit és indokait. Az így meghatározott szokásos tartózkodási hely szoros és tartós kapcsolatot kell, hogy jelentsen az érintett állammal e rendelet konkrét célkitűzéseinek figyelembevételével.
- (24) Egyes esetekben az örökhagyó szokásos tartózkodási helyének megállapítása összetettnek bizonyulhat. Ez különösen akkor fordulhat elő, ha az örökhagyó szakmai vagy gazdasági okokból külföldre került és ott dolgozott, esetenként hosszú ideig, azonban a származási államával szoros és tartós kapcsolatot őrzött meg. Ez az eset az adott körülményektől függően úgy is értékelhető, hogy az örökhagyó szokásos tartózkodási helye továbbra is a családi és társadalmi életének központját képező származási államban található. További összetett esetek adódhatnak abból, ha az örökhagyó élete során felváltva több államban élt, vagy az egyik államból a másikba utazott, ugyanakkor egyik államban sem telepedett le állandó jelleggel. Amennyiben az örökhagyó az egyik érintett állam állampolgára volt, illetve összes jelentősebb vagyontárgya az egyik érintett államban volt fellelhető, akkor az örökhagyó állampolgársága vagy ezeknek a vagyontárgyaknak a fellelhetősége különleges tényező lehet az egész tényállás átfogó értékelésekor.
- (25) Az öröklésre alkalmazandó jog meghatározását illetően, kivételes esetben – például ha az örökhagyó a szokásos tartózkodási helye szerinti államba igen kevéssel az elhalálozása előtt költözött, és az ügy összes körülménye arra utal, hogy egy másik államhoz nyilvánvalóan szorosabb kapcsolat fűzte – az öröklés ügyében eljáró hatóság arra a következtetésre juthat, hogy az öröklésre alkalmazandó jog ne az örökhagyó szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga legyen, hanem annak az államnak a joga, amelyhez az örökhagyót nyilvánvalóan szorosabb kapcsolat fűzte. A nyilvánvalóan legszorosabb kapcsolat körülményét azonban nem lehet automatikusan kiegészítő kapcsoló elvként felhasználni minden olyan esetben, amikor bonyolultnak bizonyul annak megállapítása, hogy mi volt az örökhagyó szokásos tartózkodási helye az elhalálozás időpontjában.

- (26) E rendelet rendelkezései nem akadályozhatják meg, hogy egy bíróság alkalmazza a jog kikerülésének – például a nemzetközi magánjog területén a *fraude à la loi* – leküzdése céljából kidolgozott mechanizmusokat.
- (27) Az e rendeletben szereplő szabályok kidolgozására oly módon került sor, hogy azok biztosítsák, hogy az öröklés ügyében eljáró hatóság az esetek többségében a saját jogát alkalmazza. E rendelet ennél fogva rendelkezik olyan mechanizmusokról, amelyek olyan esetekben játszanak szerepet, amikor az örökhagyó az öröklésre irányadó jogként azon tagállam jogát választotta, amelynek állampolgára volt.
- (28) Az egyik ilyen mechanizmusnak annak kell lennie, amely lehetővé teszi, hogy az érintett felek joghatósági megállapodásban kössék ki, hogy a választott jog szerinti tagállam bíróságát választják. Eseti alapon kell meghatározni, különösen a joghatósági megállapodás hatálya alá tartozó kérdés függvényében, hogy a megállapodást az öröklésben érintett valamennyi fél között kell-e megkötni, vagy közülük néhányan is megállapodhatnak arról, hogy egy bizonyos kérdéssel a választott bírósághoz fordulnak olyan esetben, amikor az adott bíróság által az adott ügyben hozott döntés nem érintené az öröklésben érintett többi fél jogait.
- (29) Ha az öröklési ügyben – mint egyes tagállamok esetében – a bíróság hivatalból indít eljárást, az adott bíróságnak meg kell szüntetnie az eljárást, ha az eljárásban részt vevő felek arról állapodnak meg, hogy az öröklési ügyet békés úton, peren kívül rendezik a választott jog szerinti tagállamban. Amennyiben az öröklési ügyben a bíróság nem indít hivatalból eljárást, e rendelet nem akadályozhatja meg a feleket abban, hogy az öröklési ügyet békés úton, peren kívül, például közjegyző előtt rendezzék, valamely általuk választott tagállamban, amennyiben ez az említett tagállam joga alapján lehetséges. Erre még abban az esetben is lehetőséget kell adni, ha az adott tagállam joga nem az öröklésre alkalmazandó jog.
- (30) Annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi tagállam bíróságai – ugyanazon az alapon – joghatóságot gyakorolhassanak az olyan személyek utáni öröklés tekintetében, akik az elhalálozásuk időpontjában nem a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban tartózkodtak, e rendeletnek hierarchikus sorrendben tartalmaznia kell azon okok kimerítő felsorolását, amelyek alapján kiegészítő joghatóság gyakorolható.
- (31) E rendeletben – különösen az olyan helyzetek orvoslására, amelyekben az igazságszolgáltatás megtagadása áll fenn – rendelkezni kell a *forum necessitatis* elvének alkalmazásáról, amely valamely tagállam bírósága számára lehetővé teszi, hogy kivételes esetekben egy harmadik államhoz szorosan kapcsolódó öröklés tárgyában határozatot hozzon. Ilyen kivételes eset állhat fenn, ha az érintett harmadik államban például polgárháború miatt nincs lehetőség az eljárás lefolytatására, vagy ha a kedvezményezettől ésszerűen nem várható el, hogy az említett államban eljárást kezdeményezzen, vagy abban részt vegyen. A *forum necessitatis* elvén alapuló joghatóság azonban kizárólag abban az esetben gyakorolható, ha az ügy a megkeresett bíróság szerinti tagállammal elegendően szoros kapcsolatban áll.
- (32) Az öröklés ügyében eljáró vagy eljárni hivatott tagállamtól eltérő tagállamban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező örökösök és hagyományosok helyzetének megkönnyítése érdekében e rendeletnek lehetővé kell tennie bármely, az öröklésre alkalmazandó jog értelmében az örökség, a hagyomány vagy a kötelesrész elfogadására vagy visszautasítására, illetve a hagyatéki tartozásokért való felelőssége korlátozására vonatkozó nyilatkozat megtételére jogosult személy számára, hogy ezeket a nyilatkozatokat a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam jogában előírt formában, ezen tagállam bíróságai előtt tegye meg. Ez nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az említett nyilatkozatokat az adott tagállam valamely olyan egyéb hatósága előtt tegyék meg, amely az ilyen nyilatkozatok átvételére a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik. Azon személyek, akik élni kívánnak azzal a lehetőséggel, hogy a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban tegyenek nyilatkozatot, az öröklésre alkalmazandó jog értelmében megállapított határidőn belül értesítik az öröklés ügyében eljáró vagy eljárni hivatott bíróságot vagy hatóságot az ilyen nyilatkozatok meglétéről.
- (33) A hagyatéki tartozásokért való felelősségét korlátozni kívánó személy ezt nem intézheti el pusztán a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam bírósága vagy egyéb illetékes hatósága előtt egy erre vonatkozóan tett nyilatkozattal abban az esetben, ha az öröklésre alkalmazandó jog előírja, hogy az illetékes bíróság előtt külön bírósági eljárást – például hagyatéki leltározási eljárást – kell indítani. Ennél fogva a valamely személy által a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamban ezen tagállam jogában előírt formában a fenti körülmények között tett nyilatkozat e rendelet alkalmazásában nem lehet alakilag érvényes. A bírósági eljárást megindító iratok sem tekinthetők e rendelet alkalmazásában nyilatkozatnak.
- (34) Az igazságszolgáltatás harmonikus működése érdekében el kell kerülni, hogy a különböző tagállamokban egymással összeegyeztethetetlen határozatok hozzanak. E célból ennek a rendeletnek a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén meglévő egyéb uniós eszközökhöz hasonló általános eljárási szabályokat kell előírnia.
- (35) Az egyik ilyen eljárási szabály a perfüggőségi szabály, amely abban az esetben játszik szerepet, ha ugyanazon öröklési ügyet különböző tagállamok különböző bíróságai elé viszik. Az említett szabály határozza meg, hogy melyik bíróság folytathatja le az öröklési ügyben az eljárást.

- (36) Tekintve, hogy néhány tagállamban adott esetben nem igazságügyi hatóság jár el öröklési ügyekben, úgy mint a közjegyzők, akiket nem kötelez az e rendelet szerinti joghatósági szabály, nem zárható ki, hogy ugyanazon öröklési ügygel kapcsolatosan peren kívüli egyezsége és bírósági eljárásra vagy pedig párhuzamosan két peren kívüli egyezsége is sor kerüljön különböző tagállamokban. Ilyen esetben az érintett feleknek kell megegyezniük a folytatandó eljárásról, amint tudomást szereznek a párhuzamos eljárásokról. Amennyiben nem tudnak megegyezni, úgy az öröklési ügyben az e rendelet szerint joghatósággal rendelkező bíróság jár el és hoz határozatot.
- (37) Annak érdekében, hogy a polgárok teljes jogbiztonságban élvezhessék a belső piac nyújtotta előnyöket, ennek a rendeletnek lehetővé kell lennie számukra, hogy előzetesen megismerjék az öröklésükre alkalmazandó jogot. Harmonizált kollíziós szabályokat kell bevezetni az ellentmondásos eredmények elkerülése érdekében. A főszabálynak biztosítania kell, hogy az öröklésre olyan kiszámítható jog legyen irányadó, amellyel szoros kapcsolat áll fenn. Jogbiztonsági okokból és a hagyaték felosztásának elkerülése érdekében az említett jognak kell szabályoznia az öröklés egészét, azaz a hagyatékba tartozó valamennyi vagyontárgyat, tekintet nélkül a vagyontárgyak természetére, és függetlenül attól, hogy a vagyontárgyak valamely másik tagállamban vagy valamely harmadik államban találhatók-e.
- (38) E rendeletnek lehetővé kell tennie a polgárok számára, hogy előzetesen megszervezzék öröklésüket azáltal, hogy megválasztják a saját hagyatékukra alkalmazandó jogot. Ezt a választást az állampolgárságuk szerinti állam jogára kell korlátozni annak biztosítása érdekében, hogy kapcsolat legyen az örökhagyó és a választott jog között, valamint annak elkerülése érdekében, hogy az adott jog kiválasztását köteleSRésZre jogosult személyek jogos elvárásai érvényesülésének hátráltatása motiválja.
- (39) Az alkalmazandó jog megválasztásáról kifejezetten, végintézkedés formájában, nyilatkozatban kell rendelkezni, vagy annak a végintézkedésből megállapíthatónak kell lennie. A jog megválasztása akkor tekinthető egy végintézkedésből megállapíthatónak, amennyiben például az örökhagyó végintézkedésében hivatkozott az állampolgársága szerinti állam valamely jogszabályának konkrét rendelkezéseire, vagy egyéb módon ezt a jogot említette.
- (40) Az e rendelet értelmében történő jogválasztásnak akkor is érvényesnek kell lennie, ha a választott jog nem írja elő az öröklés ügyében történő jogválasztást. Mindazonáltal a választott jognak kell meghatároznia a jogválasztás aktusának tartalmi érvényességét, vagyis azt, hogy a választást végző személy tekinthető-e úgy, hogy annak jelentőségével tisztában volt, és egyetértett azzal. Ugyanez vonatkozik a jogválasztás módosításának és visszavonásának aktusára is.
- (41) E rendelet alkalmazásában egy személy állampolgárságának vagy többes állampolgárságának megállapítását előzetes kérdésként kell megoldani. Annak megítélése, hogy egy személy valamely államnak állampolgára-e, nem tartozik e rendelet hatálya alá, hanem arra – adott esetben nemzetközi egyezményekkel együtt – a nemzeti jog irányadó, amelynek azonban teljes mértékben figyelembe kell vennie az Európai Unió általános elveit.
- (42) Az öröklésre irányadóként meghatározott jog alkalmazandó az öröklésre az öröklés megnyílásától kezdve a hagyatékba tartozó vagyontárgyak tulajdonjogának a kedvezményezettekre történő átszállásáig, az adott jogban meghatározott szabályok szerint. Rendelkeznie kell a hagyaték kezelésével kapcsolatos kérdésekről, valamint a hagyatéki tartozásokért való felelősségről. A hagyatéki tartozások megfizetésekor – különösen az öröklésre alkalmazandó jogtól függően – adott esetben figyelembe kell venni a hitelezők meghatározott rangsorát is.
- (43) Az e rendelet szerinti joghatósági szabályok bizonyos esetekben azt eredményezhetik, hogy az öröklés tekintetében joghatósággal rendelkező bíróság nem saját jogát alkalmazza. Amennyiben ez a helyzet olyan tagállamban alakul ki, amelynek jogszabályai értelmében kötelező hagyatéki gondnok kirendelése, e rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy az adott tagállam eljáró bírósága saját joga értelmében hagyatéki gondnokot vagy gondnokokat rendeljen ki. Ez a rendelkezés nem sértheti a felek azon választását, hogy az öröklési ügyet békés úton, peren kívül rendezzék egy másik olyan tagállamban, amelynek jogszabályai azt lehetővé teszik. Az öröklésre alkalmazandó jog és a kinevezésre jogosult bíróság szerinti tagállam jogszabályai közötti zökkenőmentes összhang biztosítása érdekében a bíróságnak kell kineveznie a hagyaték kezelésére az öröklésre alkalmazandó jog szerint jogosult személyt vagy személyeket, aki lehet például a végrendeleti végrehajtó vagy maguk az örökösök, illetve amennyiben az öröklésre alkalmazandó jog úgy rendelkezik, a hagyaték kezelésével megbízott harmadik fél. A bíróságok a nemzeti jogszabályokban előírt bizonyos esetekben annak ellenére is megbízhatnak harmadik felet a hagyaték kezelésével, ha az öröklésre alkalmazandó jog erről nem rendelkezik. Amennyiben az örökhagyó gondoskodott végrendeleti végrehajtó kinevezéséről, a végrehajtót ettől a jogosítványától megfosztani nem lehet, kivéve, ha az öröklésre alkalmazandó jog lehetővé teszi megbízása megszüntetését.
- (44) Az eljáró bíróság szerinti tagállamban kinevezett hagyatéki gondnok által gyakorolt jogosítványoknak meg kell egyezniük az öröklésre alkalmazandó jog értelmében általa gyakorolható jogosítványokkal. Így tehát ha az örököst nevezik ki hagyatéki gondnoknak, a hagyaték kezelését illetően olyan jogosítványok illetik meg, mint amilyenek az adott jogszabályok értelmében egy örököst

megilletnének. Amennyiben az öröklésre alkalmazandó jog értelmében gyakorolható hagyatéki gondnoki jogosítványok nem elegendők a hagyatéki vagyontárgyak megőrzéséhez vagy a hitelezők, illetve az örökhagyó tartozásaira garanciát vállaló más személyek jogainak biztosításához, az eljáró bíróság szerinti tagállamban kirendelt hagyatéki gondnok(ok) az adott tagállam jogszabályainak értelmében gyakorolhat(nak) erre kiterjedő kiegészítő gondnoki jogosítványokat. Az ilyen kiegészítő jogosítványok kiterjedhetnének például a hagyatéki vagyontárgyak és a hagyatéki tartozások nyilvántartásba vételére, a hitelezők tájékoztatására a hagyatéki megnyílásáról és felkérésükre, hogy követeléseiket ismertessék, továbbá a hagyatéki vagyontárgyak megóvására irányuló ideiglenes, többek között óvintézkedések megtételére. A hagyatéki gondnok által a kiegészítő jogosítványok gyakorlása során hozott intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az öröklésre alkalmazandó jogot a hagyatéki vagyontárgyak tulajdonjogának átszállását illetően, ideértve a hagyatéki gondnok kirendelését megelőzően a kedvezményezettek között született bármilyen megállapodásokat, a felelősséget a hagyatéki tartozásokért, valamint a kedvezményezettek – többek között adott esetben az örökség elfogadására vagy visszautasítására vonatkozó – jogait. Az intézkedések, amennyiben az öröklésre alkalmazandó jog ezt lehetővé teszi, csak például a vagyontárgyak elidegenítésére vagy a tartozások rendezésére terjedhetnek ki. Amennyiben az öröklésre alkalmazandó jog értelmében harmadik fél hagyatéki gondnokként történő kirendelése megváltoztatja az örökösök felelősségi körét, ezt a változást tiszteletben kell tartani.

(45) Ez a rendelet nem zárhatja ki, hogy a hitelezők például képviselő kinevezése révén a nemzeti jog értelmében és adott esetben a vonatkozó uniós jogi eszközökkel összhangban jogaik biztosítására irányuló további intézkedéseket hozzanak.

(46) Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a hagyatéki megnyílásáról tájékoztassák a vagyontárgyak fellelési helyétől eltérő tagállamban tartózkodó potenciális hitelezőket. E rendelet alkalmazása során tehát fontolóra kell venni egy olyan mechanizmus létrehozásának lehetőségét, amely lehetőség szerint az e-igazságszolgáltatási portálon keresztül lehetőséget biztosít a más tagállamokban tartózkodó potenciális hitelezők számára, hogy követelésük ismertetése érdekében hozzáférjenek az őket érintő információkhoz.

(47) Az öröklésre alkalmazandó jognak meg kell határoznia bármely adott öröklés kedvezményezettjeit. A „kedvezményezett” fogalom a legtöbb jog értelmében kiterjed az örökösökre és hagyományosokra, valamint azon személyekre, akik kötelesrészre jogosultak, noha például a hagyományosok jogi helyzetét nem minden jog szabályozza egyformán. Egyes jogok értelmében a hagyományosok közvetlenül részesülhetnek a hagyatékból, míg más jogok szerint a hagyományos csak igényt támaszthat az örökösökkel szemben.

(48) Annak érdekében, hogy az öröklésüket előzetesen megszervezni kívánó személyek számára jogbiztonságot nyújtson, a rendeletnek konkrét kollíziós szabályt kell meghatároznia a végintézkedések megengedettségének és tartalmi érvényességének vonatkozásában. E szabály egységes alkalmazását biztosítandó, a rendeletben fel kell sorolni, hogy mely elemek tekintendők a tartalmi érvényességre vonatkozó elemeknek. A végintézkedés tartalmi érvényességének vizsgálata annak megállapítását eredményezheti, hogy a végintézkedés jogilag nem létezik.

(49) Az öröklési szerződés a végintézkedés egyik típusa, amelynek megengedettsége és elfogadása tagállamonként változó. Az öröklési jogoknak a tagállamokban elfogadott öröklési szerződés eredményeként történő megszerzését megkönnyítendő, e rendeletnek meg kell határoznia, mely jog szabályozza az öröklési szerződések megengedettséget, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét, ideértve a szerződések felbontásának feltételeit is.

(50) Az a jog, amely e rendelet értelmében a végintézkedés megengedettségére és tartalmi érvényességére irányadó lesz az öröklési szerződések és az ilyen szerződések felek közötti kötelező ereje vonatkozásában, nem sértheti azoknak a jogait, akik az öröklésre alkalmazandó jog szerint kötelesrészre vagy egyéb olyan jogra jogosultak, amelytől az örökhagyó nem foszthatja meg őket.

(51) A rendeletben az arra a jogra való hivatkozás, amely a végintézkedést megtevő személy utáni öröklésre irányadó lett volna, ha az illető a végintézkedés megtételének, illetve módosításának vagy visszavonásának napján halálozott volna el, az adott napon a szokásos tartózkodási helye szerinti állam jogára, vagy a rendelet szerinti jogválasztás esetén az adott napon az állampolgársága szerinti állam jogára történő hivatkozásként értelmezendő.

(52) A rendeletnek szabályoznia kell az írásban tett végintézkedések szabályainak alaki érvényességét, a végrendeleti intézkedések szabályaival kapcsolatos kollíziókról szóló, 1961. október 5-i hágai egyezmény szabályaival összhangban lévő szabályok révén. Annak meghatározása során, hogy egy adott végintézkedés e rendelet értelmében alakilag érvényes-e, az illetékes hatóságnak figyelmen kívül kell hagynia az olyan nemzetközi tényező család módon történő létrehozását, amelynek célja a végintézkedések alaki érvényességére vonatkozó szabályok megkerülése.

- (53) E rendelet alkalmazásában minden olyan jogi rendelkezés alakiságra vonatkozó rendelkezésnek tekintendő, amely a végintézkedést tevő személy bizonyos személyes körülményére (pl. életkorára) való hivatkozás alapján korlátozza a végintézkedés lehetséges alaki jellemzőit. Ez nem úgy értelmezendő, hogy a végintézkedés alaki érvényességére a rendelet értelmében alkalmazandó jog határozza meg, hogy kiskorú személy képes-e végintézkedés megtételére. Ez a jog csak azt határozza meg, hogy személyes körülmény (pl. az, hogy egy személy kiskorú) meggátolhatja-e, hogy egy személy valamilyen formában végintézkedést tegyen.
- (54) Gazdasági, családi vagy társadalmi megfontolások miatt egyes ingatlanok, vállalkozások és más különleges vagyontörzsek esetében a fellelhetőségük szerinti tagállamban különleges szabályok érvényesek, melyek e vagyontörzsek öröklésével kapcsolatos vagy azt érintő korlátozásokat állapítanak meg. A rendeletnek biztosítania kell e különleges szabályok alkalmazását. Ez az öröklésre irányadó jog alkalmazása alóli kivétel azonban szűk értelmezést tesz szükségessé annak érdekében, hogy összeegyeztethető maradjon e rendelet általános célkitűzésével. Ezért sem az olyan kollíziós szabályok, amelyek az ingatlanokat az ingó vagyonra vonatkozótól eltérő jog alapján szabályozzák, sem pedig a hagyatékból a rendelet szerinti, öröklésre alkalmazandó jogban előírtól eltérő kötelesezt biztosító rendelkezések nem tekinthetők bizonyos vagyontörzsek öröklését érintő vagy arra vonatkozóan korlátozásokat megállapító különös szabályoknak.
- (55) Az olyan esetek egységes kezelését biztosítandó, amelyekben bizonyossággal nem állapítható meg, hogy két vagy több, az öröklést tekintve eltérő jog hatálya alá tartozó személy halála milyen sorrendben következett be, a rendeletnek tartalmaznia kell egy szabályt, amely kimondja, hogy az elhalálozott személyek egyike sem rendelkezik jogokkal a másik személy(ek) utáni öröklésben.
- (56) A nyugvó hagyaték esetét az egyes jogok eltérően szabályozzák. Van olyan jog, melyben az állam örökösként a vagyontörzsek fellelhetőségétől függetlenül igényt támaszthat a nyugvó hagyatéokra. Más jogban az állam csak a területén fellelhető vagyontörzsekhez juthat hozzá. Ezért e rendeletnek tartalmaznia kell egy szabályt, mely meghatározza, hogy az öröklésre alkalmazandó jog alkalmazása nem zárhatja ki azt, hogy egy tagállam saját joga szerint a saját területén fellelhető vagyontörzsekhez hozzájuthasson. Azonban annak biztosítása érdekében, hogy ez a szabály a hagyatéki hitelezőket ne érintse hátrányosan, azt ki kell egészíteni egy rendelkezéssel, amelynek értelmében a hagyatéki hitelezők a hagyatéki vagyontörzsek összességére vonatkozó követelésüknek érvényt szerezhetnek, azok fellelhetőségétől függetlenül.
- (57) A rendeletben foglalt kollíziós szabály harmadik állam jogának alkalmazását eredményezheti. Ilyen esetben figyelembe kell venni ezen állam jogának nemzetközi magánjogi szabályait. Amennyiben e szabályok olyan tagállam vagy olyan harmadik állam jogára való vissza- vagy továbbutalást (*renvoi*) tartalmaznak, mely saját jogát alkalmazná az öröklésre, a nemzetközi összhang biztosítása érdekében a *renvoi*-t el kell fogadni. A *renvoi*-t azonban ki kell zárni azokban az esetekben, amikor az öröktaggyó jogválasztással harmadik állam jogát választotta.
- (58) Kivételes körülmények között közérdekű megfontolások alapján a tagállami bíróságok és az öröklési ügyekben eljáró más illetékes tagállami hatóságok számára lehetővé kell tenni a külföldi jog egyes rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyását, ha valamely konkrét esetben azok alkalmazása nyilvánvalóan ellentétes lenne az érintett tagállam közrendjével. A bíróságok vagy más illetékes hatóságok a közrendre („*ordre public*”) vonatkozó kivételt azonban nem alkalmazhatják másik állam jogának figyelmen kívül hagyására, illetve másik tagállamban hozott határozat, ott kiállított közokirat vagy ott létrejött perbeli egyezség elismerésének – vagy adott esetben elfogadásának –, vagy végrehajtásának megtagadására, ha a megtagadás ellentétes lenne az Európai Unió Alapjogi Chartájával, különösen annak 21. cikkével, amely a megkülönböztetés minden formáját tiltja.
- (59) E rendeletnek – általános célkitűzésének, azaz a tagállamokban öröklés tárgyában hozott határozatok kölcsönös elismerésének fényében, attól függetlenül, hogy a határozatot peres vagy peren kívüli eljárás eredményeként hozták, – a határozatok elismerésére, végrehajthatóságára és végrehajtására vonatkozó, a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén meglévő uniós eszközökhöz hasonló szabályokat kell előírnia.
- (60) Az öröklési ügyek rendezésére szolgáló, eltérő tagállami rendszerek figyelembevétele érdekében e rendeletnek valamennyi tagállamban biztosítania kell az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadását és végrehajthatóságát.
- (61) A közokiratok az eredeti tagállamhoz képest egy másik tagállamban ugyanolyan bizonyító erővel vagy legalábbis a lehető legnagyobb mértékben hasonló joghatással kell, hogy bírjanak. Egy adott közokirat valamely másik tagállamban érvényes bizonyító erejének vagy a lehető legnagyobb mértékben hasonló joghatásnak a meghatározásakor említést kell tenni arra vonatkozóan, hogy a közokirat milyen jellegű és körű bizonyító erővel bír az eredeti tagállamban. Következésképpen azt, hogy egy adott közokiratnak milyen bizonyító erővel kell bírnia egy másik tagállamban, az eredeti tagállam joga határozza majd meg.

- (62) A közokirat „hitelességének” olyan önálló fogalomnak kell lennie, amely olyan kérdésekre terjed ki, mint az okirat valódisága, az okirat alaki követelményei, az okiratot kiállító hatóság jogosítványai, valamint az okirat kiállítására vonatkozó eljárás. Emellett a hitelesség fogalmának az érintett hatóság által a közokiratba foglalt tényállási elemekre is ki kell terjednie, így például arra, hogy az adott felek egy adott napon megjelentek a hatóságnál, és megtették az adott nyilatkozatokat. Ha valamely fél a közokirat hitelességét kétségbe kívánja vonni, annak azt az eredeti tagállam illetékes bírósága előtti eljárásban kell megtennie, az adott tagállam joga alapján.
- (63) A „közokiratban foglalt jogügyletek vagy jogviszonyok” kifejezés a közokirat érdemi tartalmára történő hivatkozásként értelmezendő. A közokiratban foglalt jogügylet lehet például a felek megállapodása a hagyatéki osztályról, végrendelet, az öröklési szerződés vagy egyéb szándéknyilatkozat. A jogviszonyba tartozhat például az öröklésre irányadó jog szerint az örökösöknek és az egyéb kedvezményezetteknek a meghatározása, a részesedésük és a kötelesrész létezése, vagy az öröklésre irányadó jog szerint megállapított bármely egyéb tényező. Ha valamely fél a közokiratban foglalt jogügyletekkel vagy jogviszonyokkal kapcsolatban kifogást kíván emelni, annak azt az e rendelet alapján joghatósággal rendelkező bíróságok előtti eljárásban kell megtennie, és arról az említett bíróságoknak az öröklésre alkalmazandó jog alapján kell dönteni.
- (64) Amennyiben egy, a közokiratban foglalt jogügyletekkel vagy jogviszonyokkal kapcsolatos kérdés egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő eljárás keretében előzetes kérdésként merül fel, az említett bíróságnak joghatósággal kell rendelkeznie e kérdésben.
- (65) Amennyiben a közokirat hitelességét kétségbe vonják, az eredeti tagállamtól eltérő tagállamban mindaddig nem rendelkezik bizonyító erővel, amíg a hitelesség kérdésének elbírálása folyamatban van. Amennyiben a kifogás kizárólag a közokiratban foglalt jogügyletekkel vagy jogviszonyokkal kapcsolatos konkrét kérdésre vonatkozik, a kérdéses közokirat a vitatott kérdést illetően az eredeti tagállamtól eltérő tagállamban mindaddig nem rendelkezhet bizonyító erővel, amíg folyamatban van a kifogás elbírálása. A jogorvoslati eljárás eredményeként érvénytelennek nyilvánított közokirat többé nem rendelkezik bizonyító erővel.
- (66) Amennyiben egy hatósághoz a rendelet alkalmazásában két, egymással ellentétes közokiratot nyújtanak be, meg kell vizsgálnia, hogy a konkrét ügy körülményeire tekintettel – adott esetben – melyik közokiratot indokolt előnyben részesíteni. Ha a körülmények alapján nem állapítható meg, hogy – adott esetben – melyik közokiratot indokolt előnyben részesíteni, a kérdést az e rendelet értelmében joghatósággal rendelkező bíróságoknak kell eldönteniük, vagy ha a kérdés folyamatban lévő eljárás keretében előzetes kérdésként merül fel, akkor az említett eljárást folytató bíróságnak kell eldöntenie. Abban az esetben, ha egy közokirat és egy határozat ellentétes egymással, figyelembe kell venni a határozatok elismerése megtagadásának e rendelet szerinti indokait.
- (67) Az Unióban a határokon átnyúló vonatkozású öröklések gyors, zökkenőmentes és hatékony rendezése érdekében az örökösöknek és a hagyományosoknak, a végrendeleti végrehajtóknak, illetve a hagyatéki gondnokoknak egy másik tagállamban, például a hagyatéki javak fellelhetősége szerinti tagállamban könnyen tudniuk kell igazolni jogállásukat és/vagy jogaikat és jogosítványaikat. Ennek lehetővé tétele érdekében a rendeletben elő kell írni egy egységes bizonyítvány, az európai öröklési bizonyítvány (a továbbiakban: bizonyítvány) létrehozását, amelyet egy másik tagállamban való felhasználásra állítanak ki. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása érdekében a bizonyítvány nem veheti át a tagállamokban hasonló célokra esetlegesen létező belső okiratok helyét.
- (68) Az ingatlanok a nyilvántartás helye szerinti tagállamban történő bejegyzésére vonatkozó alaki követelményeket a bizonyítványt kiállító hatóságnak be kell tartania. Ennek érdekében a rendeletben rendelkezni kell az alaki követelményekre vonatkozó információk tagállamok közötti megosztásáról.
- (69) A bizonyítvány alkalmazása nem kötelező, vagyis azok, akik jogosultak a bizonyítvány kérelmezésére, nem kötelesek erre, hanem szabadon igénybe vehetik az e rendelet alapján rendelkezésre álló egyéb eszközöket is (határozatok, közokiratok és perbeli egyezségek). Azonban azok a hatóságok vagy személyek, amelyeknek vagy akiknek egy másik tagállamban kiállított bizonyítványt mutatnak be, nem kérhetik helyette határozat, közokirat vagy perbeli egyezés bemutatását.
- (70) A bizonyítványt abban a tagállamban kell kiállítani, amelynek bíróságai e rendelet értelmében joghatósággal rendelkeznek. Az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk nemzeti jogukban, hogy a bizonyítvány kiállítására mely hatóságok legyenek illetékesek: vagy az e rendelet alkalmazásában meghatározott bíróságok, vagy az öröklési ügyekben hatáskörrel rendelkező egyéb hatóságok, például a közjegyzők. Az egyes tagállamoknak kell belső jogukban meghatározniuk azt is, hogy a kiállító hatóság a kiállítási eljárásba bevonhat-e más illetékes

szervet, például az eskü helyetti kötelező nyilatkozatok átvételére illetékes szerveket is. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a kiállító hatóságokra vonatkozó információkról, hogy azokat közzé lehessen tenni.

(71) A bizonyítványnak valamennyi tagállamban azonos joghatással kell bírnia. Önmagában nem képezhet végrehajtható jogcímet, azonban bizonyító erővel kell bírnia, továbbá feltételezni kell, hogy hitelesen bizonyítja az öröklésre alkalmazandó jognak vagy a bizonyos tényezőkre alkalmazandó egyéb jognak megfelelően megállapított tényezőket, például a végintézkedések tartalmi érvényességét. A bizonyítvány bizonyító ereje nem terjedhet ki az e rendeletben nem szabályozott kérdésekre, mint például a hozzátartozói minőség kérdéseire, vagy annak eldöntésére, hogy egy vagyontárgy tulajdonjoga az örökagyót illette-e meg. Megfelelő védelemben kell részesíteni mindazokat, akik kifizetéseket teljesítenek vagy hagyatéki vagyontárgyat adnak át a bizonyítványban feltüntetett, az említett kifizetés vagy vagyontárgy elfogadására örökösként vagy hagyományosként jogosult személynek, amennyiben jóhiszeműen, a bizonyítványban igazolt adatok hitelességében bízva járnak el. Ugyanilyen védelemben kell részesíteni azokat is, akik a bizonyítványban igazolt adatok hitelességében bízva vásárolják meg vagy fogadják el a hagyatéki vagyontárgyat a bizonyítványban az adott vagyontárggyal való rendelkezésre jogosultként feltüntetett személytől. A védelmet még érvényes hiteles másolatok bemutatása esetén kell biztosítani. E rendelettel nem helyénvaló megállapítani, hogy egy harmadik személy ily módon ténylegesen tulajdont szerez-e.

(72) Az illetékes hatóság kérésre köteles kiállítani a bizonyítványt. A bizonyítvány eredeti példányát a kiállító hatóságnak meg kell őriznie, és arról a kérelmező, illetve bármely, jogos érdekét bizonyító személy részére egy vagy több hiteles másolatot ki kell állítania. Ez nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy a tagállamok az okiratokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó saját szabályaikkal összhangban lehetővé tegyék az öröklési bizonyítványok nem hiteles másolatainak a nyilvánosság számára történő kiadását. E rendeletben rendelkezni kell a kiállító hatóság határozatairól, ideértve a bizonyítvány kiállításának megtagadására vonatkozó határozat elleni jogorvoslati lehetőségről. A bizonyítvány helyesbítése, módosítása vagy visszavonása esetén a kiállító hatóságnak tájékoztatnia kell azokat a személyeket, akik részére hiteles másolatot állítottak ki, az ilyen másolatok téves használatának elkerülése érdekében.

(73) A tagállamok által vállalt nemzetközi kötelezettségek tiszteletben tartása megköveteli, hogy e rendelet ne sértse azon nemzetközi egyezmények alkalmazását, amelyekben egy vagy több tagállam e rendelet elfogadásakor részes. Konkrétan azoknak a tagállamoknak, amelyek szerződő felei a végrendeleti intézkedések alakíságaival kapcsolatos kollíziókról szóló, 1961. október 5-i hágai egyezménynek, lehetőségük van arra, hogy e rendelet rendelkezései

helyett továbbra is az egyezmény rendelkezéseit alkalmazzák a végrendeletek és a közös végrendeletek alaki érvényessége terén. A rendelet általános célkitűzéseivel való összhang azonban megköveteli, hogy a rendelet elsőbbséget élvezzen a tagállamok között azon egyezményekkel szemben, melyeket kizárólagos jelleggel két vagy több tagállam között kötöttek meg, amennyiben az egyezmények a rendelet által szabályozott kérdéseket érintik.

(74) A rendelet nem zárja ki a Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország között létrejött, az öröklésre, a végrendeletekre és a hagyatékok kezelésére vonatkozó nemzetközi magánjogi rendelkezéseket tartalmazó és az említett államok közötti kormányközi megállapodással felülvizsgált 1934. november 19-i egyezmény egyes rendelkezéseinek az abban részes tagállamok általi alkalmazását.

(75) E rendelet alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok számára indokolt olyan kötelezettséget előírni, hogy a 2001/470/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ létrehozott polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat útján közöljenek bizonyos információkat az öröklési jogukkal és eljárásaikkal kapcsolatban. Ahhoz, hogy a rendelet gyakorlati alkalmazását érintő információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* időben közzé lehessen tenni, a tagállamoknak az említett információkat a Bizottsággal is közölniük kell a rendelet alkalmazását megelőzően.

(76) A rendelet alkalmazását elősegítendő, valamint a modern kommunikációs technológiák használatának lehetővé tétele érdekében formanyomtatványokat kell előírni azon tanúsítványok esetében, melyeket a határozatok, közokiratok vagy perbeli egyezségek végrehajthatóvá nyilvánítása iránti kérelem, valamint az európai öröklési bizonyítvány iránti kérelem, illetve maga a bizonyítvány kapcsán kell benyújtani.

(77) A rendeletben előírt időtartamok és határidők kiszámításánál az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet ⁽²⁾ kell alkalmazni.

(78) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a határozatok, perbeli egyezségek és közokiratok végrehajthatóvá nyilvánításával, valamint az európai öröklési bizonyítvánnyal kapcsolatos tanúsítványok és formanyomtatványok meghatározása és későbbi módosítása tekintetében. Ezeket a Bizottság végrehajtási

⁽¹⁾ HL L 174., 2001.6.27., 25. o.

⁽²⁾ HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (79) Tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni az e rendeletben előírt tanúsítványok és formanyomtatványok létrehozásáról és a későbbiekben azok módosításáról szóló végrehajtási jogi aktusok elfogadására a 182/2011/EU rendelet 4. cikkében foglalt eljárás keretében.
- (80) Mivel e rendelet célkitűzéseit – azaz a személyek szabad mozgását, a polgárok utáni öröklések uniós összefüggésben történő, előzetes megszervezését, az örökösök és a hagyományosok, valamint az örökhagyóhoz közel álló más személyek, továbbá a hagyatéki hitelezők jogainak védelmét – a tagállamok nem tudják kielégítő módon megvalósítani, és következésképp azok – a rendelet léptéke és joghatásai miatt – uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglaltak szerinti arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a célkitűzéseinek megvalósításához szükséges mértéket.
- (81) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. A tagállamok bíróságainak és más illetékes hatóságainak e jogok és elvek tiszteletben tartásával kell alkalmazni ezt a rendeletet.
- (82) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Ez azonban nem érinti az Egyesült Királyság és Írország arra vonatkozó lehetőségét, hogy az említett jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban bejelentsék azon szándékukat, hogy e rendelet elfogadását követően elfogadják ezt a rendeletet.
- (83) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

HATÁLY ÉS FOGLALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet az öröklésre kell alkalmazni. Nem alkalmazandó különösen az adó-, vám- és közigazgatási ügyekre.
- (2) E rendelet hatálya nem terjed ki a következőkre:
- a) a természetes személyek személyi állapotára, valamint a családi kapcsolatokra és az ilyen kapcsolatokra alkalmazandó jog szerint hasonló joghatásúnak tekintett kapcsolatokra;
 - b) a természetes személyek jogképességére és cselekvőképességére, a 23. cikk (2) bekezdése c) pontjának, valamint a 26. cikk sérelme nélkül;
 - c) a valamely természetes személy eltűnésével, távollétével vagy holtak nyilvánításával kapcsolatos kérdésekre;
 - d) a házassági vagyoni joggal és az ilyen kapcsolatokra alkalmazandó jog szerint a házassággal hasonló joghatásúnak tekintett kapcsolatokra alkalmazandó vagyoni jogi jogszabályokkal kapcsolatos kérdésekre;
 - e) a nem haláleset folytán keletkező tartási kötelezettségekre;
 - f) a szóbeli végrendeletek alaki érvényességére;
 - g) az örökléstől eltérő módon létrehozott vagy átszállt vagyoni jogokra, érdekeltségekre és vagyontárgyakra, mint például – a 23. cikk (2) bekezdése i) pontjának sérelme nélkül – az ajándékok, a közös tulajdon a túlélő tulajdonostárs várományi jogával, a nyugdíjprogramok, a biztosítási szerződések és a hasonló megállapodások;
 - h) a társasági jog, valamint a más jogi személyekre vagy jogi személyiség nélküli szervezetekre irányadó jogszabályok által szabályozott kérdésekre, mint például a társaságok, valamint a más jogi személyek vagy jogi személyiség nélküli szervezetek létesítő okiratában vagy alapszabályában foglalt záradékok, amelyek tagjaik halála esetére rögzítik a részesedés sorsát;

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- i) a társaságok, valamint a más jogi személyek vagy jogi személyiség nélküli szervezetek megszűnésére, megszüntetésére és egyesülésére;
- j) célvagyon (trust) létrehozására, kezelésére és felszámolására;
- k) a dologi jogok természetére, valamint
- l) az ingatlannal vagy ingósággal kapcsolatos jogok nyilvántartásba vételére – beleértve az e nyilvántartásba vételre vonatkozó jogi követelményeket is – és az ilyen jogok nyilvántartásba vételének vagy nyilvántartásba vétele elmulasztásának a joghatásaira.

2. cikk

Hatáskör öröklési ügyekben a tagállamokon belül

E rendelet nem érinti a tagállami hatóságoknak az öröklési ügyekkel kapcsolatos hatáskörét.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „öröklés”: az örökhagyó vagyonában bekövetkező jogutódlás; amely a vagyontárgyak, jogok és kötelezettségek haláleset miatti átszállásának valamennyi formáját magában foglalja, akár végintézkedés szerint megvalósuló átruházás, akár törvényes öröklés révén történő átszállás útján;
- b) „öröklési szerződés”: olyan megállapodás – beleértve a kölcsönös végrendeleten alapuló megállapodást is –, amely ellenszolgáltatás fejében vagy anélkül a megállapodásban részes egy vagy több személy jövőbeli hagyatékára vonatkozó jogokat létesít, módosít vagy szüntet meg;
- c) „közös végrendelet”: két vagy több személy egyetlen okiratba foglalt végrendelete;
- d) „végintézkedés”: végrendelet, közös végrendelet vagy öröklési szerződés;
- e) „eredeti tagállam”: az a tagállam, amelyben a határozatot meghozták, a perbeli egyezségeit jóváhagyták vagy megkötöt-

ték, a közokiratot, illetve az európai öröklési bizonyítványt kiállították;

- f) „a végrehajtás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a határozat, perbeli egyezség vagy közokirat végrehajthatóvá nyilvánítását vagy végrehajtását kéri;
- g) „határozat”: öröklési ügyben valamely tagállam bírósága által hozott bármely határozat, elnevezésére való tekintet nélkül, ideértve a költségeknek és kiadásoknak valamely bírósági tisztviselő általi meghatározására vonatkozó határozatot is;
- h) „perbeli egyezség”: a bíróság által jóváhagyott vagy az eljárás során a bíróság előtt kötött, öröklési ügyben létrejött egyezség;
- i) „közokirat”: valamely tagállamban az alaki követelményeknek megfelelően közokiratként kiállított vagy bejegyzett, öröklési ügyben keletkezett okirat, amelynek hitelessége:

i. a közokirat aláírására és tartalmára vonatkozik; és

ii. valamely hatóság vagy az eredeti tagállam által erre feljogosított bármely más szerv által lett megállapítva.

(2) E rendelet alkalmazásában „bíróság” minden olyan igazságügyi hatóság és minden egyéb olyan, öröklési ügyekben hatáskörrel rendelkező hatóság és jogi szakember, amely/aki igazságszolgáltatási feladatot lát el, vagy igazságügyi hatóság felhatalmazása alapján vagy igazságügyi hatóság ellenőrzése alatt jár el, feltéve, hogy ezek az egyéb hatóságok és jogi szakemberek szavatolják a pártatlanságot és a felek meghallgatáshoz való jogát, valamint feltéve, hogy a tevékenységük helye szerinti tagállam joga értelmében:

- a) határozataik ellen igazságügyi hatóság előtt jogorvoslattal lehet élni, vagy azokat igazságügyi hatóság felülvizsgálhatja; és
- b) határozataik hasonló hatállyal és joghatással rendelkeznek, mint az igazságügyi hatóságok által ugyanilyen ügyben hozott határozatok.

A tagállamok az első albekezdésben említett egyéb hatóságokról és jogi szakemberekről a 79. cikkel összhangban értesítik a Bizottságot.

II. FEJEZET

JOGHATÓSÁG

4. cikk

Általános joghatóság

Annak a tagállamnak a bíróságai rendelkeznek joghatósággal az öröklés egészében történő határozathozatalra, amelynek a területén az örökhagyó szokásos tartózkodási helye elhalálozásának időpontjában volt.

5. cikk

A joghatóságra vonatkozó megállapodás

(1) Amennyiben az örökhagyó az utána történő öröklésre alkalmazandó jognak a 22. cikk szerint valamely tagállam jogát választotta, az érintett felek megállapodhatnak arról, hogy ezen tagállam bírósága vagy bíróságai kizárólagos joghatósággal rendelkezzenek az öröklési ügyekben történő határozathozatalra.

(2) A joghatóságra vonatkozó megállapodást írásba kell foglalni, keltezni kell, és azt az érintett feleknek alá kell írniuk. A megállapodás tartós rögzítését biztosító, elektronikus módon történő bármely közlés egyenértékűnek minősül az írásos formával.

6. cikk

A joghatóság hiányának megállapítása jogválasztás esetén

Amennyiben az örökhagyó az utána történő öröklésre alkalmazandó jognak a 22. cikk szerint valamely tagállam jogát választotta, a 4. cikk vagy a 10. cikk alapján eljáró bíróság:

- a) az eljárásban részt vevő egyik fél kérelmére megállapíthatja joghatóságának hiányát, ha úgy ítéli meg, hogy – figyelembe véve az öröklés gyakorlati körülményeit, például a felek szokásos tartózkodási helyét és a vagyontárgyak fellelhetőségét – a választott jog szerinti tagállam bíróságai alkalmassabbak az öröklés tárgyában történő határozathozatalra; vagy
- b) megállapítja joghatóságának hiányát, ha az eljárásban részt vevő felek az 5. cikkel összhangban arról állapodtak meg, hogy a választott jog szerinti tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki.

7. cikk

Joghatóság jogválasztás esetén

Azon tagállam bíróságai, amelynek jogát az örökhagyó a 22. cikk szerint kiválasztotta, joghatósággal rendelkeznek az öröklés tárgyában történő határozathozatalra, ha:

- a) valamely korábban eljáró bíróság ugyanazon ügyben a 6. cikk szerint megállapította joghatóságának hiányát;
- b) az eljárásban részt vevő felek az 5. cikkel összhangban arról állapodtak meg, hogy az említett tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki; vagy
- c) az eljárásban részt vevő felek kifejezetten elfogadták az eljáró bíróság joghatóságát.

8. cikk

A hivatalból indított eljárás megszüntetése jogválasztás esetén

Az öröklési ügyben a 4. cikk vagy a 10. cikk alapján hivatalból eljárást indító bíróság megszünteti az eljárást, ha az eljárásban részt vevő felek arról állapodtak meg, hogy az öröklést békés úton, peren kívül rendezik azon tagállamban, amelynek jogát az örökhagyó a 22. cikk szerint kiválasztotta.

9. cikk

Joghatóság megjelenés alapján

(1) Amennyiben a 7. cikk szerint joghatósággal rendelkező tagállami bíróság előtt folyamatban lévő eljárás során kiderül, hogy nem minden, az említett eljárásban részt vevő fél részes fele a joghatóságra vonatkozó megállapodásnak, akkor a bíróság folytatja a joghatóság gyakorlását, ha az eljárásban részt vevő, de a megállapodásban nem részes felek a bíróság joghatóságának vitatása nélkül megjelennek a bíróság előtt.

(2) Amennyiben az eljárásban részt vevő, de az adott megállapodásban nem részes felek vitatják az (1) bekezdésben említett bíróság joghatóságát, a bíróság megállapítja joghatóságának hiányát.

Ez esetben a 4. cikk vagy a 10. cikk szerint joghatósággal rendelkező bíróságok rendelkeznek joghatósággal az öröklés tárgyában történő határozathozatalra.

10. cikk

Kiegészítő joghatóság

(1) Amennyiben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye elhalálozásának időpontjában nem valamely tagállamban található, a hagyatéki vagyontárgyak helye szerinti tagállam bíróságai mégis joghatósággal rendelkeznek az öröklés egészében történő határozathozatalra, ha:

- a) az örökhagyó elhalálozásának időpontjában rendelkezett ennek a tagállamnak az állampolgárságával; vagy ennek hiányában;

- b) az örökhagyó előző szokásos tartózkodási helye az említett tagállamban volt, amennyiben ez a szokásos tartózkodási hely a bírósági eljárás kezdő időpontjától visszafelé számított öt évnél nem korábban változott meg.

(2) Amennyiben egyik tagállam bírósága sem rendelkezik az (1) bekezdés értelmében joghatósággal, a hagyatéki vagyontárgyak helye szerinti tagállam bíróságai mégis joghatósággal rendelkeznek az e vagyontárgyak tekintetében történő határozathozatalra.

11. cikk

Forum necessitatis

Amennyiben e rendelet egyéb rendelkezései alapján egyik tagállam bírósága sem rendelkezik joghatósággal, kivételes esetben valamely tagállam bíróságai határozatot hozhatnak az öröklés tárgyában, amennyiben az eljárás megindítása vagy lefolytatása ésszerűtlen vagy lehetetlen lenne egy olyan harmadik államban, amelyhez az ügy szorosan kapcsolódik.

Az ügynek kielégítő mértékben kell kapcsolódnia az eljáró bíróság szerinti tagállamhoz.

12. cikk

Az eljárás hatályának korlátozása

(1) Ha az örökhagyó hagyatéka harmadik államban található vagyontárgyat is tartalmaz, az öröklés tárgyában eljáró bíróság az egyik fél kérésére úgy dönthet, hogy egy vagy több ilyen vagyontárgy tekintetében nem hoz határozatot, ha feltehető, hogy az említett vagyontárgyak tekintetében hozott határozatát nem fogják elismerni, és adott esetben nem fogják végrehajthatóvá nyilvánítani az említett harmadik államban.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a felek azon jogát, hogy az eljáró bíróság tagállamának joga szerint korlátozzák az eljárás hatályát.

13. cikk

Az örökség, a hagyomány vagy a kötelesrész elfogadása, illetve visszautasítása

Az öröklés tárgyában történő határozathozatalra e rendelet alapján joghatósággal rendelkező bíróság mellett a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam bíróságai is jogosultak bármely olyan személy vonatkozó nyilatkozatainak átvételére, aki az öröklésre alkalmazandó jog értelmében bíróság előtt nyilatkozhat az örökségnek, a hagyománynak vagy a kötelesrésznek az elfogadásáról vagy visszautasításáról, illetve az érintett személy hagyatéki tartozásokért való felelősségének korlátozásáról, feltéve, hogy az adott tagállam joga szerint ilyen nyilatkozat tehető bíróság előtt.

14. cikk

A bírósági eljárás kezdő időpontja

E fejezet alkalmazásában valamely bírósági eljárás az alábbi időpontokban tekintendő megkezdettnek:

- a) az eljárást megindító irat, illetve az azzal egyenértékű irat bírósághoz történő benyújtásának időpontjában, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztotta el megtenni az alperes részére történő kézbesítés érdekében számára előírt intézkedéseket;
- b) ha az iratot a bírósághoz történő benyújtást megelőzően kell kézbesíteni, abban az időpontban, amikor azt a kézbesítésért felelős hatóság megkapja, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztotta el megtenni az iratnak a bírósághoz történő benyújtása érdekében számára előírt intézkedéseket; vagy
- c) ha a bíróság hivatalból indít eljárást, abban az időpontban, amikor a bíróság meghozza az eljárás megindításáról szóló határozatot, vagy ha ilyen határozatra nincs szükség, abban az időpontban, amikor a bíróság igitja az ügyet.

15. cikk

A joghatóság vizsgálata

Amennyiben valamely tagállam bírósága előtt olyan öröklési ügyben indul eljárás, amely tekintetében e rendelet értelmében nem rendelkezik joghatósággal, a bíróság hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát.

16. cikk

Az elfogadhatóság vizsgálata

(1) Amennyiben az alperes, aki más államban rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel, mint az a tagállam, ahol az eljárás megindult, nem jelenik meg a bíróság előtt, a joghatósággal rendelkező bíróság az eljárást mindaddig felfüggeszti, amíg meg nem állapítja, hogy az alperes a védekezéséről történő gondoskodáshoz kellő időben átvehette az eljárást megindító vagy az azzal egyenértékű iratot, vagy hogy valamennyi szükséges intézkedést megtették ennek érdekében.

(2) A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés) szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 19. cikkét kell alkalmazni e cikk (1) bekezdése helyett, ha az eljárást megindító iratot, illetve az azzal egyenértékű iratot az említett rendelet alapján egyik tagállamból a másikba kellett továbbítani.

⁽¹⁾ HL L 324., 2007.12.10., 79. o.

(3) Amennyiben az 1393/2007/EK rendelet nem alkalmazandó, a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítéséről szóló, 1965. november 15-i hágai egyezmény 15. cikkét kell alkalmazni, ha az eljárást megindító iratot, illetve az azzal egyenértékű iratot az említett egyezmény alapján külföldre kellett továbbítani.

17. cikk

Perfüggőség

(1) Amennyiben azonos felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt különböző tagállamok bíróságai előtt indult eljárás, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, hivatalból felfüggeszti az eljárást annak a bíróságnak a joghatósága megállapításáig, amely előtt elsőként indult meg az eljárás.

(2) Amennyiben megállapítják annak a bíróságnak a joghatóságát, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, ennek javára megállapítja saját joghatóságának hiányát.

18. cikk

Összefüggő eljárások

(1) Amennyiben összefüggő eljárások különböző tagállamok bíróságai előtt vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, felfüggesztheti az eljárását.

(2) Amennyiben ezen eljárások első fokon vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, valamely fél kérelmére joghatóságának hiányát is megállapíthatja, ha az említett eljárásokra az a bíróság, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, joghatósággal rendelkezik, és a rá vonatkozó jog az eljárások egyesítését lehetővé teszi.

(3) E cikk alkalmazásában az eljárások akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy a külön eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok meghozatalának elkerülése végett célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együttesen határozni.

19. cikk

Ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket

A valamely tagállam joga alapján rendelkezésre álló ideiglenes intézkedések – beleértve a biztosítási intézkedéseket is – a tagállam bíróságainál kérelmezhetők, még akkor is, ha e rendelet alapján az ügy érdemi elbírálására más tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal.

III. FEJEZET

ALKALMAZANDÓ JOG

20. cikk

Egyetemes alkalmazás

Az e rendelet által meghatározott jogot arra való tekintet nélkül alkalmazni kell, hogy az egy tagállam joga-e vagy sem.

21. cikk

Főszabály

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az öröklés egészére alkalmazandó jog annak az államnak a joga, amelynek a területén az örökhagyó szokásos tartózkodási helye elhalálkozásának időpontjában volt.

(2) Amennyiben – kivételes esetben – az eset valamennyi körülménye alapján egyértelmű, hogy az örökhagyó az elhalálkozásának időpontjában nyilvánvalóan szorosabban kapcsolódott egy másik államhoz, mint ahhoz, amelynek joga az (1) bekezdés értelmében alkalmazandó lenne, az öröklésre alkalmazandó jog ennek a másik államnak a joga.

22. cikk

Jogválasztás

(1) Egy adott személy az utána történő öröklés egészére irányadó jogként választhatja annak az államnak a jogát, amelynek állampolgárságával a választás megtételekor vagy az elhalálkozás időpontjában rendelkezik.

A többes állampolgársággal rendelkező személy bármelyik állam jogát választhatja, amelynek állampolgárságával a választás megtételekor vagy az elhalálkozás időpontjában rendelkezik.

(2) A jogválasztásról kifejezetten, végintézkedés formájában tett nyilatkozatban kell rendelkezni, vagy annak a végintézkedés rendelkezéseiből megállapíthatónak kell lennie.

(3) A jogválasztást tartalmazó aktus tartalmi érvényességére a választott jog az irányadó.

(4) A jogválasztás módosításának, illetve visszavonásának eleget kell tennie a végintézkedés módosítására, illetve visszavonására vonatkozó alaki követelményeknek.

23. cikk

Az alkalmazandó jog hatálya

(1) A 21. cikk vagy a 22. cikk alapján meghatározott jog az öröklés egészére irányadó.

(2) Ez a jog az irányadó különösen a következőkre:

- a) az öröklés megnyílásának okai, időpontja és helye;
- b) a kedvezményezettek, a részesedésük és az örökhagyó által esetlegesen rájuk ruházott kötelezettségek meghatározása, valamint egyéb öröklési jogok meghatározása, a túlélő házastárs vagy élettárs öröklési jogait is ideértve;
- c) az öröklési képesség;
- d) kitagadás és érdemtelenység;
- e) a hagyatékba tartozó vagyontárgyak, jogok és kötelezettségek átszállása az örökösökre és adott esetben a hagyományosokra, beleértve az örökség vagy a hagyomány elfogadásának, illetve visszautasításának feltételeit és joghatásait is;
- f) az örökösök, a végrendeleti végrehajtók és más hagyatéki gondnokok jogosítványai, különösen a vagyontárgyak értékesítése és a hitelezők kifizetése tekintetében, a 29. cikk (2) és (3) bekezdésében említett jogosítványok sérelme nélkül;
- g) a hagyatéki tartozásokért való felelősség;
- h) a hagyaték rendelkezés alá eső része, a kötelesrészek, valamint a végintézkedésre vonatkozó egyéb korlátozások, valamint az örökhagyóhoz közel álló személyeknek a hagyatékkal vagy az örökösökkel szemben esetlegesen támasztott igényei;
- i) az ajándékok, ingyenes adományok vagy juttatások visszadásának, osztályra bocsátásának és betudásának kötelezettsége a különböző kedvezményezettek részesedésének kiszámításakor; és
- j) a hagyatéki osztály.

24. cikk

Az öröklési szerződésektől eltérő végintézkedések

(1) Az öröklési szerződéstől eltérő végintézkedés megengedtségét és tartalmi érvényességét illetően az a jog irányadó, amely a végintézkedést megtevő személy utáni öröklésre e rendelet alapján alkalmazandó lett volna, ha az említett személy halála a végintézkedés megtételének napján következett volna be.

(2) Az (1) bekezdés ellenére egy adott személy a végintézkedés megengedtségét és tartalmi érvényességét illetően irányadó jognak azt a jogot is választhatja, amelyet ez a személy

a 22. cikk alapján az abban foglalt feltételek mellett választott volna.

(3) Az (1) bekezdés megfelelően alkalmazandó az öröklési szerződéstől eltérő végintézkedés módosítására vagy visszavonására is. A (2) bekezdéssel összhangban történő jogválasztás esetén a módosításra vagy visszavonásra a választott jog az irányadó.

25. cikk

Öröklési szerződések

(1) Az egyetlen személy utáni öröklésre vonatkozó öröklési szerződés megengedtségét, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően az a jog irányadó, amely az e személy utáni öröklésre e rendelet alapján alkalmazandó lett volna, ha az említett személy halála a szerződés megkötésének napján következett volna be.

(2) A több személy utáni öröklésre vonatkozó öröklési szerződés csak akkor megengedett, ha mindazon jogok szerint megengedett, amelyek valamennyi érintett személy utáni öröklésre e rendelet alapján irányadók lettek volna, ha az említett személyek halála a szerződés megkötésének napján következett volna be.

Az első albekezdés értelmében megengedett öröklési szerződés tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően az első albekezdésben említett jogok közül az a jog irányadó, amellyel az a legszorosabb kapcsolatban van.

(3) Az (1) és (2) bekezdés ellenére a felek az öröklési szerződésük megengedtségét, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően irányadó jognak azt a jogot választhatják, amelyet az a személy vagy azon személyek egyike, akinek vagy akiknek a hagyatéka érintett, a 22. cikk alapján az abban foglalt feltételek mellett választhatott volna.

26. cikk

A végintézkedések tartalmi érvényessége

(1) A 24. és a 25. cikk alkalmazásában az alábbiak kapcsolódnak a tartalmi érvényességhez:

- a) a végintézkedést megtevő személy képessége a végintézkedés megtételére;

- b) azon különös okok, amelyek meggátolják, hogy a végintézkedést megtevő személy bizonyos személyek javára rendelkezzen, vagy amelyek meggátolják, hogy valamely személy a végintézkedést megtevő személy hagyatéki vagyonából részesüljön;
- c) a végintézkedés megtételében való képviselet megengedettsége;
- d) a végintézkedés értelmezése;
- e) megtevesztés, kényszer, tévedés és a végintézkedést megtevő személy akaratának hibáival vagy végintézkedési akaratával kapcsolatos bármilyen más kérdés.

(2) Amennyiben egy személy a 24. vagy a 25. cikk alapján alkalmazandó jog szerint képes végintézkedés megtételére, az alkalmazandó jog későbbi változása nem érinti a végintézkedés módosítására vagy visszavonására vonatkozó képességét.

27. cikk

Az írásban tett végintézkedések alaki érvényessége

(1) Valamely írásban tett végintézkedés alakilag akkor érvényes, ha alakilag megfelel az alábbi jognak:

- a) azon állam jogának, amelyben a végintézkedést megtették, vagy az öröklési szerződést megkötötték;
- b) a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók legalább egyikének – akár a végintézkedés megtételekor vagy a szerződés megkötésekor, akár az elhalálozás időpontjában fennálló – állampolgársága szerinti állam jogának;
- c) a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók legalább egyikének – akár a végintézkedés megtételekor vagy a szerződés megkötésekor, akár az elhalálozás időpontjában fennálló – lakóhelye szerinti állam jogának;
- d) a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók legalább egyikének – akár a végintézkedés megtételekor vagy a szerződés megkötésekor, akár az elhalálozás időpontjában fennálló – szokásos tartózkodási helye szerinti állam jogának; vagy
- e) ingatlan érintettsége esetén az ingatlan fekvésének helye szerinti állam jogának.

Annak eldöntésére, hogy a végrendelkezőnek vagy az öröklési szerződés által érintett bármely örökhagyónak, egy adott államban volt-e a lakóhelye, az említett állam joga az irányadó.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazandó az egy korábbi végintézkedést módosító vagy visszavonó végintézkedésekre is. A módosítás vagy visszavonás akkor is érvényes alakilag, ha megfelel azon jogok valamelyikének, amelyek alapján a módosított vagy visszavont végintézkedés az (1) bekezdés értelmében érvényes volt.

(3) E cikk alkalmazásában minden olyan jogi rendelkezés, amely a végrendelkező vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyók életkora, állampolgársága vagy bármilyen egyéb személyes körülménye alapján korlátozza a végintézkedés megengedett formáit, az alakiságra vonatkozó rendelkezésnek tekintendő. Ugyanez a szabály vonatkozik azokra a tulajdonságokra, amelyekkel a végintézkedés érvényességéhez szükséges tanúknak rendelkezniük kell.

28. cikk

Az elfogadó, illetve visszautasító nyilatkozat alaki érvényessége

Az örökséget, a hagyományt vagy a kötelesrészt elfogadó vagy azt visszautasító nyilatkozat, illetve a nyilatkozó személy felelőségének korlátozására irányuló nyilatkozat alakilag akkor érvényes, ha megfelel az alábbi jog előírásainak:

- a) a 21. vagy a 22. cikk alapján az öröklésre alkalmazandó jog; vagy
- b) azon állam joga, amelyben a nyilatkozó személy szokásos tartózkodási helye található.

29. cikk

A hagyatéki gondnok bizonyos helyzetekben történő kirendelésére és jogosítványaira vonatkozó különleges szabályok

(1) Amennyiben azon tagállam joga értelmében, amelynek a bíróságai e rendelet szerint joghatósággal rendelkeznek az öröklés tárgyában történő határozathozatalra, gondnok kirendelése kötelező vagy kérelemre kötelező, és az öröklésre alkalmazandó jog külföldi jog, az adott tagállam bíróságai, ha eljárás indul előttük, saját joguk alapján kirendelhetnek egy vagy több hagyatéki gondnokot az e cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően.

Az e bekezdés értelmében kirendelt gondnok(ok) jogosult(ak) arra, hogy végrehajtsák az örökhagyó végrendeletét és/vagy kezeljék a hagyatékot az öröklésre alkalmazandó jog alapján. Amennyiben ez a jog nem rendelkezik arról, hogy olyan személy lássa el a hagyaték kezelését, aki maga nem kedvezményezett, azon tagállam bíróságai, ahol a gondnokot ki kell rendelni, a gondnoki tevékenység ellátására egy harmadik felet rendelhetnek ki saját joguk alapján, ha ez a jog ezt előírja, és ha a kedvezményezettek között vagy a kedvezményezettek és a hitelezők vagy az örökhagyó tartozásaiért helytálló más személyek között súlyos érdekellentét áll fenn, ha a kedvezményezettek között nincs egyetértés a hagyaték kezeléséről, vagy ha a vagyontárgyak jellegéből adódóan nehezen kezelhető hagyatékra van szó.

Csak az e bekezdés értelmében kirendelt gondnok(ok) jogosult(ak) arra, hogy a (2) vagy (3) bekezdésben említett jogosítványokat gyakorolja/gyakorolják.

(2) Az (1) bekezdés értelmében gondnoknak kirendelt személy(ek) gyakorolja/gyakorolják a hagyaték kezelésével kapcsolatos azon jogosítványokat, amelyeket az öröklésre alkalmazandó jog alapján gyakorolhat(nak). A kirendelő bíróság határozatában e jogosítványok gyakorlása tekintetében egyedi feltételeket határozhat meg az öröklésre alkalmazandó joggal összhangban.

Amennyiben az öröklésre alkalmazandó jog nem biztosít elegendő jogosultságot a hagyatéki vagyontárgyak megőrzéséhez vagy a hitelezők, illetve az örökhagyó tartozásaiért helytálló más személyek jogainak védelméhez, a kirendelő bíróság dönthet úgy, hogy a hagyatéki gondnok(ok) számára, kiegészítő jelleggel, lehetővé teszi a saját joga által e célból meghatározott jogosítvány gyakorlását, továbbá határozatában e jogosítványok gyakorlása tekintetében egyedi feltételeket is meghatározhat az említett joggal összhangban.

Ilyen kiegészítő jogosítványok gyakorlásakor azonban a hagyatéki gondnok(ok)nak tiszteletben kell tartania/tartaniuk az öröklésre alkalmazandó jogot a hagyatéki vagyontárgyak tulajdonjogának átszállását, a hagyatéki tartozásokért való felelősséget, valamint a kedvezményezettek – többek között adott esetben az örökség elfogadására vagy visszautasítására vonatkozó – jogait, továbbá adott esetben az örökhagyó végrendelete végrehajtásának jogosítványait illetően.

(3) A (2) bekezdés ellenére az (1) bekezdés alapján egy vagy több gondnokot kirendelő bíróság, kivételes esetben, ha az öröklésre alkalmazandó jog harmadik állam joga, dönthet úgy, hogy az említett gondnokokat az összes olyan vagyontárgyi jogosítvánnyal felruházza, amelyet a kirendelés helye szerinti tagállam joga biztosít.

Ilyen jogosítványok gyakorlásakor azonban a hagyatéki gondnokoknak tiszteletben kell tartaniuk különösen a kedvezményezetteknek és öröklési jogaiknak az öröklésre alkalmazandó jog

alapján történő meghatározását, ideértve a kötelesrészhez való jogukat, illetve a hagyatékkal vagy az örökösökkel szemben támasztott igényüket.

30. cikk

Bizonyos vagyontárgyak öröklésével kapcsolatos vagy arra kiható korlátozásokat megállapító különös szabályok

Amennyiben a bizonyos ingatlanok, vállalkozások vagy más, különleges vagyontárgyak fellelhetősége szerinti állam joga olyan különös szabályokat tartalmaz, amelyek gazdasági, családi vagy társadalmi megfontolások miatt e vagyontárgyak öröklésével kapcsolatos vagy arra kiható korlátozásokat állapítanak meg, az említett különös szabályokat alkalmazni kell az öröklésre, amennyiben a szóban forgó állam joga szerint az említett szabályokat az öröklésre alkalmazandó jogra való tekintet nélkül alkalmazni kell.

31. cikk

Dologi jogok egymáshoz igazítása

Ha egy személy az öröklésre alkalmazandó jog alapján öt megillető dologi jogra hivatkozik, azonban azon tagállam joga, ahol e jogra hivatkozik, nem ismeri a kérdéses dologi jogot, a szóban forgó jogot – szükség esetén és amennyire lehetséges – az említett állam jogában létező, hozzá legközelebb álló dologi joghoz kell hozzáigazítani, figyelembe véve az adott dologi jog által megvalósítani kívánt célokat és érdekeket, valamint a hozzá fűződő joghatást.

32. cikk

Több személy egyidejű elhalálozása

Amennyiben két vagy több olyan személy, akik utáni öröklésre különböző jogok az irányadóak, olyan körülmények között halálozik el, amelyek nem teszik lehetővé elhalálozásuk sorrendjének meghatározását, és amennyiben e jogok különböző módon rendelkeznek, vagy egyáltalán nem rendelkeznek erről a helyzetről, ezen elhalálozott személyek egyikét sem illetik meg jogok a másik vagy a többi utáni öröklésben.

33. cikk

Nyugvó hagyaték

Amennyiben az öröklésre e rendelet értelmében alkalmazandó jog szerint egyik vagyontárgy tekintetében sincs sem végintézkedésben nevezett örökös vagy hagyományos, sem törvényes öröklésre jogosult természetes személy, az így meghatározott jog alkalmazása nem zárja ki azt, hogy valamely tagállam vagy az ezen tagállam által e célra kijelölt intézmény a saját joga alapján megszerezze a területén található hagyatéki vagyontárgyak tulajdonjogát, feltéve, hogy a hitelezők jogosultak arra, hogy követeléseikre a hagyatéki vagyontárgyak összességéből kielégítést keressenek.

34. cikk

Vissza- és továbbutalás

(1) Valamely e rendelet által meghatározott harmadik állam jogának alkalmazása alatt az adott államban hatályban lévő jogszabályok alkalmazását kell érteni, ideértve a nemzetközi magánjogi jogszabályokat is, amennyiben az említett szabályokban az alábbiakra történik tovább- és visszautalás:

- a) valamely tagállam joga; vagy
- b) olyan egyéb harmadik állam joga, amely a saját jogát alkalmazná.

(2) Nem alkalmazható tovább- és visszautalás a 21. cikk (2) bekezdésében, a 22. cikkben, a 27. cikkben, a 28. cikk b) pontjában és a 30. cikkben említett jogok tekintetében.

35. cikk

Közrend („ordre public”)

Valamely e rendelet által meghatározott állam jogának valamely rendelkezésének alkalmazása csak akkor tagadható meg, ha az alkalmazás nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a fórum közrendjével („ordre public”).

36. cikk

Az egynél több jogrendszerrel rendelkező államok – területközi kollízió

(1) Amennyiben az e rendelet által meghatározott jog olyan államé, amely több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik az öröklés vonatkozásában, akkor az adott állam belső kollíziós szabályai határozzák meg azt a releváns területi egységet, amelynek jogszabályait alkalmazni kell.

(2) Ilyen belső kollíziós szabályok hiányában:

- a) az alkalmazandó jognak az örökhagyó szokásos tartózkodási helyére hivatkozó rendelkezések szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt elhalálozásának időpontjában;
- b) az alkalmazandó jognak az örökhagyó állampolgárságára hivatkozó rendelkezések szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyhez az örökhagyót a legszorosabb kapcsolat fűzte;

c) az alkalmazandó jognak az egyéb tényezőkre kapcsolódó elvként hivatkozó egyéb rendelkezések szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben az adott tényező található.

(3) A (2) bekezdés ellenére a vonatkozó jognak a 27. cikk szerinti meghatározásához az (1) bekezdésben említett állam jogára való hivatkozásokat – amennyiben az adott állam nem rendelkezik belső kollíziós szabályokkal – azon területi egység jogára való hivatkozásként kell értelmezni, amelyhez a végrendeletet vagy az öröklési szerződés által érintett örökhagyókat a legszorosabb kapcsolat fűzte.

37. cikk

Az egynél több jogrendszerrel rendelkező államok – személyközi kollízió

Olyan állam esetében, amely az öröklés vonatkozásában két vagy több, a személyek különböző kategóriáira alkalmazandó jogrendszerrel vagy szabályrendszerrel rendelkezik, az állam jogára való hivatkozásokat az adott állam hatályos szabályai által meghatározott jogrendszerre vagy szabályrendszerre való hivatkozásként kell értelmezni. Ilyen szabályok hiányában az a jogrendszer vagy szabályrendszer alkalmazandó, amelyhez az örökhagyót a legszorosabb kapcsolat fűzte.

38. cikk

E rendelet alkalmazásának mellőzése belső kollízió esetén

Azon tagállam, amely több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik az öröklés vonatkozásában, nem köteles e rendeletet alkalmazni a kizárólag e területi egységek jogai között fennálló kollízió esetén.

IV. FEJEZET

A HATÁROZATOK ELISMERÉSE, VÉGREHAJTHATÓSÁGA ÉS VÉGREHAJTÁSA

39. cikk

Elismerés

(1) A valamely tagállamban hozott határozatot a többi tagállamban külön eljárás nélkül elismerik.

(2) Az az érdekelt fél, aki egy jogvita elsődleges tárgyává egy határozat elismerését teszi, a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében kérelmezheti a határozat elismerését.

(3) Amennyiben egy tagállam bírósága előtt folyó eljárás kimenetele az elismeréssel kapcsolatos előzetes kérdés eldöntésétől függ, az említett bíróság jogosult e kérdés eldöntésére.

40. cikk

Az elismerés megtagadásának indokai

A határozat nem ismerhető el, amennyiben:

- a) az elismerés nyilvánvalóan ellentétes azon tagállam közrendjével („*ordre public*”), amelyben az elismerést kérelmezik;
- b) a határozatot az alperes távollétében hozták, amennyiben az eljárást megindító iratot vagy az azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve, ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá;
- c) összeegyeztethetetlen egy, az azonos felek közötti eljárásban abban a tagállamban hozott határozattal, amelyben az elismerést kérelmezik;
- d) összeegyeztethetetlen egy másik tagállamban vagy harmadik államban, azonos jogalpból származó, azonos felek közötti eljárásban hozott korábbi határozattal, feltéve, hogy a korábbi határozat megfelel az elismerés feltételeinek abban a tagállamban, amelyben az elismerést kérelmezik.

41. cikk

Érdemi felülvizsgálat kizártsága

A valamely tagállamban hozott határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.

42. cikk

Az elismerési eljárás felfüggesztése

Annak a tagállamnak a bírósága, amely előtt egy másik tagállamban hozott határozat elismerését kérelmezik, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben a határozat ellen rendes jogorvoslatot nyújtottak be az eredeti tagállamban.

43. cikk

Végrehajthatóság

A valamely tagállamban hozott és az adott államban végrehajtható határozat egy másik tagállamban is végrehajtható,

amennyiben azt a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatóvá nyilvánították.

44. cikk

A lakóhely meghatározása

Annak megállapításához, hogy a 45–58. cikkben meghatározott eljárás céljából az adott fél rendelkezik-e lakóhellyel a végrehajtás helye szerinti tagállamban, az eljáró bíróság e tagállam belső jogát alkalmazza.

45. cikk

A tagállami bíróságok hatásköre és illetékessége

(1) A végrehajthatóvá nyilvánítás iránti kérelmet a végrehajtás helye szerinti tagállam azon bíróságához vagy illetékes hatóságához kell benyújtani, amelyről az adott tagállam a 78. cikk alapján a Bizottságot tájékoztatta.

(2) Az illetékességet annak a félnek a lakóhelye alapján határozzák meg, akivel szemben a végrehajtást kérték, vagy pedig a végrehajtás helye alapján.

46. cikk

Eljárás

(1) A kérelem nyomán indult eljárásra a végrehajtás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

(2) A kérelmező nem köteles a végrehajtás helye szerinti tagállamban sem postacímme, sem meghatalmazott képviselővel rendelkezni.

(3) A kérelemhez a következő okiratokat kell csatolni:

a) a határozatnak a hitelessége megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát;

b) az eredeti tagállam bírósága vagy illetékes hatósága által – a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott – formanyomtatványon kiállított tanúsítványt, a 47. cikk sérelme nélkül.

47. cikk

A tanúsítvány bemutatásának elmulasztása

(1) Ha a 46. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett tanúsítványt nem mutatják be, a bíróság vagy illetékes hatóság annak bemutatására határidőt szabhat, elfogadhat azzal egyenértékű okiratot, vagy, ha úgy véli, hogy elegendő információval rendelkezik, eltekinthet annak bemutatásától.

(2) A bíróság vagy illetékes hatóság kérelmére be kell mutatni az okiratok fordítását. A fordítást a tagállamok valamelyikében fordítások készítésére jogosult személynek kell készítenie.

48. cikk

Végrehajthatóvá nyilvánítás

A határozatot a 46. cikk szerinti alaki követelmények teljesítését követően haladéktalanul – a 40. cikk szerinti vizsgálat nélkül – végrehajthatóvá kell nyilvánítani. Az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, az eljárásnak ebben a szakaszában a kérelemre észrevételt nem tehet.

49. cikk

Értesítés a végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozatról

(1) A végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozatot haladéktalanul a kérelmező tudomására kell hozni a végrehajtás helye szerinti tagállam joga által megállapított eljárás keretében.

(2) A végrehajthatóvá nyilvánításról szóló határozatot kézbesítik annak a félnek, aki ellen a végrehajtást kérték, a végrehajthatóvá nyilvánított határozattal együtt, amennyiben azt a fél részére még nem kézbesítették.

50. cikk

A végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslat

(1) A végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló kérelem tárgyában hozott határozat ellen bármely fél jogorvoslatot nyújthat be.

(2) A jogorvoslatot ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amelyről az érintett tagállam a 78. cikk alapján a Bizottságot tájékoztatta.

(3) A jogorvoslatot a kontradiktórus eljárásra vonatkozó szabályoknak megfelelően kell elbírálni.

(4) Amennyiben az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, a kérelmező által benyújtott jogorvoslatot érintő eljárásban nem

jelenik meg a jogorvoslat tárgyában eljáró bíróság előtt, a 16. cikket kell alkalmazni még abban az esetben is, ha az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, egyik tagállamban sem rendelkezik lakóhellyel.

(5) A végrehajthatóvá nyilvánítás elleni jogorvoslatot a végrehajthatóvá nyilvánításról szóló határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül kell benyújtani. Ha annak a félnek, akivel szemben a végrehajtást kérik, más tagállamban van a lakóhelye, mint ahol a végrehajthatóságot megállapították, a jogorvoslatra nyitva álló időtartam a vagy személyes, vagy lakóhelyen történő kézbesítés időpontjától számított 60 nap. A határidő a távolságra tekintettel nem hosszabbítható meg.

51. cikk

A jogorvoslat tárgyában hozott határozat megtámadására vonatkozó eljárás

A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag azon eljárás keretében támadható meg, amelyről az érintett tagállam a 78. cikk alapján a Bizottságot tájékoztatta.

52. cikk

A végrehajthatóvá nyilvánítás megtagadása vagy visszavonása

Az a bíróság, amelynél az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, kizárólag a 40. cikkben meghatározott okok egyike alapján tagadhatja meg vagy vonhatja vissza a végrehajthatóvá nyilvánítást. A bíróság késedelem nélkül határozatot hoz.

53. cikk

Az eljárás felfüggesztése

Az a bíróság, amelynél az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtanak be, felfüggeszti az eljárást annak a félnek a kérelmére, akivel szemben a végrehajtást kérik, ha az eredeti tagállamban a határozat végrehajthatóságát jogorvoslati kérelem benyújtása miatt felfüggesztik.

54. cikk

Ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket

(1) Amennyiben a határozatot e fejezetnek megfelelően el kell ismerni, a kérelmező a végrehajtás helye szerinti tagállam jogának megfelelően, a 48. cikk szerinti végrehajthatóvá nyilvánítás nélkül is minden esetben igénybe vehet ideiglenes intézkedéseket, beleértve a biztosítási intézkedéseket is.

(2) A végrehajthatóvá nyilvánítás jogszabály erejénél fogva feljogosít biztosítási intézkedések megtételére.

(3) A végrehajthatóvá nyilvánítás elleni jogorvoslatra az 50. cikk (5) bekezdésében meghatározott időtartam alatt, és amíg az ilyen jogorvoslatot el nem bírálták, annak a félnek a vagyona ellen, akivel szemben a végrehajtást kérték, a biztosítási intézkedés kivételével végrehajtási intézkedés nem tehető.

55. cikk

Részleges végrehajthatóság

(1) Amennyiben a határozatot több tárgyban hozták, és a végrehajthatóság nem állapítható meg valamennyi tárgy tekintetében, a bíróság vagy illetékes hatóság azt egy vagy több tárgy tekintetében állapítja meg.

(2) A kérelmező a határozat egyes részeire korlátozva is kérelmezheti a végrehajthatóvá nyilvánítást.

56. cikk

Jogi segítségnyújtás

Az a kérelmező, aki az eredeti tagállamban teljes vagy részleges jogi segítségnyújtásban vagy költségek és kiadások alóli mentességben részesült, bármely végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás során jogosult a végrehajtás helye szerinti tagállam joga alapján járó legkedvezőbb elbánásra a jogi segítségnyújtás vagy a költségek és kiadások alóli mentesség terén.

57. cikk

Biztosíték, óvadék vagy letét tilalma

A valamely tagállamban egy másik tagállamban hozott határozat elismerését, végrehajthatóvá nyilvánítását vagy végrehajtását kérelmező fél nem kötelezhető semmilyen biztosíték, óvadék vagy letét – függetlenül annak elnevezésétől – megfizetésére azzal az indokkal, hogy külföldi állampolgár, vagy hogy nem rendelkezik lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel a végrehajtás helye szerinti tagállamban.

58. cikk

Díj- és illetékmentesség

A végrehajthatóvá nyilvánítási eljárásban a végrehajtás helye szerinti tagállamban semmiféle, a tárgy értéke alapján kiszámított díj vagy illeték nem számítható fel.

V. FEJEZET

KÖZOKIRATOK ÉS BÍRÓSÁGI EGYEZSÉGEK

59. cikk

A közokiratok elfogadása

(1) A valamely tagállamban kiállított közokirat ugyanolyan bizonyító erővel bír egy másik tagállamban, mint az eredeti

tagállamban, vagy az azzal a lehető legnagyobb mértékben hasonló bizonyító erővel bír, feltéve, hogy ez nem nyilvánvalóan ellentétes az érintett tagállam közrendjével („*ordre public*”).

A közokiratot egy másik tagállamban felhasználni szándékozó személy kérheti a közokiratot az eredeti tagállamban kiállító hatóságot, hogy töltsé ki a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványt, és ennek során azt is részletezze, hogy milyen bizonyító erővel rendelkezik a közokirat az eredeti tagállamban.

(2) A közokirat hitelessége kizárólag az eredeti tagállam bírósági előtti eljárás útján támadható meg, és arról az említett tagállam joga alapján kell dönten. A megtámadott közokirat más tagállamban mindaddig nem rendelkezik bizonyító erővel, amíg az illetékes bíróság előtt folyamatban van ennek elbírálása.

(3) A közokiratban foglalt jogügyletekkel vagy jogviszonyokkal kapcsolatban kizárólag az e rendelet alapján joghatósággal rendelkező bíróságok előtt emelhető kifogás, és arról a III. fejezet értelmében alkalmazandó jog alapján kell dönten. A megtámadott közokirat a vitatott kérdést illetően az eredeti tagállamtól eltérő tagállamban mindaddig nem rendelkezik bizonyító erővel, amíg az illetékes bíróság előtt folyamatban van ennek elbírálása.

(4) Amennyiben egy tagállam bírósága előtt folyó eljárás kimenetele öröklési ügygel kapcsolatos közokiratban foglalt jogügyletekre vagy jogviszonyokra vonatkozó előzetes kérdés eldöntésétől függ, az említett bíróság joghatósággal rendelkezik e kérdés eldöntésére.

60. cikk

A közokiratok végrehajthatósága

(1) Az eredeti tagállamban végrehajtható közokiratot valamely más tagállamban bármely érdekelt fél kérelmére végrehajthatóvá kell nyilvánítani a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében.

(2) A 46. cikk (3) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a közokiratot kiállító hatóság bármely érdekelt fél kérelmére a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványon tanúsítványt állít ki.

(3) Az a bíróság, amely előtt az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, a végrehajthatóvá nyilvánítást kizárólag abban az esetben tagadja meg vagy vonja vissza, ha a közokirat végrehajtása nyilvánvalóan ellentétes a végrehajtás helye szerinti tagállam közrendjével („*ordre public*”).

61. cikk

A bírósági egyezségek végrehajthatósága

(1) Az eredeti tagállamban végrehajtható bírósági egyezséget valamely más tagállamban bármely érdekelt fél kérelmére végrehajthatóvá kell nyilvánítani a 45–58. cikkben meghatározott eljárás keretében.

(2) A 46. cikk (3) bekezdésének b) pontja alkalmazásában azon bíróság, amely az egyezséget jóváhagyta vagy amely előtt azt megkötötték, bármely érdekelt fél kérelmére a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványon tanúsítványt állít ki.

(3) Az a bíróság, amely előtt az 50. vagy 51. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, a végrehajthatóvá nyilvánítást kizárólag abban az esetben tagadja meg vagy vonja vissza, ha a perbeli egyezség végrehajtása nyilvánvalóan ellentétes a végrehajtás helye szerinti tagállam közrendjével („*ordre public*”).

VI. FEJEZET

EURÓPAI ÖRÖKLÉSI BIZONYÍTVÁNY

62. cikk

Az európai öröklési bizonyítvány bevezetése

(1) Ez a rendelet bevezeti az európai öröklési bizonyítványt (a továbbiakban: a bizonyítvány), amelyet más tagállamban történő felhasználás céljából állítanak ki, és amely a 69. cikkben felsorolt joghatóságokkal bír.

(2) A bizonyítvány használata nem kötelező.

(3) A bizonyítvány nem lép a tagállamokban hasonló célokra használt belföldi okiratok helyébe. A más tagállamban történő felhasználás céljából kiállított bizonyítvány azonban abban a tagállamban is bír a 69. cikkben felsorolt joghatóságokkal, amelynek hatóságai azt e fejezettel összhangban kiállították.

63. cikk

A bizonyítvány rendeltetése

(1) A bizonyítvány azon örökösök, az öröklésben közvetlen jogokkal rendelkező hagyományosok, és azon végrendeleti végrehajtók vagy hagyatéki gondnokok általi használatra szolgál, akiknek egy másik tagállamban kell hivatkozniuk jogállásukra vagy gyakorolni jogaikat örökösként vagy hagyományosként, és/vagy gyakorolni jogosítványukat végrendeleti végrehajtóként vagy hagyatéki gondnokként.

(2) A bizonyítvány különösen az alábbiak közül egy vagy több bizonyítására használható:

a) a bizonyítványban említett minden örökös, illetve adott esetben hagyományos jogállása és/vagy jogai és az őket megillető részesedés a hagyatékban;

b) a hagyatékba tartozó konkrét vagyontárgynak vagy vagyontárgyaknak a bizonyítványban említett örökösök, illetve adott esetben hagyományosok javára való juttatása;

c) a bizonyítványban említett személynek a végrendelet végrehajtására vagy a hagyaték kezelésére vonatkozó jogosultsága.

64. cikk

Hatáskör a bizonyítvány kiállítására

A bizonyítványt abban a tagállamban kell kiállítani, amelynek bíróságai a 4. cikk, a 7. cikk, a 10. cikk vagy a 11. cikk értelmében joghatósággal rendelkeznek. A kiállító hatóság

a) a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott bíróság; vagy

b) olyan más hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik arra, hogy öröklési ügyekben eljárjon.

65. cikk

A bizonyítvány iránti kérelem

(1) A bizonyítványt a 63. cikk (1) bekezdésében említett személyek (a továbbiakban: a kérelmező) kérelmére kell kiállítani.

(2) A kérelem benyújtásához a kérelmező használhatja a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványt.

(3) A kérelemnek az alább felsorolt adatokat olyan mértékben kell tartalmaznia, amennyiben ezek az adatok ismeretek a kérelmező előtt és amennyiben szükségesek ahhoz, hogy a kiállító hatóság igazolni tudja a kérelmező által igazolni kívántakat, továbbá – a 66. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – a kérelemhez csatolni kell minden vonatkozó okiratot eredeti példányban vagy a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatban:

a) az örökhagyó adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), az elhalálozás időpontjában érvényes cím, az elhalálozás ideje és helye;

b) a kérelmező adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), cím és az örökhagyóval esetlegesen fennálló rokoni kapcsolat;

c) a kérelmező esetleges képviselőjének adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), cím, valamint képviselői minőség;

d) az örökhagyó házastársának vagy élettársának, és adott esetben volt házastársának (házastársainak) vagy volt élettársának (élettársainak) adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben) és cím;

e) az esetleges egyéb, végintézkedés alapján és/vagy a jogszabály erejénél fogva kedvezményezettnek minősülő személyek adatai: családi név és utónév (utónevek) vagy cégnév, személyi azonosító szám (adott esetben) és cím;

f) a bizonyítvány célzott rendeltetése a 63. cikkel összhangban;

g) adott esetben annak a bíróságnak vagy más illetékes hatóságnak az elérhetősége, amelyik az öröklés ügyében eljár vagy eljár;

h) azok a tények, amelyekre a kérelmező adott esetben a hagyatékkal kapcsolatban érvényesített jogát és/vagy az örökhagyó végrendeletének végrehajtásához és/vagy az örökhagyó hagyatékának kezeléséhez való állítólagos jogát alapozza;

i) annak feltüntetése, hogy az örökhagyó tett-e végintézkedést; ha nem csatolják sem az eredeti példányt, sem a másolatot, az eredeti példány fellelhetőségének feltüntetése;

j) annak feltüntetése, hogy az örökhagyó kötött-e házassági szerződést vagy olyan kapcsolatra vonatkozó szerződést, amely a házassághoz hasonló joghatású lehet; ha nem csatolják sem a szerződés eredeti példányát, sem a másolatát, az eredeti példány fellelhetőségének feltüntetése;

k) annak feltüntetése, hogy a kedvezményezettek bármelyike tett-e nyilatkozatot az örökség elfogadásáról vagy annak visszautasításáról;

l) nyilatkozat, amelyben a kérelmező kijelenti, hogy legjobb tudomása szerint az igazolandó tényekkel kapcsolatban nincs folyamatban jogvita;

m) a kérelmező által a bizonyítvány kiállítása céljából hasznosnak ítélt egyéb adat.

66. cikk

A kérelem vizsgálata

(1) A kérelem kézhezvételét követően a kiállító hatóság ellenőrzi a kérelmező által benyújtott adatokat, nyilatkozatokat, okiratokat és egyéb bizonyítékokat. Az említett ellenőrzéshez szükséges vizsgálatokat – amennyiben saját nemzeti joga úgy rendelkezik vagy arra feljogosítja – hivatalból végzi el, vagy felszólítja a kérelmezőt az általa szükségesnek tartott további bizonyítékok benyújtására.

(2) Amennyiben a kérelmező nem tudta benyújtani a vonatkozó okiratoknak a hitelességük megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát, a kiállító hatóság a bizonyítékok egyéb formáinak elfogadása mellett is dönthet.

(3) A kiállító hatóság – amennyiben saját nemzeti joga úgy rendelkezik és az abban megállapított feltételekre is figyelemmel – megkövetelheti, hogy eskü alatt vagy eskü helyetti kötelező nyilatkozat formájában tegyenek nyilatkozatot.

(4) A kiállító hatóság minden ahhoz szükséges intézkedést megtesz, hogy a kedvezményezettek értesüljenek a bizonyítvány kérelmezéséről. Ha az igazolandó tények megállapításához szükséges, a kiállító hatóság meghallgatja az érintett személyeket és a végrendeleti végrehajtókat, illetve a hagyatéki gondnokokat, és hirdetményeket tesz közzé annak érdekében, hogy az esetleges egyéb kedvezményezetteknek lehetőségük legyen jogaik érvényesítésére.

(5) E cikk alkalmazása során a tagállamok illetékes hatóságai megkeresés alapján megküldik valamely másik tagállam kiállító hatóságának a különösen az ingatlan-nyilvántartásokban, az anyakönyvi nyilvántartásokban, valamint az öröklésre, illetve az örökhagyó házassággal vagy azzal egyenértékű jogviszonnyal kapcsolatos vagyoni jogi helyzetére vonatkozó okiratokat és tényeket tartalmazó nyilvántartásokban fellelhető információkat, amennyiben az illetékes hatóság a nemzeti jog alapján átadhat ilyen információkat egy másik belföldi hatóságnak.

67. cikk

A bizonyítvány kiállítása

(1) A kiállító hatóság az e fejezetben meghatározott eljárás keretében haladéktalanul kiállítja a bizonyítványt, amennyiben az igazolandó tények az öröklésre alkalmazandó jognak vagy a bizonyos tényekre alkalmazandó egyéb jognak megfelelően megállapítást nyertek. A kiállító hatóság a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadói bizottsági eljárás keretében meghatározott formanyomtatványt használja.

A kiállító hatóság különösen abban az esetben nem állítja ki a bizonyítványt, ha:

- a) az igazolandó tényekkel kapcsolatban jogorvoslati eljárás van folyamatban; vagy
- b) a bizonyítvány nem lenne összhangban valamely, ugyanazon tényekre vonatkozó határozattal.

(2) A kiállító hatóság minden ahhoz szükséges intézkedést megtesz, hogy a kedvezményezettek értesüljenek a bizonyítvány kiállításáról.

68. cikk

A bizonyítvány tartalma

A bizonyítvány a kiállítása rendeltetéséhez szükséges mértékben a következő adatokat tartalmazza:

- a) a kiállító hatóság neve és címe;
- b) ügyiratszám;
- c) azok a tényezők, amelyek alapján a kiállító hatóság úgy ítéli meg, hogy illetékes a bizonyítvány kiállítására;
- d) a kiállítás dátuma;
- e) a kérelmező adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), cím és az örökhagyóval esetlegesen fennálló rokon kapcsolat;
- f) az örökhagyó adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek), nem, születési idő és hely, családi állapot, állampolgárság, személyi azonosító szám (adott esetben), az elhalálozás időpontjában érvényes cím, az elhalálozás ideje és helye;
- g) a kedvezményezettek adatai: családi név (adott esetben születési név), utónév (utónevek) és személyi azonosító szám (adott esetben);
- h) információ az örökhagyó által kötött házassági szerződésről vagy adott esetben az örökhagyó által olyan kapcsolat keretében kötött szerződésről, amelyet az ilyen kapcsolatra alkalmazandó jog szerint a házassággal hasonló joghatásúnak tekintenek, valamint információ az örökhagyó házassági vagy azzal egyenértékű jogviszonnyal kapcsolatos vagyoni jogi helyzetéről;
- i) az öröklésre alkalmazandó jog, valamint azok a tények, amelyek alapján e jogot meghatározták;

- j) információ arról, hogy végintézkedés alapján történő öröklésről vagy törvényes öröklésről van-e szó, beleértve az azon tényekre vonatkozó információkat is, amelyekből az örökösök, a hagyományosok, a végrendeleti végrehajtók, illetve a hagyatéki gondnokok jogai és/vagy jogosultságai következnek;
- k) adott esetben az örökség elfogadásának, illetve visszautasításának a természetére vonatkozó információ minden egyes kedvezményezett vonatkozásában;
- l) az egyes örököseket megillető örökrész, valamint adott esetben valamely adott örököszt megillető jogok és/vagy vagyontárgyak felsorolása;
- m) valamely adott, a hagyományost megillető jogok és/vagy vagyontárgyak felsorolása;
- n) az örökös(ök) és adott esetben a hagyományos(ok) jogainak az öröklésre alkalmazandó jog és/vagy a végintézkedés szerinti korlátozásai;
- o) a végrendeleti végrehajtó és/vagy a hagyatéki gondnok jogosultságai, valamint e jogosultságoknak az öröklésre alkalmazandó jog és/vagy a végintézkedés szerinti korlátozásai.

69. cikk

A bizonyítvány joghatásai

- (1) A bizonyítvány külön eljárás nélkül valamennyi tagállamban joghatással bír.
- (2) Vélelmezni kell, hogy a bizonyítvány hitelesen bizonyítja az öröklésre alkalmazandó jognak vagy a bizonyos tényekre alkalmazandó egyéb jognak megfelelően megállapított tényeket. A bizonyítványban örökösként, hagyományosként, végrendeleti végrehajtóként, illetve hagyatéki gondnokként említett személyről vélelmezni kell, hogy rendelkezik a bizonyítványban említett jogállással, és/vagy a bizonyítványban feltüntetett jogokkal, illetve jogosítványokkal, és hogy e jogokhoz, illetve jogosítványokhoz a bizonyítványban feltüntetetteken túl egyéb feltétel és/vagy korlátozás nem fűződik.
- (3) Bármely olyan személy, aki a bizonyítványban igazolt adatok alapján eljárva kifizetéseket teljesít vagy vagyontárgyat ad át a bizonyítványban kifizetések vagy vagyontárgyak elfogadására jogosultként említett személynek, úgy tekintendő, hogy kifizetések vagy vagyontárgyak elfogadására jogosult személlyel kötött ügyletet, kivéve, ha tudomása van arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak, illetve, ha nagyfokú gondatlanság miatt nincs tudomása arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak.

(4) Amennyiben a bizonyítványban a hagyaték tárgyát képező vagyontárggyal való rendelkezésre jogosultként említett személy az ilyen vagyontárggyal egy másik személy javára rendelkezik, akkor ez utóbbi személy – ha a bizonyítványban igazolt adatok alapján jár el – úgy tekintendő, hogy az adott vagyontárggyal való rendelkezésre jogosult személlyel kötött ügyletet, kivéve, ha tudomása van arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak, illetve, ha nagyfokú gondatlanság miatt nincs tudomása arról, hogy a bizonyítvány tartalma nem felel meg a valóságnak.

(5) A bizonyítvány olyan okirat, amely érvényes jogcímet képez – az 1. cikk (2) bekezdése k) és l) pontjának sérelme nélkül – a hagyaték tárgyát képező vagyontárgynak valamely tagállam megfelelő nyilvántartásába való bejegyzéséhez.

70. cikk

A bizonyítvány hiteles másolatai

(1) A bizonyítvány eredeti példányát a kiállító hatóság megőrzi, és a kérelmező, illetve bármely, jogos érdekét bizonyító személy részére egy vagy több hiteles másolatot állít ki.

(2) A kiállító hatóság a 71. cikk (3) bekezdése és a 73. cikk (2) bekezdése céljából jegyzéket vezet azokról a személyekről, akik részére az (1) bekezdés szerint hiteles másolatot állítottak ki.

(3) A kiállított hiteles másolatok korlátozott ideig, hat hónapig érvényesek, és ezt lejáratási idő formájában a hiteles másolaton fel kell tüntetni. Kivételes és megfelelően indokolt esetekben a kiállító hatóság ettől eltérően hosszabb érvényességi idő mellett is dönthet. E határidő lejáratása után a hiteles másolatok birtokosainak a hiteles másolat érvényességi idejének meghosszabbítását vagy újabb hiteles másolatot kell kérelmezniük a kiállító hatóságtól annak érdekében, hogy a bizonyítványt a 63. cikkben feltüntetett célokra felhasználhassák.

71. cikk

A bizonyítvány kijavítása, módosítása vagy visszavonása

(1) Elírás esetén a kiállító hatóság a jogos érdekét bizonyító bármely személy kérelmére vagy hivatalból ki kell javítania a bizonyítványt.

(2) A kiállító hatóság a jogos érdekét bizonyító bármely személy kérelmére vagy – ha a nemzeti jog ezt lehetővé teszi – hivatalból módosítja vagy visszavonja a bizonyítványt, ha megállapítást nyert, hogy az vagy annak egyes elemei nem felelnek meg a valóságnak.

(3) A kiállító hatóság a helyesbítésről, módosításról vagy visszavonásról haladéktalanul tájékoztatja valamennyi olyan személyt, aki részére a 70. cikk (1) bekezdése szerint kiállították a bizonyítvány hiteles másolatát.

72. cikk

Jogorvoslati eljárások

(1) A kiállító hatóság által a 67. cikk alapján hozott határozatok ellen a bizonyítvány kérelmezésére jogosult bármely személy jogorvoslati kérelmet nyújthat be.

A kiállító hatóság által a 71. cikk és a 73. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozatok ellen a jogos érdekét bizonyító bármely személy jogorvoslati kérelmet nyújthat be.

A jogorvoslati kérelmet a kiállító hatóság tagállamában található igazságügyi hatósághoz kell benyújtani e tagállam jogával összhangban.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti jogorvoslati eljárás eredményeképpen megállapítást nyer, hogy a kiállított bizonyítvány nem felel meg a valóságnak, az illetékes igazságügyi hatóság kijavítja, módosítja vagy visszavonja a bizonyítványt, illetve gondoskodik arról, hogy a kiállító hatóság helyesbítse, módosítsa vagy visszavonja a bizonyítványt.

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti jogorvoslati eljárás eredményeképpen megállapítást nyer, hogy a bizonyítvány kiállításának megtagadása nem volt indokolt, az illetékes igazságügyi hatóság kiállítja a bizonyítványt, illetve gondoskodik arról, hogy a kiállító hatóság újrazivsgálja az ügyet, és új határozatot hozzon.

73. cikk

A bizonyítvány joghatásainak felfüggesztése

(1) A bizonyítvány joghatásait felfüggesztheti:

a) a kiállító hatóság a jogos érdekét bizonyító bármely személy kérelmére a bizonyítvány 71. cikk szerinti módosításáig vagy visszavonásáig; vagy

b) az igazságügyi hatóság a kiállító hatóság által hozott határozatok elleni jogorvoslatra a 72. cikk szerint jogosult bármely személy kérelmére, a jogorvoslati eljárás lezárulásáig.

(2) A kiállító hatóság vagy adott esetben az igazságügyi hatóság a bizonyítvány joghatásainak felfüggesztéséről haladéktalanul tájékoztatja valamennyi olyan személyt, aki részére a 70. cikk (1) bekezdése szerint kiállították a bizonyítvány hiteles másolatát.

A bizonyítvány joghatásai felfüggesztésének időtartama alatt további hiteles másolatok nem állíthatók ki a bizonyítványról.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

74. cikk

Hitelesítés és más hasonló alaki követelmények

Az e rendelet keretében valamely tagállamban kiállított okiratok tekintetében hitelesítésre vagy más hasonló alaki követelményre nincs szükség.

75. cikk

Kapcsolat a meglévő nemzetközi egyezményekkel

(1) Ez a rendelet nem érinti az olyan nemzetközi egyezmények alkalmazását, amelyeknek e rendelet elfogadásának időpontjában egy vagy több tagállam a részese, és amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkoznak.

Különösen azok a tagállamok, amelyek szerződő felei a végintézkedések alakítására alkalmazandó jogról szóló, 1961. október 5. napján kelt Hági Egyezménynek, e rendelet 27. cikke helyett továbbra is az egyezmény rendelkezéseit alkalmazzák a végrendeletek és a közös végrendeletek alaki érvényessége tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés ellenére az e rendeletben szabályozott kérdések vonatkozásában ez a rendelet – mint a tagállamok közötti rendelet – elsőbbséget élvez a kizárólag két vagy több tagállam között megkötött egyezményekkel szemben.

(3) Ez a rendelet nem zárja ki a Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország között létrejött, az öröklésre, a végrendeletekre és a hagyatékok kezelésére vonatkozó nemzetközi magánjogi rendelkezéseket tartalmazó és az említett államok között 2012. június 1-jén létrejött kormányközi megállapodással felülvizsgált 1934. november 19-i egyezménynek az abban részes tagállamok általi alkalmazását, amennyiben az említett felülvizsgált egyezmény a következőkről rendelkezik:

a) a hagyatéki egyezmény szerinti kezelésének eljárási vonatkozásait kapcsolatos szabályokról, és az e tekintetben az egyezmény szerződő államainak hatóságai által biztosított segítségnyújtásról; valamint

b) az öröklési ügyekben hozott határozatok elismerését és végrehajtását szolgáló egyszerűbb és gyorsabb eljárásokról.

76. cikk

Kapcsolat az 1346/2000/EK tanácsi rendelettel

Ez a rendelet nem érinti a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alkalmazását.

77. cikk

A nyilvánosságra hozott információk

A tagállamok annak érdekében, hogy az információkat a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat keretében nyilvánosságra hozzák, a Bizottság rendelkezésére bocsátják az örökléssel kapcsolatos nemzeti jogszabályaik és eljárásaik rövid összefoglalóját, beleértve azt is, hogy milyen típusú hatóság rendelkezik hatáskörrel öröklési ügyekben, valamint hogy milyen típusú hatóság jogosult az örökséget, a hagyományt vagy a kötelesrészt elfogadó vagy visszautasító nyilatkozatok átvételére.

A tagállamok rendelkezésre bocsátanak olyan tájékoztatókat is, amelyek felsorolják az egyes tagállamok területén található ingatlanok nyilvántartásba vételéhez általában megkövetelt valamennyi okiratot és/vagy információkat.

A tagállamok folyamatosan frissítik ezeket az információkat.

78. cikk

Az elérhetőségekkel és az eljárásokkal kapcsolatos információk

(1) A tagállamok 2014. január 16-ig tájékoztatják a Bizottságot a következőkről:

a) a 45. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott, végrehajthatóvá nyilvánítás iránti kérelmek és az ilyen kérelmekkel kapcsolatos határozatok ellen az 50. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtott fellebbezések elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságok vagy hatóságok neve és elérhetőségei;

b) az 51. cikkben említett, a jogorvoslat tárgyában hozott határozat megtámadására vonatkozó eljárások;

c) a 64. cikk alapján a bizonyítvány kiállítására hatáskörrel rendelkező hatóságokra vonatkozó releváns információk; és

d) a 72. cikkben említett jogorvoslati eljárások.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az említett információkkal kapcsolatban bekövetkező változásokról.

⁽¹⁾ HL L 160., 2000.6.30., 1. o.

(2) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban közölt információkat az (1) bekezdés a) pontjában említett bíróságok és hatóságok címe és elérhetőségei kivételével közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően közölt valamennyi információt bármely egyéb megfelelő eszközön – elsősorban a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózaton – keresztül közzéteszi.

79. cikk

A 3. cikk (2) bekezdésében említett információkat tartalmazó jegyzék összeállítása és későbbi módosításai

(1) A Bizottság a tagállamoktól kapott értesítések alapján összeállítja a 3. cikk (2) bekezdésében említett egyéb hatóságok és jogi szakemberek jegyzékét.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az említett jegyzékben szereplő információkban bekövetkezett későbbi változásokról. A Bizottság ennek megfelelően módosítja a jegyzéket.

(3) A Bizottság a jegyzéket és annak későbbi módosításait közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(4) A Bizottság az (1) és (2) bekezdéssel összhangban közölt valamennyi információt bármely egyéb megfelelő eszközön – elsősorban a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózaton – keresztül közzéteszi.

80. cikk

A 46., 59., 60., 61., 65. és 67. cikkben említett tanúsítványok és formanyomtatványok meghatározása és későbbi módosítása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 46., 59., 60., 61., 65. és 67. cikkben említett tanúsítványok és formanyomtatványok meghatározásáról és azok későbbi módosításáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 81. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

81. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak tekintendő.

(2) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

82. cikk

Felülvizsgálat

2025. augusztus 18-ig a Bizottság jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amely jelentés értékelői többek között azokat a gyakorlati problémákat, amelyek a különböző tagállamokban az öröklési ügyekben egymással párhuzamosan létrejött, peren kívüli egyezségekkel, illetve azzal kapcsolatban merülnek fel, hogy az egyik tagállamban peren kívüli egyezséggel párhuzamosan egy másik tagállamban bírósági egyezséggel rendeznek egy adott ügyet. A jelentéshez adott esetben módosító javaslatokat kell mellékelni.

83. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ezt a rendeletet a 2015. augusztus 17-én vagy azt követően elhunyt személyek utáni öröklésre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az örökhagyó 2015. augusztus 17-e előtt megválasztotta az utána történő öröklésre alkalmazandó jogot, ez a választás érvényes, ha eleget tesz a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy ha a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a választás megtételekor érvényes volt azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett.

(3) A 2015. augusztus 17-ét megelőzően tett végintézkedés alakilag és tartalmilag érvényes, ha eleget tesz a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy ha a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a végintézkedés megtételekor alakilag és tartalmilag érvényes azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett, vagy az öröklési eljárást lefolytató hatóság szerinti tagállamban.

(4) Amennyiben a végintézkedést 2015. augusztus 17-ét megelőzően olyan állam joga szerint tették, amelyet az örökhagyó e rendelet szerint választhatott volna, akkor azt kell az öröklésre alkalmazandó jognak választott jognak tekinteni.

84. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. augusztus 17-től kell alkalmazni a 77. és 78. cikk kivételével, amelyeket 2014. január 16-tól kell alkalmazni, valamint a 79., 80. és 81. cikk kivételével, amelyeket 2012. július 5-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 651/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

az euroérmék kibocsátásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A gyűjtésre szánt euroérmékről szóló 1998. november 23-i és 2002. november 5-i tanácsi következtetések, továbbá a pénzforgalomba szánt euroérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, a 2009. február 10-i tanácsi következtetésekkel jóváhagyott, 2008. december 19-i 2009/23/EK bizottsági ajánlás ⁽³⁾, valamint az eurobankjegyek és az euroérmék törvényes fizetőeszközi minőségének hatályáról és joghatásairól szóló, 2010. március 22-i 2010/191/EU bizottsági ajánlás ⁽⁴⁾ gyakorlatokat ajánl a pénzforgalmi euroérmék (ideértve az euro emlékérméket is) kibocsátására, a pénzforgalomra alkalmas euroérmék megsemmisítésére és a gyűjtőknek szánt euroérmék felhasználására vonatkozóan.

(2) Az euroérmék kibocsátására vonatkozó kötelező szabályok hiányában a tagállamok egymástól eltérő gyakorlatokat alakíthatnak ki, és így nem jön létre a közös valuta kellőképpen integrált kerete. Az átláthatóság és a jobbiztonság érdekében tehát kötelező szabályokat kell bevezetni az euroérmék kibocsátására vonatkozóan.

(3) Az euro bevezetéséről szóló, 1998. május 3-i 974/98/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ értelmében az euróban és centben denominált és a Tanács által meghatározott címletű és technikai jellemzőkkel rendelkező érméket az említett rendeletben meghatározott összes tagállamban, amelynek pénzneme az euro, törvényes fizetőeszköznek kell tekinteni. Az euroérmék címleteit és technikai jellemzőit a forgalomba hozatalra szánt euroérmék címleteiről és technikai jellemzőiről szóló, 1998. május 3-i 975/98/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ határozza meg.

(4) Azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro, kéteurós emlékérméket is kibocsáthatnak különleges alkalmak megünneplése céljából, az éves szinten és tagállamonként korlátozott számú kibocsátás figyelembevételével. Indokolt bizonyos mennyiségi korlátot megállapítani az euro emlékérmék tekintetében annak biztosításához, hogy ezek az érmék a forgalomban levő kéteurós érmék teljes számának továbbra is csak kis hányadát adják. Ezeknek a mennyiségi korlátoknak azonban elegendő emlékérmék kibocsátását kell lehetővé tenniük ahhoz, hogy ezen euro emlékérmék forgalma hatékony legyen.

(5) Azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euro, lehetővé kell tenni olyan, gyűjtőknek szánt euroérmék kibocsátását is, amelyeket nem forgalomba hozatalra szánunk, és amelyeknek egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lenniük a pénzforgalmi érméktől. A gyűjtőknek szánt euroérmék csak a kibocsátásuk szerinti tagállamban minősülhetnek törvényes fizetőeszköznek, pénzforgalomba-kerülési céllal nem bocsáthatók ki.

(6) Helyénvaló, hogy a gyűjtőknek szánt euroérmék kibocsátásait az Európai Központi Bank által jóváhagyandó mennyiségekben tartsák nyilván, de nem kibocsátásonként, hanem összesítve.

(7) A jelenlegi elképzeléseknek megfelelően az illetékes hatóságoknak a költségek és a széles körű elfogadás kritériumai alapján rendszeres időközönként és gondosan meg kell vizsgálniuk az euroérmék és -bankjegyek különböző címleteinek használatát. A Bizottság mindenekelőtt hatásvizsgálatot végez az egy és két eurocentes érmék további kibocsátását illetően.

(8) Annak elkerülése érdekében, hogy valamely tagállamban pénzforgalomra alkalmas euroérméket semmisítsenek meg, miközben egy másik tagállamban szükség lenne ilyen érmékre, az ilyen érmék megsemmisítését megelőzően a tagállamok egyeztetnek egymással,

⁽¹⁾ HL C 273., 2011.9.16., 2. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. május 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. június 26-i határozata.

⁽³⁾ HL L 9., 2009.1.14., 52. o.

⁽⁴⁾ HL L 83., 2010.3.30., 70. o.

⁽⁵⁾ HL L 139., 1998.5.11., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 139., 1998.5.11., 6. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „pénzforgalmi érme”: olyan, forgalomba hozatalra szánt euroérme, amelynek címletét és technikai jellemzőit a 975/98/EK rendelet határozza meg;
2. „emlékérmé”: olyan pénzforgalmi euroérme, amelyet a 975/98/EK rendelet 1h. cikke szerinti alkalomról való megemlékezésre szántak;
3. „gyűjtőknek szánt érme”: olyan, gyűjtésre szánt euroérme, amelyet nem forgalomba hozatalra szántak.

2. cikk

Az euroérme típusai

- (1) A tagállamok kétféle euroérmét bocsáthatnak ki: pénzforgalmi érmét és gyűjtőknek szánt érmét.
- (2) A Bizottság hatásvizsgálatot végez az egy és két eurocentes érmék további kibocsátását illetően. E hatásvizsgálat az ezen érmék tényleges előállítási költségeit figyelembe vevő, és azt az érmék értékével és hasznával összevető költség-haszon elemzést is magában foglal.

3. cikk

Pénzforgalmi érmék kibocsátása

- (1) A pénzforgalmi érméket címletértéken kell kibocsátani és forgalomba hozni.
- (2) A tagállam által kibocsátott pénzforgalmi érmék kis, a teljes kumulált nettó érték és mennyiség 5 %-át nem meghaladó hányada – csakis azokat az éveket figyelembe véve, amelyekben a nettó kibocsátás pozitív volt – a címletértéken felül is kibocsátható, ha ezt az érme különleges minősége, az egyedi kiszélesítés vagy bármely más járulékos szolgáltatás indokolja.

4. cikk

Emlékérmék kibocsátása

- (1) Azon tagállamok mindegyike, amelyek pénzneme az euro, évente legfeljebb két emlékérmet bocsáthat ki, kivéve az alábbi eseteket:
 - a) az emlékérme kibocsátását az államfői tisztség ideiglenes megüresedése vagy átmeneti betöltése indokolja.

- (2) Az egyes kibocsátások alkalmával forgalomba hozott emlékérme teljes száma nem haladhatja meg az alábbi két felső határ közül a magasabbikat:
 - a) az emlékérme kibocsátásának évét megelőző év kezdetéig az összes tagállam által, amelynek pénzneme az euro, forgalomba hozott kéteuros érmék teljes kumulált nettó számának a 0,1 %-a; ez a felső határ az összes tagállam által, amelynek pénzneme az euro, forgalomba hozott kéteuros érmék teljes kumulált nettó számának 2,0 %-ára növelhető, ha a megemlékezés tárgya széles körben elismert, szimbolikus alkalom; ebben az esetben a következő négy évben a kibocsátó tagállam nem bocsát ki a megnövelt felső határt kihasználva másik emlékérmet, és megindokolja a magasabb felső határ választását; vagy
 - b) az emlékérme kibocsátásának évét megelőző év kezdetéig az érintett tagállam által forgalomba hozott kéteuros érmék teljes kumulált nettó számának az 5,0 %-a.

- (3) Az összes tagállam által, amelyek pénzneme az euro, közösen kibocsátott, közös tervezésű emlékérme kibocsátásáról a Tanács határoz. Azon tagállamok szavazati jogát, amelyek pénzneme nem az euro, az említett határozat elfogadásakor fel kell függeszteni.

5. cikk

Gyűjtőknek szánt érmék kibocsátása

- (1) A gyűjtőknek szánt érmék csak a kibocsátásuk szerinti tagállamban minősülnek törvényes fizetőeszköznek.

A kibocsátó tagállamnak egyértelműen és könnyen felismerhetőnek kell lennie az érmen.
- (2) Annak érdekében, hogy könnyen megkülönböztethetők legyenek a pénzforgalmi érméktől, a gyűjtőknek szánt érméknek teljesíteniük kell az alábbi feltételek mindegyikét:
 - a) címletértéküknek különböznie kell a pénzforgalmi érmék címletértékétől;
 - b) rajzolatuk nem hasonlíthat a pénzforgalmi érmék közös oldalához, és ha a rajzolatuk hasonlít bármely pénzforgalmi érme nemzeti oldalához, a megjelenésüknek összességében így is könnyen megkülönböztethetőnek kell lennie;

c) színük, átmérőjük és súlyuk közül legalább kettő tekintetben jelentősen el kell térniük a pénzforgalmi érméktől; az eltérés jelentősnek tekintendő, ha annak mértéke a tűréshatárokkal együtt a pénzforgalmi érmékre meghatározott tűréshatárokon kívülre esik; és

d) peremük nem lehet finoman recézett vagy „spanyol virág” alakú.

(3) A gyűjtőknek szánt érmék címletértéken vagy afelett is kibocsáthatók.

(4) A gyűjtőknek szánt érmék kibocsátásait az Európai Központi Bank által jóváhagyandó mennyiségekben kell nyilván tartani, összesített alapon.

(5) A tagállamok minden megfelelő intézkedést meghoznak annak visszaszorítására, hogy a gyűjtőknek szánt érméket fizetesként használják.

6. cikk

A pénzforgalmi érmék megsemmisítését megelőző egyeztetés

Az olyan pénzforgalmi érmék megsemmisítését megelőzően, amelyek az euroérmék hitelesítéséről és a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék kezeléséről szóló, 2010. december 15-i 1210/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének b) pontja értelmében nem a pénzforgalom céljára alkalmatlan euroérmék, a tagállamok a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság illetékes albizottságán keresztül egyeztetnek egymással, és tájékoztatják azon tagállamok pénzverdéinek igazgatóit, amelyek pénzneme az euro.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ HL L 339., 2010.12.22., 1. o.

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló 726/2004/EK rendeletnek és a fejlett terápiás gyógyszerkészítményekről szóló 1394/2007/EK rendeletnek az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel összefüggésben követendő farmakovigilancia tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. december 15-i 1235/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 348., 2010. december 31.)

A 6. oldalon az 1. cikk (7) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(7) A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

»16. cikk

(...)

(3) A forgalombahozatali engedély jogosultjának gondoskodnia kell arról, hogy a termék-ismertetőt a legújabb tudományos ismereteknek megfelelően naprakészen tartsák, beleértve az értékelésben foglalt és a 26. cikkel összhangban létrehozott, európai internetes gyógyszerportál segítségével nyilvánosságra hozott következtetéseket és ajánlásokat.

(4) Az előny/kockázat-viszony folyamatos értékelésének érdekében az Ügynökség bármikor felszólíthatja a forgalombahozatali engedély jogosultját, hogy mutasson be olyan adatokat, amelyek igazolják, hogy az előny/ kockázat-viszony továbbra is kedvező. A forgalombahozatali engedély jogosultjának teljes mértékben és azonnali hatállyal teljesítenie kell az ilyen kéréseket.

Az Ügynökség bármikor felszólíthatja a forgalombahozatali engedély jogosultját, hogy nyújtsa be a farmakovigilancia- rendszer törzsdokumentációjának másolatát. A forgalombahozatali engedély jogosultja legkésőbb hét nappal a felszólítás kézhezvétele után benyújtja a másolatot.«

helyesen:

„7. A 16. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»16. cikk

(...)

(3) A forgalombahozatali engedély jogosultjának gondoskodnia kell arról, hogy a termék-ismertetőt a legújabb tudományos ismereteknek megfelelően naprakészen tartsák, beleértve az értékelésben foglalt és a 26. cikkel összhangban létrehozott, európai internetes gyógyszerportál segítségével nyilvánosságra hozott következtetéseket és ajánlásokat.

(3a) Az előny/kockázat-viszony folyamatos értékelésének érdekében az Ügynökség bármikor felszólíthatja a forgalombahozatali engedély jogosultját, hogy mutasson be olyan adatokat, amelyek igazolják, hogy az előny/ kockázat-viszony továbbra is kedvező. A forgalombahozatali engedély jogosultjának teljes mértékben és azonnali hatállyal teljesítenie kell az ilyen kéréseket.

Az Ügynökség bármikor felszólíthatja a forgalombahozatali engedély jogosultját, hogy nyújtsa be a farmakovigilancia- rendszer törzsdokumentációjának másolatát. A forgalombahozatali engedély jogosultja legkésőbb hét nappal a felszólítás kézhezvétele után benyújtja a másolatot.«

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.



Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU